

CARTEA ALBA

**Aceasta carte este formata dintr-o serie de comunicari de la entitatea RAMTHA prin
doamna medium american J.K.Knight**

(langa Yelm Washington D.C.)

INTRODUCERE

MANTUIREA OMULUI NU POATE FI ALTCEVA DECAT DESCOPERIREA ESENTEI SALE DIVINE.ACEASTA DESCOPERIRE ESTE IN VOI GERMINAND CHIAR.

Eu sunt Ramtha , o entitate suverana, care a trait acum foarte multa vreme in urma, pe acest plan, purtand numele de Terra. La sfarsitul acestei existente eu nu am murit de fel, am cunoscut ascensiunea caci am invatat sa supun puterea gandului si sa-mi trimit corpul intr-o dimensiune cu viata invizibila. De asemenea , am realizat o existenta de libertate nelimitata, de forta de viata nelimitata. Altii au facut ascensiunea lor de la (pamant) Terra, care au trait dupa mine.

In prezent fac parte dintr-o fratie invizibila care iubeste omenirea, si o iubeste mult. Noi suntem fratii vostri care va auzim rugaciunile si meditatiile voastre si care va observam miscarile. Ca si voi, noi am trait sub forma omeneasca facand experienta disperarii, a suferintei si a bucuriei. Totusi, invatand sa stapanim si sa depasim experienta omeneasca pe acest plan, noi am realizat o stare de existenta superioara.

In sfarsit, eu am venit sa va invat ca voi toti sunteti foarte importanti si pretiosi, deoarece viata care curge in voi si gandirea acordata fiecaruia dintre voi-asa cum o intrebuintati-este inteligenta si forta vitala pe care voi o numiti Dumnezeu. Aceasta esenta ne leaga pe toti, nu numai de cei ce traiesc in acest plan, dar si de cei ce traiesc in imensele universuri pe care ochii vostri nu stiu inca sa le deosebeasca.

In sfarsit, sunt aici ca sa va reamintesc mostenirea voastra- uitata de voi de multa vreme, de foarte multa vreme. Am venit sa va inalt pana la o perspectiva ridicata de unde sa puteti deduce si intelege ca voi sunteti de fapt niste entitati divine si nemuritoare care dintotdeauna ati fost iubite si hranite de catre esenta numita Dumnezeu. Si mai sunt aici ca sa va ajut sa intelegeti ca numai voi ati creat toate realitatile vietii voastre prin sublima voastra inteligenta si ca este aceeasi forta care va permite sa alegeti pentru crearea si experienta din toata realitatea pe care doriti sa o create si cunoaste.

Nenumarate entitati au venit de-a lungul istoriei voastre si noi toti am incercat pe nenumarate si diferite cai sa va reamintim maretia voastra, puterea voastra si nemurirea. Noi am fost regi cuceritori, sclavi, eroi, Christi, crucificati, profesori, ghizi, prieteni, filozofi-orice stare susceptibila de a crea constiinta. In anumite momente noi am intervenit in treburile voastre ca sa va impiedicam sa va distrugeti si sa permitem vietii aici de a continua sa ofere suportul necesar experientelor voastre si evolutiei voastre spre fericire. Dar voi ati persecutat pe cei veniti sa va ajute sau i-ati transformat in statui, voi ati deformat si schimbat cuvintele lor de asa maniera ca ele sa coincida cu destinele personale. In loc sa aplice invataturile lor, numerosi dintre voi ati sfarsit prin a adora pe cei ce va invatau.

Pentru a evita de a fi adorat, am ales sa nu vin in invelisul meu material, asa ca m-am adresat voua prin intermediul unei entitati care a fost fiica mea iubita in timpul cat am trait aici, pe acest plan. Fiica mea care a consimtit cu amabilitate sa-i folosesc propriul ei invelis si care s-ar putea numi un canal pur avand in vedere ca sunt esenta. In momentele in care va vorbesc, ea nu este in corpul sau, sufletul si spiritul au parasit-o cu desavarsire.

Eu am adus cu mine vantul schimbarii. Eu insumi si cei din jurul meu pregatim umanitatea pentru un extraordinar eveniment, de altfel deja schitat. Noi vom face unirea dintre

popoarele din acest plan si pentru aceasta vom acorda omului posibilitatea de a fi martor a unor lucrari sublime, stralucitoare, care vor produce in el o descriere care va permite constiintei si dragostei sa se raspandeasca.

Pentru care motiv se fac toate acestea? Din dragoste, caci voi sunteti iubiti cu o iubire superioara aceleia pe care o puteti concepe si pentru ca a venit timpul sa se conduca intr-un mod cu adevarat inteligent si nu in modul cum a fost pana acum ca un flagel care l-a cufundat in obscuritate timp de secole, luandu-i libertatea, impartind popoarele, provocand ura intre amante si razboaie, intre natiuni. Timpul a venit pentru ca toate acestea sa ia sfarsit. Timpul pentru ca omul sa-si dea seama ca este divin, nemuritor si sa inceteze sa se tarasca pentru a-si asigura supravietuirea pe acest plan.

Va veni ziua, si este aproape, cand cunoasterea va fi abundent raspandita pe acest plan de catre uluitoare entitati, de fapt fratii vostrii mult iubiti. Atunci stiintele vor prospera, ele se vor dezvolta ca niciodata pana acum. Aceasta epoca se va numi ``Epoca lui Dumnezeu``, si se va naste in parte in virtutea unei notiuni diferite de timp.

In anii urmatori boala, suferinta, ura si razboiul vor dispere. Corpul omenesc nu va mai imbatrani si nici nu va muri, viata pe acest plan va fi neintrerupta. Acestea toate se vor manifesta in viata fiecaruia, gratie inteligentei marite si dragostei mult mai profunda.

Nu este mantuire in om decat in descoperirea esentei divine din el. Aceasta descoperire exista in voi germinand (chiar de pe acum). In timp ce voi va veti descoperi meritele voastre, valoarea voastra si nemurirea vietii voastre, constiinta gandului nelimitat, a libertatii nelimitate se va amplifica incetul cu incetul. Atunci, gandurile si descoperirile voastre vor inalta si mari constiinta peste tot in jurul vostru. Traind aceste lucruri pe care le-ati inteles pentru binele si intregul vostru beneficiu, veti oferi si altora posibilitatea a fi martorii, prin voi, unui process superior de gandire, de o inteligenta-intelegere-superioara, a unei existente mai fericite si mai plina de intelepciune.

Epoca prezenta este cea mai extraordinara din toata istoria voastra. Cu toate ca este presarata cu dificultati si sfidari, ati inteles sa traiti din pricina implinirii pe care o ofera. De multa vreme a fost facuta promisiune oamenilor ca-l vor vedea pe Dumnezeu in viata. In timp ce vietile s-au succedat, n-ati reusit sa-l descoperiti. In prezent, in schimb, cei mai multi dintre voi il vor vedea cu adevarat. O minunata imparatie se va ivi, civilizatii vor apare, a caror existenta nici n-ati putut sa o banuiti. Dragostea, pacea, bucuria de a trai, vor onora cu prezenta lor acest pamant binecuvantat, nestemata universului vostru si locuinta lui Dumnezeu.

Luati aminte la ceea ce vi se va spune. Permeteti acestor cuvinte sa patrunda in voi. Facand-o din gand in gand, din sentiment in sentiment, din clipa in clipa, veti intelege din nou material, puterea si slava voastra.

CAPITOLUL 1

**EU SUNT RAMTHA
EU SUNT RAM CUCERITORUL, RAM DUMNEZEUL.
AM FOST UN BARBAR SI AM DEVENIT DUMNEZEU.
AM DEVENIT GRATIE UNUI MIJLOC IN ACELASI TIMP FOARTE
SIMPLU SI FOARTE PROFUND.
CEEA CE VA INVAT, ESTE EXACT CEEA CE AM INVATAT.**

Eu sunt Ramtha, ``Le Ram``. In limba foarte veche a timpului meu, aceasta inseamna Dumnezeu. Eu sunt prea celebrul Ram al poporului hindus, primul om nascut din matricea de femeie si din mijloc de om, care a facut ascensiunea de la acest nivel. Aceasta arta n-am invatat-o de la vreo fiinta omeneasca ci prin mine insumi, intelegand Dumnezeu viu in toate lucrurile. Mai inainte am fost omul care ura si dispretuia, care ucidea si cucerea ca sa domneasca.

Eu am fost primul cuceritor pe care acest plan l-a cunoscut. Am intreprins un foarte lung drum, un drum care a durat in total 63 de ani, si prin care am cucerit trei sferturi din lumea cunoscuta pe atunci. Totusi, cea mai mare cucerire a mea a fost propria mea cucerire. Am invatat sa ma iubesc si sa imbratisez totalitatea vietii, dupa care m-am ridicat cu vantul pentru eternitatea timpurilor.

Ascensiunea mea a avut loc in prezenta poporului meu, la nord-estul muntelui numit Indus. Poporul era compus din Lemurieni, din poporul Ioniei si din triburi fugite din Atalia, tara pe care voi o numiti Atlantida. Sunt descendentii poporului meu cei care in zilele noastre formeaza populatia Indiei, Tibetului, Nepalului si a Mongoliei de Nord.

Nu am trait decat o singura viata pe acest plan, sunt de atunci 350 000 de ani, dupa felul vostru de a percepe timpul. M-am nascut in ignoranta si disperarea extrema a unui popor nenorocit, pelerinii veniti din tarile Lemuriei si care traiau in cartierele marginase ale Onai-ului, orasul portuar, cel mai important al Atlantidei, in sfera sa meridionala. Aceasta se petrecea in perioada numita ``cei ultimii o suta de ani``. Acest pamant dupa aceea s-a desprins si valurile l-au inghitit.

Civilizatia Atlantidei era condusa prin intelect. In Atlantida traiau oameni extremede dotati pentru stiinte. Stiintele lor, de altfel, intreceaua pe cele ale lumii moderne, caci Atlantii intelesesera principiul luminii si il puneau in aplicare. Ei stiau sa transforme lumina in energie pura. Ei posedau chiar si vase actionate prin lumina (stiinta care le-a fost dezvaluita de entitati ce locuiesc in alte sisteme solare cu care aveau legaturi). Foarte rudimentare aceste vase, evoluau bine in aer. Cum Atlantii erau pasionati de tehnologie, adoratia lor mergea spre intelect. Astfel, intr-un fel intelectul era religia lor.

Lemurienii erau foarte diferiti. Ei nu aveau tehnologia avansata a atlantilor, ei posedau doar o mare intelegere a lucrurilor spirituale. Maretia stramosilor mei statea in intelegerea valorilor invizibile. Ei adora si visau la ceea ce era dincolo de Luna si de stele. Ei iubeau o esenta, o putere pe care au denumit-o Dumnezeu necunoscut. Si cum Lemuriei nu adora decat pe acest Dumnezeu, Atlantii ii dispretuiau asa cum dispretuiau tot ce era ``progresist``.

In zilele lui Ram, cand eram un mic baietel, viata era dura si excesiv de aspra. In acest moment anume Atlantii pierdusera tehnologia lor, centrele din nord fiind distruse. Calatoriile in

spatiu au strapuns stratul cetos care inconjura planeta voastra, asemanator aceleuia care inconjoara acum planeta Venus. Stratosfera distrusa, averse de apa cadeaua pe pamant, unde s-a resimtit o racire a atmosferei. Aproape toata Lemuria si intreaga suprafata din nordul Atlantidei a fost acoperita de ape. Locuitorii din nord si poporul Lemurian s-au refugiat atunci in sudul Atlantidei.

Dupa distrugerea tehnologiei din nord, viata a devenit treptat primitiva in sud. In cei 100 de ani care au precedat scufundarea Atlantidei, regiunea meridionala a cunoscut decaderea si in curand s-a regasit in mana unor tirani care au tinut poporul in plasa unor legi draconice. Sub infioratoarea stapanire a acestor tirani, Lemurienii erau priviti ca balegarul Pamantului, mai putin decat cainii vagabonzi.

Imaginati-va un moment ca, sunteti scuipati, ca se urineaza pe voi si nu aveti decat lacrimile pentru a va spala. Imaginati-va ca si cainii vagabonzi au hrana mai buna decat a voastra, care mancati orice pentru a va potoli durerile din burtile voastre.

Pe strazile Onai-ului frecvent se puteau vedea copii brutalizati si femei batue si violate. Adesea se observau Atlanti trecand pe langa un Lemurian pe strada, un Lemurian infometat, ducandu-si batista la nas (imbibate cu apa de trandafir sau iasomie) , caci noi eram pentru ei infame creaturi rau mirositoare. Noi eram mai putin decat nimic, deseuri fara suflet si inteligenta deoarece nu cunosteam stiintific gazul si lumina. Pentru faptul ca noi nu eram inclinati catre intelectualitate , ca sa zicem asa, am fost redusi la starea de sclavie, numai buni sa lucram pamantul.

Iata deci, ceea ce avea loc in anii in care m-am nascut pe acest plan. Iata ce era pe vremea mea. In ce fel de vise eram eu prins ? Cel in care venea omul intelectual, arogant si prost.

Nu o condamn pe mama ca m-am nascut din tata necunoscut. Nu il condamn pe fratele meu pentru ca nu era din acelasi tata cu mine. Tot asa n-o condamn pe mama ca eram de o totala saracie. Eram inca mic copilandu cand am vazut-o pe mama scoasa in strada si batjocorita. Dupa cele intamplate am vazut cum mamei i se marea burta si astfel am stiut cine este tatal. Am vazut-o pe mama plangand ca a trebuit sa mai apara un copil nefericit, care sa sufere ca noi in acest `` pamant al fagaduintei``!

Mama era foarte slaba. A trebuit sa am grija de ea. Plecam dupa hrana pe strazi, dupa cainii vagabonzi sau animale salbatice, mergeam noaptea tarziu sa fur grau de la cei ce posedau. E drept ca eram foarte iute de picior. O hraneam pe mama, astfel a putut sa alapteze pe mica mea surioara.

Nu o condamn pe mica mea surioara de moartea mamei mele mult iubite, careia i-a supt si ultima picatura de vlaga. Imediat dupa aceasta, sora mea a avut diaree; neputand sa mai pastreze hrana in ea, viata s-a scurs din ea.

M-am dus sa adun cateva scanduri si deasupra am asezat-o pe mama si pe micuta mea sora. Apoi am plecat cu multa precautie noaptea in cautarea focului. Am spus o rugaciune pentru mama si sora mea, amandoua dragi inimii mele. Dupa care am dat foc degraba scandurilor. Am vrut ca miasma sa nu-i incomodeze pe Atlanti, caci daca ar fi simtit-o, ar fi aruncat corpul degraba si hienele s-ar fi napustit si l-ar fi sfartecat.

In timp ce priveam cum dispareau mama si sora mea, ura mea pentru Atlanti se ingrosa in mine pana la a deveni un puternic venin de vipera-si nu eram decat un copil.

In timp ce fumul incarcat cu miros de carne arsa se raspandea prin toata valea, am inceput sa ma gandesc la Dumnezeu Necunoscut al poporului meu. Nu reuseam sa inteleg nedreptatea acestui Dumnezeu si nici de ce a autorizat crearea acelor monstrie ce urau atat de mult poporul meu. Ce-au facut mama si sora mea ca sa merite un sfarsit atat de josnic (nefericit), cum a fost al lor ?

Nu-l dezaprobam pe Dumnezeu Necunoscut pentru lipsa Lui de dragoste pentru mine. Nici de lipsa Lui de dragoste pentru poporul meu. Nu-l dezaprobam pentru nimic-il uram !

Nu mai aveam pe nimeni, caci fratele meu a fost ridicat de un satrap si dus in stare de sclavie in aceea tara care mai tarziu a primit numele de Persia. S-a abuzat de persoana lui pentru placerea satrapului, pentru ceea ce se chema satisfacerea saelor.

Eram pe atunci un baiat de 14 ani, slabit, avand in el o mare amaraciune. De aceea, am hotarat sa dau batalia cu Dumnezeu Necunoscut al stramosilor mei –era singurul motiv pentru care mi se parea demn de a muri. Eram hotarat sa mor cu conditia sa o fac cu demnitate; ori in ochii mei moartea primita din mana omului nu putea fi decat dezonoranta

Am observat un munte inalt, un loc misterios care se contura exact deasupra orizontului, in departare. Mi-am zis ca daca exista Dumnezeu, acela nu poate locui decat acolo, adica deasupra noastra, asemenea celor ce guvernau poporul nostru. Daca m-as fi urcat pe acest munte, mi-am zis eu, as putea sa-l intalnesc pe Dumnezeu Necunoscut si sa-I declar ura ce mi-o inspira nedreptatea Sa.

Am parasit cocioaba mea si mergeam zile intregi devorand lacuste, furnici, radacini. La poalele muntelui am inceput sa ma catar. Dupa aceea urcam si urcam, pana la norii, care in acel moment ascundeau ochilor mei varfurile lor albe, in sfarsit voi da batalia cu Dumnezeu Necunoscut. Strigam catre El. Sunt un om ! De ce n-as avea si eu demnitate ? Si i-am cerut sa-si arate fata...dar el ma nesocoti. Eu am cazut in fund si mi-am dat drumul lacrimilor. Am plans pana ce intinderea alba din jurul meu ingheta din pricina lacrimilor. Cand am ridicat ochii, o femeie era in fata mea, minunat de frumoasa, tineea in mana o sabie imensa. Ea imi vorbi, spunand: ``Ram, Ram, tu care ti-ai pierdut curajul, rugaciunile tale au fost ascultate. Ia aceasta sabie si fa propria ta cucerire !`` O secunda dupa aceea, ea a disparut.

Sa ma cuceresc eu insami ? Imi era imposibil sa intorc lama spre mine ca sa-mi tai capul; bratele mele prea scurte nu erau nici cat teaca sabiei. Dar aceasta sabie impunatoare ma onora. Deja nu mai tremuram, ba chiar dimpotriva, ma-ncazisem. Si cand ochii mei privira din nou locul unde cazusera lacrimile mele, o floare crestea, o floare cu un parfum suav si cu o culoare atat de delicata incat am inteles ca insemna speranta.

Cobor din munte tinand in mana sabia enorma. In anelele poporului hindus aceasta zi este descrisa ca teribila zi alui Ram. Un copil s-a urcat pe munte, un om s-a coborat. Trupul meu nu mai era nici slab, nici delicat, am devenit un Ram adevarat in deplina semnificatie a acestui cuvint. Eram un foarte tanar barbat cu o stralucire inspaimantatoare in privire si cu o sabie mai mare ca el. Uneori imi pare ca as fi avut intelegerea inceata in aceasta existenta, caci niciodata n-am inteles cu adevarat ce facea sabia usoara atat incat sa o pot duce, ea fiind atat de imensa incat noua maini impreuna n-o puteau tine in garda.

Din munte m-am intors la Onai. Pe camp, in jurul orasului, o femeie ridica capul. Puse mana streasina la ochi si ma privea, in timp ce ma apropiam. Curand toti si-au interupt lucrul. Carutele se oprira. Magarii zbierau. Poporul se puse sa fuga in directia mea, si atitudinea mea i-a convins caci unul cate unul isi adunau uneltele amarate si m-au urmat pana in oras.

Cand am cerut Atlantilor sa-si deschida granarele poporului infometat, ei ma scuipara in ochi. Noi am deschis granarele si apoi daduram foc la Onai. Onai arse pana la temelii. Nici un singur moment nu m-am intrebat daca as fi in stare sa-i rapun pe Atlanti. Putin imi pasa daca voi fi viu sau mort caci nu mai aveam nici un motiv sa traiesc.

Dar, in ciuda masacrului si a incendiului, a ramas in strafundul meu o rana adanca. Ura mea nu se potolise. Am parasit orasul mergand spre munte, gandind sa ma ascund, dar poporul ma urma. Totusi, blestemam pe toti, le aruncam pietre si pe deasupra si scuipam.

``Ram, Ram``, cantau ei, purtand pe umeri ustensilele lor de camp si baloturi pline cu grau si conducand in fata lor turme de oi si capre. Le strigam sa ma lase in pace, sa se intoarca la ei; degeaba ,si totusi ma urmau caci ei nu mai aveau in ce locui.

Cum ei insistau sa ma urmeze oriunde m-as fi dus, am adunat toate aceste creaturi``fara suflet`` de diferite denumiri. Au devenit armata mea, poporul meu. Acesta era momentul in care s-a constituit marea armata a lui Ram. La inceput ea numara aproape 10 000 de oameni.

Din acea zi m-am simtit indemnata sa dobor tirania si sa ma fac bine respectat. Si dupa toate asediile, toate bataliile purtate , numeroase tari biruite, multimi eliberate, armata mea putin cate putin crestea ... si celebra a devenit legenda lui Ram si armata sa.

Urmatorii 10 ani care au urmat, am ramas o entitate sub influenta constrangerii, un barbar dispretuind tirania oamenilor, uram specia umana si nu speram decat un singur lucru: a muri. Spre deosebire de un mare numar din oamenii mei, mie nu-mi era deloc frica de moartea-dorinta mea era numai de a muri onorabil. De asemenea, eu nu cunosteam frica; nu cunosteam decat ura.

Pentru a sustine un atac de unul singur, fara sa ai pe nimeni nici la stanga -nici la dreapta, trebuie sa fii nebun. Cel care risca asa ceva este plin de un puternic sentiment pe nume ura. Pentru dusmanii mei, eram desigur un frumos spectacol de nimicire (macar daca ar dori sa-mi faca onoarea) si ca sa primesc moartea am ales cei mai viteji opozanti. Dar vedeti voi, lipsa fricii intareste vointa de a cuceri. Astfel, am devenit un mare cuceritor. Inainte de mine, nu au existat cuceritori., numai tirani.

Eu am creat razboiul. Din toti cuceritorii pe care i-a avut acest pamant (plan), eu am fost primul. Inaintea mea nu s-a format inca niciodata vreun grup de razvratiti ca sa lupte impotriva arogantei Atlantilor; nici unul. In furia mea si in dusmania mea care ma animau, am devenit ceea ce voi ati numi o valoroasa entitate. Stiti voi ce este un erou ? Ei bine, eu eram intr-adevar. Eroul prezerva viata, el pune capat relelor vietii, cu toate ca actionand in acest fel, el creeaza fara sa-si dea seama un alt rau. Dorinta mea era de a combate tirania sub toate aspectele ei si am facut-o realmente, dar pentru a deveni exact ceea ce dispretuiam.

Eram o entitate ignoranta, un barbar, un imbecil. Si in marsul meu, timp de 10 ani am facut razboi unor nevinovati si mi-am croit drum printre multe tari cu lovituri de sabie si incendiu- pana in ziua in care am fost strapuns la randul meu de o sabie foarte viteaza. Sangeram din abundenta. La un moment dat, cand priveam cum viata se scurgea din mine pe un teren de marmura alba ca zapada, aparent fara defect, am vazut cum fluviul rosu a gasit o fisura prin care se scurgea.

In timp ce eram aici pe marmura rece, privind cum sangele imi galgaia din trup, se facu auzita o voce si aceasta voce mi se adresa mie, spunand `` In picioare !``. Ea spuse: ``In picioare !``.

Atunci, am ridicat cu greutate capul, am intins mainile inaintea mea; apoi mi-am adunat genunchii sub mine. Am ridicat fruntea, mi-am redresat si reechilibrat capul pe umeri. Dupa aceea am pus piciorul stang intarindu-l pe podea. Si, in sfarsit, adunandu-mi toate fortele am pus mana stanga pe genunchiul stang si mana dreapta in rana si dintr-o miscare brusca m-am ridicat.

Aici in picioare, sangele curgandu-mi din gura, am vazut atacatorii rupand-o la fuga. Vazandu-ma pe picioare au dobandit convingerea ca sunt nemuritor. Soldatii au asaltat orasul si au pus foc. Orasul a fost distrus pana la temelie.

Eu n-am putut uita aceea voce care mi-a ordonat sa ma scol si m-a impiedicat de a muri. In anii care au urmat, m-am ocupat ca sa-i gasesc chipul.

Oamenii mei m-au incredintat femeilor care ne insoteau, care m-au ingrijit. A fost la drept vorbind o experienta foarte umilitoare, caci eram fortat sa le ascult si sa ma las dezbracat in fata lor. Nu puteam sa-mi fac nevoile singur. Printre altele, trebuia sa suport cataplasme rau mirositoare care constau din grasime de vulture, aplicate pe piept. (grasimea de vulture, imi spuneam eu, nu serveste la vindecare ci la mentinere in viata; atat de cumplita era aceea miasma ca numai simplul fapt ca o respiram pastra in mine un pic de viata).

In timpul acestei convalescente, mandria si ura mea au trebuit sa cedeze din plin-din pricina exigentelor supravietuirii.

In timp ce-mi reveneam din cumplita rana, orice activitate imi era interzisa; asa ca am inceput prin a contempla lumea inconjuratoare. Intr-o zi, am observat, asadar, o batrana femeie pe punctul de a parasi acest plan, o vedeam cum se agata cu toate puterile de o panza. Alungita la lumina Soarelui de amiaza, o strabateau frisoane; am vazut gura deschizandu-i-se si fata luand o expresie consternata, ochii i-au devenit sticlosi si indiferenti la lumina. Nimic nu misca, in afara brizei si a parului de pe batranul ei cap.

Am inceput sa ma gandesc la acesta femeie si la fiul ei care a pierit, si ma gandeam la marea lor inteligenta. Apoi atentia mea s-a indreptat catre Soare, care nu piere niciodata. Este acelasi Soare pe care batrana l-a vazut prin crapaturile acoperisului cand s-a nascut. Si tot pe el l-a observat in momentul mortii.

Am privit soarele. Si, vedeti voi, el nu face caz de aceasta moarte. Si am mai privit Soarele cand femeia a fost bagata in pamant, sub un plop inalt langa rau.

In ziua aceea, cand el se culca, l-am blestemat. El parea asezat pe mantia muntilor, asemenea unei imense bijuterii arzatoare cu ochii stacojii. Am parcurs din privire inaltimile violacee si valea deja invelita in ceata, si iata cum tepii de lumina aureau toate cele dand iluzia frumusetii. Am vazut norii miscandu-se si luand tonuri stacojii, rosu aprins si roz.

Soarele incet-incet s-a retras disparand in spatele muntilor si acestia se ridicau amenintatori deasupra orizontului, ca niste dinti gata sa muste. Ultimele raze au disparut in fata intunericului care avansa. O pasare tipa deasupra mea. Atunci am ridicat capul spre cer si am vazut ca luna se ridica palida, in cerul intunecat. Briza incepu sa sufle: am simtit-o trecand prin parul meu, uscandu-mi lacrimile o greata ma cuprinse.

Eram un luptator desavarsit, care cu sabia sa putea strapunge un om intr-o fractiune de secunda. Am taiat capete, am doborat si masacrat oameni. Am sorbit sangele si mirosul carni arse. La ce bun, mi-am spus eu, tot acest masacru ? Soarele va apune cu aceeasi maretie, pasarile vor tipa in noapte, luna va rasari.

In aceea noapte, am inceput sa meditez despre Dumnezeuul Necunoscut. In adevar, nu mai doream altceva decat un singur lucru: sa inteleg aceasta esenta invizibila, aparent atat de inspaimantatoare, atat de misterioasa si departata. In fond, ce este omul ? Da, ce este el ? De ce nu este el superior Soarelui ? De ce batrana femeie nu si-a mai putut continua viata ? Pentru care motiv omul este dupa toate aparentele fiinta cea mai vulnerabila din toate fiintele de pe acest plan; el fiind foarte numeros, fiind si forta creatoare. Daca omul are atata importanta cata ii acorda poporul meu, de ce Soarele nu se opreste pentru a plange moartea unuia dintre ei ? De ce Luna nu-si imbraca culoarea violet ? De ce pasarile salbatice nu-si intrerup zborul. Chiar asa se pare, are prea putina importanta, caci toate isi continuau mersul lor, in ciuda pericolului ce-l ameninta.

Vroiam sa inteleg. Nimic altceva nu ma mai interesa.

N-am primit invatatura de la nici un om, ca sa inteleg pe Dumnezeu Necunoscut, caci n-aveam incredere in nimeni. Ochii mei au vazut prea mult rautatea lui si perversitatea lui, am suferit prea multe pierderi din cauza lor. Am vazut oameni dispretuindu-si semenii, crezandu-i fara suflet. Am vazut nevinovati cu maruntaiele scoase sau arsi. Am vazut copii culcati goi pe blocuri pentru sclavi si fiinte perverse aplecate peste ei, examinandu-i si smulgand parul adolescentin ca sa semene aparent cu copii inainte de a-i viola. Am vazut preoti si profeti care, in ura lor de oameni, inventau creaturi oribile capabile de ingrozitoare chinuri, in sfarsit ca sa poata guverna si reduce la starea de sclavie pe semenii lor.

Nu exista om viu pe care sa mi-l doresc profesor, caci gandirea tuturor era alterata- ceea ce in realitate era pur inocent, ei l-au alterat din pricina intelegerii lor limitate. De asemenea, am refuzat sa am de-a face cu un Dumnezeu creat din intelegerea omului, un asemenea Dumnezeu era in ochii mei vulnerabili.

Au fost elementele vietii, cei mai autentici profesori ce pot fi gasiti, care m-au invatat Dumnezeu Necunoscut. Am invatat de la zile, de la nopti, de la viata fragila si neglijabila, abundenta pana in fata distrugerii si a mortii.

Contemplam Soarele care se ridica cu maretie la orizont. Observam drumul lui spre cer, pana in sfera occidentala unde pleca la culcare. Am invatat ca oamenii ce se luptau cu vitejie, incetau sa se mai lupte la apusul Soarelui.

Am observat Luna care in frumoasa ei lumina palida parcurgea, dansand, bolta cereasca iluminand intunericul in drumuri misterioase si minunate. Focul din tabara noastra se ridica spre cer noaptea si il lumina. Ascultam pasarile salbatice atingand apa cu aripile lor, fosnetul pasarilor in cuiburile lor, rasul copiilor. Pandeam stelele cazatoare, observam privighetorile, chiciura scanteind si astfel creand iluzia unei alte lumi. Vedeam frunzele de maslin schimbandu-se din verde deschis spre argintiu la adierea vantului.

Urmaream din ochi femeile in picioare langa rau, care scoteau apa in urne, fuste ridicate si inodate, ele isi descopreau genunchii de alabastru. Ascultam vorbaria lor zgomotoasa si rasul lor tachinator. Sorbeam fumul focurilor departate si usturoiul si vinul din respiratia oamenilor mei.

Dar natura Dumnezeului Necunoscut, ceea ce era cu adevarat, nu am descoperit, decat dupa ce am observat viata in mersul ei si dupa ce m-am gandit. Din aceste observatii si din aceste reflexii am conchis ca Dumnezeu Necunoscut era diferit de zeii creati de gandirea alterata a omului.

Am inteles ca, zeii oamenilor nu erau decat personificarea lucrurilor de temut sau respectate, ca adevaratul Dumnezeu este esenta care intretine si permite omului sa creeze si sa joace serios iluziile pe gustul lui, pe care le va regasi in ziua in care va reveni in aceasta lume pentru o noua primavara, o noua viata. Am inteles ca era in puterea fortei vitale in indesstructibilitatea care se gasea in Dumnezeu Necunoscut.

Si cine era Dumnezeu Necunoscut ? Era eu...dar de asemenea pasarile in cuiburile lor de noapte, chiciura pe trestii, cerul de dimineata si cerul de seara. Este Soarele si Luna, rasul copiilor, genunchii de alabastru si apa cristalina, mirosul de usturoi, de pielarie si arama. Mi-a trebuit timp pana am inteles, cu toate ca erau mereu in fata ochilor mei. Dumnezeu Necunoscut nu era, mi-am zis eu, nici dincolo de Soare, nici dincolo de Luna-era peste tot in jurul meu.

La nasterea acestui nou mod de fi , am imbratisat viata si mi-a placut sa o fac, caci descoperisem un ideal. Am inteles ca Viata nu este numai moarte si duhoare de razboi- ca ea era cu mult mai mult decat ceea ce percepusem pana atunci.

Aceasta descoperire este aceea care, in anii urmatiori, mi-a permis sa inteleg de asemenea ca omul era creatia suprema, caci daca Soarele isi continua drumul sau pe firmament, atunci cand omul murea, era numai pentru ca nici nu se gandea sa moara. Soarele nu stia decat un singur lucru...a fi.

Ziua in care prin observatie si prin gandire am inteles cine este Dumnezeu Necunoscut, ceea ce EL era, mi-am spus ca eu nu vreau sa pier si sa mor ca batrana femeie. Mijlocul exista desigur, mi-am zis eu pentru a ajunge sa fii vesnic ca Soarele.

Rana mortala din corpul meu s-a vindecat, nu mai aveam alta treaba decat aceea de a privi, asezati pe un platou, armata mea devenea lenesa si grasa. Intr-o zi, cand priveam spre orizont si contemplan conturile fantomatice ale muntilor si vailor neexplorate, am facut aceasta reflexive. Sa fii Dumnezeu Necunoscut, Forta Vitala, a ce poate sa semene ? Si cum as putea eu avea parte de aceasta esenta care exista vesnic ?

In acel moment anume vantul isi batu joc de mine si insulta lui depasea limitele suportabilului, imi ridica mantia lunga, ca a unui rege, pana deasupra capului. Era o situatie penibila, nu prea indicata pentru un cuceritor ! Dupa aceea, ridica o coloana de praf din pamantul alaturat de culoarea sofranului. Ea se ridica exact langa mine pana in inaltul cerului. Apoi fiind un moment distrat, vantul se linisti si facu sa cada pe mine tot praful.

Vantul se puse din nou sa sufle, dar putin mai departe. L-am auzit mugind prin canion, acolo unde curgea un rau si apoi mai departe in minunatii maslini care-si schimbau culoarea de la un verde deschis la argintiu. El ridica fusta unei frumoase tinere fete pana la talie si ea incepu sa chicoteasca. El smulse palaria de pe capul unui baietel, si el fugi sa-si prinda palaria.

I-am cerut vantului sa revina, dar el s-a abtinut, se multumea sa rada in rafale prin canion. I-am trimis ordine, pana cand mi-am invinetit obrazii. Degeaba. A revenit doar cand ma gaseam intins pe spate si imi mangaia obrazul. Aceasta este libertatea, mi-am zis.

Daca nu era nimeni sa mi se para demn de a servi de ideal, vantul in schimb mi se parea prin comportamentul lui. Nimeni nu poate vedea vantul, totusi cand vine peste tine cu furie, te copleseste. Si oricat ai fi de puternic sau glorios, nu-i poti declara razboi. Ce ii poti face? Sa-l tai cu sabia ? Sa-l despici cu securea ? Sa-l scuipi ? Va continua sa sufle si-ti va trimite scuipatul in obraji.

In afara de vant, ma gandeam eu, mai poate fi ceva care poate da omului atata libertate de miscare , atata putere care poate in intregime sa scape naturii limitate a omului ? Cine poate sa-i permita acestuia sa fie peste tot si in acelasi timp sa nu moara niciodata ?

In ochii mei, vantul era o ultima esenta, deoarece el subzista mereu, aceasta miscare fara piedica venind de hac oricui, neavand nici frontiera, nici forma; asadar, iubind explorarea si aventura;in asa fel ca el este desigur cel mai asemanator de esenta Vietii, de Dumnezeu. Si vantul nu judeca omul si nici nu-l paraseste. Cand il chemi, el vine la tine...din dragoste. Este ceea ce trebuie sa fie un ideal.

Astfel am dorit sa devin vantul. Am inceput sa-l contemplan, sa il observ cu atentie. Era idealul meu. Eu vantul vroiam sa fiu. Si toate gandurile mele tindeau spre aceasta devenire. Contemplan vantul , ma fortam sa ma acord cu usurinta lui, cu conturile lui insesizabile, cu inconsistenta lui.

Am devenit vantul abia dupa 6 ani. 6 ani s-au scurs de cand cu rana mea. Seara, ma duceam sa ma asez pe un platou mai lateral, priveam Luna, dulcea sa paloare si eram atent la vant. Si, veni ziua cand m-am regasit foarte sus la cer, intr-un mod cu totul neasteptat.

Mi-au trebuit cateva clipe ca sa inteleg ca eram afara din corp. Cand l-am vazut pe acesta, departe sub mine, pe platou, extrem de mic, frica intra in mine (n-am cunoscut frica din ziua in care un adversar mi-a implantat sabia in corp). Ea a fost cea care m-a facut sa ma reintregesc in corp.

Cand am deschis ochii o sudoare in acelasi timp rece si calda picura pe fruntea mea-pentru a intelege ca am fost plecat afara din inchisoarea invelisului meu.

Dar foarte curand, frica ceda locul unei exaltari, in fata dovezii ca am devenit vantul. M-ampe Dumnezeu-Izvorul, Puterea, Cauza, Vantul. Nu voi uita niciodata aceste minute extraordinare in care am fost harul si frumusetea si viata abundenta a vantului si am dedus ca daca am putut sa devin vantul era numai din motivul hotararii in privinta idealului meu, pentru a fi stiut sa mentin clarviziunea acestuia in spiritul meu.

Ziua urmatoare, seara, m-am dus din nou in locul meu solitar, si imi imaginam devenind vantul cu bucurie si exuberanta, dar nimic nu se produsese. De nenumarate ori mi-am dat osteneala sa devin vantul. Stiam sigur ca experienta mea n-a fost produsul imaginatiei mele. Ea mi-a permis sa vad lucrurile dintr-o perspectiva diferita. Am evoluat in cer in felul cum ar face un porumbel, un vulture, si mi-am vazut bietul corp culcat sub mine.

Nu mai vroiam nimic, nu mai doream nimic, nu aveam decat un singur gand: sa redevin acea libertate pe care am cunoscut-o. Dar, in ciuda tuturor sfortarilor mele, in ciuda tuturor transpiratiilor mele ce se revarsau din corp (si de nenumarate injuraturi), nu m-am mai dus nicaieri. Am ramas in corpul meu si acesta imi paru mai greu ca niciodata caci acum aveam mai bine constiinta greutatii lui. Totusi, nu m-am indepartat de idealul meu. Si nici nu voi uita ceea ce am resimtit in clipa in care, de acolo de sus, mi-am aruncat ochii asupra bietului meu corp.

N-am mai redevenit vantul decat dupa multa vreme dupa aceea-numai dupa 2 ani, socotind dupa notiunea voastra de timp. Si de data aceasta nu a fost contempland vantul, ci intr-un moment in care m-am lasat intr-un somn reparator. Tocmai adusesem laude Soarelui, prafului asemanator cu sofranul, Lunei, stelelor, mirosurilor delicate de iasomie- pe toate acestea le-am laudat. Si cum am inchis ochii, m-am simtit din nou evoluand in cer, ca vantul !

Dupa ce am invatat bine cum sa-mi parasesc corpul, am inceput sa invat evaluarea distantelor-lunga ucenicie. Dar veni ziua in care unul din oamenii mei s-a gasit intr-o situatie periculoasa. El cazu de pe cal si piciorul ii ramasese in scara. Gandul meu pleca la el si indata am fost acolo, eliberandu-i calcaiul captiv. M-am ridicat deasupra lui si i-am urat : Noroc. Dar el a crezut ca a visat !

Timp de multi ani am calatorit cu gandul in alte lumi si pe langa alte entitati. Am vazut civilizatii (nascandu-se) in zorii lor si viitorul lor si vietii inca necunoscute de ele. Reusesc sa anulez timpul in calatoriile mele, pentru a invata ca entitatea se gaseste in locul precis unde gandeste. Si ce deveni de atunci strategia cuceririlor ? Eram un adversar de temut, caci stiind sa citesc gandurile inamicilor mei, eu ii invingeam pe toti prin inteligenta. Nu mai desfaceam imparatiile , le lasam sa se desface singure.

Incetisor, aceasta a durat mai multi ani, in timp ce gandul la idealul meu deveni forta vie a celulelor invelisului meu, sufletul meu schimba cu incetul programarea acestuia ridicand intensitatea vibratorie, atat de mare imi era dorinta ! De asemenea, mare era si seninatatea in fata vietii de aici inainte. Si aceasta se propaga in intregul meu corp, facandu-l dupa masura mai usor si mai luminos. Oamenii mei vazandu-ma, imi spuneau:``Este o aura in jurul corpului stapanului nostru``. Si era adevarat ! Vibratiile corpului s-au accelerat. Corpul meu nu mai vibra ca material ci ca lumina, de unde si aura ce emana din corpul meu.

Cu timpul, corpul meu deveni transparent astfel ca intr-o seara m-am ridicat pana la Luna. Reusind sa-mi intensific vibratiile corpului-acesta a reusit sa vibreze atat de intens cat lumina- am calatorit cu si numai cu gandul. Eram in culmea bucuriei caci niciodata inca nu s-a auzit vorbind de o asemenea antrepriza ! Cu toate acestea am revenit, dorind sa verific daca voi reusi sa reproduc experienta. Si am reusit de multiple ori, 63 de ori inainte de ultima mea ascensiune. Actul ascensiunii deveni pentru mine la fel de natural cum este pentru voi respiratia.

Devenind vantul, am inteles in ce masura am trait in limitare si cat de libere sunt elementele. Am devenit inima unei puteri in miscare, unei puteri de neimblanzit, o miscare salbatica si libera- nesupusa greutatii, masurii si timpului. Am devenit o forta invizibila fara forma, lumina pulsand care nu seaca.

In acesta stare puteam sa ma misc in toata libertatea prin vai si valcele si santuri ,pe munti, pe oceane si printre nori fara ca nimeni sa ma zareasca. Ca si vantul aveam puterea sa fac frunzele sa se incline spre argintiu, sa scutur arborii foarte vigurosi, sa patrund in plamanii unui bebelus, apoi in gura unui indragostit, apoi sa ma intorc catre nori ca sa-i gonesc inaintea mea.

Cand am devenit vantul, am inteles cat era omul de neinsemnat si neputincios in nestiinta lui despre el insusi...si cat de puternic devine prin cunoastere.

Am invatat ca omul devine ceea ce are in vedere sa devina. Daca isi repeta suficient de mult timp ca este un mizerabil neputincios, el devine mizerabil si neputincios. Daca, dimpotriva, isi spune ca este stapanul vantului, el devine stapanul vantului, cum eu insumi am devenit si daca isi spune sa fie Dumnezeu, el va deveni Dumnezeu.

Cand am invatat aceste lucruri, am inceput sa-i invat pe fratii mei mult iubiti despre Dumnezeu Necunoscut Izvorul a toata viata. Apoi a sosit timpul cand am implinit tot ceea ce imi propusesem sa implinesc. Atunci am plecat si am traversat Indusul. Si acolo, pe partea cealalta a fluviului, la poalele unui munte eu comunicam cu poporul meu si aceasta comunicare s-a prelungit timp de 120 de zile. Ii indemnai sa recunoasca adevarul acestor invataminte, le-am spus ca erau de inspiratie divina, ca izvorul era Dumnezeu, creatorul nostru al tuturor, nu eu insumi. In sfarsit, ca sa ma creada m-am inaltat binisor deasupra lor. Femeile tipau de mirare, soldatilor le scapasera sabiile din maini de stupefactie. Dupa aceea i-am indemnai o ultima oara sa invete cum eu am invatat sa devin ceea ce eu insumi am devenit...fiecare dupa calea care ii este proprie. Dupa care, le-am spus, ``bun ramas !``, si m-am ridicat la cer.

Meditand asupra elementelor vietii, dupa mine mai puternice, mai inteligente decat omul, si care coexistau in pace langa el si in ciuda lui, am descoperit pe Dumnezeu cel Necunoscut.

Daca-l intrebi pe om ``Cum trebuie sa arat ?``, ``In ce trebuie sa cred ?``, ``Cam cum trebuie sa traiesc ?``, daca o faci vei muri. Acesta este un adevar. Du-te mai degraba catre vant si spune-i lui:``Da-mi cunoasterea. Fa-ma receptiv si invata-ma``, si vantul isi va tremura frunza schimbando din verde olive la argintiu si te va plimba prin canioane. Va rade cu tine-cu toata libertatea.

Mare a fost norocul meu de a fi invatat de catre elementele vietii. Soarele nu m-a blestemat si Luna nu mi-a spus sa fii asa sau pe dincolo. Mai mult, elementele vietii nu-mi inapoiu imaginea esecului.Chiciura si roua , mirosul ierbii, insectele zburand de ici colo, tipatul pitigoiului sunt esente simple care nu m-au dus niciodata in eroare. Ceea ce era minunat cu ele este ca in simplitatea lor si constanta lor n-au avut nici o pretentie de la mine. Soarele nu ma privea cu condescendentia spunandu-mi ``Ramtha daca vrei sa ma cunosti, trebuie sa ma admiri``. Nici Luna nu-mi spunea:`` E timpul sa te trezesti ca sa-mi admiri frumusetea !``. Soarele si Luna erau acolo de fiecare data cand ridicam capul ca sa le privesc.

Am fost invatat ceea ce era constant, fara judecata si usor de inteles. Astfel am scapat de gandul alterat al omului- de ipocrizia lui, de dogmele sale, de supertitiile lui de Dumnezeii lui cu multe fete pe care trebuia mereu sa-i potolesti (linistesti). Acesta este motivul pentru care am invatat fara greutate intr-o singura existenta pe acest plan ceea ce marea majoritate a oamenilor n-au habar-pentru ca incearca sa-l descopere de Dumnezeu dupa ceea ce inteleg altii. Ei il cauta pe Dumnezeu prin autoritatea guvernamentala sau bisericeasca, sau in istoria pe care nu se stie cine a scris-o, nici de ce a fost scrisa. Credintele, stiinta, vietile oamenilor sunt bazate pe postulate care viata dupa viata apar gresite. Desi cu toata poticneala din pricina gandirii gresite, omul se incapataneaza in ipocrizia ce nu-l poate duce decat la moarte.

Am invatat tot ceea ce am vrut sa invat. Am reusit sa inving greutatea corpului si sa devin fluiditatea gandirii. Astfel, am cunoscut ce este Dumnezeu in esenta lui. Am invatat sa ma identific cu puterea si majestatea vantului. Toata inteligenta capatata in exterior o aplicam mie insumi. Atunci viata mea deveni plina, pacea cobora peste mine, am crezut mai tare in inteligenta si astfel am putut deveni una cu Dumnezeul Necunoscut.

Sa recunosc ca nu vantul am devenit, ci idealul pe care il reprezenta pentru mine. De acum inainte eu sunt stapanul, eu comand, caci am devenit principiu de libertate, omniprezenta si unitate. Devenind acest principiu am putut intelege Dumnezeul Necunoscut, tot ce este El- si de asemenea ceea ce nu este. Voiam sa inteleg si prin vointa mea gaseam raspunsurile care imi marea intelegerea.

Am fost Ram cuceritorul. Am devenit Ram Dumnezeul. Am fost barbar, am devenit Dumnezeu. Am devenit gratie unui lucru in acelasi timp foarte simplu si foarte profound. Ceea ce va invat este exact ceea ce am invatat.

CAPITOLUL 2

IN TIMP CE ERATI POPORUL MEU CEI CE SE DEDAU ADORARII, TREBUIE SA STIE CA ASTFEL DECID DE A RENUNTA LA IDENTITATEA LOR SI SE PIERD VIETII INTREGI, IN CEA A ALTUIA

Pe vremea cand o parte din voi faceati parte din poporul meu, este de atunci extrem de multa vreme, am trecut peste continente si am asediat tirani notorii. In timpul asprelor batalii, a marsurilor lungi in tari necunoscute, traversarea marilor amenintate cu vanturi biciuitoare, voi toti ati castigat recompense in numele libertatii- caci ati trecut granitele fricii extreme. Dupa pace ati ajuns in tara in care avea sa devina pentru voi o noua patrie, erati foarte curajosi, dar si tot atat de obositi, incat ati simtit nevoia sa va asezati sa insamantati campurile, sa recoltati, sa cresteti copii si animale. Ati cunoscut pacea, fructul marilor frici cucerite. Lucrurile obtinute la sfarsitul acestei lungi calatorii valorau din plin aventura intreprinsa, departe de tara voastra de bastina si o noua dimensiune a inteligentei.

Cand eram pe punctual de a va parasi, aduceati pe lume copii, faceati umile bordeie, lucrati pamantul, mancati bine si va desfatati cu dulceata diminetii si pacea serii. Aceasta era recompensa voastra.

Voi lucrati ca sa va asezati in noua viata in asa chip, incat pentru mine veni timpul sa plec spre viata mea. Caci ceea ce era pace pentru voi, nu era in ochii mei decat multumire. Si spre ceea ce plecam, care era casa mea cum am spune, avea pentru mine numele de Dumnezeu Necunoscut. Era Dumnezeu Suprem de neatins, misterul ultim, cauza tuturor lucrurilor.

Mi-am luat ramas bun de la voi intr-o splendida dimineata, dupa un adio miscator, dar scurt. Voi trebuia sa va ocupati de copii, de cultivarea pamantului, de cresterea animalelor. In timp ce eu ma duceam sa ma intalnesc cu Tatal, pe care l-am cautat neancetat si l-am descoperit intr-un loc prestigios- acela al cunoasterii. Cu siguranta acesta era destinul meu, caci n-am avut dorinta altui lucru.

Fiecare din voi revine in acesta lume de nenumarate ori. Si in fiecare viata voi progresati in intelegerea voastra. In prezent, multi dintre voi cauta cunoasterea. In prezent voi cautati aceasta intelegere de care mie imi era atat de foame si pe care mi-am insusit-o. Voi ati avut locuinte. Voi ati transmis in lume pretioasa voastra samanta. Ati cunoscut totul, ati experimentat totul. In prezent, sunteti gata sa invatati ceea ce pana acum nu puteati invata, prioritatile voastre fiind diferite. Astfel, din dragoste pentru voi si pentru intreaga umanitate, am revenit printre voi ca sa va invat, asa cum v-am promis odinioara. Si va voi invata in felul marilor Invatatori, dar ma astept din partea voastra sa faceti ceea ce simtiti voi ca este drept pentru voi.

Am revenit nu pentru a va povesti splendoarea din cealalta dimensiune, ci ca sa va ajut sa o deosebiti voi insiva; nu pentru a va tine discursuri filozofice, ci pentru a descifra invataminte ce sunt adevarate si proprii fiintei interioare, in asa fel incat sufletele voastre sa va indemne sa redeveniti principiul divin. Ca rasa de entitati divine, este absolut necesar ca sa luati din nou cunostinta cu natura divina a noastra a tuturor. Prin puterea fiintei mele si din dragoste pentru voi, va voi invata cum am facut-o pentru mine insumi, sa va intoarcati la maretia si la Gloria voastra. Si in bucuria voastra voi rade cu voi. Si in lacrimile voastre voi grabi vantul spre voi spre a usca lacrimile.

Prin invatatura pe care v-o dau veti invata sa redeveniti stapanii gloriei ce erati la inceputul remarcabilei calatorii. Vetii invata sa nu ascultati decat de vocea interioara si nu veti mai

merge decat pe cararea bucuriei. Vetii invata sa resimtiti lucrurile in profunzime pentru a va insusi comoara cea mai autentica din acest plan, sa cunoasteti emotia. Si s-ar putea ca dragostea in voi sa fie atat de mare, incat sa-l distingeti pe Dumnezeu in orice persoana, asa cum l-ati deosebit in voi, si ca ii vetii iubi pe toti asa cum va iubiti pe voi. Apoi, dupa ce v-am instruit atat de adanc, vetii fi fiecare ca o lumina de mare stralucire pentru ceilalti, din cauza imaginii radioase a dragostei aproapelui.

Aceasta invatatura nu a izvorat din intelegerea lui Dumnezeu in sens religios, caci religiile sunt dogmatice, restrictive si gata de a judeca. Eu nu sunt un instructor religios, caci bisericile sunt cauza multor dezbinari si de mari suferinte pe acest plan. Invatatura mea nu recladeste numai stiinta, ci implica invatare, experimentare, iubire. Eu va iubesc si prin dragostea mea va voi invata sa-l cunoasteti pe Dumnezeu si sa deveniti o infinitudine din El.

Invatatura mea este scutita de legi. Nu socotim legi, caci legile sunt limitari si piedici la libertate. Va voi invata numai despre Dumnezeu si despre alegeri. Eu sunt in acesta lume pentru a deschide usile unei cunoasteri largite, astfel ca voi sa va puteti realiza in alegerea voastra pe acest plan ca sa puteti intelege ca viata voastra nu este limitata la acest plan, ea exista si pe alte planuri si in numeroase alte locuri.

In sfarsit, eu sunt in acesta lume pentru a va ajuta, voi care sunteti sclavii fricii si prinsi in capcana fabricata de gandurile voastre, sa descoperiti o noua perspectiva, aceea a gandului iluminat, a destinului nelimitat., a vietii nelimitate. Aceasta va voi invata astazi, in masura receptivitatii si in masura dorintei de a o trai. Va voi face sa iesiti din EUL vostru ingradit ca sa va conduc la maretia voastra. In asa fel ca lumina din voi, lampa interioara sa straluceasca cu mai multa sclipire. Nu va cer nimic altceva decat sa fiti voi insiva. Dar o mare majoritate din cei care sunteti aici nu mai stiti cine este acel `` voi``. Va voi ajuta sa-l redescoperiti. Si cand vetii fi redescoperit acest Sine, nu vetii mai vrea niciodata sa-l pierdeti. Atunci vetii fi stapani in adevarul vostru si liberi sa traiti dupa destinul vostru.

Am hotarat sa revin la voi in invelitul unei femei care in timpul dinainte a fost fiica mea iubita. In viata mea de pe acest plan n-am fost casatorit niciodata, dar in timpul lungului nostru mars, numeroase entitati mi-au daruit copii lor in semn de recunostinta. Ciobanii imi daruiau branza, viticultorii imi daruiau vin. Si erau altii pentru care recompensa recompenselor erau darul copiilor, si ei ii ofereau la casa lui Ram. Eu, o entitate care n-am cunoscut niciodata femeie, aveam copii mai multi decat oricare din cunostintele mele. Si copiii erau pentru mine mostre de invatatura, caci in inocenta si puritatea spiritului lor, traiau un adevar de o extrema simplitate.

Fata mea era unul din acesti copii. Si-mi era foarte draga. Copila, ea nu voia sa fie ca celelalte fete de varsta ei, voia sa mearga la razboi. Sa fie femeie, sa teasa si sa aiba ocupatii de femeie, nu o atrageau.(cu mult mai tarziu ea avea sa inteleaga razboiul). Ea ma iubea din toata inima ei si nu voia decat un lucru: sa invete, ceea ce ma facea s-o admir.

In ziua inaltarii mele am promis fetei mele ca voi reveni.

Fiica mea a trait multe vietii si a pierit si de foc si de sabie, si a trebuit sa indure si foamea; toate acestea din pricina a ceea ce stia ea ca este un adevar. In pofida tuturor acestor vietii, ea se transforma, devenind nobila creatura care in cele din urma trai realitatea cu umilinta. De altfel, din pricina umilintei ei am putut reveni in aceasta lume si sa-i reamintesc mostenirea pe care ea si voi ati uitat-o altadata. Astfel ea serveste lumea. Pentru ea, ca si pentru voi toti, promisiunea mea s-a implinit.

Am venit la fata mea in mijlocul vietii ei, la o varsta cand evenimentele de genul acestuia in general nu se produc. Cum era scrupuloasa, cinstita si inocenta, si nu se aventura in

credinte extravagante, am ales-o pentru aceasta misiune si am invatat-o timp de mai multi ani ceea ce in momentul de fata va invat pe voi. Aceasta treaba am facut-o in secret, pana ce cunoasterea si intelegerea ei s-au dezvoltat suficient.

Am hotarat sa ma adresez voua prin ea, aceasta pentru ca voi sunteti inclinati sa adorati imagini, punandu-i pe cei ce le reprezinta deasupra voastra. Pentru cei ce vin sa ma asculte, n-am nici corp de adorat, nici picioare de sarutat. Si fata, cu siguranta, nu va admite sa i le sarutati pe ale ei, intrucat ii apartin. Plecand de la idea aceasta, ei nu vor avea nici imagine pentru a-si aminti sa o agate la gat sau pe perete sau sa o sculpeze in piatra. In acest loc nu veti invata sa ma adorati, veti invata sa iubiti si sa adorati din plin ceea ce voi sunteti si aceasta minunata esenta care doarme in voi, pe care o numim Dumnezeu Atotputernicul.

Eu nu sunt diferit de voi. Nimeni, fie din lumea vizibila sau invizibila nu va este superior. Si nimeni nu va este inferior. In Imparatia lui Dumnezeu toti suntem egali.

Celor dintre voi ce doresc sa urmeze pe cineva si sa-l adore sau sa actioneze mai mult in afara lor, decat inlaturul lor, as vrea sa le spun ca nu corespund asteptarilor lor. Eu sunt in aceasta lume pentru a va ajuta pe fiecare sa devina stapan in adevarul sau, dupa a sa intelegere. Atata timp cat veti sta sa adorati ceva in afara voastra, indiferent ce ar fi, pentru a-l servi si a-i darui timpul vostru, nu veti putea exprima sublima frumuseti ce sunteti si nici nu veti putea deveni cu adevarat liberi.

Numai voi singuri puteti fi cel sau cea care va puteti iubi mai mult. Voi insiva puteti fi cel mai bun prieten si profesor. Niciodata nici o voce nu va putea sa va instruiasca mai bine decat a voastra. Ceea ce sunteti astazi este in masura sa raspunda nevoilor voastre de totdeauna. Dar daca continuati sa cautati in afara voastra sa gasiti carari sau entitati de adorat, niciodata nu veti deosebi adevarata slava a lui Dumnezeu. Nu veti putea realiza divinitatea voastra, iluminarea voastra, dezvoltarea voastra, decat prin voi insiva si dragostea declarata pentru voi insiva. Nu este decat un drum care duce la pace, la bucurie, la plenitudine, si el consta in a se adora si a se iubi pe sine insusi-caci aceasta inseamna sa-l iubesti pe Dumnezeu, si aceasta dragoste trebuie sa fie mai mare decat cea pe care o purtati altcuiva, caci numai o astfel de dragoste va va da perseverenta necesara pentru a putea imbratisa intreaga omenire.

Astfel, eu, Ramtha, nu pot fi pentru voi un model ideal. Voi nu puteti intelege misterul ce sunteti voi, prin mine, numai prin stiinta. Aceasta invatare propune ca voi sa va inoculati atat prin a sti, cat si prin experienta, o cunoastere atat de puternica sa descoperiti Dumnezeul Necunoscut pe care-l cautati, sunteti voi. Aceasta este o calatorie care poate fi intreprinsa numai de voi insiva, caci are legatura numai cu viata voastra. Invatator sunt, dar nu ideal ! Daca veti gasi drumul spre acest invatamant, cu siguranta mi-ar face placere, dar nu este vorba de a ne opri asupra acestei descoperiri.

Tot ceea ce este de invatat, tot ceea ce este inteles se va manifesta in viata voastra, in asa fel incat veti intelege ca nu este vorba despre filozofie, ci de o sublima realitate. Si la fiecare manifestare veti creste si va veti intari- lumina voastra, calmul vostru, simplitatea voastra vor fi marite-si in simplitatea voastra veti descoperi vantul, si acesta puternica esenta va fi pentru voi ocazie de elevare.

Voi toti ati fost entitati sub tutela, o tutela care va era impusa de frica-tot timpul. Cunoasterea este cea care desfiinteaza frica, in asa fel ca nimeni nu va mai poate spune si veti liberi sa traiti in intregime cum intelegeti. Cu cunoasterea vine si libertatea-ea va elibereaza pentru totdeauna. Cu cat veti medita mai mult asupra acestor invataminte, cu cat le veti pune in aplicare si veti face experienta, cu atat mai mare vor fi libertatea si bucuria voastra.

Intr-o zi, in aceasta viata sau intr-una viitoare, locul in acesta viata va parea ca nu mai are nimic de oferit, caci cand ai gustat tot ce-ti poate oferi, atat incat sa simti un mare gol in tine, o chemare imperioasa, o nevoie imperioasa de a deveni, toate lucrurile. Atunci, la randul vostru, veti astepta clipele cand va veti putea aseza pe un platou, in acel loc unde vantul este asemenea unor degete trecand cu forta prin parul vostru, de unde pasarile isi iau zborul pentru cuiburi foarte indepartate si de unde Soarele proiecteaza razele sale luminoase catre cer. Si cand, ca si mine, ati ``devenit``, caci a deveni va fi pentru voi doar un capitol, va voi intampina in acel loc unde eu insumi m-am dus. Caci usa libertatii ce poarta numele de cunoastere, este acolo pentru voi care v-ati deschis spiritul si intelegerea superioara dupa care ati si trait-o desigur nu in exteriorul vostru, ci inuntrul vostru, si aceasta lume va lua sfarsit si veti pleca pentru o aventura minunata-aventurile de dincolo de acest plan sunt mai frumoase, mai spectaculoase decat imaginabilul; atat de maleabil ati devenit in corpul vostru de lumina, ca veti putea calatori atat in spatiul exterior cat si in spatiul interior in orice loc doresti sa te duci.

Va iubesc cu o dragoste profunda. Daca nu v-as iubi asa, nu as putea veni la voi asa cum o fac. Cand veti invata sa va iubiti cat va iubesc eu, veti intelege adevarurile pe care va invat; veti intelege maretia care sunteti intr-adevar. Si va fi o zi mare si glorioasa.

CAPITOLUL 3

DUMNEZEU ESTE
DUMNEZEU VA IUBESTE CU O DRAGOSTE FOARTE MARE, O DRAGOSTE
DEPASIND INTELEGHERA, CACI EL ESTE VIATA CARE SUNTETI, PAMANTUL PE
CARE CALCATI, AERUL PE CARE-L RESPIRATI

Frații mei mult iubiti, multi dintre voi ati invatat de secole ca esenta numita Dumnezeu este un personaj sever si de temut, gata de a judeca. Dar Dumnezeu cu siguranta nu este nimic din toate acestea. Dumnezeu care judeca, care intimideaza , care persecuta n-a existat niciodata, in afara de spiritul si inima omului. Omul a creat un Dumnezeu care condamna pe unii sau exalta pe altii. Acest Dumnezeu este de la om, a fost creat de om, vointa omului.

Dumnezeul pe care-l cunosc, Dumnezeul pe care-l iubesc , care este forta ce emana din mine si din imparatia ce sunt, este un Dumnezeu al dragostei plene, scutit de orice judecata. El este numai aceasta. Dumnezeu va iubeste cu o dragoste foarte mare, o dragoste ce depaseste intelegerea, caci El este viata care sunteti, pamantul pe care calcati, aerul pe care-l respirati. El este culoarea pielii voastre, frumusetea ochilor vostri, dulceata mainilor voastre. El este voi insiva in orice moment al vietii voastre , in toata gandirea, in toata fapta, pana la ungherele cele mai ascunse ale sufletului vostru.

Dumnezeu este o forta care consuma totul si este totul. El este vantul ce sufla peste ape, frunzelor ce cresc si apoi cad, simplitateatrandafirului, intens prin culoarea sa. Dumnezeu este indragostitul, inlantuitii, copii care rad, parul cu reflexe de miere. El este Soarele ce rasare, steaua stralucitoare in noapte, Luna care merge pe cer in miezul noptii. Dumnezeu este frumoasa insecta, pasarea umila in zborul ei, neinsemnata si umila rima. Dumnezeu este miscare si culoare, sunet si lumina. Dumnezeu este pasiune. Dumnezeu este dragoste. Dumnezeu este bucurie. Dumnezeu este tristete. Ceea ce este, tot ce este, este si ceea ce numiti voi Dumnezeu Tatal, totalitatea Vietii, iubitorul de tot ceea ce exista Dumnezeu nu este un personaj aparte, asezat pe un tron si care judeca Viata intreaga. Dumnezeu este Viata intreaga fiecare moment ce bate. El este ceea ce este continuu, etern.

Credeti voi ca Viata v-a judecat vreodata ? Ea n-a facut-o niciodata. Caci daca Dumnezeu, care este ceea ce voi sunteti, v-ar fi judecat pe voi sau pe oricine altcineva, cu siguranta pe El insusi s-ar fi judecat ! Si de ce Inteligenta Suprema ar fi facut asemenea lucru ?

Forța Vitală pe care voi o numiti Tatal, nu are facultatea de a judeca. Caci Viata nu este dotata cu personalitate, cu un egou capabil a percepe o parte din sine ca fiind ceea ce numim bun sau rau, drept sau gresit, perfect sau imperfect.

Dumnezeu, prin El insusi , este complet lipsit de bine sau de rau. El este complet lipsit de aspecte pozitive sau negative. El este total lipsit de perfectiune, caci imperfectiunea impune limite Vietii Sale debordante, tot timpul in miscare, tot timpul in transformare. Dumnezeu este, atat. Mult-iubitul vostru Parinte(Tata) nu este decat un lucru: este, ca astfel toate lucrurile sa poata exprima viata care este Dumnezeu.

Tatal nu vede nici raul, nici greseala: nu se vede decat pe El insusi. Tatal nu vede esecul, El vede doar Fiinta Sa in miscare pentru totdeauna. Voi produceti florile Vietii si chiar lucruri care dezonoareaza, si Tatal devine josnicia si El devine florile, dar El nu judeca niciodata incercand sa inteleaga ce este inferior si ce este superior. El este si atat. Este bine ca este asa, caci daca ar fi cu adevarat acest Dumnezeu creat de om nimeni n-ar vedea vreodata ceea ce se cheama ``Portile Raiului``. Nimeni ! Caci nimeni nu ar putea vreodata sa satisfaca asteptarile acestui Dumnezeu creat de om.

Dumnezeul pe care-l cunosc este fara limita. El este Fiinta Suprema, totalitatea neimpartita a ceea ce este. Si ceea ce este numit Tatal, sunteti voi si scena Vietii unde va exprimati Eul divin incarcat de sens. El v-a daruit un Eu Unic si liber arbitru ca, in fine, sa puteti deveni ceea ce doriti sa deveniti, ca voi sa puteti percepe Viata in care Dumnezeu este dupa propria voastra alegere. Si nimic din ceea ce ati facut vreodata sau gandit, cat de dezgustator sau jalnic sau minunat ar fi fost perceptia voastra, nu a aparut lui Dumnezeu altfel decat in calitatea sa de a fi.

Numai voi, prin atitudinile voastre sau acceptarea atitudinilor altora, voi va veti fi judecat. Numai voi ati hotarat ca acel lucru este bun si celalalt rau, acel lucru drept si celalalt nedrept; caci pentru Tatal nimic nu este bun sau rau, drept sau nedrept. Orice lucru este...parte...din ``a fi numit Dumnezeu- Atotputernic``.

Dumnezeu va iubeste cu o dragoste mare, profunda, depasind tot ce se poate inchipui, caci El v-a acordat sa creati viata voastra in functie de dorintele voastre. Tatal v-a iubit intotdeauna. El nu va poate percepe in alt mod, caci ceea ce sunteti voi, aceea este si El.

Dar ce este Dumnezeu in forma Lui Suprema ? El este Gandire. Tatal este, dupa o intelegere largita, Gandire, caci Gandirea este ultimul creator a tot ceea ce este, ceea ce a fost si care va fi vreodata . Gandirea este substanta din care toate lucrurile sunt create. Caci tot ceea ce exista are ca izvor initial Gandirea, suprema Inteligenta numita de spirit Dumnezeu.

V-ati intrebat voi vreodata ce asigura coeziunea lucrurilor, fiecare in desenul lui si forma sa unica ? Este Gandirea, ``lipiciul cosmic`` numit iubire. Gandirea este cea care asigura coeziunea materiei. Este dragostea la cel mai inalt nivel (suprem) caci toate lucrurile au fost mai intai concepute de gandire, care este Dumnezeu, si este Dragostea Tatalui pentru gandire care tine la locul lor toate lucrurile.

Toate lucrurile, intelegand si corpul vostru, datoreaza coeziunea lor lui Dumnezeu. Ceea ce asigura coeziunea dintre celulele si moleculele corpului vostru este iubirea admirabila si minunata a gandirii ce este intr-adevar Dumnezeu. Fara Gandire, corpul vostru nu ar exista , materia n-ar exista-nimic n-ar exista. Gandirea este cea care creeaza viata.

Credeti voi ca Dumnezeu, Gandirea care mentine impreuna si leaga toate- este o entitate severa si infricosatoare ? Nu, nu este. Tatal este bucurie plenara, caci nu stie a fi altceva. El este orice forma de viata vibrand in armonie unele cu celelalte, si aceasta vibratie emite un sunet comparabil cu un ras rasunator. Daca veti asculta intens, veti auzi chiar si muzica Tatalui, rasul tatalui-un ras extrem de voios. Niciodata nu l-am auzit plangand.

In consecinta, cine este Dumnezeu, cauza pretioaselor voastre fiinte ? Uimitoarea Forta de Viata, care curge prin mijlocul vostru, care va leaga si va uneste pe toti, care este promisiunea vietii dupa aceasta viata si eternitatea inaintea voastra ? Este Fiinta care este Gandire. Este Viata care este continua. Este Fiinta care iubeste tot ceea ce este. Este Fiinta care din iubire acorda Vietii fiintarea (existentia). Este Fiinta care este bucuria totala si absoluta. Iata care este mostenirea voastra si destinul vostru.

Maestre: Ne inveti ca Dumnezeu este calitatea de a fi toata viata. In acelasi timp intrebuintezi si alti termeni, in afara termenului de ``Dumnezeu`` pentru a desemna Forta si Viata. Dar de ce folosesti cuvantul ``El`` si ``Tata`` ? Aceste apelatiuni aparent perpetueaza notiunea, nu numai a unei identitati, existand in afara noastra, dar si un personaj masculin, ceea ce devine putin o ofensa pentru anumite femei.

Ramtha: Este necesar pentru educatia intregii umanitati sa folosim diferiti termeni care au servit pentru a-l numi pe Dumnezeu. Altfel spus, trebuie sa vorbim de Fiinta in termeni pe care sa-i inteleaga toti. Cu toate ca Fiinta a fost desemnata sub numele de ``Tata`` si in

consecinta considerat de genul masculin. ``Tatal`` nu este barbat. Inca omul, adica individul de sex masculin, este Tatal; dar si femeia este tot atat, caci Tatal este intr-adevar in acelasi timp barbat si femeie.

Termenul de ``Dumnezeu`` nu cuprinde apartenenta la un sex, inseamna ``Inteligenta Suprema``. Cei care nu inteleg termenul de ``Fiinta``, au nevoie de cuvantul ``Tata``. Cei care nu inteleg notiunea de ``Inteligenta suprema`` au nevoie de cuvantul ``Dumnezeu``.

Maestre (stapane), ca Dumnezeu este un tata, este un adevar pentru cel care sustine aceasta teza, ca cele ce spun ca Dumnezeu nu este de sex masculin, este un adevar pentru acele femei in ochii carora enuntarea contrara este un afront. A-l percepe pe Dumnezeu inseamna in toate cazurile a-l percepe in ceea ce este. Si aceasta perceptie este intodeauna unica pentru fiecare entitate.

[Adresandu-se celor care vin sa-l asculte Ramtha foloseste termenul ``stapane`` caci dupa parerea lui `` fiecare dintre noi este stapanul destinului sau, autorul vietii sale, stapanul imparatie sale``]

Dumnezeu nu este un cuvant, ci un sentiment care traieste in fiecare. Si cu cat perceptia voastra despre Dumnezeu este mai nelimitata, cu atat ea va fi mai frumoasa si va raspandi mai multa bucurie, caci va fi capabila de a cuprinde mai bine emotia numita Dumnezeu Atotputernicul.

R (adresandu-se unei femei destul de in varsta, asezata intr-un fotoliu cu rotile). Dumneavoastra Doamna, care va deplasati pe roti de argint, ce spuneti ?

M Il iubesc pe Dumnezeu, dar mi-e frica de moarte.

R De ce ?

M Nu stiu. Sunt incapabila...sa gonesc frica. M-am gandit, m-am gandit mult.

R Credeti in Infern ?

M Da

R De aceea nu vreti sa muriti, caci vi se pare ca acolo veti merge.

M Pe cinste, nu cred ca ma voi duce in Infern. Nu cred ca Dumnezeu va consimti. I-am cerut iertare pentru tot raul ce l-am facut.

R Doamna ! Doamna ! Credeti ca Tatal va iubeste cu o dragoste mai mica decat cea cu care va iubiti proprii dvs copii ?

M Nu... La drept vorbind uneori am impresia ca nu ma iubeste. Poate am impresia ca nu m-a iertat- cu toate ca stiu c-a facut-o.

R Ce mare greseala ai comis ?

M Pe cinstea meamai multe.

R Acestea v-au impiedicat sa traiti ?

M Nu. M-am fortat sa traiesc si vreau sa traiesc, si vreau sa am o viata corecta.

R Ce intelegeti prin asta ?

M Ca diavolul sa nu ma inhate !

R Ah !

M Luminati-va , va rog.

R Ma veti crede ?

M Da

R Si daca va spun ca Iadul nu exista !

M Dar am invatat ca exista !

R Si eu va invat ca nu exista ! Ma veti crede tot atat de mult cum ati crezut contrariul ?

- M** Eh ! Bine va cred.
- R** In acest caz acceptati ca nu exista Iad, caci nu este. Stiti ce este Infernul ? Cuvantul ``infern`` era intrebuintat in Iudeea pentru a desemna un mormant deschis si foarte putin profund. Acolo erau intinse corpurile entitatilor care nu aveau suficiente drahme pentru a avea un mormant inchis. Si aceste morminte deschise constituiau un blestem, pentru ca noaptea veneau hiene si caini vagabonzi si devorau corpurile. Si entitatile credeau ca odata invelisul distrus, ele nu vor mai putea progresa spre utopia lor. Iata ce insemna cuvantul ``infern`` in timpurile primitive, pana in ziua in care preotii au hotarat sa faca un loc de pedeapsa.
- M** Eu citesc Biblia cu regularitate si ea vorbeste cu insistenta despre infern.
- R** Cine a scris Biblia ?
- M** Ea a fost scrisa de mai multi.
- R** Cine sunt acesti `` mai multi``. Oamenii ?
- M** Nu stiu.
- R** Suna frumos si bine, oamenii. Am fost pana in cele mai mari adancuri ale lumii voastre, pana in centru, crezand ca voi descoperi un loc de foc. Nu exista. Si m-am dus pana in marginile Universului vostru, gandind ca voi gasi un loc de chinuri. Nu exista nici atata. Si in aceste locuri am cautat peste tot diavolul, degeaba . Inapoidu-ma pe pamant, l-am gasit in inima celor ce cred in el si in infern. Dar locul numit infern nu exista.
- M** Eh ! Bine sunt fericita ca, credeti altfel.
- R** Nu este vorba ca, cred altfel-stiu altfel.
- M** La drept vorbind, pare neverosimil ca Dumnezeu, iubindu-ne atat de mult cat ne iubeste, poate la cea mai mica greseala sa ne trimita sa traim in infern in mijlocul flacarilor.
- R** Aceasta este foarte adevarat.Tatal n-a creat un astfel de loc de tortura pentru nimeni , n-ati fost creata de Dumnezeu ?
- M** Ba da.
- R** In consecinta, Dumnezeu nu este in dumneavaostra ?
- M** Ba da, si-l iubesc pe Dumnezeu.
- R** Nu sunteti parte din Dumnezeu ?
- M** Oare sunt ?
- R** Cu siguranta !
- M** Ah, dar asta ma emotioneaza !
- R** Doamna, Dumnezeu este in toate lucrurile, cu ce substanta v-ar fi creat daca nu cu propria Lui substanta. Dvs sunteti Dumnezeu. In consecinta, de ce s-ar duce sa se arunce in groapa si sa se urasca pentru un ``rau`` cand El este parte din Viata care este ?
- Am sa va relev un mare adevar: Omul a creat imagini despre Dumnezeu ca sa se serveasca pentru a domina proprii lui frati. Religiile au fost create ca astfel popoarele si natiunile sa poata fi manipulate atunci cand armatele nu vor putea sa o faca, si frica este arma care mentine popoarele si natiile in `` ordine``. Omul pe care il despoi de natura divina- pe care-l despoi de Dumnezeu-este usor de guvernat si de supus.

Dumnezeu n-a creat nici iadul nici diavolul. Acestea sunt ingrozitoare creatii ale omului care servesc sa-si chinuiasca fratii. Ei au fost creati de dogmele religioase in vederea intimidarii maselor, pentru a face o colectivitate manipulabila. Acesta este un mare adevar.

Dumnezeu Tatal este orice lucru- cel mai mic fir de nisip in mare, fluturii de primavara, stelele mici si mari in imensitatea cerului vostru. Toate lucrurile sunt Dumnezeu; atat de bine ca un loc ca Iadul ar fi comparabil cu un cancer in corpul sau care incetul cu incetul l-ar macina.

Niciodata, nimic nu v-ar putea separa de Imparatia Cerurilor, caci nimic nu este mai mare decat Dumnezeu si Viata. Dumnezeu Tatal va iubeste pentru totdeauna, pentru ca El este orice directie pe care ai putea-o lua, orice gand pe care l-ai putea imbratasa.

M Dumnezeu ne iubeste pe toti-aceasta este pentru mine o certitudine.

R Evident ! Evident ! dat fiind ca este fiecare din noi ! Si in ceea ce priveste raul pe care l-ati facut stimata doamna, n-ati comis niciunul. Niciunul !

M Multumesc !

R Caci viata nu a fost alterata cu nimic din ceea ce ati facut. Toate lucrurile oricat de ingrozitoare, oricat de cumplite ar fi fost in ochii dvs., au infrumusetat viata din cauza intelepciunii castigate prin ele.

Imi doresc sa va fac sa intelegeti cele ce urmeaza. Religia voastra si credinta voastra au cauzat distrugerea civilizatiilor de-a lungul secolelor. **Mayasii** si **Aztecii** au disparut, ei au fost masacrati din cauza dominatiei Bisericii pentru ca credinta lor nu era aceeaasi cu cea a Bisericii. Toate razboaiele sfinte, secole de obscurantism, au fost purtate pentru perpetuarea credintei religioase. Si intr-o tara pe nume Franta, copii au fost smulsi din bratele mamelor lor pentru ca acestea aveau credinta diferita de cea a Bisericii. Femei au avut ochii scosi si sanii marcati cu fierul rosu, si sangele curgea pe strazi-toate acestea pentru credinta !

Apoi protestantii au facut ceea ce se numea focul iadului, sulful si diavolul si asa s-a nascut frica in inima mielului, astfel congregatiile au ramas in stat-invatandu-i ca faptul de a lipsi de la diverse indatoriri si de a incalca anumite legi sau reguli obisnuite ii vor arunca in iad pe veci.

M Cam in felul acesta am fost si eu crescuta.

R Doamna, modul in care ati fost educata este infiorator ! V-ati gandit vreodata ce-au devenit toti acei oameni care au trait inaintea vremurilor biblice ?

M Nu. Ma multumeam sa ma gandesc ca infernul i-a distrus !...Oh ! Dar imi pare foarte rau.

R Nu fiti catusi de putin, gandul dvs nu este decat produsul credintei dvs. Acum ati imbatranit. Nu mai aveti nici tineretea, nici energia si va ingrijoreaza ideea mortii. Iata cum invatamintele amenintatoare, cele ce au fost programate in dvs timp de zeci de ani, incep sa apese si va spuneti `` Exista iadul ?`` , ``acolo ma voi duce ?``. Eu va spun, nu va veti duce in iad, caci un astfel de loc nu exista. Plecarea corpului dvs va avea loc intr-o clipa. Apoi veti fi deasupra lui si veti redeveni entitate de lumina pura. Mari instructori vor veni si va vor lua intr-un loc unde va veti putea continua ucenicia si va veti convinge singura ca aceste lucruri pe care vi le spun sunt mari adevaruri. Iisus, fiul lui Iosif, Iisus din

Nazaret cum il numiti, este un mare Dumnezeu, ceea ce esti dumneata. Dar el nu este fiul unic al lui Dumnezeu, doar un fiu printre altii. A fost om si acest om a devenit Dumnezeu, asa cum veti deveni cand veti dori cu putere aceasta.

M Credeti ca Iisus a fost un fiu al lui Dumnezeu ?

R Nu este o credinta, ci o cunoastere ! El este fiu al Dumnezeu cum sunteti si dvs fiica lui Dumnezeu.

M Niciodata n-am invatat asa ceva !

R Doamna, ce ne-a invatat Iisus ? El a spus ca este fiul lui Dumnezeu, ceea ce este intr-adevar. De asemenea, el a mai proclamat deschis ca fiecare om este fiul lui Dumnezeu. Aceasta ne-a invatat. Fiecare om este Dumnezeu exprimandu-si perfectiunea ca om. Ce ar servi Tatalui sa aiba un mare numar de copii imbecili si unul singur perfect ? Ar fi o imagine de lipsa de valoare despre samanta Tatalui. Iisus este fratele vostru, nu mantuitorul vostru. Era un om avand pe Dumnezeu in el, asa cum si dvs il aveti in dvs.

Mi-ar place sa intelegeti acestea. Iisus a trait pe acest plan intr-un timp in care oamenii nu se iubeau deloc intre ei, unii erau sclavii altora si dragostea putin pretuita. Iisus era un exemplu de dragoste pentru toti ! Este aceeasi dragoste care l-a facut sa fie recunoscut ca ``Mantuitor al lumii`` pentru a fi adus dragostea pe acest plan unde foarte putini oameni o exprimau si o dadeau cu generozitate. De altfel, a adus aceasta invatatura dupa care Tatal nu este Dumnezeu care judeca si pedepseste, ci numai un Dumnezeu al iubirii-de mila, de har si de compasiune.

In decursul istoriei aceasta invatatura din nefericire s-a alterat , in parte din scrierile celor care au inteles complet gresit invatatura atat de simpla acestui suflet fara pacat. Iisus iubea. Era dragostea, marele si minunatul dar pe care-l facea omenirii. Si a proclamat deschis ca originea acestei iubiri este Tatal ce traia in El-acelasi Tata care traieste in toti oamenii. Ceea ce dadea lui Iisus libertatea si forta de a imbratasa intreaga omenire, era cunoasterea unirii sale si identitatea cu Tatal. El s-a desprins rand pe rand de iluziile care erau cauza unei vietii de ipocrizie; si facand-o El exprima din plin pe Tatal traind in El. Prin aceasta Iisus a devenit un Christ adica un om ce se exprima complet cum o face Dumnezeu; Dumnezeu se exprima complet in om. Iata ceea ce inseamna termenul`` Christ``: Dumnezeu-omul, omul-Dumnezeu. Christ este oricine intelege ca este Dumnezeu si dupa aceea traieste acest adevar.

Singura diferenta intre Iisus si dvs este, iubita doamna, este ca invers decat dvs, Iisus a inteles principiul Dumnezeului din om, apoi a trait in intregime conform acestui principiu. Pentru acest motiv El este intr-adevar o admirabila entitate. Ca si El, dvs sunteti o admirabila entitate, dotata cu toata nobletea si cu toata intelepciunea ca sa puteti deveni ceea ce El insusi a devenit.

Iisus nu este responsabil nici de mantuirea dvs si nici a nimanui. El a inteles ca este un Dumnezeu Viu pe pamant si astfel a devenit propriul sau mantuitor; apoi , el a invatat pe altii sa lucreze in ei propria lor mantuire prin Dumnezeu in ei. El spunea fara incetare:`` Ceea ce Eu am facut, fiecare din voi o poate face caci voi si Tatal sunteti Una. Imparatia cerurilor este in voi``. Si El nu vorbea de Iad, numai de Viata si de frumusetea sa. Femeie mult iubita, iubiti minunata entitate care sunteti si Dumnezeul ce Sunteti. Recunoasteti ca Tatal traieste in

dvs si ca veti trai vesnic, caci efectiv veti trai vesnic. Lucrurile sunt atat de simple pe cat se vad. De altfel, ce ar face diavolul cu dvs odata ce ati ajunge in mainile lui ?

M As prefera sa nu stiu ! Oricum multumesc.

R Doamna, ce fel de tata poate fi acela capabil sa creeze asemenea entitate si asemenea loc si asemenea frica, care in plus va lasa total neputincioasa in fata acestora toate. Nu este Dumnezeuul fiintei mele, eu refuz sa-l recunosc. Eu recunosc Viata, calitatea de a fi tot ceea ce este. Dumnezeu este totul, caci daca ar exista ceva care n-ar fi Dumnezeu, ar trebui sa va intrebati cine le-a creat ? Toate lucrurile sunt Tatal, deoarece toate lucrurile sunt Viata, si Tatal cunoaste numai dragostea. El n-a judecat niciodata pe nimeni, nici pe dvs si nici pe altcineva. Niciodata ! El nu are puterea de a se altera si a deveni mai putin iubire sau Viata.

M Bine, Dumnezeu este dragoste. Asta , o stiam !

R Este El de asemenea si ura ?

M Nu, nu cred.

R Cine este ura ?

M Trebuie sa fie cineva rau, se presupune ca o astfel de fiinta exista.

R Nu nu exista o astfel de fiinta.

M Perfect ! Atunci cum suntem noi pedepsiti ?

R Doamna, ce nevoie aveti de a fi pedepsita ?

Dvs ati facut-o singura toata viata. Faptul de a crede ca sunteti vinovata si ca veti fi pedepsita din aceasta cauza, v-a facut sa traiti un ifern-pe care vi l-ati creat singura. In Imparatia lui Dumnezeu nu exista nici temnicer, nici calau. Daca Dumnezeu este iubire, atunci e foarte clar iubire- si nu altceva.

M Acela ce a invatat foarte mult timp ca diavolul exista, cum poate face sa simta invers ?

R Am sa va invat. Este recunoscand ca nu exista, adica folosind acelasi proces care s-a folosit invatandu-va ca exista.

Frumoasa entitate, va iubesc mult. Meditati asupra a ceea ce v-am spus. V-ar placea sa intalniti pe Tatal in dvs. Fiti in pace cu dvs insiva, caci dupa ce veti parasi acest plan, veti cunoaste din nou o viata plina de stralucire.

M Amin !

R Asa sa fie !

CAPITOLUL 4

PRIVITI-L PE DUMNEZEU DACA VRETI SA STITI CU CINE SEAMANA DUMNEZEU, MERGETI SI VA PRIVITI IN OGLINDA-FATA PE CARE O VETI VEDEA ESTE CHIAI CEA A LUI DUMNEZEU.

De secole invatati ca Dumnezeu sta deasupra imparatiei voastre, undeva in profunzimea spatiului. Multi dintre voi cred aceasta si o accepta ca un adevar. Ori Dumnezeu, cauza primara a tot ce este viata, n-a trait niciodata in afara voastra. El este voi, Dumnezeu, minunatele mecanisme ale gandirii, suprema Inteligenta care, cu toate ca este tacuta, este constat prezenta in om.

Ati fost invatati ca va nasteti pentru a trai numai o parte din timp, ca veti imbatrini si veti muri. Cum luati aceasta drept adevar, acesta a devenit realitate pe acest plan. Dar eu sunt in acesta lume pentru a va ajuta sa intelegeti ca sunteti intr-adevar esenta continuu nemuritoare, care exista deja de miliarde de ani-incepand din ziua cand Dumnezeu Total vostru mult-iubit, totalitatea Gandurilor, se contempla in stralucitoarea lumina ce fiecare din voi a devenit. Altfel spus, in momentul in care fiecare deveniti ucenic si stapan pentru totdeauna parte din spiritul lui Dumnezeu.

Ati fost invatati ca Dumnezeu era o entitate care cu mainile sale a plamadit cerul si pamantul si fiinta cu numele de om. Atunci cand voi sunteti entitatile dotate cu inteligenta divina si liber arbitru, sunteti eminenti creatori ai intregii vietii. Voi ati creat rasaritul, inserarea, frumusetea tuturor lucrurilor care exista. Cu siguranta , voi, luminile ce straluciti in spatiu, care ati creat remarcabila fiinta numita om in asa fel incat sa puteti face experienta in cele mai minunate forme pe care voi le-ati creat.

Iubitii mei frati, intelegerea prin fiecare de ceea ce este el, este cu adevarat nascuta de suma iluziilor traite de el timp de milioane de ani. Voi nu sunteti doar oameni: sunteti mai mult, cu atat mai mult decat fiinta limitata numita om. Voi sunteti Dumnezeu. Ati fost intotdeauna si veti fi intotdeauna. Voi ati fost fiintele nemuritoare care viata dupa viata ati revenit in acesta lume ca sa obtineti din nou aceasta minunata cunoastere care v-a fost luata, dar cu consimtamantul vostru.

Fiecare din voi sunteti Dumnezeu, Dumnezeu nascut din Dumnezeu. Voi sunteti Dumnezei nascuti din prima si unica Fiinta direct de la Izvorul Vietii. In cursul aventurii explorarii Vietii, voi ati amestecat suprema inteligenta cu materia celulara, devenind Dumnezeu-omul: spiritul lui Dumnezeu exprimandu-se in forma numita om Dumnezei traind in farmecul emanat prin creatia lor numita Om. Voi barbati, femeile, omenirea, sunteti Dumnezeu, intr-adevar ascunse in entitati limitate si nevoiase.

Cine sunteti voi ? De ce sunteti voi in acesta lume ? Care este sensul vietii voastre, a destinului vostru ? Ganditi ca sunteti doar jocul intamplarii, nascuti pentru a trai un scurt moment si destinati apoi disparitiei ? Credeti voi intr-adevar ca nu sunteti decat atat ? Ce va face sa credeti ca n-ati mai trait ? Si de ce sunteti in viata in acest moment ? Si de ce tocmai dvs precis ?

Ati trait mii de vietii pe acest plan, ati venit, apoi ati plecat ca un vant schimbator. Ati imbracat diferite fete, ati avut toate culorile pielii, ati aderat la diverse credinte si religii. Ati facut razboi si vi s-a facut razboi. Ati fost rand pe rand rege si servitor, marinar si capitan. Ati fost invingator si invins. Ati fost toate lucrurile transmise prin istorie. De ce ? In sfarsit, de a putea

pregati sensibilitatea voastra, de a putea creste in intelepciune, de a patrunde cel mai mare mister al tuturor timpurilor-dumneavoastra !

Ce credeti ca ati fost la origine ? O ciudata celula care s-a dezvoltat amarata masa celulara a corpului dvs ? In acest caz, cine este cel cu privirea intensa din spatele propriilor vostri ochi ? Care este esenta care v-a inzestrat cu trasaturi deosebite, personale, care va dau caracteristicile si veselia, inclinatia de a iubi, imbratisa, spera, a visa si fantastica putere de a crea? Si unde erau adunate toata inteligenta, cunoasterea, toata intelepciunea de care dadeati dovada inca de mic ? Va inchipuiti ca ati devenit tot ceea ce sunteti, intr-o singura viata, o viata care nu este decat o respiratie, in comparatie cu infinitul ?

Ceea ce sunteti, ati devenit de-a lungul timpurilor, traind viata dupa viata. In fiecare din aceste experiente de viata ati recoltat intelepciune si acesta intelepciune v-a ajutat sa va exprimati absoluta originalitate si frumuseti a ceea ce se numeste domniile voastre. Sunteti prea pretiosi, prea frumoși pentru a fi creati doar pentru un timp scurt in care sa domniti peste eternitatea timpului.

Va ganditi ca sunt parintii vostrii care v-au creat ? Tatal si mama voastra sunt doar parinti genetici, dar nu ei v-au creat. Dupa o intelegere superioara, ei sunt fratii vostri iubiti-si voi sunteti desigur de aceeasi varsta cu ei, dar fiind ca toate entitatile au fost create in acelasi moment. Ele toate s-au nascut cand Dumnezeu, admirabila si minunata Gandire, contempla stralucitoarea Lumina ce devenise , se desfasura. Atunci a venit fiintarea; atunci v-ati nascut. Adevaratul vostru parinte este Dumnezeu, Principiul Vietii Mama-Tata.

V-ati gandit vreodata ca sunteti corpul ? Sunteti mai mult decat corpul. Acesta nu este decat haina vizibila a esentei invizibile care sunteti si care constituie adevarata voastra identitate; suma atitudinilor emotive-personalitatea care locuieste in invelisul dvs.

Ganditi-va un moment la aceasta: Ce iubiti dvs intr-o alta entitate? Este corpul sau nu, nu este el; este esenta pe care o iubiti, invizibila lui personalitate. Ceea ce iubiti in altcineva este invizibila esenta , motorul corpului, care da vioiciunea privirii, da catifelarea vocii, da stralucire parului si expresivitate mainilor.

Corpul este un mecanism subtil, minunat dar care nu este nimic fara dvs care-l actionati. Dvs nu sunteti invelisul. Ceea ce sunteti intr-adevar este tot atat de invizibil ca vantul, deoarece prin esenta sunteti un ansamblu de ganduri si de sentimente deosebite, ceea ce se desemneaza prin `` personalitate``. Ati vazut vreodata gandurile voastre ? Sau personalitatea ? Si ce se intampla cu emotiile dvs ? Ati observat vreodata sperantele sau visele, temerile sau aspiratiile dvs, mandria sau pasiunile ? Nu. Asa cum sunteti o enigma pentru dvs, enigma enigmelor, asa sunt si eu pentru dvs o enigma.

Ce sunteti dvs in afara pretentiilor , fara masca pe care o imbracati , Ffa armura de tarie ? In inima dvs sunteti Dumnezeu, intr-adevar Dumnezeu, acest mare mister pentru om nu este in afara dvs. In spatele ochilor, sub frumoasa dvs lenjerie, pe deasupra aparentei dvs fete, este invizibila Gandire numita Dumnezeu. Dumnezeu este in dvs sublima inteligenta ce va acorda credit si fantastica putere de a crea . Este extraordinara Forta de Viata care face ca viata dvs sa dureze vesnic pentru eternitatea timpurilor.

Corpul- o minunata creatie a Dumnezeilor- adica a dvs si a fratilor dvs mult iubiti. A fost creat de dvs, esenta invizibila facuta din gand si sensibilitate, sa puteti interveni in viata pe care ati creat-o pe acest plan. Fiinta numita om este un vehicol, a fost creat numai pentru a se exprima- in asa fel incat creatorii acestor expresii sa le poata cunoaste si intelege (prin simturi).

Corpul a fost conceput astfel incat sa poata ocroti sistemul electric extrem de complex datorat variatiilor de lumina care compune si constituie eul. Ceea ce sunteti intr-adevar, nu este

masa corporala. Sunteti un minuscul varf de ac de lumina. Infima suprafata a fiintei voastre este impregnata de tot ceea ce ati fost din ziua in care v-ati nascut din Dumnezeu, Tatal mult iubit.

Dvs principiul-Dumnezeu, nu sunteti o entitate carnala. Sunteti principiul de energie pura de lumina ondulatorie intr-un corp, in sfarsit pentru a obtine pretiosul dar al creatiei prin intermediul perceptiei. Nu sunteti vehicolul pe care-l locuiti, ci perceptiile si emotiile dvs. Va cunoasteti prin intermediul emotiilor si nu al corpului.

Sunteti intr-adevar spirit si suflet, o entitate facuta din lumina si emotie (sensibilitate). Spiritul dvs, minuscul punct de lumina-imbraca fiecare molecula a corpului dvs si ocroteste si sustine masa invelisului dvs. Sufletul dvs are locuinta in aceasta masa a invelisului, aproape de inima, intr-o incapere situata sub o protectie osoasa unde se gaseste energie electrica. Sufletul inregistreaza si conserva- sub forma de sentiment- toate gandurile pe care le-ati avut vreodata. Si este in functie de suma unica a emotiilor inregistrate in suflet ca posedati o identitate, o personalitate unica. Corpul pe care-l locuiti este doar un echipaj, un vehicol complex ales de dvs si care va permite sa traiti si sa jucati (un rol) in acest plan material. Totusi, din pricina lui va framantati in iluzia ca ar constitui ceea ce sunteti. Ceea ce nu este cazul. Caci asa cum Dumnezeu nu are chip astfel si voi nu aveti chip.

Genial Dumnezeu Creatorul, cine credeti ca a creat viata? Credeti ca vreo fiinta sau fortele Supreme exterioare sunt stapanii vietii voastre ? Adevarul este ca voi insiva purtati intreaga raspundere, de ceea ce ati facut vreodata sau experimentat. Voi care aveti puterea sa creati splendoarea stelelor, ati creat fiecare clipa si fiecare circumstanta a vietii voastre. Sunteti ceea ce ati decis sa fiti. Sunteti conform cu imaginea pe care voi insiva ati creat-o. Traitii in intregime dupa cum ati planuit si stabilit. Acestea sunt functiile si privilegiile, putem spune ale Dumnezeului-Om. Voi va creati viata in functie de mecanismele gandirii-de gandurile voastre. Caci ceea ce ganditi este resimtit si ceea ce resimtiti se manifesta, creand conditiile vietii voastre.

Meditati asupra acesteia. Nu este nevoie decat sa va inchipuiti o clipa de fericire si corpul se simte plin de bucurie. Nu este nevoie decat de o singura clipa sa va imaginati ca sunteti o persoana demna de mila, fara prieteni, pentru a resimti durere si mila pentru dvs. Este suficient o clipa ! De asemenea, este suficient doar o clipa ca sa va opriti din plans si sa radeti si sa fiti vesel. Este suficient un singur moment sa incetam sa judecam si sa resimtim pe loc frumusetea lucrurilor. Dar cine comanda toate acestea? Dvs ! Si in timp ce v-a apucat fantezia sa creati sentimente in fiinta dvs, s-a schimbat ceva in jur ? Nu, nimic nu s-a schimbat, dar dvs in schimb v-ati schimbat.

Sunteti foarte exact ca si gandurile dvs. Caci tot ceea ce ganditi deveniti prin sentimentele din voi. Daca va imaginati despre actul sexual, veti fi atrasi si tentati de acest act. Daca meditati asupra bucuriei, aceasta bucurie se va materializa daca meditati asupra geniului, el se va manifesta.

Cum se face viitorul ? Prin gandire. Toate ``zilele de maine`` vor lua conturul dupa gandurile de azi. Orice gand imbratisat, orice fantezie conceputa, orice asteptare emotionala creeaza o senzatie in corpul dvs, care senzatie apoi se inregistreaza in suflet. Si acest sentiment creeaza un precedent pentru ceea ce este conditia vietii voastre caci el atrage la dvs circumstante foarte exacte in raport cu el. Sa stiti ca orice vorba pronuntata fasonneaza viitorul, deoarece orice cuvânt este un sunet care exprima un sentiment in sufletul vostru.

Va ganditi ca tot ceea ce vi se intampla sunt datorate hazardului ? Nu este nici accident, nici coincidenta in aceasta imparatie-si- nimeni-nu se poate numi `` victima`` din vointa sau intentia altcuiva. Ceea ce vi se intampla este rezultatul gandurilor si sentimentelor dvs. Fie le-ati imaginat din frica nedeslusita sau teama , fie ca cineva v-a spus ca aceste lucruri vi se vor

intampla si le-ati acceptat ca adevarate. Evenimetele sunt toate consecintele intentiilor orchestrate de gandurile si emotiile individuale, toate fara nici o exceptie.

Orice gand imbratisat, orice fantezie resimtita, orice vorba pronuntata, fie s-au si manifestat in viata voastra, fie urmeaza sa se petreaca. Caci gandul este adevaratul autor al Vietii si nici moartea, nici distrugerea nu-l poate ajunge; il intrebuintati in fiecare moment pentru a va crea viata.

De secole si secole, numeroase entitati fac eforturi sa va invete aceste adevaruri-cu ajutorul ghicitorilor, cantecelor, scrierilor- dar majoritatea dintre voi au refuzat sa inteleaga; doar unii au vrut sa poarte responsabilitatea vietii pe proprii lor umeri. Acest plan totusi functioneaza astfel: orice gand emis , orice atitudine catre tine insuti, Tatal, Viata o implinesc-poate fi lucrul cel mai abject sau cel mai urat cu putinta ca si cel mai delicios si minunat, caci numai tu stii sa faci deosebirea, Tatal, El, nu cunaoste decat Viata. Vetii obtine dupa vorbele voastre. Voi sunteti ca si gandurile si deciziile voastre.

Cu cat va veti da mai putina osteneala , cu atat veti deveni mai putin. Cu cat va veti da credit mai mic in materie de inteligenta, cu atat mai prost veti deveni. Cu cat te vei gandi ca nu esti frumos, cu atat vei deveni mai urat. Cu cat te gandesti mai mult la saracie, cu atat vei deveni mai sarac- pentru ca ai hotarat ca sa fie asa. Tineti seama de imensitatea dragostei lui Dumnezeu, care va permite sa fiti si sa credeti prin voi insiva orice va doriti sa fiti si sa creati si care, pe deasupra, nici nu va judeca niciodata. Tineti seama ce dragoste are Dumnezeul Necunoscut pentru voi, o dragoste atat de mare ca va implineste fiecare gand si fiecare cuvnt. Meditati asupra acestora.

Asadar, cine este creatorul vietii voastre ? Dvs ! Cine este arhitectul vietii voastre ? Dvs! Ceea ce sunteti si ceea ce experimentati este produsul rationamentului Gandirii , care este Dumnezeu. Primiti in viata voastra toate lucrurile pe care cu precizie le doriti sa le primiti si faceti experienta vietii conform cu valorile retinute. Voi determinati ceea ce este bine pentru voi, ceea ce trebuie sa acceptati, ceea ce veti experimenta. Voi decideti toate acestea, in functie de gandurile voastre.

Nu sunteti nici sclavul, nici valetul, nici marioneta vreunei zeitati care sa stea sa va observe in luptele voastre. Traitii in mijlocul extraordinarei Vieti, intr-o delicioasa totala libertate. Fiecare din voi este liber sa adune si sa aleaga gandurile pe care le vrea si prin aceasta fantastica putere creati voi toate lucrurile. Fiecare gand prelucreaza destinul in fata voastra. Fiecare sentiment contribuie sa marcheze ceea ce se numeste cararea vietii voastre. Viata voastra va fi dupa cum ati gandit si resimtit, caci Tatal spune`` dupa cum este emotia, asa se va intampla``.

Cine sunteti dvs ? Sunteti Dumnezeu care aveti in linistea fiintei voastre facultatea de a gandi, de a crea, de a deveni exact ceea ce ati dorit sa deveniti, caci in acest moment sunteti foarte precis ceea ce ati decis sa fiti- nimeni nu v-a retinut sau v-a impiedicat sa deveniti. Voi sunteti cei ce decid legile vietilorsupremi ai vietii si circumstantelor voastre. Sunteti intr-adevar guvernatorul suprem, dotat cu inteligenta si intelepciune nelimitata, dar ati omis sa intelegeti , in aceasta viata si in nenumarate alte vietii.

Candva, ati stiut sa creati flori. Dar acum ce creati ? Marile voastre creatii sunt tristetea, ingrijorarea, autocompatimirea, mizeria, ura, disensiuni, autonegarea, imbatranirea, boala, moartea. Voi creati pentru voi insiva o viata limitata, acceptand credinte limitate care apoi devin solide adevaruri in fiintele voastre si astfel realitatea vietii voastre. Voi va imputinati viata judecand lucrurile, oamenii si chiar propriile voastre persoane. Traitii conform unui cod la moda, numit frumos si va inconjurati de lucrurile care va permit sa fiti acceptati de constiinta limitata a

omului- care nu accepta nimic decat uneori propriile voastre idealuri inaccesibile. Va nasteti, cresteti, corpurile isi pierd vitalitatea, imbatraniti din credinta in batranete si pana la urma muriti.

Voi, mari Dumnezei creatori, care candva erati suflul libertatii, ati devenit niste entitati traind in lume, va ingraditi in orase gigantice si traiti in frica, dupa usi zavorate. Mai degraba ati urca pe creste, acolo sus si ati calari vanturile minunate, voi ati construit imobile imense si cladit o constiinta a friicii; ati construit o societate care reglementeaza modul vostru de a gandi, credintele voastre, actele voastre, aparenta voastra.

Va ingrozesc razboaiele si zgomotele lor. Va este frica sa va imbolnaviti. Va e frica sa nu fiti recunoscuti. Tremurati la gandul sa priviti pe cineva in ochi si in acelasi timp va e foame de afectiunea numita iubire. Va intrebati asupra oricarui lucru bun ce vi se intampla si va indoiti de repetarea lui. Va tarati in locurile publice cautand succesul si celebritatea, aurul, rupiile, dolarii si francii. Si ca sa culegeti ce ? Nimic decat un pic de bucurie.

Ati ajuns la disperare numai prin puterea gandului. V-ati vazut redusii la marsavie si la mediocritate prin puterea gandului. V-ati imbolnavit prin forta gandului bolii. Voi ati murit si mai muriti inca prin forta gandului mortii. Este creatia voastra. Caci inflacaratul creator din voi dotat cu puterea de a stapini gandul si de a crea din el un univers, de a aprinde stelele in cer pentru o eternitate-acest creator a cazut in cursa credintei si a dogmei, a modei si a traditiei, alunecand din gand limitat in gand limitat si prin propria voastra necredinta v-ati impiedicat sa traiti.

Care este obiectul necredintei voastre ? Sunt toate lucrurile pe care simturile voastre psihice sunt incapabile sa le perceapa- ceea ce voi nu puteti vedea, nici auzi, nici atinge, nici gusta, nici simti. Totusi, sa mi se arate si mie o credinta ? Cel ce poate sa vina sa mi-o puna in mana. Sa mi se arate o emotie ! As vrea sa o ating. Sa mi se arate un gand ! Unde este el ? Sa mi se arate o atitudine ! Cu ce seamana ea ? Aratati-mi o imagine a vantului. Si apoi aratati-mi `` timpul `` care v-a rapit pretioase momente din viata voastra.

Voi ati fost increduli in fata celor mai mari daruri ale Vietii si in felul acesta ati permis ca inteligenta voastra nelimitata sa se reduca. Viata dupa viata, existenta dupa existenta ati lasat iluziile din acest plan sa va invadeze, in asa masura ca ati uitat extraordinarul foc ce se misca in voi. In zece milioane si jumătate de ani pe cand erati la inceputul entitatilor suverane ai atotputernice, voi v-ati scufundat in materie pana a va ingropa cu totul; ati devenit sclavii propriilor voastre creatii: dogme, legi, mode, traditii; v-ati separat in natii, religii, barbati, femei, rase diferite, v-ati inecat in gelozie, amaraciune, vinovatie, frica. V-ati identificat atat de bine cu trupul vostru, ca ati cazut in capcana supravietuirii, uitand adevarat esenta invizibila care sunteti cu adevarat -Dumnezeul din voi care va permite sa va realizati visele exact dupa alegerea voastra. Voi ati aruncat nemuirea si acesta este cauza mortii voastre... si de intoarcerea mereu repetata in acesta lume. Iata-va inca o data si asta dureaza de zece milioane si jumătate de ani ! .. Asta nu va impiedica sa continuati a va agata de incredulitatea voastra.

Dumnezeu, totalitatea Gandului, este cu siguranta o extraordinara scena de teatru. Si el va permite sa scrieti si sa jucati propriile voastre piese, act dupa act. Cand cade perdeaua, ultimul cuvânt a fost spus si reverenta facuta. Voi muriti. De ce ? Din faptul ca voi, supremul legislator, credeti ca veti muri. Aceasta viata nu este decat un joc, o iluzie, in intregime ! Si voi, actorii, ati ajuns sa credeti ca ea constituie o unica realitate. Totusi, unica realitate care a existat din toate timpurile si va exista intotdeauna este Viata- esenta fiintei, libera si existenta pe veci, care va daruiește posibilitatea de a crea jocurile voastre, asa cum doriti sa le jucati.

Atunci cand observati ca prin gandul vostru alunecati spre ignoranta, spre boala si moarte, va dati seama, de asemenea, ca aveti puterea de a deveni mai mari-numai prin a va deschide unui flux de gandire mai puțin limitat; sa va mariti creativitatea si de a va conserva

viata pentru totdeauna. Atunci cand va veti da seama ca Dumnezeu creator al invelisului este insusi puterea locuind in voi, atunci corpul vostru nu va mai imbatrani, nu va mai fi bolnav si nici nu va mai muri. Dar atat timp cat va veti crampona de credinta voastra si pune bariere gandului vostru, voi nu veti putea reface experienta nelimitarii care a dat slava Soarelui si mister cerului noptii.

Ce se petrece la moartea invelisului ? El dispare, dar tu, ca el care gandesti in liniste in spatele ochilor , tu continui sa traiesti. Parasind acest plan, cand ai hotarat ca vei muri, adevarul este ca nu esti ingropat si dat hrana viermilor si apoi redus la praf si pulbere.Vei continua sa traiesti. Te vei duce la locul de origine si acolo vei hotari ce vrei sa traiesti in viitoarea ta aventura-existenta nu este nimic altceva decat o aventura . si vei reveni in aceasta lume, de atatea ori de cate ori vei dori, pana in ziua in care iti vei revendica originea divina. Atunci vei pleca intr-o aventura mai mareata, intr-un alt cer si o alta lume.

Esti mai iubit decat ti-ai putut imagina vreodata, caci orice ai face, viata nu iti este luata. Asadar, de ce te necajesti ? De ce sa fii luptat ? De ce sa te fi imbolnavit ? De ce sa te fi ingrijorat ? De ce sa te fi limitat ? De ce sa nu fi admirat splendoarea rasaritului Soarelui, libertatea vantului, rasul copilului ? De ce mai degraba ai luptat decat sa traiesti ? Vei mai trai inca si inca. Samanta din care sunteti facuti este nemuritoare; si este pentru totdeauna. In ciuda incredulitatii tale, in ciuda tuturor limitarilor si tuturor reducerilor pe care le-ati impus planului vostru, in ciuda tuturor grijilor si disperarilor, este un lucru pe care niciodata nu-l poti distruge: Viata ! Oricat de mare este neputinta ta si refuzul tau, viata nu iti este luata si niciodata nu va fi caci ea este valoarea numita Dumnezeu-si care esti chiar tu.

Viata pe care o cunosti in prezent este un vis, un imens vis, o fatada s-ar putea spune. Ea este rezultatul gandului tau jucandu-se cu materia , si acest joc creeaza profunde realitati care leaga emotiile tale cu acest plan. Si asa va fi pana cand intr-o zi tu, visatorule te vei trezi.

Nu stii cat de mare este frumusetea ta, caci tu nu te-ai privit in oglinda-fata pe care o vei vedea este chiar cea a lui Dumnezeu !

Afla ca esti valoros. Si acesta valoare este incalculabila. Pe scurt, nici o imagine nu-ti poate reda frumusetea si imparatia ta este fara sfarsit.

Cea mai extraordinara predica tinuta vreodata, este cea spusă de un mare maestru pe un munte. In picioare in fata lumii venite sa-l asculte, el spuse:`` Priviti-l pe Dumnezeu``. Aceasta este tot ceea ce era nevoie vreodata de spus:`` Priviti-l pe Dumnezeu``. Caci fiecare si-a creat propriile sale limitari, dorintele sale, bolile sale, bogatia si saracia sa, viata... si moartea sa.

Priviti-l pe Dumnezeu. Amintiti-va aceasta. Caci voi sunteti ceea ce traieste in toate. Ziua va veni in care veti vedea pe Dumnezeu. Sa intrati in contact cu Sinele, asta este tot ceea ce este de facut.

CAPITOLUL 5

VIATA DUPA VIATA

MOARTEA ESTE O ILUZIE MARE, CACI EA NU AFECTEAZA DECAT CORPUL. PERSONALITATEA CARE TRAIESTE IN INTERIORUL PERETILOR DE CARNE ESTE FARA SFARSIT

Sunteti voi mai putin decat florile? Florile nascute din bobocii plini de viata, care au inflorit, apoi s-au dezvoltat din plin sub efectul razelor de soare. Parfumul lor minunat inmiresmeaza aerul si toate se bucura atunci in promisiunea vietii noi. Florile pun in valoare pasarile zburand pe cer, albinele care aduna polenul si nectarul, omul vesel in cautare de dragoste.

Minunata floare face o samanta ca sa poata sa renasca. Si cand petalele cad si fructul se formeaza, ah ! Acest proces are ca nume ``intelepciune``; este produsul vietii. Si cand fructul este consumat si toamna este in gradini si pe campuri, arborele se infloresc la trecerea rafalelor de vant, minunatele sale frunze cad si intr-o zi ne apare intr-o completa goliciune.

Cand tacerea alba se aterne si se depune pe crengi zi dupa zi, zapada stralucitoare si cand totul este rece si dezolant, unde este floarea ? Ea traieste in memorie. Ea locuieste in intelepciune, in viitoarea primavara va renaste. Caci dupa plecarea iernii, la schimbarea sezonului, bobocii se formeaza din nou si va apare o noua floare.

Daca viata se continua si pentru o simpla floare, de ce v-ati ganditi a fi mai putin decat aceasta ? Va ganditi ca trebuie sa faceti flori primavara, vara fructe, sa pierdeti frunzelor toamna si pana in cele din urma sa muriti iarna ? Nu sunteti mai mult decat cea mai frumoasa floare ? Viata voastra nu este mai importanta decat a ei ? Bineinteles ca da. Si tot astfel cum florile reinfloresc in fiecare primavara, astfel si voi trairi viata dupa viata.

Propriile voastre flori ar putea desigur sa povesteasca nenumaratele sezoane pe care le-ati cunoscut.

M Mama mea a decedat anul trecut, as vrea sa stiu daca continua sa traiasca.

Si daca da, as dori sa-mi spuneti daca este fericita.

R Maestre, credeti in moarte ?

M Mi se intampla. Dar in cea mai mare parte din timp am sentimentul ca viata continua.

Am 3 copii si am putut sa observ imediat dupa nasterea lor ca fiecare dintre ei avea o personalitate a lui si aceasta nu s-a schimbat nici mai tarziu. Chiar si pisicile sau cateii au o personalitate a lor de cand sunt mici. Mi se intampla sa-mi spun ca personalitatea lor n-a putut sa se formeze intr-o singura viata si probabil au mai trait si in trecut si vor mai avea si altele viitoare.

R Este intr-adevar o observatie corecta. Am sa va invat un mare adevar, pe care as dori sa nu-l uitati niciodata. Viata nu are sfarsit. Este adevarat ca se poate mutila un corp. I se poate taia capul, stoarce maruntaiele, sa-l faci sa suporte cele mai inimaginabile incercari, dar este imposibil sa-i distrugi personalitatea care traieste in interiorul invelisului. Intreaba-te o clipa daca exista vreun mijloc sa distrugi un gand, sa-l faci sa explodeze, sa-l injunghii, sa-i declari razboi. Nu este ! Forta Vitala a oricarei creatiuni umane sau animale, este ansamblul

invizibil de ganduri si emotii, numit personalitate, care traieste in spatele mastii corpului.

Ceea ce da inveliselui calitate, vitalitate, caracter este esenta invizibila a gandului, care este energie. Fantastica energie este cea care trage toate sforile, ca sa zicem asa, care actioneaza gura, ochii, membrele. Nimic nu are puterea de a distruge energia. Nimic nu poate lua forta vitala cuiva.

Moartea nu este decat o mare iluzie, caci ea nu afecteaza decat corpul. Esenta care actioneaza corpul, ea nu va intarzia sa se amestece cu un alt corp-daca aceasta ii este dorinta-caci forta vitala in interiorul carni subzista. Amintiti-va.

Acum lasati-ma sa va spun ce se petrece cand o entitate paraseste acest plan. Cand un corp nu mai este in stare sa functioneze, energia- sufletul-ii este retras prin intermediul spiritului entitatii in cauza; fiecare fiinta posedand un suflet. Chiar si animalele poseda un spirit si un suflet. Daca n-ar fi avut, le-ar fi lipsit si enegia creatoare a supravietuirii lor.

Odata ce spiritul a extras si degajat sufletul din cavitatea sa, totul devine pasnic si linistit. Este o vorba care spune:`` Iata in leaganul lui Dumnezeu nu este nici durere, nici lacrimi, nici suferinta``.Este foarte adevarat, deoarece momentul in care parasim acest plan, ne eliberam de instincte si senzatii corporale. Altfel spus, experienta fricii dispare, ca de altfel suferinta fizica, senzatia de foame, iluzia timpului- toti acesti factori de anxietate. Tot ceea ce este in legatura cu corpul fizic, dispare. Sunteti in ceea ce se cheama utopie; sunteti in `` leaganul lui Dumnezeu``.

Moartea corpului este comparabila cu un lesin. Cand Spiritul cheama sufletul, acesta se urca prin trup prin centrii energetici numiti peceti sau chakre. Sufletul vostru, care este memorie, paraseste corpul prin ultima din aceste peceti, a saptea, care se mai numeste si glanda pineala, care are sediul in centrul capului (aici este vorba despre analogia dintre centrii energetici si glandele endocrine). Aceasta trecere este adeseori resimtita ca o trecere printr-un tunel in mijlocul unui zgomot produs de vant.

Lumina vazuta la iesirea din tunel este lumina spiritului fiintei. Cand sufletul paraseste corpul acesta moare si redevine un suflet liber. Tot procesul se petrece cat ai clipi din ochi si fara durere.

In clipa mortii, totul se ilumineaza si capata o stralucire mareata. Caci, in momentul parasirii acestui plan- este o extragere din materia densa si o intoarcere la o existenta de lumina. Acolo nu mai este decat spirit si emotie puternica si corpul un corp de lumina a carui forma electrica variaza in functie de gandurile acceptate de forma-lumina. De aici se merge la unul din cele 7 ceruri-acest cer depinde de atitudinea emotiva exprimata in planul de aici.

Ce se intelege prin termenul``cer`` ? Ei bine, nu este altceva decat viata la diferite niveluri sau planuri. Iisus a vorbit de cele 7 ceruri. Aceasta este exact. Ele sunt efectiv in numar de 7 si sunt adevarate locuri sau planuri de existenta. Acest plan de aici este unul dintre ele. Si niciunul din cele 7 planuri nu cuprinde iad, destinat sa va chinuiasca sau sa pedepseasca oamenii- omul stie foarte bine sa o faca chiar el. Cel ce-si paraseste invelisel se duce sistematic la cer, la nivelul vibratoriu corespunzator constiintei si intelegerii- ansamblul atitudinilor emotive exprimate pe acest plan-aici.

Exista 7 planuri de realizare sau nivele de constiinta si intelegere care sunt: planurile de reproducere si supravietuire, de frica si suferinta, de putere, de dragoste resimtita, de dragoste exprimata, Dumnezeu vazut in orice viata, Eu sunt Dumnezeu.

Intelegeti bine acesata: orice gand considerat si imbratisat pentru nevoile intelegerii, vibreaza cu o anumita frecventa si aceste vibratii sunt experimentate ca sentiment. In consecinta, cel care incearca sa-si stapaneasca durerea, va pune in cumpana ganduri mai degraba limitate,

asociate durerii, ceea ce va naste in el vibratii de ordin inferior si care vor fi resimtite de el ca durere. Cel care, dimpotriva, cauta sa gaseasca intelegerea dragostei sau exprimarea ei, va resimti exaltarea produsa de vibratii superioare de ganduri de dragoste exprimate si impartasite. Cerul in care te vei duce, depinde de planul spre care constiinta ta s-a indreptat mai mult, caci spiritul fiintei va fi atras de vibratiile acestui plan.

Mama dvs intr-adevar este intr-o stare de mare pace si odihna, starea pe care o dorea intens si de care avea mare nevoie. Ea s-a dus in cerul pe care si l-a atras prin constiinta si intelegerea pe care a atins-o. Ea era de acum in starea corespunzatoare nivelului caruia ii convenea-la fel ca si dvs care sunteti in acest moment intr-o stare din acest plan. Nivelul ei este pentru al 4-lea plan, adica cel in conformitate cu atitudinea emotiva de dragoste resimtita, dar neexprimata. Mama dvs este o entitate foarte sensibila care adesea nu reusea sa-si exprime sentimentele. Dvs si sotul adeseori n-ati inteles-o, in masura in care nu era capabila sa comunice majoritatea sentimentelor sale.

Mama dvs este de pe acum intr-un nivel minunat si va ramane atata timp cat va dori.

Ziua in care va intrezari un progres, ea va incepe sa se desfasoare in alte nivele ale gandului cu mijlocul corpului sau de lumina. Sau daca asta va fi alegerea ei, ea se va intoarce pe acest plan, alegand persoane care ii vor para mai bine adaptate la exprimarea ei; ea va continua sa progreseze pe acest plan material si va parcurge drumul care pana in cele din urma o va conduce la al 7-lea nivel de intelegere.

Acest plan de aici, sau cer de aici, se numeste ``planul demonstratiei`` dat fiind ca aici entitatile pot fi martorii puterii lor creatoare a atitudinilor emotive exprimate. Acest plan este singurul din cele 7 care exista, sa comporte intuneric si singurul unde nu se poate auzi muzica luminii. Este planul unde se nasc entitati de mare cunoastere, numai pentru a fi programati in constiinta sociala si apoi integrata de aceasta. Aceasta se intampla aici- ceea ce explica de ce adeseori este extrem de greu sa progresezi.

Daca mama dvs se decida sa se intoarca aici, ea poate alege sa se nasca dintr-unul din copiii sai, sau din unul din copiii copiilor dvs. Daca ea va reveni in timpul vietii dvs, va fi ca primul copil al fetei dvs. Si o veti recunoaste pe mama dvs daca va potriviti, caci privind micul copil, veti simti un sentiment profund, nu legat de aparenta. In felul acesta o veti recunoaste-prin sentimente.

Si acum mama dvs stie despre dvs ? Da. Caci parasind acest plan si invelisul nostru, constiinta noastra se intensifica. Noi avem puterea sa ne acordam la toate nivelele de constiinta, nemaifiind in materie compacta, ci intr-un corp usor cu vibratii superioare. in consecinta, noi avem facultatea de a ne pune in raport cu alte nivele vibratorii ce exista paralel cu ale noastre si care au aparenta de forma-gand, de forma lumina. Tot astfel cum mama dvs poate perfect sa fie constienta de dvs daca doreste-ca si dvs dupa ce veti parasii acest plan, veti fi constienta de cei ce raman, daca o doriti.

Este fericita mama dvs ? Cel ce nu e fericit in lumea asta, isi vede durerea marindu-se la moarte, caci fiind fara trup se gaseste intr-o stare de sensibilitate pura ceea ce ii amplifica emotiile. Dar gratie acestei amplificari se poate invata foarte repede sa ne manifestam orice cunostinta de care avem nevoie, pentru a continua de a mari intelegerea bucuriei.

Acum va voi vorbi despre un plan greu de observat. este un plan unde se gasesc nenumarate entitati, care corespund primului si celui de al doilea nivel al constiintei. Seamana cu o copie, este un loc corespunzand unui nivel de constiinta. Si ce vedem ? Nici munti, nici rauri, nici iarba, nici flori, nici cer cu forme luminoase. Vedem miliarde de entitati in corpul lor de lumina, entitati alungite in randuri fara sfarsit. Ele dorm in iluzia ca sunt moarte, caci sunt foarte

convinse ca viata nu se continua odata ce corpul lor este mort. Cu toate ca gandul lor continua sa fie viu, magnetic obsedant, schimbator si imprezibil, in energia lui este ca un mort. Caci amintiti-va: tot crezand in ceva, pana la urma ne convingem de veridicitatea acelui gand, ceea ce este adevar pentru noi se transforma in realitate. Astfel lucreaza si vointa noastra creatoare.

Un mare numar de entitati au invatat ca starea de moartea se va prelungi pana la revenirea lui Mesia. Aceasta invatatura au acceptat-o de frica, din ideea ca n-ar fi iubiti de Dumnezeu. In consecinta, inainte de moarte au crezut ca vor merge intr-un loc unde vor astepta invierea. Acesta este motivul pentru care acest nivel este compus din nenumarate randuri de entitati asteptand sa fie invatate de catre cineva mai sfant decat ele. Noi am incercat sa le trezim, unele de altfel s-au trezit si au inviat-dar cum au fost invatate majoritatea dintre ele ca niscavai diavoli le apar pentru a le ispiti cu invierea, ele iau in serios aceasta invatatura. Asadar, oricine ar fi cel ce le pofteste la trezire, refuza sa-l asculte ! S-ar putea sa le trebuiasca mii de ani ca sa inteleaga ca ele sunt vii si pot iesi din somnul lor. Ce regretabila invatatura !

Acesta este singurul loc de durere ce exista- planul in care entitatile au luat drept absoluta invatatura lor. Atat de departe cat pot sa-ti vada ochii, poti observa persoane lungite si dormind; toate celelalte sunt locuri de viata minunata.

M Ramtha, este posibil de a-i vedea sau de a intra in legatura cu cei morti ?

R Doriti sa va vedeti mama ?

M Da, mult.

R Asa sa fie. Noi o s-o consultam sa vedem daca este de acord. Daca da, vom aranja cand. Asta va fi cand te vei astepta mai putin, in sfarsit ca sa nu-ti inchipui ca ar fi produsul imaginatiei. Aflati urmatoarele: faptul ca mama iti va aparea sub forma de lumina nu inseamna ca ea inseamna mai mult decat dvs. Lumina vine de la frecventa mare cu care lumineaza energia ei. Aceeasi lumina este si in dvs. cand veti distinge lumina entitatii este pentru ca ea vibreaza mai intens si este in interactiune cu un plan inferior.

In acest auditoriu sunt adunate o multime de entitati din al 5-lea plan; ele fac parte din auditoriul pe care il iubesc. Sunt niste luminite tremuratoare care pot fi observate cu coada ochiului. Daca privesti drept inainte prin locul unde retina are in special conurile, nu le vei vedea, dar totusi ele vor fi de fata. Ati invatat ceva ?

M Da, am invatat mult. Multumesc

R Bine.Iata ceva ce e bine sa retii: Nu crede niciodata nimic dintr-o data. Niciodata! Caci prin credinta te poti convinge de lucruri care trebuiesc cunoscute si intelese prin experienta, credinta este de altfel, foarte periculoasa- prin ea poti plasa viata, atitudinile si increderea in ceva care nu este un adevar pentru fiinta interioara. Ceea ce te face foarte vulnerabil si in felul acesta poti fi manipulata, blestemandu-te , afurisindu-te si astfel sa-ti iei viata.-toate acestea din pricina credintei.

Inteleg lucrurile pe care doresti sa le intelegi, si acestea pur si simplu, cerand sa obtii intelegerea, apoi fiind receptiva la sentimentele ce se contureaza in dvs. Avand incredere in intelepciunea simtamintelor dvs. Niciodata sa nu te opui, dorind sa va fortati a crede ceva, ce simtiti ca nu este asa.

Un ultim lucru: invatati sa aveti compatimire pentru asasini si criminali caci odata cu timpul.....asupra

sintamintelor lor si in multe cazuri aceasta le va lua mii de ani. Victimele lor vor gasi un trup aproape imediat. Criminalul, el nu va putea uita.

M Parasind aceasta viata terestra, unde vom merge pentru a ne evalua viata noastra si a decide ceea ce vom face in cea viitoare ?

R In planul sau cerul corespunzator ansamblului de atitudini pe care noi incercam sa le intelegem. De exemplu, dvs entitate, ati invatat sa stapaniti ceea ce se numeste ``supravietuire in limitare`` prin durere, puterea si dragostea nedeclarata; in prezent, va exprimati pe al 5-lea plan de constiinta, care consta in dragoste constienta, dragoste declarata, exprimata. Cand veti parasii acest plan, veti merge la 5-lea plan sau cer, denumit rai care corespunde cu gradul actual de intelegere.

Cu alte cuvinte maestre, ceea ce ati reusit sa inteleti este de mare insemnatate. Incepeti sa descoperiti meritul si valoarea dvs, tot ceea ce pretuiti, caracterul suveran al adevarului dvs si puterea gandului dvs. Incepeti sa vedeti frumusetea dvs reflectandu-se in viata din jurul dvs si cresteti in mila pentru altii, in respect de orice viata-caracterul pretios al intregii vietii. Dvs exprimati toate aceste adevaruri. Experienta si gandurile ce le-ati meditat, v-au invatat sa le imbratisati ca niste idealuri de afi, ca adevaruri de realizat in propria imparatie. Si acesta expresie arata bine progresul in constiinta si intelegere. Aflati ca va ramane sa obtineti o inteligenta si mai vasta, sa descoperiti, sa traiti, sa traiti si sa inteleti stari mai nelimitate inca. Si aceste idealuri de intelegere nu vi le puteti insusi decat in ziua in care ati inteles ceea ce acum exprimati in viata dvs. Intelepciunea se construiește progresiv, ingloband pe masura o inteligenta din ce in ce mai vasta.

De exemplu, nu puteti distinge cu adevarat si sa fiti constienta de frumusetea oricarei vietii, nici sa exprimati dragostea profunda si compatimire pentru altii inainte de a deveni constienta de sublima frumusetate in dvs si sa va exprimati dragostea si compasiunea pentru dvs insiva. Ziua in care dragostea pentru dvs va deveni o realitate , veti avea baza in care intelegerea marindu-se , ar imbratisa viata exterioara. si cand aceasta intelegere va fi efectiva, la randul ei, veti incepe sa deveniti constienta ca sunteti viata pe care o percepeti exteriora dvs. Intelegeti ?

In consecinta, daca ati parasit acest plan azi, va veti duce in planul de constiinta in acord cu gandurile si cu atitudinile emotionale exprimate. Nu veti avea acces la un plan de inteligenta mai vast, pentru simplu fapt ca nu-i puteti percepe existenta, nefiind pentru dvs o realitate.

M Viata noastra este foarte precis reflectarea gandurilor noastre, atat aici cat si dincolo ?

R Absolut. de altfel, acesta este si motivul pentru care va invat sa fiti mai putin limitata in gandurile dvs. caci cu cat gandurile dvs vor fi mai nelimitate, cu atat si viata va fi- si aceasta este valabil pentru toate planurile. Cu cat mai mare va va fi cerul din aceasta lume, a imparatiei gandurilor si al emotiilor, cu atat mai mare va fi cerul unde vei face experienta la plecare din aceasta lume-sau, daca veti alege sa va reintoarceti aici. Cei ale caror ganduri inoata in culpabilitate, judecandu-se pe sine si altii, in amaraciune si ura pentru frati, odata plecati din acest plan ei vor continua sa faca experienta acestor atitudini-pana cand se vor

plietisi si vor intelege ca exista si feluri de a fi sublime, ceruri mai fericite, glorioase.

M Ati spus ca exista 7 planuri. Ne puteti face o descriere a celorlalte planuri, in special al celui de-al saptelea ?

R Planul in care va gasiti este primul plan , cel al perceptiei in 3 dimensiuni. Este planul pe care entitatile capata intelegerea lui Dumnezeu prin forma numita materie. A trai in acest plan presupune o mare stapanire, caci nu putem patrunde decat prin procesul nasterii si trebuie sa supravietuim cu toate limitarile si instinctele carni.

1. Acest plan cuprinde toate nivelele de constiinta si de intelegere. Este planul denumit ``Dumnezeu exprimat``, planul demonstratiilor, adica cel unde este posibil a-si manifesta constiinta in forma materiala , de a fi martor, in fine de a-si mari inteligenta emotiva. Si as dori sa intelegeti ca acest loc care este al vostru, numit Terra, nu este decat unul din nenumaratele locuri unde entitatile pot astfel face experienta cu un trup prin care sa se exprime.
2. Al doilea plan este acela al celor a caror experienta are ca scop intelegerea durerii, a remuscarii si a vinovatiei.
3. Al treilea plan este numit cel al puterii. in aceasta se incearca a se face stapan pe altii, unde se vrea sa-i faca sclavi, nu printr-un act sexual sau forta fizica, ceea ce aici nu este cu putinta, dar prin idei, adica incercand sa aduci pe altii sa-ti adopte propriul punct de vedere.
4. Al patrulea plan este cel al iubirii. Aici, entitatile sunt o iubire mare, din pacate fara sa o poata exprima. Ele cunosc o existenta de lumina, ele resimt o dragoste intensa, fara sa o poata exprima.
5. Al cincilea plan se numeste paradis. Este planul ce cuprinde farmecul `` lumina de aur``. Imaginati-va o lumina asemantoare cu a Soarelui vostru, doar ca este de aur. In al cincilea plan toate sunt invelite in aur, pastrandu-si vioiciunea culorilor lor. Si nu exista intuneric, numai aceasta lumina aurie. Se poate auzi o muzica extraordinar de frumoasa, caci lumina ce imbraca toate lucrurile vibreaza in armonie cu culorile intr-o miscare minunata. Aceasta miscare de armonie constituie`` suflul vietii`` pe acest plan-si nu aerul . Asadar, pe acest plan numit paradis, se respira sunetul muzicii si se traieste in lumina.

Pe planul vostru, primul, unii au inteles si stapanit forta sexuala, durerea si setea de putere; pentru ei dragostea este realitatea exprimata. si acesata implinire nu le-a dat prea mare bataie de cap. Stapanirea celui de-al saselea si al saptelea nivel de intelegere, dimpotriva nu este usor de realizat pe planul demonstratiei, acest fel de intelegere fiind imposibil de demonstrat. dar cei ce traiesc si sunt capabili de dragoste- care exprima iubirea lor catre persoanele din jurul lor, prin cuvinte si fapte, si prin dorinta lor de a trai in functie de dragostea lor-acestia trec in planul al cincilea la sfarsitul existentei lor. Planul numit rai este compus in parte din entitati batrane de milioane de ani, pentru care raiul este un loc atat de minunat, incat ele uita de existenta pe alte planuri mai superioare.

Entitatile din al cincilea plan au puterea sa-si exprime si manifeste dragostea lor, de altfel obiectul dorintelor apare odata cu dorinta emisa. Astfel, daca un

pescar doreste sa-si procure peste, se va duce la lacul din fata lui. Acest lac poate fi inconjurat de cypri inalti, sau de plopilor ori alti copaci pe care-i iubeste. Daca doreste sa vada acest lac in aspectul de toamna, plopii vor fi imbracati in galben in timp ce cyprii vor aparea in verdele lor inchis obisnuit. Si atunci, asezat pe marginea lacului cu undita deasupra apei, isi doreste sa simta mangaierea vantului, se va ridica fara intarziere o dulce briza. Cand va arunca firul unditei la capatul caruia atarna un umil vierme si se gandeste ce anume peste vrea sa prinda, indata pestele a si muscat. El va aduce pestii la ei, pesti asemanatori cu cei de pe pamant, si ajungand in casa visurilor lui, ii va consuma. El este fericit ca ii place ceea ce face.

Entitatile din acest plan sunt incapabile sa-si imagineze un loc mai minunat de unde si numele de rai. Dar este un plan greu de cucerit pentru cei ce n-au inteles si exprimat iubirea.

Dupa ce a stat in acest plan un timp, entitatea incepe sa se intrebe despre esenta luminii care inveleste toate lucrurile si de cauza sederii lui in acest loc. (numerosi sunt totusi cei ce nu se intreaba despre meritele lor de a fi in paradisi, ei se multumesc sa accepte prezenta lor acolo).

In cele din urma entitatea isi va spune: `` De unde vine aceasta lumina ? De unde vine muzica ? ``Atunci va lua cunostinta de o minunata energie, o forta de viata manifestandu-se in acelasi mod in lumina , in flora, pesti, lac, plopilor. Si atunci va incepe sa gandeasca egalitatea in toate acestea. Apoi va observa ca ele nu sunt separate unele de celelalte, ci se misca intr-un flux unic. Cand vede toate acestea, cand datorita iubirii intelege si realizeaza in exprimare , ajunge sa vada unitatea lucrurilor si entitatilor , atunci ea devine pregatita pentru al saselea plan de intelegere.

6. Al saselea plan este peste orice cuvint. Acestea sunt inapte in a putea explica cum voi aici, care va credeti separati de lumea vegetala si de vant precum si de el asezat langa voi, voi puteti face una cu ele si toti in acelasi timp sa fiti deosebiti. Al saselea plan e acela unde se cunoaste unirea cu tot ceea ce este viata, este poarta deschisa pentru al saptelea plan. Caci ceea ce entitatea percepe ca real, deci ea stie ca este real, ea devine negresit si integral. In consecinta, cel ce nu vede decat ``Dumnezeu in unitatea Sa`` si care traieste in unitate, devine ceea ce vede si ce traieste. Suprema excelenta a acestei deveniri corespunde celui de-al saptelea cer si usa deschisa spre el consta in faptul ca suntem Dumnezeu pur, ratiunea pura, viata pura, lumina pura- substanta si fundamentul a tot ceea ce este.
7. Cat despre descrierea celui de al saptelea cer, imaginati o lumina extraordinar de stralucitoare a carei inima nu este numai stralucire, ci insasi izvorul luminii. El este ca strafurgerat de lumini minunate , ca si inconjurat de un ocean in miscare si expansiune. Si miscarea lui produce un `` foc de artificii`` cu totul spectacular care se prelungeste pana la perimetrul luminii stralucitoare. In timp ce inima luminii continua sa emita lumina de a (a existentei). Cineva rasare din acesta inima: dvs. Si acest ``dvs`` care rasare si care sporeste majestatea stralucirii este cineva care a contemplat gandirea inimii si a devenit acea gandire , luand o forma unica si care va fi in continua miscare.

Dvs care ati contemplat inima si care ati devenit, de asemenea fundamentul intregii vietii, care izvoraste din stralucitoarea lumina emisa de inima si gandire. Si gratie acestei ce ati devenit, dupa o forma unica si fara sfarsit, hraniti si dezvoltati constiinta intregii vietii.

Vocabularul meu cu siguranta este foarte sarac, caci viziunea pe care vin s-o descriu se situeaza deasupra frontierelor spatiului, al timpului, al masurilor, ea merge dincolo de limitele exprimabilului. Ea se formeaza in profunzimea emotiilor. Dar este un lucru despre care pot sa va asigur: atunci cand inteligenta, intelegerea se vor dezvolta si mari, din clipa in clipa, pas cu pas, progresiv, o intelegere dupa alta, orizontul vi se va largi pe masura. atunci va veni ziua cand prin emotie veti ingloba tot ceea ce este si aceasta implinire se va face cand veti deveni bucurie. Este al saptelea plan. Este Dumnezeu. Este aici ca in cele din urma fiecare va ajunge. Aici va ajunge fiecare intr-o zi.

M Mi-ar place sa-mi raspundeti pentru ce mai revenim pe acest plan, aici.

R Motivele sunt tot atat de numeroase cat si entitatile din acest plan. Totusi, cele mai multe dintre ele se reantorc deoarece au trait mai multe vietii, pentru ca imprejurarile le sunt familiare. Acest plan este pentru ei locuinta lor; ele aici au radacinile. Si cand ele pleaca de aici, ele lasa in urma lor mai multe entitati carora le sunt atasate emotional- aceste legaturi sunt datorate atat culpabilitatii, cat si urii sau dragostei. Asadar, la despartire ele raman legate atat ca loc, cat si de anumite entitati si aceasta le creaza o legatura de ordin emotional, care le atrage in acesta lume, viata dupa viata.

Apoi este categoria aventurierilor care se duc in alte locuri, apoi se reantorc in acesta lume cu intelegerea dobandita intre timp. In sfarsit, mai sunt cei a caror experienta pe acest plan este completa si care nu vor mai reveni niciodata.

M Ati spus ca la moartea sa, entitatea se va duce intr-un anumit loc, sau cer-ca sa reiau terminologia dvs-in functie de atitudini si ajunsa acolo, se hotaraste daca va reveni sau nu aici.

R Este absolut asa.

M Cum va fi luata aceasta decizie? Si cine o ia? Fiecare, individual?

R Nimeni nu este asezat acolo sus pe un tron, ca sa dirijeze fiecare entitate si s-o indemne sa-si caute planul propriu, un loc de a se exprima fara a tine cont de exprimarea sa din viata anterioara.

Ca raspuns la intrebarea dvs, dati-mi voie sa va povestesc istoria unei entitati ce a trait pe planul dvs. Parasind acest plan a cunoscut putere si suferinta, ea le-a inteles, si a exprimat toata dulceata si tandretea dragostei. Altfel spus, inteligenta ii era in acord cu al cincilea plan sau cer. Parasind acest plan, s-a hotarat sa-si ia ceea ce se cheama o vacanta.

Al cincilea plan este un loc in care entitatile isi manifesta prompt gandurile lor- care intr-un fel este chiar vocea lor. Ceea ce ele isi imagineaza sau doresc, se manifesta pe loc. Ele fac experienta culorii, a formei si a iluziei, si a tuturor lucrurilor vietii. Ele pot continua sa-si traiasca visele atata timp cat doresc-pana in ziua in care ele se vor intreba daca nu exista un loc cu mai mult. Si este cu adevarat ceva in plus, cele doua ceruri. Pentru a le cunoaste ele trebuie sa stie sa-l distinga pe Dumnezeu in toate lucrurile si sa fie precum si El este. Cu toate ca si-au exprimat dragostea cu modestie, ramane sa inteleaga unitatea cu Dumnezeu care este numai viata.

Putin dupa ajungerea lui in paradis, acest maestru a inceput sa se intrebe daca nu exista ceva mai mult, incat a cautat un ajutor (si ajutorul este intotdeauna disponibil). Si iata ca a aparut in fata lui o entitate absolut uimitoare, a carui lumina era ca matasea si care purta o imbracaminte stralucitoare. Maestrul in chestiune spuse entitatii:``Sunt in incurcatura. Nu-mi lipseste nimic in acest paradis. Se afla pestii marilor, pe care inainte visam sa- i prind. Am casa visurilor mele pe care inainte nu o aveam. Profit de flori care nici nu trebuiesc ingrijite. Sunt intr-un loc absolut minunat ! Iata si aceste haine, niciodata n-am avut ceva asa de frumos. si cu toate acestea sunt in incurcatura. Am o multime de prieteni, dar femeia pe care o iubesc nu este langa mine. Si acesta nu este singurul motiv al preocuparilor mele. Ma intreb unde este Dumnezeu. Vad toate aceste minunatii, ele sunt ale mele. Dar unde este Dumnezeu ?``

Entitatea ii raspunse cu intelepciune:``Binecuvantat fii tu, care te-ai delectat cu toate aceste delicii din toate felurile ce exista, si totusi te intrebi daca poate fi ceva mai mult, care intrebi unde este Tatal care te-a impodobit atat de frumos``. ``Da, aceasta este ceea ce ma preocupa atat de mult. Mi-ar place sa-i multumesc lui Dumnezeu ca mi-a dat aceste lucruri extraordinare . Cu toate ca intotdeauna mi-a fost putin frica de El, mi-ar place acum sa-i multumesc- daca e posibil !``

Entitatea ii spuse: `` Maeste, urmeaza-ma. Este un loc unde mi-ar place sa te duc``.

Intr-o clipa se gasira amandoi langa un loc, cu toate ca nu s-au deplasat. Inteleapta entitate spuse:``Maestre, aseaza-te langa mine si priveste in apa``.

Omul se executa si ce-a vazut ? Ii aparui in fata ultima sa viata pe acest plan-se vede copilas sugand la sanul mamei, aceasta ii schimba apoi lenjeria....isi vede picioarele slabe de baiat, si bilele pe care le imprastie... se vede adolescent, pe punctul de a seduce o fata ``retinuta``...se vede barbat, casatoria si dragostea eterna...isi vede copii, intamplarile vietii sale, se vede muncind din greu si asa mai departe.

Era uimit ! Niciodata inca nu s-a vazut ca acum. El a fost un om foarte cumsacade in acesta viata, care credea in Dumnezeu. Era un om puternic dar n-a facut pe nimeni sclavul sau. El si-a iubit sotia si copii, sincera iubire despre care nu a ezitat sa vorbeasca in jurul lui ! In acesta viata si-a insusit reputatia prin invatamant, stapanire si iubire, umilinta si puritate spirituala.

Prin lac i se releva viata si contempla toate acestea. La sfarsit , ridica capul spre entitate si zise:`` M-am purtat bine``.

Entitatea ii raspunse:`` Tu te-ai purtat bine, chiar foarte bine, intr-adevar, in afara de: n-ai cautat niciodata sa stii cine este Tatal si ai despartit Tata de tine si de viata``.

Cat despre sotia ta, sa vedem putin. Dragostea ta pentru ea a constat in a-i procura lucrurile care-i placeau. In acest domeniu, totul a fost foarte bine...doar ca tu nu te-ai iubit suficient, impiedicand-o astfel sa te iubeasca altfel decat prin lucrurile care i le procurai. Tu nu te-ai apreciat niciodata prin adevarata ta maretie, adica in calitate de autor al tuturor lucrurilor.

Asadar, pentru potolirea oricarei framantari, lasa-ma sa te sfatuiesc pentru intoarcerea ta pe acest pamant. Acolo te-ai realizat , acolo ti-ai castigat victoriile. dar de acesta data va trebui sa cuceresti iubirea de sine; sa exprimi iubire in fiinta ta si sa-l vezi pe Dumnezeu in frumusetea tuturor lucrurilor.

Daca doresti aceasta intoarcere, da-mi voie sa-ti sugerez sa decizi cu grija cu cine vei fi, astfel ca rolul ce te asteapta sa iti dea ocazia sa devii ceea ce vrei pentru a putea intelege ceea ce iti ramane de inteles.

Acum te voi lasa. Reflecteaza la ce ti-am spus. Nu te grabi. Dupa ce ai ales, lasa-ma sa stiu si-ti voi indica cum sa procedezi mai bine.

Omul se aseza si medita. Era un pic plictisit. Aici el avea totul, ceea ce nu era la fel pe pamant. Daca se va intoarce, va pierde ceea ce are. In acelasi timp, doreste sa-l descopere pe Dumnezeu care i-a dat un asemea paradis. In cele din urma entitatea isi spuse: ``Doresc sa ma intorc pe pamant ca sa-l descoper pe Dumnezeu. Dar nu prea stiu cum sa fac``.

Entitatea ii spuse: ``Ar fi bine sa decizi timpul si locul unde doresti sa traiesti, cu toate ca la drept vorbind n-are importanta caci prin dorinta ta ai pus in miscare experientele care iti sunt necesare. In ceea ce priveste alegerea familiei, daca ai dorinte de a-ti regasi familia de odinioara- ceea ce te sfatuiesc-este sa o faci, deoarece cu ea ai invatat cel mai mult pana acum``.

Omul se gandii o clipa, apoi zise: ``Entitate as dori sa-ti pun o ultima intrebare: Cum sa-l recunosc pe Dumnezeu ?. ``Odata ce tu te vei cunoaste pe tine insuti, ai sa stii sa-l recunosti``, se multumi sa-i raspunda entitatea.

Acest raspuns il usura mult pe omul nostru, caci in fine isi spuse el: ``Voi putea intra in legatura cu Dumnezeu care poate este semenul meu``, incat se grabi sa anunte entitatea despre dorinta de a-si regasi familia sa de odinioara.

Entitatea ii spuse: ``priveste in lac si spune-mi ce vezi``. Omul se supuse. Apa ii reflecta degraba pe fiul sau. Acesta crescuse si era acum un barbat tanar. Langa el era o seducatoare si frumoasa fata tanara. Cei doi erau indragostiti unul de celalalt.

Entitatea ii spuse ca intoarcerea pe pamant va fi posibila prin copilul fiului sau.

``Cum , striga omul, voi fi fiul fiului meu? Si el tatal meu ?``

``Desigur ! In viata dinaintea ultimei tale vietii a mai fost tatal tau, procesul nu face decat sa se repete``.

Omul reflecta asupra acestei situatii si dupa un moment spuse: ``Dar imi iubesc sotia ! In consecinta cum as putea sa fiu nepotul ei ?``

``Mic copil vei adora pe bunica si cand vei fi barbat, ea va fi deja parasit pamantul. Ceea ce ti-ar fi permis sa-ti exprimi dragostea in inima ta, isi va fi jucat rolul si timpul va deveni pentru tine sa descoperi alte fete ale frumusetii lui Dumnezeu``.

Omul se mai gandii o clipa apoi spuse: ``Entitate, tu m-ai ajutat din plin la momentul potrivit. In consecinta, doresc sa devin copilul fiului meu``.

Entitatea spuse atunci: ``Samanta va fi pe curand acolo. Indata ce o vei vedea, patrunde in lumina fiului tau``.

``Si cum voi face?`` exclama omul. Se uita in jurul sau, dar iata ca entitatea disparu. In locul ei, il vazu pe fiul sau, caci deja era parte din lumina fiului sau. Fiul nu stia de prezenta tatalui, dar de cateva zile isi aminteste cu emotie: ``Daca ar putea sa ma vada tatal acum !`` isi spuse el.

Veni momentul in care copilul era in burta mamei. Omul, el va lua parte la crearea sa, prin gandurile sale in functie de ceea ce-si doreste sa fie viata lui. El poate alege sa ia in posesie corpul de la conceptie sau sa astepte pana la un an de la nastere.

Omul este in culmea nerabdarii, caci totul ii pare familiar. Astfel, se grabi de a deveni copilul. El se proiecta cu vigoare in acel trup, atat de bine incat cat ai clipi din ochi isi uita identitatea. Primul lucru de care lua cunostinta era tusea din gat si de forma aplecata peste el, stergandu-i ochii si infasurandu-l in ceva prea stramt.

Acesta poveste este adevarata. Entitatea de mare inteligenta si lumina n-a ales o viata in locul acelui maestru. El n-a facut decat sa ii ajute sa descopere modul de a se exprima, ducandu-se intr-un loc cu un lac magic, unde sufletul se dezgoli si a putut astfel sa-si vada viata anterioara si sa decida in functie de ea, de ce experiente va avea nevoie.

De mic copil, acest maestru stia sa iubeasca. Ii ramanea doar sa-l gaseasca pe Dumnezeu in el insusi si sa-l devina. I-a reusit de altfel; numele sau era ``Budha``.

Intotdeauna voi faceti alegerea. Voi aveti vointa de a alege. Nimeni nu alege pentru voi.

Daca omul traind in paradisi n-ar fi facut de a deveni mai mult si de a-l vedea pe Dumnezeu in frumusetea acestui plan, ar fi in continuare in al cincilea plan....si lumea noastra n-ar fi primit binecuvantarea marii sale intelepciuni si lumini.

CAPITOLUL 6

MOARTE SAU INALTARE

**MOARTEA NU ESTE O LEGE INELUCTABILA
ESTE MULT MAI USOR SA PARASESTI LUMEA ACEASTA LUANDU-TI
CORPUL CU SINE, ASTFEL NU AVEM NEVOIE DE A NE NASTE PENTRU A
REVENI, PUTEM REVENI SI PLECA DUPA PLAC**

M Mi-am dat seama de curand ca sunt insarcinata si mi-ar placea sa imi spuneti mai intai de ce acest bebelus a hotarat sa vina la mine; apoi as dori sa stiu dupa care criterii se aleg parintii ?

R Cum o entitate in cautarea unui vehicol prin care sa se exprime, isi alege parintii ? Motivele sunt mai multe. Totusi, toate entitatile doritoare sa traisca pe acest plan sunt tributare conceptiei copiilor. Cele ce au avut vietii anterioare, au la dispozitia lor canavale genetice- asa se numesc parintii-prin care dorim sa revenim.

In majoritatea cazurilor, entitatea cauta parinti care le sunt cunoscuti, entitati care le au fost copii sau parinti in vietile anterioare. Totusi, sunt entitati care- ca si parinti total necunoscuti de ei; ii aleg numai pentru ca le pot furniza un vehicol de exprimare. In fine , anumite entitati trebuie sa astepte sute de ani inainte de a putea reveni in acesta lume, pentru ca nu gasesc vehicolul potrivit.

Nimeni nu este la drept vorbind tatal sau mama altuia. Noi suntem toti fii si fiicele Principiului Tata/Mama de Viata numit Dumnezeu. Locuitorii acestei lumi sunt toti frati si surori. Copii vostri sunt in realitate fratii si surorile voastre in ceea ce priveste partea pe care o au din Spiritul lui Dumnezeu.

Inainte de a fi conceput, fiecare stie ca nu revine in acesta lume pentru a fi nemaipomenit de frumos, nemaipomenit de bogat, nemaipomenit de sarac si nenorocit. Fiecare vine ca sa traiasca si sa se supuna a invata ce este emotia- pentru a-si insusi cunoasterea emotiei pe care o va implini in fiinta sa. Aceasta este adevarata comoara a experientelor de o viata, atat pe acest plan ca si pe orice alt plan de existenta; experienta emotiva este singurul bun pe care-l veti putea pastra pentru totdeauna.

Maestre, entitatea care v-a ales a fost ceea ce se numeste tatal bunicului dvs. Ea revine prin intermediul posteritatii pe care a intemeiat-o de mai bine de un secol. Dorinta de a da nastere unui frate sau unei surori, iata ce-i permite sa revina, ceea ce ii procura un vehicol de exprimare. Entitatea este, ca sa zicem asa, in asteptare, ea va lua in posesie fructul ce se deschide in dvs. campul de lumina a numeroase femei, este astfel ocupat de cate o entitate care isi astepta reincarnarea.

M Daca copilul este tatal bunicului meu, asta inseamna ca este vorba de un baiat ?

R Da. Consimtiti ?

M Bineinteles. Acum Ramtha, as dori sa va mai pun o intrebare. Pentru a reveni in acesta lume este neaparata nevoie sa treci printr-o nastere fizica? Nu mai este si alt mijloc ?

R Maestre, inainte de a va raspunde, mi-ar placea sa intelegeti ca acest plan este al perceptiei tridimensionale. Este planul in care gandirea se manifesta sub forma a trei dimensiuni numite materie. Gandirea care la origine vibra cu frecventa luminii, si-a incetinit frecventa obisnuita vibratorie, si a devenit electronica, apoi materie bruta-acest plan solid. Materia este, in consecinta, lumina ale carei vibratii au scazut pana s-a format materia compacta.

Pentru ca doua obiecte sa aiba aceeasi densitate trebuie sa vibreze cu aceeasi frecventa. Corpul dvs vibreaza cu aceeasi frecventa ca si scaunul pe care stati. Mai mult, daca acest plan exista pentru dvs, este pentru ca fiinta dvs este daruit cu simturi si organe care ii permit de a percepe frecventa materiei-frecventa luminoasa cea mai scazuta.

Cum voi sunteti prin esenta energie luminoasa vibratorie cu o frecventa mai intensa decat a materiei, va trebuie un invelis material fara de care ati trece prin materie.

Pentru a putea face experienta acestui plan, sa fiti in interactiune cu acest plan, trebuie un corp material, sa locuiti un corp material. Sunt 2 posibilitati de a obtine unul: la nastere si la inaltare. Pentru a realiza inaltarea, trebuie sa va mentineti total integritatea si sa treziti toate capacitatile creierului. Odata ce creierul functioneaza din plin, puteti, prin vointa, sa comandati corpului sa-si ridice frecventa vibratorie pana la cea a luminii. Mecanismul inaltarii presupune ca aduceti intreaga dvs, fiinta sa existe ca lumina. Moartea este un mijloc sigur de a parveni. Din pacate , ea implica separarea de trup, pierderea acestuia. prin inaltare, dimpotriva , il luati cu dvs.

Cei care s-au ridicat din acest plan, au reusit ultima stapanire adica cea a mortii. Au invatat sa ridice, gratie puterii gandului, frecventa vibratorie a celulelor lor atat de bine, incat isi pot lua corpul in lumina, scapand astfel pentru totdeauna de moarte.

M Nu sunt sigura ca am inteles bine cum inaltarea permite revenirea pe acest plan.

R Maestre, daca ti-ai luat corpul, poti sa ridici si sa cobori dupa vointa frecventa vibratorie. In consecinta, daca ai hotarat sa revii , sa traiesti in acesta frecventa, nu va mai fi nevoie sa iti regasesti un alt trup. Nu mai e nevoie sa te nasti aici, pe acest plan de gandire limitata, pentru unicul scop de a suporta programarea constiintei colective si sa lupti pentru exprimare astfel ca sa poti intelege din nou cine esti cu adevarat. Nu va fi necesar sa reinvatati ca viata pe acest plan material nu este decat iluzie si joc.

Din moment ce stapanim mecanismul inaltarii, corpul va dainui in veci si vom putea , gratie lui, sa plecam si sa revenim dupa voie. Deci, de fiecare data cand dorim sa revenim aici, este suficient sa coboram vibratiile corpului pana ele se vor acorda cu frecventa acestui plan.

Toti sunt capabili sa se inalte, caci in spatele acestei carni se ascunde creatorul tuturor universurilor, prin mijlocirea gandirii nelimitate, oricine poate sa provoace manifestare; este suficient pentru aceasta sa ne hotaram. Invatand sa nu ne mai judecam gandurile, sa permitem orice gand, ne imputernicim cu forta si cu facultatea de a deveni orice ideal inchipuit. atunci putem realiza orice , devenind totul prin mijlocirea gandului. Putem sa ne obtinem idealul, concentrandu-ne asupra lui si comandand trupului sa vibreze mai intens. Si corpul se va ridica spre idealul dorit, cu conditia sa-l mentinem cu persistenta in spirit. Vibratiile vor fi astfel intensificate in tot corpul. In acelasi timp caldura va creste si va incepe sa emita lumina. Pe masura ce aceste vibratii se vor intensifica, materia se va transforma in lumina pura, apoi Atunci, ceea ce era vizibil nu va mai fi.

M Ascensiunea (sau inaltarea) pare greu de atins.....

R Dimpotriva, maestre, inaltarea este un lucru foarte usor. Este chiar mai usor decat moartea. Ceea ce este mai greu este sa ajungi sa nu-ti mai judeci gandurile. Ceea ce este cu adevarat greu de realizat este sa ajungi sa stapanesti iluzia timpului, sa ai rabdare sa o dobandesti. Dar stapanirea castigata, este suficient un gand pentru ca inaltarea sa devina realitate. Atunci iti pastrezi corpul pentru o eternitate si putem calatori pe orice plan si oricand.

M Si nu vom mai cunoaste moartea ?

R Nu, niciodata . Cum s-ar putea s-o mai cunoasteti de vreme ce ati transces-o ? Stiti ca moartea este o mare iluzie. Cum toata lumea pe acest plan crede ca ea este de neevitat, a devenit o realitate. Unica realitate este Viata, toate celelalte sunt iluzii. Iluziile sunt ganduri....care sunt jocuri....si care devin realitati.

Moartea nu este o lege inevitabila. Este mult mai usor sa-ti iei cu tine trupul, parasind acesata lume. Astfel, nu vom mai avea nevoie sa ne nastem ca sa revenim, putem reveni dupa dorinta. Nu trebuie sa ne mai insusim o constinta care, din pacate, nu-si mai aminteste din vietile anterioare.

M Deci moartea nu este o necesitate ?

R Nu, nimeni nu este obligat sa moara. Nu murim decat daca credem ca vom muri. Corpul in sine nu este destinat mortii. Dumnezeuii care l-au conceput, nu l-au facut cu ideea de a fi efemer. L-au conceput sa traisca datorita potentialului glandelor sale si nu a organelor. Datorita hormonilor secretati continuu de glande, el poate exista timp de mii de ani, fara sa imbatraneasca. In felul acesta au fost programate celulele. Nu este prea mult de cand entitatile acestui plan traiau timp de mii de ani. Ceea ce micsoreaza forta vitala si invita corpul la a muri sunt atitudinile mentale ale entitatii.

Corpul dvs va actiona in functie de directivele pe care i le dati. Sufletul dvs care are sediul foarte aproape de inima, guverneaza corpul intreg conform emotiilor simtite. El furnizeaza corpului hormonii de care are nevoie. Aceasta functie, sufletul, nu o face de la el, ci conform atitudinilor si gandurilor voastre. Din cauza acestora , hormonii de viata inceteaza sa se mai produca dupa pubertate. dupa aceea ei sunt inlocuiti cu hormoni de moarte, atat de tare incat corpul intra in declin , imbatraneste si in cele din urma moare. Hormonii de moarte devin activi prin sentimente de culpabilitate, autocondamnare si frica de moarte. In acesta lume, frumusetea este in intregime asociata tineretii trasaturilor si nu tineretii spirituale. Omul cheama la el moartea, semnand polite de asigurare pentru inmormantare. El semneaza polite de asigurare si de a-si proteja averea in caz de boala. El face tot felul de lucruri care accelereaza imbatranirea si moartea invelisului sau-deoarece este absolut convins ca se va produce. Corpul nu este decat un servitor, un instrument al gandului. Este o splendida creatie , instrumentul cel mai rafinat cu putinta. Dar el nu a fost creat cu un spirit independent . El a fost creat numai pentru a va servi si se va mentine in viata atat timp cat ii veti da posibilitatea. Daca acceptati ganduri de imbatranire, asteptandu-va ca el sa piara, sau daca nu-i acordati dragoste, fericire si bucurie ,el se va duce spre decrepitudine si moarte.

In acest moment, maestre, vei putea opri timpul si trai pentru totdeauna in acest prezent- este suficient sa te hotarasti. Timpul este o iluzie. Intr-adevar exista, sa-l fi vazut ? Impostura domneste in aceasta lume, oamenii refuza sa creada in invizibil si, totodata, fiind in totala adoratie in fata timpului si a servitutii pe care o presupune.

Aveti puterea in dvs, chiar in locul in care va gasiti, sa rasturnati mecanismul imbatranirii, sa regasiti tineretea si sa traiti un timp nesfarsit-este suficient sa va schimbati atitudinea. Spuneti-va : corpul meu va trai in veci, asa sa fie. Aruncati din viata dvs orice lucru care ar recunoaste caracterul muritor al corpului dvs si nu va avea sfarsit. Goniti din vocabularul dvs cuvantul ``batran``. Puneti in locul acestuia expresia `` pentru totdeauna``. Opriti-va de a sarbatori ziua de nastere, caci sarbatorind-o acordati credit mecanismului imbatranirii. Daca gasiti amuzant sa recunoasteti faptul nasterii dvs , de ce nu ? Atunci numarati anii invers. Cand nu credeti in moarte , nici nu o veti cunoaste.

Traiti mereu numai in prezent. Nu recunoasteti viitorul, cunoasteti numai momentul de fata. Acest acum poate dura o vesnicie, este suficient sa consimti. Nu socotiti viata ca avand o durata limitata, caci ea nu are sfarsit. Socotiti ca, corpul va dura o vesnicie si aceasta va deveni o realitate. Lucrurile sunt simple, cum va spun.

Iubiti-va maestre . Binecuvantati-va corpul. Vorbiti Sufletului vostru, stapanul fiintei dvs si comandati-i lui sa fabrice enzimele tineretii. El se va executa. Recunoaste-ti ca trupul dvs poate trai vesnic. Si cum va face sa traisca vesnic ? Este suficient ca sa il invatati.

Nu se poate atinge imortalitatea , decat prin eliminarea conceptiei mortii. Aceasta deghizare numita moarte poate fi abandonata de intreaga umanitate ; este suficient sa inceteze sa existe in viitor sau trecut si si vie in continuarea prezentului, speranta vietii sa inlocuiasca

perspectiva mortii. Astfel moartea va fi definitiv desfiintata in viitor. Timpul va dispere si conditiile nemuririi vor deveni o realitate vie pentru fiecare . Moartea va deveni un non-sens.

M Mai am o ultima intrebare sa va pun in legatura cu inaltarea. Invierea lui Iisus corespunde cu ceea ce numiti Inaltare ?

R Chiar prin inviere Iisus s-a inaltat. Este ceea ce eu insusmi am facut. Si Osiris, Omeca, Yuca, Rakabia, si multe alte entitati de care n-ati auzit niciodata vorbindu-se.

M Vedeti o multime din noi inaltandu-se in aceasta viata ?

R Nu, un numar foarte mic dintre voi se vor inalta in aceasta viata, caci foarte putini vor intelege cu adevarat si vor pretui ce va invat aici. Cei multi vor muri, acceptand varsta si deteriorarea fizica, neingrijindu-si minunatul lor mecanism decat pentru a salva aparentele. Astfel vor imbatrani , corpul lor se va degrada, apoi va muri. Spiritul si sufletul se vor elibera de asocierea lor cu trupul. Dar pentru a reveni pe acest plan de materie compacta, le trebuie un vehicol....astfel se nasc maestrii. Cei mai multi dintre oameni vor muri. Dar asta nu inseamna ca s-a terminat cu ei. Asta inseamna ca masca, adica trupul le-a fost luat si trebuie sa-si gaseasca un altul. Daca vor alege sa revina pe acest plan, vor fi prevazuti cu o cunoastere ce-i va ajuta in inaltarea lor, si nu vor intarzia sa inteleaga si sa admita realitatea.

M Pot sa fac , sau sa iau ceva ce ar putea folosi copilului meu ?

R Singurul lucru ce-l puteti face in privinta corpului dvs este de a inceta sa va ingrijorati de aparenta lui. Recunoasteti-i frumusetea in orice moment, si bebelusul va avea acelasi sentiment. Burta mare nu il va impiedica sa aiba un suflet vesel. Ati invatat ceva ?

M Mult , multumesc.

R Inca ceva , maestre. In anii care va veti creste fratele, nu-i spuneti ca viata va fi mai dulce cand va fi mai mare. Asta ar limita. Faceti in asa fel incat sa considere importante toate clipele vietii. Lasati copilului timpul de crestere, sa ramana copil atat cat va dori. Astfel, vei fi o adevarata binefacere pentru unul din fratii mult iubiti si veti avea parte de bucuria lui de a trai pe acest plan. Asa sa fie !

CAPITOLUL 7

CREATIE SI EVOLUTIE

SUNTETI SINGURA CREATIE CARE VINE DIRECT DE LA DUMNEZEU, TOT RESTUL CREATIE DATOREAZA EXISTENTA GANDURILOR SI SENTIMENTELOR VOASTRE

Cine, dupa parerea voastra, a facut luminile din cer ? Cine a conceput frumoase flori, minunatii arbori ? Si cine a creat aceasta enigma si acest subiect de minunare care este omul ?

Nu Dumnezeu, totalitatea Vietii. Ci voi, Dumnezeii, minunate progenituri ale unui Tata plin de iubire, care ati creat aceste lucruri; toate, fara exceptie. Voi care sunteti ca sa ganditi si sa simtiti, carora vi s-a daruit Liberul Arbitru divin, voi sunteti suprema creatura.

Dumnezeu este cu adevarat totalitatea gandirii- Izvorul a tot ce este. Dar voi, voi ati mers la Gandul care este Tatal si ati creat toata splendoarea formelor. Puterea voastra creatoare de a ...considera cu atentie Gandirea; si gratie acestei facultati, voi ati modelat tot ceea ce este. Opriti-va o clipa la idee, o idee entuziasmanta, palpitanata. Apoi resimtiti toata emotia pe care o provoaca in dvs. Astfel a fost creat universul dvs. In felul acesta a fost creat.

Maestri mult iubiti, voi sunteti desigur creatorii intregii vietii. Voi ati creat grandioasele lumini in cer. Voi ati creat culorile, formele, mirosurile. Voi sunteti cu siguranta, minunatele creaturi ale unui admirabil tata. Nu sunteti bastarzi universului-voi sunteti creatorii lui ! Voi sunteti suprema inteligenta a lui Dumnezeu la treaba in creatia voastra-omul-si toata viata este in asteptarea prezentei, gandului vostru si sensibilitatii voastre.

Voi, stimatii mei frati, sunteti eminentii creatori de statura divina, dotati cu puterea de a crea orice-chiar daca nu sunteti constienti de aceasta. Voi nu sunteti numai niste fiinte din carne; voi sunteti importanti creatori exprimandu-se in forma ca, in sfarsit, sa perpetuati in voi facultatea creatoare cu care sunteti dotati.

Fara mecanismele gandirii creatoare, fara minunata voastra inteligenta, fara puterea profunda a emotiei prezenta in sufletele voastre-fara toate aceste elemente invizibile-n-ati fi nimic, nici n-ati exista. Si fara darul vostru creator, viata ar fi inexistentă, caci fara ele Gandul nu s-ar putea desfasura in asa fel incat sa faca tangibile fortele vietii si sa intrupezze eternitatea in fata voastra.

Fara voi nimic n-ar fi fost recunoscut. La ce ar servi viata sau frumusetea florii daca n-ar fi existat cine sa o aprecieze ? Fara voi cu siguranta ea n-ar fi avut rost.

Fara voi acesta planeta care este a voastra ar fi inca o masa informa ce s-ar scaldă in samanta creatoare. Fara voi n-ar fi existat anotimpurile, Soarele n-ar fi putut rasari si vantul sufla. Voi ati creat aceasta imparatie conform destinului vostru prevazut cu simtire, si toate lucrurile s-au nascut dupa bunul vostru plac pentru a slavi pe Dumnezeu ce traieste in voi.

Cine altul in afara voastra ar fi conceput aceasta minunata planeta, locul pe care trairi. Voi sunteti fiinte dotate cu o inteligenta suprema si nu in virtutea unei evolutii. Ati fost intotdeauna astfel !

Sunt printre voi pentru a va invata sa redeveniti nelimitati. Si pentru inceput, va voi invata tot meritul si toata valoarea voastra. Astfel sa puteti intelege natura voastra divina si fantastica putere cu caresa va cunoasteti mostenirea. Este inasa indispensabil sa intelegeti cum la inceputurile voastre ati devenit scanteie de Lumina foarte puternice, prin evolutie ati devenit apoi enigma numita om. In consecinta am sa v-o explic.

In cartea cartilor sta scris: `` La inceput a fost Cuvantul care cuprindea totul``. este absolut adevarat! Cuvantul intr-adevar nu inseamna nimic fara gandire, caci gandul este fundamentul si cri

Lumina ce fiecare ati devenit a fost si este mereu inteligenta ce sunteti. Aceasta lumina divina, corpul vostru initial si permanent, constituie spiritul fiintei voastre- ceea ce eu numesc Dumnezeuul fiintei voastre, caci spiritul vostru este Spiritul lui Dumnezeu intr-o forma unica. Si acum voi sunteti dotati cu acest spirit, acest corp de lumina ce ati devenit cu toata slava, in clipa in care Gandirea, slavitul vostru Tata mult iubit, se contempla.

La inceputul vostru, adica atunci cand Gandirea, Dumnezeu, traversa spiritul fiintei voastre, s-a produs o emotie. Astfel a fost creat sufletul vostru, prin forta creatoare, ca sa poata merge la sursa fluviului dragostei emanat de Dumnezeu Tatal. El a fost creat in asa fel ca voi sa puteti merge la sursa eternului fluviu al Vietii, imobilizandu-l sub forma de sentimente, impresii (ceea ce va deveni memoria).

Sufletul vostru este de fapt ceea ce va permite sa fiti creatori. In sfarsit, ca sa puteti crea ce este necesar sa stiti, sa pastrati in spirit imaginea gandului deslusita. Aceasta este imaginea care permite sa dezvoltati gandurile si sa le dai valoare generatoare de realitate.

De exemplu, ca sa creezi o floare, trebuie sa ai gandul unei flori noi unice pe cale de a rasari. Gandul la aceasta floare este interceptat de eternul fluviu al gandirii, la care spiritul vostru, Lumina fiintei voastre are acees. Dupa aceea, ea este pastrata cu claritate in suflet, ca o imagine emotionala. Gratie dorintei, veti putea de aici inainte sa va rememorati aceasta imagine-gandul ``floare``, sa o contemplati si sa o dezvoltati, dandu-i forma, culoarea, marimea pe care o doriti. Puteti de acum inainte sa creati o floare unica in fiecare moment. si pastrand gandul in memorie, puteti perfect sa-i desenati imaginea.

Fara suflet, n-ati putea da Tatalui o forma, fara ea nu veti putea imobiliza gandurile, apoi contempla, ca apoi sa le puteti manifesta.

Ceea ce denumiti creatie, este in sfarsit valoarea Vietii, care a fost dintotdeauna. Caci creatia este fara inceput si mai mult ca sigur fara sfarsit. Cat despre creatori, sunteti voi toti-voi, entitatile de lumina, Dumnezei. Toate lucrurile au fost create de Dumnezeu, din substanta numita Gand care este Tatal, si tot ceea ce Dumnezeii creaza. Tatal devine-asta constituie Fiinta in expansiune a Tatalui.

Materia pe care o vedeti in jurul vostru, este Tatal. Tatal este materia dat fiind ca este orice lucru. Dar creatorii materiei sunteti voi toti-Dumnezeii sunteti niste fauritori desavarsiti. De la inceput, intr-adevar , ati fost dotati cu inteligenta capabila de a concretiza in materie idealul pe care vi-l puteti imagina prin intermediul Gandului.

Totul deriva din gandire. Absolut totul ! Orice obiect din materie a aparut printr-un ideal de gandire imbratisat de emotie. Inainte de orice creatie , gandul primului lucru a fost inchipuit de suflet ca ideal. Toate lucrurile materiale din lume au la origine un ideal de gandire considerat de unii din Dumnezei si manifestate de ei cu materia care este Tatal.

Orice portiune (bucata) de materie este inconjurata de lumina. Oamenii vostri de stiinta incep sa stie. Ei au descoperit ca materia grosiera este lumina a carei frecventa vibratorie a fost incetinuta, coborata.

De cate ori un gand este cuprins de emotie, acel gand se dezvolta si devine lumina. Daca incetinim miscarea particulelor luminoase, daca condensam lumina, se creeaza ceea ce se cheama un electron-un camp electromagnetic cu un pol pozitiv si negativ. Si daca continuam sa incetinim frecventa luminoasa, atunci se coaguleaza, formand materie. Apoi materia este structurata sub forma de molecule si de celule. Si forma este datorata coeziunii gandului pe care sufletul a imaginat-o ca ideal de creatie.

Maestrii mult iubiti, voi ati creat, prin propriile voastre ganduri, frumusetea, splendoarea a tot ce este. Voi ati creat toate lucrurile, gandindu-le si resimtindu-le-schimband

gandurile in lumina, in electroni, in materie, in forme. Caci voi, adica Gandirea coborata in Lumina, ati contemplat Lumina ce voi devenisera-ti si iubind Lumina ce voi erati. Aceasta facand, lumina s-a coborat si a devenit electron . Si contemplant electronul ce Dumnezeu devenise prin mecanismele voastre de Gandire, electronul a fost coborat devenind materie (grosiera). El a devenit`` Gandire coagulata``, o gandire vibrand cu o frecventa coborata dar ramanand totusi dimensiunea Tatalui-deoarece Tatal este in orice.

Prima voastra miscare a constat in a recunoaste `` stiinta gandului in materie``- o stiinta pe care nimeni nu v-a invatat; ea este rezultatul pur si simplu al inteligentei voastre-ea decurge chiar din procesul Vietii in care sunteti angajati. din aceasta stiinta , din aceasta inteligenta s-a nascut forma creata.

La inceputul formei create, Dumnezeii s-au contemplat(Lumina ce erau) creand astfel idealul de lumina in materie-sori, in numar incalculabil.A fost un milion de miliarde ! Si acesti nenumarati sori prin efectul concentrarii sau efectul fuziunii de gaz au fost ei insisi rezultatul coborarii electronilor. Si din acesti mari sori, scanteiele centrale de viata, sfere in rotatie-planetele-si puse pe orbite. Si aceste sfere, Dumnezeii le-au amenajat, si asta a luat timp si ia timp. Cine a creat acest univers si toate universurile ce incoanjoara un Soare si mai mare ? Voi, desigur. Voi le-ati conceput. Toate lucrurile create de voi, gratie Gandului considerat au largit campul vostru de experienta. Sentimente s-au ridicat in sufletul vostru, cea mai autentica comoara a Gandirii, si prin ea a fost creat planul material.

Voi cu sunteti cu siguranta de natura divina, fiind scantei originare de Lumina. Voi, creatorii, ati creat prin Tatal in voi, prin mijlocul vointei voastre suverane, tot ceea ce este. Absolut tot !

Nu Dumnezeu a creat universul, caci Dumnezeu este universurile ! Voi le-ati creat prin mijlocirea propriilor voastre ganduri, resimtindu-le in sufletele voastre.

Cei mai multi dintre voi erati printre Dumnezeii care au ajuns in locul cu numele Terra, este de atunci foarte multa vreme si iar vreme, si care au creat si dezvoltat toata viata de pe ea. Timp de milioane de ani, dupa conceptia voastra despre timp, ati mers la sursa gandirii care este Tatal, si datorita supremei voastre inteligente si a puterii voastre creatoare, voi ati conceput idealuri de creatie.

Voi, entitatile de Lumina, ati conceput in acesta lume organisme vii cu bacterii nascute din reactia gazului cu apa. aceasta este plamada (noroii) care v-a servit sa creati viata pe acest pamant. Si la inceput, creatiile nu erau decat o adunare de materie informa. Creatiile voastre erau foarte sumare, pentru ca nu erau decat la inceputul uceniciei voastre cu materia si modul de a o modela. V-au trebuit ani si ani pentru a crea plante si animale si toate organismele vii de pe acest plan.

Datorita emotiei creatoare, voi ati conceput creaturi, forme de viata dotate cu mobilitate si capacitate de expresie. Un grup de Dumnezei a creat prima floare. Au fost culori si parfumuri, si mai tarziu specii diferite de flori.

Intelegeti ca aceste creatii nu erau greu de realizat, deoarece ca entitati de lumina, voi nu aveati trup inca. Cand doreati sa creati ceva, voi deveneati pur si simplu. Voi dadeati matweriei forma, inteligenta si trasaturi specifice, devenind parte din ele. Si de indata ce o creatie a luat viata, si ea era dotata cu toata inteligenta creatorului ei, voi va extrageati si mergeati catre o alta creatie si mai frumoasa.

Creatiile acestei lumi n-ar fi asa frumoase, chiar sublime unele, si n-ar fi avut nici un motiv sa fie.....fi fost animate de `` suflu de viata`` al creataorului lor. Voi ati insuflat creatiilor voastre inteligenta instinctului si memoria genetica. Voi le-ati daruit mijlocul

de a se reproduce prin impartirea genelor si astfel posibilitatea de a crea speii noi. Si cum voi sunteți Dumnezeii creatori, acri ati conceput modele de evolutie, se poate spune ca totalitatea viului este divin-din cauza Scanteii de Viata pe care voi le-ati transmis-o lor.

Dumnezeii n-au decis imediat sa creeze un vehicol de materie prin care totodata sa ia contact cu creatiile lor si sa continue sa-si exprime puterea creatoare (in ei insisi mai degraba in cele create); pentru acesta, ei asteptara sa se stabileasca un lant de hranire. Numai atunci si-au pus problema crearii unui trup care va este cunoscut sub numele de ``om`` sau fiinta omeneasca.

Gandirea, care este o esenta, are calitatea de a patrunde ; ea traverseaza materia. De asemenea, Dumnezeii care erau gandirea sub forma luminoasa, puteau deveni floarea, dar nu ii simteau parfumul. ei erau asemenea vantului, care cu toate ca sufla printre crengi, nu putea simti si nici cuprinde arborele. Ei treceau prin piatra, dar nu o puteau resimti. Cum Gandul nu poate percepe esenta unei vibratii inferioare, nu este afectata de materia din care este facuta piatra.

In vederea posibilitatii de a simti parfumul unei flori, de a atinge floarea, de a cunoaste frumusetea si a face experienta stralucirii ei, Dumnezeii au trebuit sa creeze un vehicol de materie, care sa vibreze cu aceeasi frecventa cu cea a florii. Din acest motiv au creat un invelis numit ``om``. ei au creat-o ca in fine sa poata face experienta lucrurilor create si sa-si exprime puterea lor creatoare prin ele.

Omul, in consecinta, a fost nascut dintr-un ideal de gand, in asa fel ca sa poata servi de vehicol explorarii Dumnezeilor. Invelisul creat poate totodata sa contina si sufletul Dumnezeului si sa fie impregnat de spiritul lui. Gratie lui, Dumnezeii devin capabili sa atinga florile si sa perceapa parfumul lor, si aceasta traire se imprima in suflet ca sentimente. De aici inainte, el puteau contempla arbori, savura parfumul lucrurilor si percepe frumusetea lor. De aici inainte, Dumnezeii puteau sa se vada unii pe altii, sa se atinga, sa se imbratiseze, sa vorbeasca. Ei puteau sa se observe unii pe altii, sa se cunoasca unul prin altul. De acum inainte, Dumnezeii , ca oameni, puteau trai o aventura complet noua a materie-din pricina invizibilei esente numita sentiment.

Astfel, Dumnezeii, fiinte de lumina, au creat o densitate in raport cu idealul lor. Densitatea invelisului lor le permitea, intr-o realitate in plus, aceea a Gandirii manifestata in materie. Facand-o, ei deveneau Dumnezei, Gandul ca Dumnezeu este , manifestat in inteligenta celulara avand ca nume om. Ei devenira Dumnezeu-om, om-Dumnezeu, Dumnezeu exprimat in minunata forma omeneasca, omul exprimand Dumnezeu in el, in sfarsit, pentru a perpetua pentru totdeauna dezvoltarea Tatalui.

Primii oameni s-au nascut dupa multiple experiente facute de un grup de Dumnezei. Nu au fost la inceput decat niste creaturi lipsite aparent de sex, a caror reproducere se facea in virtutea a ceea ce se numeste ``cloning``. invelisurile (trupurile) erau genetic asemanatoare la inceputul creatiei omului. In plus mai erau si niste creaturi mai degraba simple , care in ochii vostri ae apareau mai curand grotesci. dar pentru Dumnezeii epocii, ele erau foarte frumoase. Din pacate, nu erau prea agile, asa incat serveau usor ca hrana animalelor. Dumnezeii au perseverat, si tot experimentand si modificand, ei au reusit sa ajunga a se mandri cu rezultatul, trupul fiind in fine pus la punct, numerosi Dumnezei s-au bucurat mult, l-au luat in primire pentru a explora Viata intr-un fel nou.

Dupa multa vreme, fiinta omeneasca a devenit sexuala, impartirea genelor a permis crearea de corpuri unice si mai prelucrate. Incepand cu aceasta, barbatul a putut transmite inteligenta castigata prin samanta sa, in timp ce femeia o transmitea prin ovulele sale. Prin conceperea genelor, si unul si altul se puteau intalni si forma o entitate mai elaborata inca, gratie

stintei castigata de unul sau de altul din parinti. Din pacate, acest mecanism a permis producerea corpurilor mai prelucrate dar nu si a spiritelor. Corpul a `` evoluat `` ca sa ma exprim in termenii vostri, proces care s-a desfasurat timp de 10 milioane si jumate de ani dupa felul in care socotiti voi timpul. V-a trebuit tot acest timp pentru a deveni ceea ce sunteti in prezent.

Corpul omenesc este tanar. Omul in forma lui fizica nu are decat 10 milioane si jumate de ani, in timp ce fiintele de lumina care sunteti, au fost dintotdeauna. Nu poate fi determinata varsta Gandului deoarece la originea lui, timpul nici nu exista. Asa ca sunteti batrani, infinit de batrani. Si timp de miliarde de ani, dupa conceptia masurarii timpului vostru, voi ati creat ceea ce se cheama electronul. Faptul de a cobora electronul pentru a forma materia bruta, a devenit de atunci o noua aventura, complet diferita. Dupa miliarde de ani de invatatura si de explorare, omul deveni o creatura vie, ce respira si constituie Gandire coagulata din materie vibranta.

Voi ati creat acest plan in totalitate. in consecinta, fara voi toti ar fi fost total inexistent, nu ar fi avut realitate. Animalele sunt iubite deoarece, prin voi, creatorii lor, au primit suflul Vietii. Florile sunt iubite deoarece in ele sunt imprimate canavaua propriei voastre frumuseti, cum de altfel in tot ce e viata. Si daca este asa, este in intregime prin voi.

Cine sunteti voi ? Voi sunteti eminenti Dumnezei de lumina, eminenti creatori a tot ce e viata. Sunteti extraordinarii Gandirii infinite, mariti apoi coborati pana la a forma materia. Voi sunteti Dumnezeii, eterna Gandire, facand experienta formei umane. Voi sunteti Dumnezeii manifestati ca oameni, in asa fel ca sa puteti urmari pentru totdeauna dezvoltarea Gandirii.

M Trebuie sa iau o decizie, aceea de a sti daca da sau nu, sa continui sa invat ceea ce ne invatati. Tot ce ne spuneti imi place, dar am indoiala nestiind daca (ceea ce ne spui) este adevarat. Puteti prin cuvinte sau un act sa ma convingeti de adevarul spuselor dvs ?

R Nu pot. Dar in schimb, va voi intrea , ce nu este adevarat ?

M Ceea ce nu este adevarat dupa parerea mea ? Pe cinste ! Am in cap inregistrata conversatia in care dadeati o frumoasa descriere a creatiei. Ea este foarte placuta si detaliata; in mod special o compar cu alte versiuni auzite ori citite. Mi-ar place sa cred ca descrierea corespunde punct cu punct realitatii. Dar nu ajung sa ma conving de autenticitatea ei.

R De fapt cum s-a petrecut creatia ?

M Nu pot sa va raspund. Sunt doar in cautarea de o mai buna intelegere a fenomenului.

R Vi s-a explicat in diferite feluri creatia. Dintre toate aceste versiuni, pe care o preferati ?

M Nu cunosc di

M Multumesc, Ramtha. dar mai am inca o intrebare. Mi-ati spus ca omul exista in lumea aceasta de 10 milioane si jumatate de ani. Oamenii de stiinta, daca nu ma insel, au dovezi aratand ca omul nu este in aceasta lume decat cam de 1 milion de ani, poate doua, dar nu mai mult.

R Intelegeti bine acestea. Metoda de datare intrebuintata de oamenii vostri de stiinta se bazeaza pe radioactivitate. Ceea ce da obiectelor radioactivitatea este Soarele. Dar, de fapt lumina Soarelui vostru nu bombardeaza direct acest plan cu razele lui de atata timp de cand isi imagineaza ei, caci multa vreme..... forma oceanele voastre care la acea vreme, erau suspendate in aer. Cand luima Soarelui vostru atingea apa, ea se difuza, asa incat peste tot era lumina difuza. In consecinta, nimic nu era expus direct radiatiilor cum este cazul astazi. Totusi, oamenii de stiinta determina varsta omului in functie de radioactivitatea prezenta in obiectele pe care le descopera, crezand ca radiatiile solare au avut acces direct in acest plan de mai mult timp decat in realitate.

Dumnezeii, ca oameni, sunt in acesta lume de 10 000 de milioane de ani si jumatate-invelisul lor schimbandu-se de multe ori, pe masura perfectionarii lui. Aceste explicatii pe care vi le dau sunt pentru a reflecta la ele, pentru a putea voi insiva sa deduceti ceea ce se impune.

Acum, maestre, spuneti-mi de ce preferati acesta varianta a istoriei creatie, tuturor celorlalte ? Cunoasteti motivele alegerii dvs ?

M O prefer pentru ca explicatiile pe care mi le-ati dat imi plac, foarte simplu.

R Dar care sunt motivele alegerii dvs ?

M Faptul ca spuneti ca noi suntem perfecti, ca nimeni nu este inferior altuia, ca viata este fara sfarsit.

R Asa este intr-adevar. Ceea ce inseamna ca, ceea ce religiile voastre va invata, ar putea fi gresit. Stiti ceea ce este minunat in toate acestea ? Poate aceasta: nu exista diavol, nici iad, nici pacat, nici ispasire, nici Dumnezeu de temut. Religiile ar putea sa greseasca. si ele gresesc !

CAPITOLUL 8

SUPERIOR INGERILOR A FACE EXPERIENTA OMENEASCA ESTE UN LUCRU SFANT, CACI CONDITIA OMULUI PERMITE SA FACEM INTREAGA EXPERIENTA A LUI DUMNEZEU

Voi sunteti niste entitati, fiecare din voi fiind unic, creatorul este cu siguranta divin. Cu toate ca vi s-a spus ca sunteti niste creaturi mizerabile, aceasta este fara importanta, ceea ce conteaza cu adevarat este felul in care va recunoaste inteligenta numita Viata. Ori, dupa ea, voi toti sunteti eterna parte a Spiritului lui Dumnezeu. Voi nu intelegeti inca intregul vostru pret dar nu intarziati sa intelegeti.

Pentru mine frati multi iubiti-si nu numai pentru mine, dar si pentru toate entitatile din toate universurile si din toate planurile de viata vizibile si invizibile. Noi suntem uniti unii cu ceilalti prin har, inteligenta si mai mult inca prin dragostea a ceea ce se numeste Dumnezeu-minunata gandire care va sustine si va pazeste intotdeauna, in ciuda tuturor extravaganelor voastre.

Fiecare din voi este o comoara de o valoare nepretuita. Intr-adevar, unul singur din voi daca ar fi lipsit, Viata, universurile si structura lor n-ar fi putut sa existe. Pentru voi si din pricina voastra, Viata s-a putut desfasura din abundenta, gandul si inteligenta au putut sa se desfasoare si sa formeze realitatea atat de bogata si frumoasa. Sunteti cu siguranta pretiosi, deoarece, in ciuda felului in care va percepeti, fiecare de partea sa, a ajutat la spectaculoasa desfasurare de Tot-Ceea-ce-Este. Voi sunteti niste entitati minunate. De altfel, priviti la toti cei ce formeaza umanitatea: fetele se aseamana, cu siguranta, totusi nu sunt doua identice. Voi sunteti asemenea florilor unei magnifice gradini, care seamana polenul, facand sa se nasca flori mereu mai frumoase, mereu mai bogate in nuante. Fiecare are frumusetea lui, care difera de a celorlalti: fiecare este Dumnezeu exprimandu-se hotarat, urmand propriile si unicele lui destine.

Candva ati fost Gand emitand lumina; Dumnezeu perpetuandu-se in eternitatea fara sfarsit. Ca sa puteti explora o imparatie mai vasta, ati conceput cu grija infinita si dupa multe tentative, corpuri de materie sau daca preferati gand coagulat. Corpurile v-au permis sa va exprimati pe acest plan de existenta in plus si sa explorati toate structurile Gandului care este Dumnezeu. De asemenea, de-a lungul aventurilor in infinita creativitate, v-ati transformat din lumina fara forma ati devenit materie celulara, barbat si femeie. fiecare a devenit Dumnezeu-barbat, Dumnezeu-femeie; Spirit de Dumnezeu exprimandu-se prin organismul viu care constituie fiinta omeneasca.

Sunteti de o remarcabila inteligenta, caci voi nu numai ca ati insuflat suflul Vietii celulelor voastre, dar ati transmis suprema voastra inteligenta materiei, ca sa poata sa se inobileze si sa evolueze. Ati conceput o stiinta a evolutiei si ati evoluat prin ea, trecand de la ceea ce se numeste omul din Neanderthal la Omul Sapiens. In decursul timpului, gratie a numeroase experiente, a diverse etape de evolutie si prin (mijlocirea) numeroaselor traumatisme, ati devenit entitatile pe care le vad asezate in fata mea, capabile sa se tina drept pe picioarele lor. Toti cei ce traies in acesta lume de materie, trebuie sa demonstreze puterea inteligentei lor la acest nivel

deosebit de Viata-un minunat nivel intr-adevar , caci aici gandul, Tatal vostru cel iubit, exista sub toate aspectele, mergand de la lumina la materia compacta.

Stiati ca inteligenta se dezvolta peste tot in univers ? Dar in acesta lume, aceea a planetei Terra, convietuirea intre Gand si materie a atins apogeul evolutiei.

Voi, barbati si femei, credeti ca ati ramas in urma ? Sunteti inferiori celor din lumea invizibila ? Cu siguranta nu sunteti. Suntetei prinsi intr-o frumoasa aventura, aceea de a intelege in totalitate mecanismele Gandului. Ca sa puteti intelege Scopul lui Dumnezeu, a trebuit sa fiti Dumnezei sub forma umana. Caci Imparatia lui Dumnezeu este in expansiune-din lumina El se transforma in electron si materie. Nimeni nu poate cunoaste si exprima Imparatia lui Dumnezeu in totalitatea sa atata timp cat n-a fost Dumnezeu cu forma omeneasca.

Devenind numai barbat sau femeie, putem exprima ceea ce Tatal este la diferite nivele ale gandirii. caci fiind Dumnezeu-barbat, Dumnezeu-femeie, nu sunteti numai gand, emotie si vointa in evolutie, ci lumina, electron si materie.

In sfarsit, pentru a intelege in totalitate mecanismele Gandirii imbratisati (sau cuprindeti) in totalitate cel ce sunteti, adica Dumnezeu , a trebuit sa fi fost foarte maleabil si sa va iubiti foarte mult, caci altfel n-ar fi putut parcurge drumul spre diferite planuri de existenta-pana la acest plan, cel prin care obtinem informatii despre Dumnezeu sub forma materiala.

Cei care n-au fost inca Dumnezeu-barbat, Dumnezeu-femeie, nu pot detine intreaga experienta despre Dumnezeu, din pricina ca ei nu poseda nici intelepciunea, nici inteligenta despre totalitatea Vietii. Numai cei veniti in acest plan, care au devenit parte din splendoarea sa, care l-au construit, numai aceia pot intelege complexitatile iubirii, bucuriei creatiei. Numai asemenea calatori, cum sunteti voi, si-au insusit inteligenta eternitatii si dorinta de a perpetua-caci ei singuri creaza pentru totdeauna totalitatea Vietii. In sfarsit, atata timp cat va dainui acest plan de materie, el va permite Vietii sa se perpetueze intr-o infinita creativitate. De asemenea, a fi barbat, a fi femeie, este cu siguranta participarea la Viata lui Dumnezeu.

Exista un termen, acela de inger. Multi dintre voi isi doresc sa fie asemenea creaturi divine. Cu toate, starea de a fi inger prezinta un foarte serios inconvenient: acela de a nu avea intelegerea echilibrata. Ei nu sunt decat energie, Dumnezei ce vor deveni intr-o zi Dumnezeu om. Ei nu simt nici simpatie, nici mila pentru specia umana. De altfel, cum ar putea o fiinta din invizibil sa va inteleaga perfect, daca n-a fost ca voi ? Umanitatea este mult mai avansata decat ingerii, daca le lipseste intelegerea despre Dumnezeu sub forma omeneasca ; in consecinta, intelegerea lor despre oameni , in bucuriile si necazurile lor, obligatoriu nu poate fi limitata.

Eu va spun ca avand experienta de a fi om, este un lucru sfant, caci numai asa se poate avea intreaga experienta a lui Dumnezeu. Numai fiind oameni puteti merge pana la hotarele Imparatiei lui Dumnezeu.

Devenind oameni, voi nu v-ati degradat. Asta trebuie sa intelegeti. Pentru ca daca n-ati fost oameni, nu puteti intra in Imparatia lui Dumnezeu; caci cum s-ar ridica la cer cel care mai inainte n-a coborat in viata ?

Este demn si merita, este intept de a fi om. Caci astfel poate fi inteles acest foc-sacru in sine, adica Dumnezeu-Atotputernicul. Orice viata este compusa din acest foc; si facand experienta in inteligenta suprema in materie bruta, daruieste o viziune completa despre ceea ce Dumnezeu este. Si ziua in care veti intelege perfect tot ceea ce este Dumnezeu- spatiul interior, cat si cel exterior, materie, carne, sange, dragoste, bucurie, necaz-atunci ati devenit tot ceea ce Tatal este.

Daca sunteti pe acest plan, este pentru a-L cunoaste pe Dumnezeu in corpul material in care traiti. ceea ce va mentine in dezvoltare voastra creatoare, este Viata, aceeasi Forta care

mentine si atomii in sfera lor si Pamantul pe orbita. Si aceasta Forta de Viata de un pricipiu universal unic, acela de a evolua fara incetare. Scopul Vietii voastre dintotdeauna a fost sa faceti experienta vietii si sa invatati de la ea, apoi sa inobilati toate lucrurile invatate si sa le reintegrati in principiul Vietii.

Voi traiti creatia. Voi va jucati cu gandirea creatoare si o exprimati in materie in asa fel incat sa cresteti intelegerea si inteligenta si sa patrundeti marele mister ce sunteti. Cu toate acestea, acest plan este in intregime iluzoriu. Toata lumea crede ca planul tridimensional este real. Efectiv, toate jocurile omului sunt iluzorii, ele sunt comparabile cu niste visuri, aceasta realitate poate disparea lasand in loc un vis. Lumea adevarata este lumea interioara, aceea a sentimentelor. Lumea adevarata , se poate spune, nu exista decat din punct de vedere al sentimentelor; nu este guvernata de logica ci prin iubire in miscare.

Acesta lume, ce pretindem a fi adevarata, n-ar putea exista in absenta calitatii voastre de a cunoaste prin sentimentele prezente in sufletele voastre, caci fara ele n-ar putea exista.

Tot acest paradis material a fost creat cu singurul scop de a putea trezi sentimente in sufletele celor care au luat parte la minunata creatie. Din ce motiv ? Ca sa primeasca cea mai minunata recompensa a Vietii, sa cunoasca intelegerea. Ori intelegerea nu este produsul Intellectului, ea deriva intr-adevar din inteligenta emotiva dobandita prin experienta.

Viata, acest extraordinar teatru este imparatia voastra. este scena pe care va produceti iluziile, obiectele imaginatiei si a visurilor voastre. Aceasta scena minunata va da ocazia sa visati si astfel sa provocati intreaga realitate pe care o doriti. Caci Dumnezeu ce sunteti are intreaga libertate de a face visul oricarui gand sa cuprinda sentimentul suscitit de acest gand si astfel sa-si manifeste visul, facandu-l real. De asemenea, el poate in fiecare moment sa dizolve (distruge) o realitate creata.

Faptul de a fi Dumnezeu-barbat, Dumnezeu-femeie, este laudabil. caci numai cand Dumnezeu a devenit om, viata pe acest plan a putut fi creata si dezvoltata. Voi sunteti niste minunate entitati, mult mai puternice decat va imaginati. Fiecare din gandurile voastre, fiecare din sentimentele voastre, este creator de viata. Voua va incumba sa dati prezenta vietii, sa sustineti orice viata in viitor , nu cea a lumilor invizibile.

Cei ce traiesc in invizibil, au numai inteligenta invizibilului. Numai voi singuri aveti puterea sa sustineti imparatia materiei, bijuterie in Imparatii.

Voi sunteti cei ce dati credit tuturor lucrurilor. Voi imbogatiti scena spectaculoasa a Vietii. Voi sunteti cei ce ridicati si glorificati aceasta Imparatie de Dumnezeu. Dar voi, voi nu stiti, crezandu-va inferiori ingerilor. Ceea ce nu este cazul. Voi nu intelegeti bine laudabila voastra functiune, totusi nu veti intarzia sa o intelegeti. In curand, in sfarsit, viata, curcubeul, culorile, luminile vor deveni puternice instrumente care va vor aminti ceea ce sunteti cu adevarat ? Aceasta era care se apropie va purta numele de era iluminarii. Si cum va fi intelesa viata atunci ? Ca indispensabila pentru plinatatea intelegerii de Dumnezeu. Aceasta inteligenta dobandita, ce de aventuri (intamplari minunate) va mai asteapta ? Aveti intreaga eternitate pentru a va juca (a crea). Vetii avea la dispozitia voastra o infinitate de ganduri pentru a reevalua si redistribui elementele vietii- timpul, spatiul, materia....si voi.

Sunteti minunati cu siguranta, caci voi ati parcurs indelung aceasta sfera inainte de a deveni ceea ce sunteti acum. Si acest drum l-ati facut pentru a-L putea cunoaste pe Dumnezeu in tot ceea ce este, la toate nivelele vietii. Voi toti ati parcurs acest drum lung. Si aceasta a fost un fapt remarcabil, care a necesitat curaj, deoarece era si un oarecare risc. Au existat mari posibilitati ca in cursul transformarii din suflete nemuritoare in acest plan material sa va pierdeti identitatea si sa o puteti pierde in supravietuire. Din pacate, ceea ce n-a lipsit sa se produca.

Stiti de ce ati riscat venind sa ma auziti pe mine, enigma ce sunt ? Pentru ca stiti ca ceea ce va spun este adevarat si ca sunteti in cautarea drumului, ce va va duce din nou la cunoasterea primordiala punand in functie intreaga creatie. In adancul sufletelor voastre, voi stiti ca nu sunteti numai materie, din carne si sange. Voi stiti ca sunteti divini. Voi sunteti in acesta lume pentru a redescoperi , pentru ca sa imbratisati din nou principiul divin ce sunteti, pentru ca sa regasiti in voi lumina originilor, suflul Gandirii care v-a dat Viata.

Viata exista pentru ca voi s-o imbratisati. Ea este bogata si abundenta, plina de aventuri si provocari, pasionante. Ea va deschide din toate partile, porti si ocazii de a va angaja in evolutii pentru a deveni. A deveni ce ? Dumnezeu suma totala a experientelor.

Extraordinari maestri, voi ati dat viata vantului. Voi ati dat Soarelui motiv de a fi acolo unde este. Ati dat norilor motiv sa isi adune fortele; sa hraneasca pamantul si sa-i potoleasca setea. Acestea nu le stiati si considerati ca nu sunteti demni de dragostea lui Dumnezeu.

Eu va vorbesc din plin. Si eu am fost ca voi. Am trait toate iluziile voastre si toate visele. Si acolo unde m-am dus eu, veti merge si voi la randul vostru. Dar in prealabil trebuie sa imbratisati Viata si sa

Dumnezeu este ansamblul vietii care pulseaza, se desfasoara, evolueaza in eternul prezent. El este promisiunea viitorului. El este miscarea care pastreaza Viata, Gandirea nelimitata lipsita de scop sau de Ideal, dar creand fara incetare viata. Dumnezeu este tot ce este, o Forta care mereu schimba, mereu creeaza, mereu se desfasoara si se dezvolta, mereu este.

Este posibil sa identificam ceea ce este omniprezent, omnipotent, care mereu evolueaza, mereu se misca, mereu permite, mereu este ? Putem spune, ``Dumnezeu este acela`` atunci cand ceea ce este intr-un moment specific nu mai este in momentul urmator ? Putem percepe un univers infinit ?

Este evident ca este imposibil de identificat ceea ce transcende lumea materiei, timpul, spatiul, masurabilul cu un spirit finit. Spiritul finit nu poate intr-adevar nici sa-l sesizeze, nici sa-l descrie.

Termenii de ``Dumnezeu`` si de ``Tata`` sunt numai o simplificare; ei servesc numai sa desemneze tot ce este, a fost si va fi in veci; fiintarea de ceea ce este, fiindul nelimitat al eternitatii.

In consecinta, unde veti gasi punctul de referinta care va va servi sa deveniti Dumnezeu ? In voi, evident. Caci voi sunteti imaginea lui Dumnezeu, replica a ceea ce Tatal este. Esenta care sunteti si care va dura mereu, evolueaza mereu, se schimba mereu, creeaza mereu, este mereu. Voi sunteti Gandire, voi sunteti Lumina, voi sunteti electroni, voi sunteti materie si forma. Voi sunteti energie pura, voi sunteti o fantastica putere, emotie care pulseaza, gandire sublima. Ceea ce este inteligenta si putere suprema, sunteti voi. Voi sunteti ``Dumnezeul neidentificabil``.

Dumnezeu nu poate fi identificat in afara minunatei voastre fiinte. Dorind s-o facem, inseamna sa comitem o nedreptate impotriva voastra, caci facand-o, veti cauta sa descrieti ceea ce amana dinauntrul vostru, prin ceva din afara voastra. Singurul mijloc pe care il aveti sa identificati pe Dumnezeu este sa observati ce este Tatal in voi. Si aceasta nu este mai degarba simpatie ? Terminati eforturile stresante pentru a intelege infinita creatiei ! Voi sunteti chiar la sanul propriei voastre vietii, a mecanismelor de gandire a Fiintei voastre.

Singurul mod pe care il aveti de a percepe, de a intelege si de a cunoaste prin emotie pe Tatal, este de a intelege si a cunoaste prin emotie ceea ce voi sunteti; astfel il veti cunoaste pe Dumnezeu. Astfel puteti spune ``Stiu cine este Tatal, caci Tatal si cu mine suntem unul, si stiu cine sunt``.

A fi Tatal este a fi ce sunteti voi. Cand sunteti, pur si simplu voi sunteti infiniti, nelimitati, creatori deschisi alegerii. Voi sunteti permisivi, sunteti miscare, sunteti pace, sunteti bucurie.

Voi sunteti energie pura, directie puternica, a toata simtirea, a toata gandirea. A fi voi insiva si sa va iubiti din toata fiinta, din toata puterile voastre, sa va permiteti a fi, sa fiti cum Dumnezeu este.

Permiteti-va sa fiti.....sa fiti, pur si simplu. Fiind, sunteti toate lucrurile. A fi Dumnezeu...este a putea spune ``Eu sunt``.

CAPITOLUL 10

DARUL IUBIRII

LIBERUL ARBITRU ESTE EXPRESIA PURA A IUBIRII: SI DUMNEZEU L-A DARUIT FIECARUIA DINTRE VOI PENTRU CA ASA PUTETI EXPLORA DIMENSIUNILE GANDIRII SI SA DEZVOLTATI SPIRITUL LUI DUMNEZEU

Vointa lui Dumnezeu si vointa nu sunt distincte-voi sunteti dotati cu vointa divina. daca Dumnezeu ar fi dorit ca viata sa fie exprimata numai in mod singular in aceasta lume, nu v-ar fi dat fiinta. Cu atat mai putin v-ar fi inzestrat cu vointa, permitand fiecaruia sa se exprime dupa originalitate plina de simturi.

Ceea ce se numeste in mod obisnuit `` vointa lui Dumnezeu``, a fost inventata de om ca sa-si poata governa fratii si sa-i supuna. Daca acordati crezare unui asemenea invatamant, intelegand vointa lui Dumnezeu ca distincta de a voastra, atunci vointa voastra personala va fi inevitabil in conflict cu a Sa. Caci dorind sa intreprindeti un anume lucru sau un altul, pe care simtiti ca trebuie sa fie realizat, Dumnezeu va interveni spunand:``Nu, aceasta nu este vointa mea!``Dumnezeu nu este separat de voi. Voi si cu El sunteti unul si acelasi ! Vointa voastra este vointa Sa. Ceea ce se arata prin ``divina providenta``, vointa divina sunt de fapt propriile intentii. Atat de bine ca nu sunteti niciodata in contrazicere cu soarta. Soarta nu este dinainte prevazuta-este in intregime ordonata de voi. Gandurile voastre creeaza momente ce vin (viitorul). Prezentul vostru nu este decat rezultatul gandurilor pe care le-ati avut in momentele trecut. Aceasta este stiinta lui Dumnezeu. Singurul lucru pe care-l doreste Tatal, este ca sa faceti experienta totalei Trairi, care sa fie conforma cu sentimentele din sufletul vostru. Si de ce ? Ca sa puteti intelege ce este bucuria si dragostea neconditionata pe care Dumnezeu o are (incearca) pentru voi si pentru tot ce e viata.

Daca voi v-ati simti in dezacord cu Dumnezeu, El ar fi de acord ca voi sa modificati imaginea ce o aveti despre El, caci eu va spun, El n-ar merita dragostea voastra daca ar trebui sa va inconjurati cu El.

La inceput cand Tatal contempla suprema frumusetate a Sinelui, El deveni Splendoarea luminoasa. Prin aceasta expansiune, prin aceasta lumina prin care fiecare din voi ati devenit Dumnezei, sub forma de miscare unica si singulara, incat sa urmariti expansiunea Gandului pentru totdeauna.

Pentru ca Dumnezeu sa poata ramane Unic in expansiunea Lui, era absolut indispensabil sa dea fiecaruia posibilitatea de a crea intr-un fel unic prin propriile sale ganduri. Aceasta capacitate v-a fost acordata prin mijlocirea liberului arbitru. Dumnezeu a dat fiecaruia din voi vointa, astfel ca fiecare sa poata fi unic si suveran, sa poata crea adevarul sau, sa fie stapan pe intelegerea sa.

Voi sunteti de natura divina, prin libertatea voastra de a primi, de a imbratisa si de a cunoaste orice gand la alegerea voastra. Si originea acestei libertati este cu siguranta dragostea. Liberul arbitru este darul dragostei acordat de Dumnezeu, fiecaruia dintre voi.

Dragostea, in expansiunea suprema, este dorinta Tatalui ca viata sa fie continua in fiecare din voi. Dragostea, in expansiunea ei cea mai pura, este liberul arbitru pe care vi l-a acordat fiecaruia dintre voi, astfel ca sa puteti explora totalitatea Gandirii si sa va dezvoltati, astfel dezvoltand chiar Spiritul lui Dumnezeu.

Liberul arbitru va face unici, pastrand in acelasi timp contactul cu Tatal; si gratie completei voastre originalitati, ca gandurile voastre se pot dezvolta dupa un curent creator specific. In fiecare moment al creatiei voastre, prin contemplarea si dezvoltarea propriilor voastre ganduri, actionati exact ca Tatal, voi va iubiti cum El s-a iubit in momentul in care v-a dat fiinta. Caci creatia este actul prin care conduceti dragostea in interiorul vostru sa ia o forma unica, creatoare, libera care va trai in veci.

Chiar in momentul nasterii voastre, Tatal a conchis cu voi o alianta, un pact avand ca fundament dragostea Sa pura si neconditionata si care se enunta astfel: Tot ceea ce tu gandesti, tot ceea ce tu doresti, Tatal va deveni. Prin acest pact (totdeauna in vigoare si care nu se va desface niciodata), fiecare din voi a fost facut mostenitor de tot ceea ce Tatal este. De asemenea, Tatal fara incetare, va face darul de tot ceea ce devine, in asa fel ca voi sa ajungeti sa cunoasteti si intelege in intregime Viata ce este. El este fundamentul permanent implinirii viselor noastre. Si cine este fauritorul de vise ? Voi. Si care este substanta viselor voastre? Gandirea, Dumnezeu, Viata.

Voi aveti puterea de a folosi totalitatea Gandirii care este Dumnezeu pentru a crea tot adevarul, toate atitudinile, toate dorintele la alegerea voastra. Tot adevarul, toata atitudinea creata prin intermediul mecanismelor de gandire Tatal, Viata, le implinesc cu bucurie. Si orice ideal de gandire pe care doriti sa-l deveniti, Tatal il implineste prin materia ce este ca in sfarsit voi sa puteti face experienta.

Pentru a va da un exemplu de dragostea lui Dumnezeu pentru voi, sa consideram creatura cu numele de sarpe care a fost creat de un Dumnezeu. Sarpele are un corp lung si subtire, numerosi muschi siEl se deplaseaza cu mare viteza si-si poate folosi coltii infigandu-i in carnea voastra. Muscatura lui putand dobori un urias in cateva secunde, dar in schim omul este capabil sa-l taie in bucati sau sa-l striveasca cu usurinta.

Acum, vom considera doi Dumnezei. Primul cu spirit stiintific, vede in sarpe o minunata creatura, caci el este foarte agil, culorile si decoratiile pielii sale sunt frumoase, scheletul sau de asemenea pare a putea oscila oricat. Peste toate acestea, vine al doilea Dumnezeu, care spune invers, ca sarpele este o creatura hidoasa si infama, o creatura raufacatoare, a carui muscatura este periculoasa, care poate aduce moartea.

Pentru Tatal toate sunt fiinte, oricare ar fi starea lor; pentru El, toate lucrurile sunt inocente prin exprimarea lor in Viata ce insasi El este. Numai entitatile care prin atitudinile lor le-au facut ca frumoase ori raufacatoare. Numai Dumnezeii care prin facultatea lor de a crea, de a folosi Gandirea care este Tatal, sa mediteze asupra creatiilor si sa strice, judecand ceea ce de fapt este pur si inocent, sa considere altfel decat faptul de a vietui (a fi).

Cat de mare este dragostea lui Dumnezeu (aceasta dragoste care este chair substanta sarpelui) care sa va dea dreptul voua, suprema lui creatie, de a va proiecta atitudinea si vointa la discretie asupra sarpelui ? Dragostea izvorului de Viata pentru voi este atat de mare, ca El consimte sa devina orice lucru doriti voi sa devina. Tatal va deveni orice veti dori sa fie. El va permite sa-l denaturati exact dupa cum vreti. Viata ce este, va deveni infama ori raufacatoare, sau va atinge culmile frumusetii sau bunatatii; ea va deveni instructotul asa cum doriti sa o vedeti.

Si nu este pur si simplu minunat ca Tatal consimte sa devina exact cum il percepeti sau cum il doreste dorinta voastra capricioasa. Aceasta este cu siguranta minunat. Este dragostea la gradul cel mai inalt.

Putei folosi Gandirea cum intelegeti, caci dragostea Tatalui pentru voi este de nezdruncinat. Puteti intrezari Viata ce este Dumnezeu ca tot ce poate fi mai infam ori rau, nu conteaza ! Aceasta nu-l va impiedica pe Dumnezeu de a considera a sa, ca fiind a Lui. Ea este Dumnezeu Necunoscut si ramane neschimbata, caci Tatal este, in El insusi, total lipsit de atitudine. El este si nimic mai mult.

Dragostea lui Dumnezeu nu este conditionata de nimic. Daca dintr-un fel sau altul Tatal ar cenzura gandurile sau ar pune limite experientelor despre El ca totalitate de viata, atunci ati pierde libertatea pe care o aveti de a continua dezvoltarea Sa pentru totdeauna. Si nu veti mai putea spori in intelepciune prin aventurile voastre, prin Gandire si nici intelege dragostera si bucuria ca tatal este cu adevarat in Fiinta Sa.

Prin dragostea Sa, Dumnezeu va daruieste intreaga libertate de a actiona dupa cum va place, caci vointa voastra este chiar vointa Lui. Aceasta este pactul pe care Dumnezeu L-a facut cu fiii Sai. Orice ati face, gandii, orice ati simti, sunteti iubiti. El va autorizeaza sa actionati conform dorintelor voastre, stiind ca voi sunteti fara sfarsit si nimic nu va va putea desparti de El. Tatal n-a creat nimic mai puternic decat El ca sa va poata lua Viata. Astfel veti exista vesnic. Si atunci cand viata in lumea asta se va termina, o alta va fi inaintea voastra, viata pe care veti fi liberi sa o faceti dupa placul vostru.

Aceasta viata de acum si cea viitoare o veti trai dupa vointa voastra. Este libertatea ce v-a fost data de cel ce va iubeste pe care-l numim Tatal, Dumnezeu-Atotputernicul, iubitorul de toate.

Voi sunteti entitati libere. Voi sunteti in virtutea Puterii care este a voastra, care are ca nume vointa si prin facultatea voastra ce are nume dragoste (sau iubire).

CAPITOLUL 11

NIMIC DECIT ADEVARUL STITI CARE ESTE ``ADEVARUL`` ? ADEVARUL ESTE CA NU ESTE ADEVAR ADEVARUL ESTE CA TOTUL ESTE

M De-a lungul vietii mele am incercat sa inteleg viata si pe Dumnezeu si pentru aceasta am mers din religie in religie si recent din instructor in instructor. Sunt intr-adevar intr-o confuzie, Ramtha, pentru ca fiecare spune altceva si invaturile sunt schimbatoare, chiar fiind vorba de probleme identice; ei merg uneori pana a se contrazice unii pe altii.

De exemplu, ascultandu-va nu este nici adevar, nici greseala. Dumnezeu ne iubeste orice am face . Dintr-un anume punct de vedere aceasta invatatura imi place totusi, constant ca este foarte diferit de celelalte. Printre lucrurile invatate, unele sunt foarte ``excentrice``, daca pot spune astfel, si foarte diferite de cele invatate pana acum.

Sunt intr-o totala confuzie, Ramtha, nu mai stiu pe cine sa cred. Cum pot determina ceea ce este adevarat- ceea ce este adevarul ?

R Maestre, spune-mi mai intai ce intelegeti prin ``excentric``.

M Inteleg ca trebuie intr-adevar sa am un spirit foarte elastic pentru a putea intelege si accepta anumite lucruri spuse.

R Vreti sa spuneti despre infinitate sau despre eternitate ca ele sunt ``excentrice`` ?

M Intr-un sens, da.

R Ei bine, in acest caz invaturile mele sunt cu siguranta ``excentrice`` in sensul ca ele va conduc foarte departe-pana la granitele eternitatii.

M Acum, maestre, spuneti-mi ce nu este adevarat. Sunt de exemplu, ceea ce participa la imaginatie, fantasmele- ceea ce este departe de realitate

R Ah ! Dar ce este acea imaginatie ori fantasme ?

M Gandurile pe care le intretinem in minte, ceea ce gandul inventeaza.

R Dar daca intretineti asemenea ganduri, nu sunt ele reale ? Nu sunt ele reale din punct de vedere al constiintei ?

M Ba da, dar ele pot fi reale doar in spiritul meu. Ele nu corespund neaparat unei realitati.

R Maestre, fiecare ar dori sa stie ce este adevarul. Dar admitand ca un astfel de adevar ar exista , ce s-ar intampla cu celelalte care si ele au realitatea in constiinta?

Stiti ce este adevarul ? Adevarul este ca nu este adevar. Adevarul este ca totul este.

cu adevarat un continuum de a fi. deci, admitand ca dvs acceptati adevarurile lor ca adevarate, veti deveni la randul dvs magician. Dar aceasta nu va impiedica sa muriti.

Adevarul este ca in orice intelegere, maestre, totusi, trebuie sa deosebim ca orice adevar este susceptibil de afanare, caci fiecare clipa afaneaza adevarul. Este motivul pentru care Dumnezeu nu este intr-o stare de perfectiune, ci mai degraba de devenire. Fiecare entitate progresa in continuu in intelegerea sa, ingloband adevaruri din ce in ce mai nelimitate. Dar oricare ar fi intelegerea, inteligenta lucrurilor, din clipa in clipa, nu va fi decat adevarul asa cum este perceput de ele.

Sa luam exemplul unei flori. Este adevarat ca floarea este un boboc ? Desigur. dar odata inflorita, cand ea nu mai este boboc, este ea mincinoasa ? Nu, cu siguranta. Ea se gaseste intr-o stare de adevar progresiv. De asemenea, cand petalele i-au cazut, floarea este mincinoasa ? Ce sa mai spunem ? Ea se gaseste inca intr-o alta stare a adevarului sau.

Orice invatatura-ca este orala, ori scrisa, care vorbeste de lege sau care limiteaza omul, sau care desparte Ceea ce este in bine sau rau, sau cine pretinde ca Dumnezeu este o entitate singulara mai degraba decat fiinta a tot ce exista-orice invatatura de acest gen vine de la entitati care foarte simplu au acceptat aceste lucruri ca adevarurile lor si se simt obligate sa le raspandeasca in lume. Sunt adevarurile lor, maestre, si n-au nici o vina. Dar exista un adevar inca mai mare, inca mai rafinat, a sti daca cel ce invata ca viata este limitata intr-un fel sau altul, n-a progresat in inteligenta sa in masura in care au facut-o si altii. Dumnezeu poate fi limitat ? Daca ar fi , viata n-ar mai continua si dvs n-ati avea posibilitatea confuziei.

Ceea ce eu va invat nu poate fi decat un mare adevar, caci cine indrazneste sa spuna de Dumnezeu ca este fara de lege ? Fiind fara lege, nu se poate servi nimeni de El pentru a-i constrange pe ceilalti si a-i reduce la sclavie. Ori Tatal, constiinta suprema, este cu adevarat fara limitarea care sunt legile si judecatile inguste. Daca veti progresa in adevar si veti imbratisa inteligenta nelimitata a Tatalui, atunci veti cunoaste si veti intelege cu adevarat dragostea, bucuria si continuitatea ce este Tatal.

Fiecare, nu cunoaste decat ceea ce doreste sa cunoasca. Si cunoasterea pe planul vostru se bazeaza pe frica, constrangeri asupra supravietuirii si gandirea dualista. Ea este construita pe judecata separarii. Ea este construita pe notiunea de ``cadere`` dupa care omul este o creatura decazuta, separat de Dumnezeu. A limita omul inseamna a-L limita pe Dumnezeu. Luandu-i omului natura sa divina, este a-i lua divinitatea lui Dumnezeu.

Daca ceea ce cititi de la un instructor sau il auziti vorbind limiteaza dezvoltarea gandirii voastre, aceasta limiteaza cu siguranta de asemenea dezvoltarea Gandirii Tatalui. Fiti atenti la ceea ce vi se spune si la felul in care vi se spune. Daca ceea ce se spune limiteaza, separa, imparte, atunci este exprimarea unei adevarate limitari, provenind de la o entitate care n-a atins inca inteligenta nelimitata.

Ceea ce veti invata inevitabil de la toti acesti instructori, maestre, este ca dvs va sunteti cel mai bun instructor, caci cine poate sti mai bine ceea ce vi se potriveste decat dvs insiva. Cum ar putea altul sa stie ceea ce vi se potriveste, cand fiecare este ocupat sa-si traiasca propria viata si sa-si aprecieze adevarul punctului lui de vedere ? Numai dvs singur puteti determina experienta necesara a implinirii dvs. Singur dvs puteti fi autorul adevarului vostru, caci adevarul este gasit si stabilit prin cunoastere stiintifica sau intelectuala, el poate fi descoperit mai degraba printr-o cunoastere emotionala, adevarul fiind de ordinul perceperii a cunoasterii profunde nu numai intelectuala. A-ti cunoaste adevarul, inseamna sa-l cunosti prin sentiment.

M Dar cum poate fi simtit ceva ca adevarat in cazul in care el se confrunta cu faptele sau daca el este contrar descoperirilor stiintifice?

R Maestre, nimic nu poate fi dovedit prin ceea ce dvs numiti fapte, deoarece faptele se schimba pe masura ce evolueaza si se schimba inteligenta oamenilor. Totul este conjunctura, realitatea evolueaza si este creata constant de gandire si prin emotie. Faptele nu sunt decat manifestarea concreta a constiintei colective a unei clipe din istorie. Altfel spus, gandurile pe care totalitatea umanitatii o cuprinde in acel moment.

Dovada, maestre, este data de sentiment, de emotie, caci sentimentul este cel care da mai inainte realitatea unui fapt.

Ce este acea realitate absoluta ? Adevarul absolut ? Cu siguranta nu faptele. Sunt sentimentele incercate atunci cand acceptati un fapt ca realitate, ca adevar in spiritul dvs. Sentimentul este realitatea suprema, in el rezida adevarul.

Realitatea, maestre, este conforma cu alegerea dvs. Nu mai alegeti de aici inainte decat ceea ce va convine, ceea ce doriti sa credeti.

M Dar, Ramtha, eu nu inteleg cum pot lucrurile sa fie asa cum le descrii. Caci, in timpul cand majoritatea oamenilor credeau ca pamantul este plat, ce se intampla cu marinarii pe mare, aceia care credeau ca pamantul este plat ?

R Cei care credeau ca e plat, s-au trezit aruncati in mare. Cei care au crezut ca pamantul este rotund, si-au continuat calatoria lor. Intelegeti ?

Cei care gandeau cu tarie ca pamantul este plat, nu se aventurau in acele regiuni unde ar fi putut descoperi contrariul, si cei ce erau convinsi de sfericitatea pamantului, au facut inconjurul. Ei nu stiau ca nu era chiar rotund, ci mai degraba turtit. El este umflat in centru, turtit la poli si gaunos. Dar cei ce cred cu tarie ca el este solid, nu vor cunoaste ca el este scobit, caci niciodata nu le va trece prin cap asemenea lucru. Inteligenta lor este limitata. Totusi, cu toata limitarea ei, are si un adevar.

Adevarul dvs, maestre, sa fie nelimitat. Recunoasteti ca lumea dvs este rotunda. Si ca sa fiti mai nelimitati in adevarul dvs, recunoasteti de asemena ca este turtit la poli. Si pentru a fi si mai nelimitati in adevar recunoasteti in plus ca este scobit. Si ca sa fiti si mai nelimitati in adevarul dvs, intelegeti ca acest centru al pamantului este locuit, chiar foarte. Dar mergeti si spuneti aceasta oamenilor dvs de stiinta.

Daca dvs intretineti o credinta de tip limitat , aceasta este adevarul si e drept. Daca intretineti o credinta de tip nelimitat acesta este adevarul dvs si este drept. Dar, la drept vorbind, merita mai mult sa credeti in dvs insiva, caci nimic-nici o entitate , nici un lucru, nici o realitate-nu este superioara dvs. Dvs sunteti autorul intregului adevar, creatorul realitatii, cel ce se dispenseaza de orice lege in imparatia dvs.

Ceea ce voi spune tuturor entitatilor, oricare ar fi ele, este acesta: Mergeti si invatati de la instructorii vostri sau de la religiile voastre pana la plictiseala sau pana cand lucrurile invatate va par lipsite de sens. Ajunsi la acest punct mergeti si cautati raspunsurile ce va vor satisface sufletul. Sufletul vostru cunoaste adevarul care vi se potriveste si el sa vi-l comunice prin sentimente. Cand un adevar suna cum trebuie, sufletul se bucura.

Adevarul este o iluminare, maestre. A spune despre un lucru ca este adevarat, presupune ca exista un altul care nu este. Ori, dupa o intelegere mai larga, nu exista nici adevar si nici neadevar, nu exista decat viata in continua evolutie. Viata este unica realitate de la care porneste intregul adevar, dat fiind ca adevarul este creat si evolueaza cu fiecare moment prin gandiri. De asemenea, puteti in fiecare moment sa va schimbati parerea si sa ganditi diferit, fara ca sa inceteze a fi adevarat ce gandeti inainte. Si un gand si celalat sunt alegeri facute in vederea unei intelegeri prin emotie.

Nu este alta realitate decat Viata si alegerile. Ziua in care veti intelege ca toate sunt in acelasi timp si adevarate si neadevarate, ca lucrurile sunt, atunci veti perpece adevarul sub toate fetele pe care ati decis sa le imbrace pentru nevoile experientei dvs. Si un adevar nu ramane absolut decat atata timp cat il vedeti ca atare. Din momentul in care nu-l veti mai recunoaste si incetati de a-i mai acorda crezare, pierde orice realitate. Pentru acest motiv, acest plan poarta numele de ``planul realitatilor creatoare``.

Orice adevar pe care l-ati creat in viata dvs, este susceptibil de a fi modificat. Trebuie sa o aflati. Ceea ce va face suverani este de a cunoaste ca este posibil sa gandim ceea ce vrem sa gandim, cum este posibil sa ne schimbam parerea in orice moment.

Dupa cat timp se poate deveni fericit ? Nu este necesar decat timpul de a gandi bucurie. Dupa cat timp te apuca disperarea ? Este suficient de a gandi disperare. Care este adevarul subinteles acestor stari de fapte ? Ca sa puteti alege sa deveniti fericit sau disperat in orice moment si ca sa puteti alege sa schimbati exprimarea in orice moment-este suficient un gand. Aceasta este libertatea pe care Total se bucura sa va vada manifestand-o . Ziua in care veti cunoaste acest adevar in voi, veti depasi limitarea, veti redeveni Dumnezeui. Si in timp ce altii vor fi inca la stadiul de a se lasa guvernati de legi si de coduri morale, voi veti fi in intregime liberi, caci nu veti avea alt adevar decat cel al dvs propriu.

Totusi, este un punct care trebuie semnalat. Cand ne gandim ca un lucru este, atunci el este cu adevarat. Atunci cand intretinem o credinta, ea devine adevarata prin emotie. Ceea ce explica ca fiecare crede ca detine adevarul suprem. Orice realitate creata este unica, in asa fel incat daca cineva nu o intelege pe a dvs este pentru ca este prea profund implicat in a sa.

In ziua in care veti intelege ca adevarul poate fi si este efectiv orice lucru, atunci nu veti mai fi supusi limitari si fara greutate puteti participa la orice experienta si sa invatati de la ea. Atunci veti fi liber, caci nemaisuportnad jugul conceptelor si al stiintei intelectuale, care are tendinta sa va faca sa spuneti ``Cutare lucru este asa si nu altfel``, atunci cand in realitate acest lucru poate fi indiferent ce, care poate fi definit prin mijlocirea gandului.

Acest adevar ce sunt pe cale a va invata, maestre, va va permite sa fiti mai nelimitat, caci el imbratiseaza adevarurile tuturor si permite ansamblului de adevaruri sa coexiste intre ele in armonie. Cand veti intelege aceasta, veti putea spune:`` Eu sunt cu multe fete in adevarul meu. Eu sunt nu numai un adevar, ci toate adevarurile``. atunci , curentul creatiei va putea aluneca in dvs fara piedica si nu va veti lasa inchis intr-o lume de fiinta exclusiva.

fiti cine sunteti-si nu sub conducerea lui Ramtha, a lui Budha sau a lui Iisus, sub a indiferent ce alt instructor, caci in ultima instanta, nimeni nu va poate invata despre Sinele vostru divin. Nimeni in afara de dvs . In fine, pentru a va implini destinul, trebuie sa deveniti acela sau aceea care dvs sunteti. Daca veti incerca sa traiti conform planului de viata recomandat de oricine altcineva, nu veti deveni niciodata. Singura cale prin care puteti intelege cine sunteti si focul sacru din voi, consta in a asculta adevarata invatatura prin emotiile voastre.

Iubiti ceea ce sunteti din tot sufletul. Si ascultati pe Dumnezeul din voi, el va vorbeasca prin accente foarte subtile care se numesc sentimente. Sentimentele, daca le ascultati, va vor vorbi de adevar si de calea iluminarii voastre.

Traiti adevarul pe care il resimtiti in fiinta voastra. Traiti-l si manifestati-l de asa fel incat sa fie marturia slavei voastre. Facand-o, evoluati, traiti si inteleteti viata din punctul vostru de vedere si oricare ar fi perceptia voastra, aflati ca ea este buna. Fiti propriul vostru invatator , propriul vostru mantuitor, propriul vostru stapan, propriul vostru Dumnezeu.

Meditati la lucrurile simple care vi s-au spus, caci prin ele veti avea latitudinea sa inteleteti, in asa fel ca nu veti mai cadea in capcana de a dori sa determinati ce este drept si ce nu

este , ce este adevarat si ce este iluzoriu. Cand va veti desprinde de legile dogmei si a credintelor religioase si veti inceta sa vreti conform adevarului cuiva, veti deveni liberi sa va exprimati, veti deveni liberi sa cunoasteti toate aceste lucruri pe care sufletul voastru va va indemna sa faceti experienta in vederea desavarsirii intelegerii voastre. Prin emotie si prin experienta veti deveni Dumnezeu, moment dupa moment, in ritmul vostru. Astfel veti fi continuu eterni; nu veti avea niciodata sfarsit.

Cand veti intelege ca in fiecare clipa a vietii voastre contribuiti la rafinarea fiintei voastre si ca va permiteti fara a va simti vinovati, fara sa va judecati, atunci va veni ziua cand veti deveni adevarul oricarui gand-fundamentul intregii vietii. Pentru aceasta este necesar sa va asigurati un recul (o dare inapoi) in raport cu constiinta colectiva- a idealurilor ei, a identitatii ei si sa va lasati a fi adevarul vostru, EUL vostru incarcat de sens.

Timp de secole omul a trait despartit de natura sa divina; el a gonit din el facultatea de a alege si a inlocuit-o cu legile. Dar iata, vantul schimbarilor sufla pe acest plan, incitand pe fiecare la noutati, sa-si faca bilantul, sa distruga absoluturile. Sunt fericit ca ei parte la schimbarile in curs. Incepand de azi, existenta dvs va fi mai vesela. Caci de acum inainte, cui ii vei da socoteala ? Nimanui altuia decat dumatiale, si care va fi adevarul ? Adevarul va fi ceea ce vei decreta ca este. Caci lucrurile sunt dupa credinta dvs si veti deveni dupa credinta dvs. Intelegeti si veti invata numeroase persoane, numai prin felul in care veti trai . Nu cautati niciodata adevarul. Fiti, pur si simplu. fiind , veti fi una cu infinite universuri.

M Este material de meditatie !

R Desigur, maestre. Aceasta care este. Amin !

M Practic astrologia de mai multi ani, daca-mi puteti comunica informatii care sa-mi mareasca eficacitatea pe langa clientii mei.

R Maestre, mai intai sa-mi spuneti de ce va delectati cu practicarea astrologiei ?

M Cred ca stelele si planete au o influenta asupra vietilor noastre si prin a le studia ne permite sa intelegem mai bine si destinul, de asemenea.

R Maestre, omul este in cautarea patriei sale. De aceea, el scruteaza misterul atat de profund al stelelor ce stralucesc pe firmament. El stie instinctiv ca locul sau de origine este mult mai vast decat masura nasterii sale, cand omul de odinioara a inceput sa scruteze luminile noptii, a observat cu mirare ca se miscau si acea miscare era in concordanta cu schimbarea sezoanelor si cand a observat ca exista in ele o putere necontrolabila, el a considerat ca miscarile lor erau raspunzatoare de soarta buna sau rea ce survenea in imparatia oamenilor.

Nu numai un `` intelept `` sau un `` profet `` a intrebuintat puternica credinta in stele pentru a governa imperii si sa domneasca peste ele. Si cand profetiile se realizau, asupra cui cadea raspunderea ? Desigur nu asupra clarvazatorilor. Nu puteau fi decat `` stele aducatoare de necaz ``. Stelele in linistea lor nu s-au putut niciodata apara si proclama in inocenta lor.

Maestre, am invatat urmatoarele: In aceasta lume fiecare este un Dumnezeu doatat cu liber arbitru. Si la inceputurile voastre, voi, fiinte de lumina, entitati suverane, ati intrebuintat liberul arbitru in crearea stelelor, a planetelor si a tuturor universurilor , atat vizibile cat si invizibile. Mai tarziu, ati creat trupurile voastre, atat de bine incat sunteti mult superiori oricarui ansamblu de stele sau planete. Si ramaneti pana in ziua de azi dotati cu acea puternica putere creatoare de la inceputurile voastre. Si de-a lungul timpurilor niciodata n-ati creat ceva care sa va domine-un lucru- nu va domina decat daca credeti ca va domina. Si chiar asa, ramaneti stapan pe viata dvs, deoarece dvs ati acceptat sa credeti ca un lucru exterior fiintei dvs va domina, permitand destinului sa fie altfel.

O multime de lume are incredere in astrologie. Si astrologia are cu siguranta adevarul sau mai bine spus aceasta este credinta lor. Dar faceti un pas in plus si intrebati-va cine este autorul acestui adevar si cum ar putea fi mai puternice stelele si planetele in miscarile lor, decat cine le-a creat.

Voi nu puteti descoperi cine sunteti prin intermediul astrelor. Sa stiti ca ele nu sunt cele ce decid destinul vostru. Caci daca ar avea puterea , ce ar deveni facultatea de a visa, imagina si crea ?

In fiecare din vietile voastre in acest plan v-ati nascut sub un numar infinit de stele. In consecinta a spune ca destinul vostru este guvernata sau influentat de stele, este nu numai lipsit de sens dar si contrar libertatii voastre de exprimare.

Dumnezeii au creat numeroase jocuri in astrologie. Si acum se face ca acest joc al astrologiei devine periculos.,caci poate inspira entitatea la frica de viitor si sa-l faca sa creada ca determina zilele viitoare ale emotiilor sale. Cei care cred ca astrologii au toata intelepciunea si toata cunoasterea , punandu-si apreciablele lor vietii in mana altora, ei bine cu aceasta eu nu sunt de acord.

Astrologia nu este decat un joc, asa cum este dogma religioasa, sau politica sau piata publica. Tot astfel cum sunt toate aceste lucruri care va subjugata facandu-va sa va jucati de-a supravietuirea.

Practicantii astrologi sunt desigur laudabili in grija lor pentru altii, in dorinta lor de a le veni in ajutor. Mai mult, studiul stelelor este un lucru foarte frumos din pricina frumusetii miscarii lor si a misterului incantator . In schimb, a-ti fundamenta viata pe ele, maestre, inseamna a va reduce rangul suveran la nivelul gazului din care sunt facute.

Astrologia nu este decat un instrument, un joc. Adevarul adevarat iese din gura astrologului care spune: ``Am reusit sa vad ce va asteapta in viitor``, deoarece el a captat anumite energii in campul emotiv, campul electromagnetic al clientului sau. Daca ati spus lucruri identice si in alte circumstante, persoana va fi cu siguranta foarte mirata, dar mai putin intrigata ca in fata acestei revelatii vina este datorata cutarei stele. Dvs participati la un fel de plan cosmic. Ceea ce faceau, de asemenea, inteleptii din antichitate, care scrutau flacarile, o suprafata de apa, care provocau explozii, care beaua vin sau elixiruri- toate aveau ca obiectiv sa faca mai acceptabile anumite adevaruri.

Din toate timpurile, omul a cautat in afara de el insusi raspunsuri si rationamente asupra destinului sau. Intotdeauna a fost mai reconfortant sa dea vina pe tacutele stele, pe regi si conducerea lor, pe ``vointa lui Dumnezeu``, decat sa caute in el, creatorul universului. Intotdeauna a fost mai usor sa se mearga si sa se cerseasca sfat preotilor si profetilor, decat sa admita ca este autorul propriului sau destin.

Atata timp cat veti cauta in afara mobilurile destinului vostru, nu veti auzi vocea interioara- ceea ce autorului tuturor adevarurilor si creatorul a tot ceea ce este.

Veti sta la latitudinea credintelor superstitioase si a judecatilor extravagante, si acestea va vor impiedica sa descoperiti fantastica putere si infinita inteligenta care sunt cu adevarat ale voastre.

Dvs, maestre, sunteti o entitate suverana, capabila sa captati si sa creati adevaruri dupa alegerea dvs. Puteti deveni stapan pe imparatia dvs dar si sclavul ei-totul depinde de dorinta dvs. Atunci cand va veti da seama ca fiecare entitate creaza si guverneaza cu adevarat viata sa, ca ea poate transforma destinul, aceasta descoperire va va permite sa creati pentru dvs o viata mai nelimitata.

Judecand jocurile dvs, amintiti-va cine le-a creat. Mai mult, amintiti-va ca acest creator susceptibil de a fi vulnerabil, poate intr-o clipa sa modifice ceea ce nu-i place si sa reia conducerea vietii sale.

In timpul lecturii unei teme, maestre, mi-ar place sa procedezi astfel: La sfarsitul calculelor si previziunilor, odata cu lectura temei terminata, spuneti clientului ca universurile nu sunt nimic fara el, ca fara ei nici stelele, nici planetele n-ar exista. El nu va uita aceste cuvinte. Ele il vor face sa se gandeasca si il vor inspira.

Sunt bucuros ca ati venit. In aceasta adunare veti dobandi cunostinte profunde. Din tot cei veniti aici, un anumit numar nu vor asimila adevarurile nelimitate pe care va invat. Nu tot doresc sa obtina libertatea, ceea ce aduce suferinta, durerea, disperarea, sa stie ca sunt totusi iubiti, ca sunt totusi in adevar, ca sunt totusi Dumnezeuul-creatorul tuturor realitatilor.

CAPITOLUL 12

**VIATA ESTE SCUTITA DE LEGI
ZIUA IN CARE OMUL SE VA ELIBERA DE CONSTIINTA CE REDUCE CU
LEGILE SALE, CU REGULILE SI OBIECTIVELE SALE, VA
DESCOPERI BUCURIA SI PACEA.
ACEASTA BUCURIE SI PACE IL VA FACE SA SE IUBEASCA SI SA
IUBEASCA UMANITATEA IN INTREGIME**

M As dori sa stiu cum sa ne conformam planului lui Dumnezeu ?

R Planul lui Dumnezeu ? Ce va face sa credeti ca Dumnezeu nutreste un plan ?

M Este cu siguranta un motiv care sa faca lucrurile sa fie asa cum sunt.

R Tatal nu cunoaste decat un tel: a fi astfel ca toate lucrurile sa poata sa-si exprime Viata pe care o are. Daca ar fi avut un plan, voi n-ati avea libertatea sa-l exprimati pe Dumnezeu in voi. Altfel spus ati fi fost privati de totala originalitate si aptitudinile de a evolua si de a dezvolta principiul de Viata numit Dumnezeu.

Unicul ``tel`` al lui Dumnezeu este de a fi ceea ce este. El este toate lucrurile, vibrand la unison cu ele insile, dupa o nota ce isi are fundamentul in gandire, apoi raspandindu-se in masa vibrand, ajutand constiinta si luand de la ea, exprimand un moment in plus de la viata. Toate lucrurile se exprima de acord cu toate celelalte in momentul urmator al eternitatii. Daca Dumnezeu ar avea un plan, el ar limita viitorul.

Acest covor de par pe care stati dvs, pentru ce motiv este aici ? Pentru ca este pur si simplu. El este in conformitate cu intentia lui Dumnezeu, in raport cu tot restul. Pentru care motiv acest iubit maestru este in acest loc ? Pentru ca este. Si acel iubit maestru de acolo, cum se gaseste el in acord cu intentia lui Dumnezeu ? Fiind exact ca si dvs . Si cum eu insumi sunt eu in acord cu intentia lui Dumnezeu ? Sunt entitate. Sunt cum este si covorul de par pe jos. Cum eu insumi ma voi adapta intentiei lui Dumnezeu ? Iubindu-va. Va iubesc cu o iubire foarte mare, atat de mare pe cat este posibil, caci am aceasta capacitate . Eu nu ma preocup sa stiu daca iubirea mea este conforma vreunei intentii iluzorii a lui Dumnezeu.

Cum pot eu sa ajut la existenta globala a vietii ? Ajutandu-va sa intelegeti ceea ce Tatal este cu adevarat si de ce va iubeste, indiferent de ceea ce sunteti. Si poate dandu-va o imagine mai clara la imbinarea lucrurilor intre ele, astfel ca voi sa intelegeti ca motivul lor de a exista este numai exprimarea, nu conform vreunui plan, vreunui motiv viitor, dar din simplu motiv ca ele sunt in viata.

Aceasta este important. Caci, intelegand ca viata este, fara nimic altceva, voi aveti puterea sa creati pe a voastra cel mai bine cu putinta. Si puteti fi siguri de aceasta: orice ati face intr-un moment, veti vibra in mijlocul intregii vietii si veti continua sa o faceti si in momentul urmator si in toate momentele viitoare.

Viata este fara plan, maestre. Ea este, fara nimic altceva. Fiinta este suprema ei expresie. Ceea ce este important entitate, ca dvs sa existati; restul este fara importanta.

M In consecinta, nu exista nici o cale specifica dupa care sa traim. Putem fi si sa facem ce vrem `` toate lucrurile`` merg`` ca sa spunem asa.

R Bineinteles ! Aceasta este dragostea pe care Tatal v-o poarta.

M Dar in acest caz, care este sensul vietii ?

R Sensul vietii, maestre, este de a exprima pe scena Vietii gandurile pe care le nutriti in dvs si oricare ar fi exprimarea la care va duce aflati ca acestea sunt invariabil in armonie cu viata care intodeauna este.

Obiectivul vietii este de a face din ea, de a fi creatorul, de a fi lumina. Nu exista alta soarta decat aceea constand in a trai si a va permite de a fi conform cu dorintele voastre in timp ce viata se desfasoara in voi, moment dupa moment sa stiti ca sunteti inzestrati cu o libertate nelimitata. Puteti fi, face si deveni tot ce doriti.

M Dar in acest caz, anumite acte nu sunt in contradictie cu legea lui Dumnezeu despre care se vorbeste in Biblie ?

R Minunata entitate, Tatal vostru mult iubit n-a creat nici o lege, afara de una, aceea de a va cere sa exprimati viata conform cu vointa voastra suverana, caci numai prin exercitarea vointei veti putea dezvolta constiinta a toata viata- ceea ce Tatal este. Daca Tatal ar fi fost o entitate creatoare de legi, ar fi negat libertatea voastra de exprimare si a sa prin care viata evolueaza si se perpetueaza. Ar fi o sursa limitata, avand un sfarsit; ori Dumnezeu nu are sfarsit.

Legea Unicului pe care v-o invat implica ca Dumnezeu, sursa oricarei vietii, va permite tuturor sa va exprimati prin Fiinta Sa, asa cum doriti, in virtutea libertatii voastre; caci numai prin libertate veti putea ajunge sa cunoasteti pe Tatal si sa va uniti din nou cu El.

Si ziua in care v-ati intors la Tatal si el va contempla reantorcerea la El insusi, va fi desigur o zi mare, caci veti deveni la fel cum si Tatal este, adica dragoste nelimitata. Dumnezeu Tatal este fara lege . Omul si nu Dumnezeu, a creat legea. Tatal a dat omului liberul arbitru ca, in sfarsit, sa poata crea cu gandul orice credinta, orice adevar, orice atitudine pertinenta unei mai bune intelegeri a ansamblului vietii. Omul a folosit aceasta libertate pentru a crea legi pe care el le-a judecat necesare vietii sociale. Din nenorocire, majoritatea legilor au fost facute fara mila, numai cu scopul de a intimida si de a reduce la sclavie lumea. Ele au fost stabilite cu intentie de a limita libertatea, nu de a o exalta. Daca omul nu poate trai fara lege, este pentru ca el traieste in teroarea lui insusi si deci se gandeste ca legile sunt indispensabile ca sa-l guverneze. Singura ratiune ca el a pierdut simtul naturii sale divine si a nemuririi sale.

M Dar in absenta legilor, Ramtha, cum ar fi posibil sa impiedicam pe un oarecare sa exprime raul in el- de a comite acte reprobabile ?

R Permeteti-mi sa va spun acestea, maestre: in aranjamentul cosmic toate lucrurile sunt si nu exista lucruri ca raul. Cu toate ca s-a scris ca omul este rau in sufletul sau, aceasta nu este adevarat, el este divin in sufletul lui. Caci sufletul sau si tot ceea ce este, sunt de la Dumnezeu; ele nu pot avea alta ordine.

Nimic nu este in afara judecatii Tatalui, a Fiintei. Absolut nimic ! Orice gand, orice act judecat ca nociv de catre unii, ca nefast sau gresit, exista in constiinta acestor persoane, asa incat gandul mentionat face parte din Spiritul lui Dumnezeu. Si in masura in care toate lucrurile fac parte din Dumnezeu, a spune despre un lucru ca este rau, ar insemna de asemenea ca Dumnezeu este rau, ceea ce cu siguranta nu este. Nici ca Dumnezeu este bun, caci El nu poate fi bun decat in raport cu raul.

De fapt, Dumnezeu nu este nici bun, nici rau: El nu este mai degraba raul decat binele. Si nici ca nu este perfect. Tatal este calitatea de a fi toata viata., momentul eternitatii care se scurge in bucuria, pentru bucuria de a cunoaste. Forta Vietii nu are capacitatea de a denatura, de a iesi din starea de a fi, judecand o parte din ea ca buna sau ca rea, diabolica sau divina, perfecta sau imperfecta.

Stiti ce s-ar intampla daca Dumnezeu ar spune cuiva: ``Ceea ce faci e rau``? Constiinta entitatii care exprima un lucru pe care are nevoie sa-l exprime, va fi in intregime lipsita de viata. Si daca un asemenea lucru s-ar putea petrece, atunci Viata ar inceta sa existe caci liberul arbitru, care face posibila creatia , ar inceta sa existe. Dar Dumnezeu este integrat nelimitat, el este totalitatea neimpartita a Fiintei. Dumnezeu nu se poate privi cu ochii limitarii, ai

restrictiei. Daca ar putea, voi n-ati fi in acesata lume, sa exprimati facultatea de a va judeca, sau de a judeca pe fratii vostri.

Nu exista nici bine, nici rau, maestre:nu exista decat a fi, si in a fi toate lucrurile se masoara numaiimplinirii. Ceea ce ai facut intr-zi, fie frumos, fie abject, l-ai facut din nevoile cunoasterii.

Sufletul tau te indeamna sa inveti prin acesta experienta si sa progresezi in intelegciune. Ceea ce nu este nici rau, nici pervers, ci este pretul ce trebuie platit pentru a deveni Dumnezeu. Omul este cel ce judeca omul, si nu Dumnezeu. Omul in creativitatea sa a inventat balanta binelui si a raului, in fine, ca sa retraga fratilor sai libertatea de exprimare. Frica de pedeapsa, in caz de nerespectarea dogmelor religioase sau a legilor unei tari, este sabia care a reactionat si a constrans natiunile timp de milenii. Si daca ar putea exista ceea ce voi numiti un lucru ``rau``, ar fi aceea constand in a ridica unei entitati libertatea de a exprima pe Dumnezeu in el. Pe scurt, de cate ori cineva face asa ceva semenului lui, o face de asemenea si impotriva lui insusi si intr-o forma mai puternica inca. De cate ori impuneti cuiva o pedeapsa sau o limitare aceasta devine in propria dvs constiinta, si chiar in virtutea acestei legi va veti limita si va veti judeca.

Omul nu este rau in sufletul sau. Cu toate ca traieste sub auspiciul raului, dupa o intelegere superioara, un astfel de rau nu exista. Exista numai teatrul Vietii care acorda la fiecare dreptul sa creeze cu gandul sau si dupa alegearea sa. Aceasta este unica realitate care este. In acesta realitate Dumnezeu permite sa fie creata iluzia raului prin superstitie, credintele dogmatice si atitudinile foarte limitate de inchidere a omului in general. Tot mereu observand si tot judecand credinta in rau, raul sfarseste prin a exista cu adevarat in realitatea cuiva-dar numai in realitatea acestei persoane. Singurele legi care au o existenta, sunt acelea pe care le hotarasti si le faceti efective in viata dvs. Daca ati hotarat sa credeti in bine si in rau, atunci aceasta credinta devine o realitate pentru dvs si nu ati gresit catusi de putin. Dar amintiti-va ca aceasta este doar realitatea dvs nu a mea si nici a altcuiva. Este a dvs conform unui gand , unei credinte, unei pareri.

Atata timp cat veti pastra aceasta parere, ea va avea cu siguranta o realitate. In ziua in care nu ii veti mai acorda (energie) crezare, ea va inceta de a mai fi o realitate. Lucrurile sunt deci foarte simple. Acum maestre, spuneti-mi , ce este pentru dvs raul. Cum intelegeti raul ?

M Ei bine, as spune ca este opusul binelui. Dar pentru mine, raul, inainte de toate implica a face un neajuns cuiva.

R Adevarat ? Si pentru ce aceasta ar fi rau ?

M Deoarece , si ca sa dau un exemplu, daca cineva ar vatama pe fata mea, ar fi un rau. Sa spunem ca ar fi pentru ea riscul de a muri.

R Aceasta ar fi judecata dvs despre rau. Ce rau este in a muri ?

M Va ganditi ca crima chiar nu este un rau ?

R Asa este. Nu cred ca crima este un rau, pentru ca eu nu ma limitez , crezand ca orice ar fi poate lua sfarsit pentru mine, nimic nu este distrus vreodata. Absolut niciodata ! Tatal oare este Fiinta si Viata odata pentru totdeauna, n-a creat nimic care sa fie superior Lui si care ar putea contracara garantia vietii. Ceea ce Tatal a creat, maestre, nimeni nu-l poate supune; acestea vor trai etern. In consecinta, copilul dvs nu va fi distrus, deoarece nimic nu poate distruge viata lui Dumnezeu.

M Deci, dupa dvs crima, ea insasi, nu este un rau, nici un prejudiciu ?

R Asa este. Nu cred ca crima este un rau, pentru ca eu nu ma limitez, crezand ca orice ar fi poate lua sfarsit pentru mine, nimic nu este distrus vreodata. absolut niciodata ! Tatal

oare este Fiinta si Viata odata pentru totdeauna, n-a creat nimic care sa fie superior Lui si care ar putea contracara garantia vietii. Ceea ce Tatal a creat, maestre, nimeni nu-l poate supune; acestea vor trai etern. In consecinta, copilul dvs nu va fi distrus, deoarece nimic nu poate distruge viata lui Dumnezeu.

M Deci, dupa dvs crima, ea insasi, nu este un rau, nici un prejudiciu ?

R Asa este, maestre va spun ca viata este fara sfarsit. Da este inca si intotdeauna. Si din clipa in clipa, fiecare entitate se exprima pe sceana Vietii, fiecare are nenumarate ocazii sa se implineasca in fericire. Dar felul in care el va decide sa implineasca fiecare clipa va depinde intotdeauna de vointa sa si de dorintele sale si de tot ceea ce va simti ca este bune pentru el. Aceasta este alegerea lui. Aceasta este adevarata forta care guverneaza omul-gandurile si emotiile care il insuflatesc din strafunduri.

Conducerea si religiile vostre pot incerca sa contrazica masele prin legi, reguli si regulamente, dar niciodata nu vor ajunge sa conduca vointa secreta a entitatii, pusa in actiune de gand; numai entitatea o poate face. Si daca vointa incita o entitate sa omoare pe cineva, real sau numai in suflet prin gandire (amandoua sunt egale, caci ceea ce este facut in gand este ca si cum ar fi facut concret-si nu exista nici o singura entitate care sa nu fi spintecat pe cineva in gand) aceasta entitate deci are nevoia de a face o asemenea experienta. Aceasta are ratiunea de a exista. Si mi-ar place sa intelegeti ca entitatea care ia parte la aceasta exprimare a crimei nu este victima a celui din urma. Caci poate s-a gandit la posibilitatea de a fi ars, sfartecat sau brutalizat. Si pentru faptul ca a avut in vedere asemenea lucruri de care se temea, l-a atras pana aproape in pragul casei sale. De asemenea, si unul si celalalt , unul avand nevoia sa omoare si celalalt avand nevoia sa fie omorat-pentru faptul ca era necesar sa inteleaga ce inseamna sa te lasi omorat-se atrageau mutual....pentru nevoia experientei.

Un mare numar de oameni vor fi ingroziti de un asemenea act. Ei vor judeca si blestema criminalul. Dar eu iubesc entitatea care a omorat. Dar cum as putea sa ma impiedic ? Ar fi in afara destinului, a Vietii, a minunilor lui Dumnezeu ? Nu, deloc, maestre.

Victima va renaste, inca si inca, caci viata este perpetua si continua. Este singurul lucru perpetuu. Daca as detesta actul si as judeca pe ucigas, pe mine insumi m-as judeca si viata mea ar fi afectata de acesta judecata, pot sa va asigur. Caci Eu SUNT-ul ar fi luat parte din Sine si l-ar fi separat de fiinta sa in consecinta, mi-as fi pierdut integritatea. Intelegeti? Criminalul, inca dinainte si-a pronuntat propria lui sentinta, caci va fi la discretia atitudinilor in fata actului sau, va trebui sa si le asume in imparatia gandurilor sale si a emotiilor sale in eternitatea clipelor ce vor urma.

Eu nu detest actul. Eu l-am supus ratiunii mele. Eu il inteleg. Eu nu ma opresc la el.

In Inteligenta numita Dumnezeu, nimic nu este rau. Totul este experienta procurand intelepciune, iata raspunsul pe care vi-l dau. Si in ziua in care omul nu va mai fi condamnat de fratii sai si cand vor observa ca el nu este rau in fiinta sa, ca este Dumnezeu in fiinta sa, in care va intelege ca este total iubit si sustinut de Forta Vietii numita Dumnezeu, in ziua aceea se va stinge nevoia lui de a experimenta razboiul sau violul sau crima, sau oricare situatie de acest gen, in asa fel incat sa poata sa inteleaga meritul sau, puterea de a fi si imortalitatea lui. Si cand omul se va elibera de aceasta constiinta limitata , cu legile si cu regulile ei, el va descoperi bucuria si pacea de a fi, gratie carora el se va putea iubi si pe el si intreaga umanitate si ce va permite ca toti sa traisac in libertate, fiecare dupa propriile lui destine, incarcate de sens. El va iubi asa cum iubeste Dumnezeu. atunci va fi cum Dumnezeu este; el va fi fundamentul care hraneste si care pazeste toata viata. Amin.

M Doua persoane au intrat recent in viata mea si as dori sa stiu pe deoparte de ce, pe de alta parte daca am mai fost reuniti si in alte vietii anterioare ?

R Daca sunt in viata dvs entitate, inseamna ca ii doriti si ei deasemenea. Poate exista un motiv mai important ?

M Dar eu nu sunt sigura ca vreau ca ele sa fie in viata mea. Am presupus ca prezenta lor inseamna poate o legatura karmica intre noi si ca trebuie sa invatam unii de la altii.

R Vedeti maestre, cand legaturile nu sunt satisfacatoare, ideea romantica ne face sa presupunem ca poate am fost deja impreuna in vietile anterioare dandu-le o latura fascinanta care le lipsea. Ceea ce se numeste ``legatura karmica`` se justifica printr-o legatura excesiv de simpla: nevoia. Aveti nevoie sa va intalniti cu o multime de lume de-a lungul vietilor voastre, interminabilele dvs vietii, apreciati toata aceasta companie si ii doriti prezenta. Dar daca ar trebui sa traiti cu aceeasi prieteni, viata dupa viata, dupa un anumit timp ati gasi aceasta monoton si plicticos. Daca astazi ii regasiti, singura lectie ce va ramane de conchis poate, este ca noua intalnire nu are alt sens decat acela de a invata sa va despartiti de ei.

M Bine, cred ca inteleg ce vreti sa spuneti. Dar as dori sa va pun o a doua intrebare despre karma. Mi s-a spus ca evenimente ca crime, furturi sau accidente pot fi atribuite karmei, ca ele ar restabili un echilibru cu evenimente dintr-o viata trecuta. Mi-ar place sa imi spuneti ce parere aveti despre karma.

R Ceea ce numiti voi ``karma``, nu este legea lui, Dumnezeu, ci a celor care cred in ea. Din nenorocire , ca acestia din urma sunt legiuni, care lupta cu ardoare sa atinga o cunoastere iluzorie cu numele perfectiune. Ei cred ca trebuie sa se reincarneze si sa plateasca in viata viitoare pentru actiunile si acesta viata. Ei atribuie evenimentele vietii lor oricare ar fi ele, karmei ! Ce nefericita explicatie a vietii, maestre, viata merita cu mult mai mult.

Legile karmine la drept vorbind sunt o realitate , dar numai pentru cei care cred. Singurele legi existente sunt acelea carora fiecare le permite actiunea in imperiul lor. Adevaratul legislator este entitatea suverana. Fiecare entitate este dotata cu un EU, care accepta adevarurile, si pentru acest eu viata va fi ceea ce el va numi adevar, dupa legile pe care le va stabili. De asemenea, este si prin credinta unei intelegeri gresite din care multi oameni au stabilit de la ei puterea legi de echilibrare si idealul numit perfectiune.

Daca veti decide sa credeti in karma, veti fi cu siguranta la discretia propriei dvs creatii, deoarece ati dat autoritate acestei credinte. In acest caz, karma se va produce (va fi eficienta) in viata dvs. In acest caz puteti fi sigura ca veti renaste aici mereu si mereu in asa fel incat veti anula sau veti exalta efectele actelor voastre dintr-o viata anterioara.

Eu nu recunosc nici karma, nici perfectiunea, care in ochii mei reprezinta limitarea si nu transcederea limitarii. Cei care lupta pentru perfectiune printre restrictiile karmei, nu vor realiza niciodata pentru ceea ce lupta. O karma fiind realizata, apare o alta: niciodata nu vor atinge fiinta, starea lui Dumnezeu, caci vor fi continuu in situatia de ascultare si nu de incasator. Perfectiunea nu exista; nu este decat fiinta. In fiinta voastra se schimba, evolueaza in fiecare moment, atat de mult incat este imposibil sa se stabileasca la starea de perfectiune.

Eu nu recunosc decat fiinta, in intregime exceptata de legi si de idealuri, caci legile si idealurile impiedica devenirea Sinelui, Dumnezeu. In optica fiintei, nu este nimic de facut in viata decat ceea ce vrei sa faci. Daca hotarasti sa accepti invataturile karmei, karma va fi creata prin acesta alegere pentru nevoile experientei dvs. Dar intelegeti ca veti crea in acelasi timp si iluziile puterii limitate si a platii. Astfel va fi cazul dvs si veti fi prizonierul propriului gand limitat.

Sunteti libera. Sunteti libera de a crea intr-o clipa adevarul, realitatea, iluzia alegerii dvs. In orice clipa de asemenea puteti reveni asupra deciziei precedente deoarece sunteti dotati cu putere nelimitata.

Karma nu are existenta, numai nevoie are. Ori nevoia este extrem de inconstienta, ea poate disparea chiar in momentul in care ati resimtit-o.

Crimele, accidentele si furtunile nu pot fi considerate ca pedepse, ca plata in schimbul actelor comise in trecut. Sunt creatia voastra, rezultatul gandurilor si experientelor ce le-ati avut in vedere. Nici ele nu sunt stari sau circumstante menite sa dureze o vesnicie. Dupa o intelegere largite nu pot fi considerate drept fenomene inspaimantatoare. Dintr-un punct de vedere retrospectiv, ele sunt de fapt excelenti (profesori) instructori.

Sa presupunem ca asistati la masacrul a 10 000 de inocenti. atunci va veti spune:`` Ce nenorocire! Si ganditi-va ca ingerii din cer nu plang in fata unei asemenea atrocitati. Ei continua sa cante gloria lui Dumnezeu!``. Ah, da bine, ei nu plang ! Motivul este ca ei nu sunt supusi unei credinte limitate care sa-i faca sa se gandesca ca viata ar putea vreodata sa sfarseasca. Ei stiu ca cei care sunt omorati, sunt imediat ridicati la cer, cum spuneti dvs in vederea(unui nou) intreprinderi , unei noi ucenicii superioare de a face alte experiente-si pentru ceea ce eu numesc, pentru alte aventuri. Si cu toate ca sunt inmormantati si plansi, cele 10 000 de corpuri, Dumnezeu El nu plange. Din acest motiv ziua de maine va este asigurata.

Cine dupa parerea dvs a creat destinul ?Multa lume crede intr-un suveran care manipuleaza pe toata lumea si ar fi cauza tuturor lucrurilor, descarcandu-se astfel de responsabilitatea propriilor vietii. Dar eu va spun ca dvs singura sunteti stapanul destinului dvs. Sunteti creatorul tuturor momentelor vietii dvs, prin gandurile si emotiile intretinute. Nu este decat un singur lucru pe care trebuie sa il invatati, sa stiti ca aceasta clipa, acest prezent dureaza cu siguranta pentru totdeauna acestui prezent fiecare clipa este in intregime nou. In intregime nou, maestre. Nu este prizonierul de ieri; el este prezentul pe care l-ati creat asa fel incat sa puteti da realitate viitorului dvs. In consecinta, sunteti libera de a face ceea ce doriti sa faceti in acesta clipa. Tatal v-a acordat libertatea si puterea de a crea din nou fiecare clipa. Aceasta este dragostea Lui pentru dvs.

Nimeni nu este condus de trecutul sau. Orice ati putut face fie ca a trecut doar o clipa sau o mie, n-aveti nici o datorie de platit. In clipa comiterii actului dvs ati dobandit o oarecare intelegere si astfel ati putut descoperi ca era bun si plin de sens pentru a-l intreprinde.

Trecutul nu este decat o clipa prezenta a carei experienta am facut-o si care nu mai este. Ati invatat de la el tot ceea ce trebuia invatat- acesta cunoastere este singura incidenta cu prezentul dvs. Prin aceasta cunoastere , dvs ati obtinut intelepciunea de a crea acest moment-acum – pentru cele mai bune din aptitudinile dvs.

Trecutul nu mai este terminat, el nu mai este. Trecutul nu traieste in dvs. In acest prezent decat sub forma de intelepciune. Prin el ati castigat in intelepciune. De asemenea, in acest prezent-acum sunteti mai mare ca oricand. In el cunoasterea este superioara prezentului de ieri. Sunteti in acest moment suma totala a cunostintelor dvs. In fiecare moment din exprimarile dvs creati ceva nou- o noua aventura in emotie-in asa fel incat sa mai cresteti in intelepciune.

Singurul lucru care exista, este prezentul. Ceea ce conteaza este prezentul. Dvs sunteti produsul prezentului. Viata intreaga se traieste in prezent. Viitorul este creat in prezent. A trai cu adevarat aceasta clipa, a fi in acesta clipa asta inseamna a trai in marginea legilor si a regulilor. In fiinta, conteaza sa traiesti in prezent, si nu in trecut sau in viitor, caci in prezent traieste Dumnezeu care este fiinta.

Cand descoperim ca prezentul este tot ceea ce este, hotaram sa ducem o viata de asa fel incat in orice clipa sa traim aventura dictata de sentimente, sa facem experientele inedite care vor rezulta intr-o intelepciune crescuta.

Daca ati revenit pe acest plan, nu este pentru a va achita de datorii, de care nici macar nu va amintiti, nici pentru a implini lucruri socotite a le implini, dar pentru care nimeni nu va poate spune despre ce este vorba. Si totusi, vi se spune: ``Incercati sa atingeti perfectiunea !`` Cum ati putea atinge ceva orice-ar fi in mijlocul confuziei ? Ati venit in acesta lume numai in virtutea unei alegeri, gratie unui corp pe care l-ati ales. Cu ajutorul unui ovul si al unui spermatozoid, corpul dvs s-a creat in asa fel incat sa va puteti exprima din nou pe acest plan de iluzii creatoare. N-ati revenit in acesta lume pentru a lichida o karma, ci mai degraba pentru a implini niste emotii.

Sunteti in acesta lume pentru a invata ca oriunde ati fi, va gasiti numai pentru ca ati dorit, ca aceasta a fost vointa dvs.

Sunteti aici pentru a spicui intelepciune si a o pune la treaba pe scena Vietii. Sunteti aici pentru acesta viata-si pentru tot atatea cate doriti- in fine de a juca serios aceasta iluzie si de a face experienta de toate lucrurile de care are nevoie sufletul dvs pentru a se implini in intelepciune. Ziua in care veti cunoaste intreaga bogatie si subtilitatile emotiei, nu veti mai avea nevoie si nici pofta de a va reantoarce aici; dar numai dvs singura veti decide de moment.

Maestre, sunteti in acesta lume pentru a deveni Dumnezeu. Ori poate pentru a deveni Dumnezeu este necesar sa dezradacinezi in tine toate legile, toate credintele dogmatice, toate practicile rituale si sa fii nelimitat in gandire. Daca doriti sa posedati libertatea de exprimare nelimitata, un corp nemuritor, pace si bucurie, intelegeti ca viata dvs este absolut fara granite. Intelegand, ea va deveni, caci tot ceea ce va doriti sa deveniti devenind intr-adevar in fiinta dvs pe care o recunoasteti ca adevar, va deveni efectiv. Astfel este singura lege ce trebuie acceptata in imparatia dvs.

Intelegeti ca n-aveti vreo datorie, in virtutea vreunui act sau gand, ca ar fi vorba de viata aceasta sau de una anterioara, in masura in care v-ati iertat pentru acest act sau gand. Iertarea de Sine este actul care sterge din inima dvs orice urma de culpabilitate sau de condamnare; culpabilitatea sau condamnarea impiedicandu-va de a exprima din plin Dumnezeuul ce sunteti. Acordandu-va iertarea, recunoasteti ca acesta viata si toate cele ce vor mai veni fac parte din prezent, care este viitorul de tot ceea ce este.

Intelegeti ca veti trai pe vecie, ca niciodata n-ati fost pe punctul de a gresi si ca unica vina a fost de a crede ca ati facut rau.

Iubiti-va maestre. Si ascultati ce va spune sufletul, ceea ce are nevoie sa afle, sa resimta, daruieste-i din toata inima, pana cand va veti satura. Plictiseala este semnalul prin care sufletul va informeaza ca o experienta v-a invatat tot ceea ce se putea invata de la ea si ca timpul a venit sa mergeti spre o noua aventura. Ascultandu-va sentimentele, veti castiga libertatea de a deveni instantaneu ceea ce ati decis sa deveniti. Si aflati ca nu aveti de dat socoteala nici unei legi, nici unui invatamant, nici unei entitati. Prezentul cu sentimentele pe care vi le acorda, este tot ceea ce conteaza.

Fiti fara lege. A fi fara lege nu este sinonim cu imprudenta sau nepasarea, aceasta inseamna sa deznodati franghia din jurul gatului si dati-va voie sa respirati. Departandu-va de lege, de dogme si de credinte limitate va dati voie de a fi ca Dumnezeu; liber si nelimitat. Atunci puteti fi puterea ce sustine, creati si regenerati la fel de bine dvs insiva cat si viata. Atunci prezenta in aceasta lume nu mai are ca mobil dorinta de a corecta comportamentul in ceea ce

priveste o persoana sau alta, ci singura dorinta de a trai . Este o aventura ce se desfasoara din moment in moment.

Traiti si fiti fericiti. Aceasta este tot ceea ce Tatal a cerut de la voi vreodata.

CAPITOLUL 13

**OBIECTIVUL UNEI VIETI , SINGURUL LUCRU, PE CARE DUMNEZEU IL
DORESTE DE LA VOI
ESTE SA CUNOASTETI SI SA DEVENITI BUCURIA, CACI NUMAI PRIN
BUCURIE VETI AJUNGE SA-L CUNOASTETI PE TATAL SI SA FITI CA EL**

Pentru ce motiv sunteti pe acest plan ?

Unii dintre voi au fost educati in ideea ca trebuie sa fii asa sau altfel, sa ai cutare profesie sau alta; familia si societatea au vegheat scrupulos sa fie asa. Iata ca e destul de sinistru ! Apoi sunt acei care isi imagineaza ca au venit in acesta lume sa devina mari invatatori, salvatori , vindicatori ai umanitatii. Iata ceva foarte nobil ! Si sunt multi altii care urmeaza unul dupa celalalt pe o carare cu grija trasata, stramta si defnita, socotita ca duce la Dumnezeu. Iata ceea ce este foarte plicticos.

Nimeni nu vine aici cu un obiectiv. Tatal n-a dat directiva nici dvs, nici altcuiva in ceea ce priveste desfasurarea vietii dvs. El asteapta doar sa va bucurati-orice ar insemna asta pentru dvs. Unica dorinta pe care o nutreste pentru dvs constituie finalitatea dvs caci cu cat bucuria si fericirea sunt mai mari in pretioasa si divina dvs fiinta, cu atat veti fi mai conformi cu imaginea lui Dumnezeu sau in armonie cu toata viata.

Sa fiti fericit sau bucuros, aceasta este unica dorinta a Tatalui pentru dvs. Fericirea si bucuria sunt desigur cele mai frumoase calitati emotionale care exista. Sunt implinirile supreme. Fiecare este destinat sa inteleaga si sa devina bucuria, este unicul obiectiv pe care Dumnezeu il nutreste pentru om, pe orice plan traieste , orice nivel de cunoastere ar fi atins. Cel care s-a intors la starea de bucurie si fericire, s-a intors la starea lui Dumnezeu; caci Tatal este bucurie, El este bucurie in orice moment.

Tatal v-a acordat puterea sa creati exact ceea ce voi doriti sa fie de-a lungul cercetarii bucuriei voastre. Si niciodata nu va judeca actele, nici prin ce va realizati bucuriile. Niciodata !Astfel este dragostea Tatalui pentru fiul sau. Forta vitala pentru forta de viata. El doreste sa faceti toate aceste lucruri care procura bucuria si fericirea; caci numai in acest fel veti ajunge sa-l cunoasteti pe Tatal si sa fiti asa cum este El.

Ce este bucuria ? Bucuria este libertatea infinita in miscare. Bucuria este libertatea de exprimare scutita de orice judecata. Ea este libertatea de a fi fara frica sau culpabilitatea. Bucuria este prezenta cand va creati viata dupa propriile voastre criterii. Ea este miscarea sublima care va autorizati sa fiti. Iata ce este bucuria.

Si de ce bucuria este starea Fiintei Supreme. Prin faptul ca ea va face sa va miscati cu Dumnezeu; si miscandu-va cu Dumnezeu nu veti cunoaste nici gelozia, nici mania, nici amaraciunea, nici razboiul. In bucurie nu se uraste, nu se asediaza, nici nu se raneste cineva. Fiind fericit si bucuros, veti iubi pe Dumnezeu si il veti vedea peste tot. In starea de bucurie sunteti in pace cu anturajul dvs; nu veti simti in dvs nici remuscare, nici insecuritate, nici frica, nici lipsa. In starea de bucurie sunteti intr-o multime completa, astfel incat Viata si creativitatea curg asemenea unui fluviu puternic in interiorul dvs. Fiind bucurie, veti fi inspirati, veti atinge inaltimile maretiei si profunzimile sensibilitatii.

In starea de bucurie, viata are focul si intensitatea rasaritului, atunci cerul se imbraca cu cel mai minunat roz, ca norii se inrosesc si pasarelele incep sa cante. In bucurie corpul se opreste sa imbatraneasca si deveniti nemuritori; viata nu mai este o corvoada ci o minunata aventura. Cand bucuria este prezenta , deveniti una cu imparatia voastra. In starea de bucurie, veti descoperi utopia.

Cum gasiti bucuria ? Fiecare clipa a vietii poate acorda libertatea de a o exprima, este suficient sa aveti dorinta. Trebuie sa stiti ca nimic nu merita sa parasiti fericirea si bucuria....si pe Dumnezeu. Absolut nimic. In fine , se impune a se iubi total, integral caci astfel il iubim pe Dumnezeu.

Nici o iubire (dragoste) nu valoreaza cat iubirea de Sine. Niciuna ! Caci iubindu-se pe Sine insusi se naste libertatea. Si gratie libertatii se naste bucuria. Si cand bucuria este prezenta , noi putem sa-L deosebim pe Dumnezeu, sa-l cunoastem si sa-l imbratisam. Dragostea cea mai mare, cea mai puternica, cea mai incarcata de sens este dragostea de Sine, pura si inocenta, adica dragostea pentru minunata creatura din interiorul zidurilor de carne, care se misca si considera, care creaza, permite de a fi si este. Cand veti iubi cine sunteti, nu conteaza ceea ce este , veti putea cunoaste aceasta minunata esenta pe care o iubesc, care se ascunde in spatele fiecarui obraz si in toate lucrurile. Atunci veti putea iubi asa cum iubeste Dumnezeu. A iubi este usor. A ierta este usor. A-l distinge pe Dumnezeu in toata viata este usor.

Cand veti iubi cine sunteti, nimic nu este de netrecut, nimic nu este de neajuns. Cand va veti iubi cu adevarat, nu veti mai trai decat prin lumina rasului vostru si nu veti mai parcurge decat o singura carare-aceea care are ca nume bucuria. Fiind indragostit de dvs insiva, aceasta lumina, aceasta bucurie, aceasta stare de fericire si de bucurie se propaga umanitatii intregi. Si cand dragostea este abundenta in minunata voastra fiinta, atunci lumea devine foarte frumoasa, in ciuda tuturor contradictiilor, viata prinde sens si devine plina de bucurie si bucuria dvs exuberanta exalta si slaveste orice viata si declara intacta fiinta dvs.

Obiectivul suprem al vietii este iubirea si implinirea de sine. Si nu poate fi realizat decat luand parte la viata, decat ajungand pe cel care da bucuria- oricine ar fi! Caci cine va spune, ``tu ai gresit`` sau ``nu este ceea ce iti trebuie``cu siguranta nu Dumnezeu, deoarece El este in acelasi timp directia pe care ati luat-o si produsul experientei voastre. In rest, nu este niciodata indicat sa intrebi pe cineva parerea despre acest subiect; caci cine va cunoaste bucuria, cel a carui viata este coplesita de aceleasi limitati ca cele ale dvs ?

Total va ofera cu zel bucuria. Intotdeauna va asteapta sa va deschideti ca sa-L primiti. Este ceea ce se intelege prin acest sfat: ``cereti si vi se va da``. Este extrem de usor de a avea bucuria in orice moment. Este suficient sa o cereti si sa stiti ca o meritati.

Bucuria naste bucurie. Intr-adevar , daca acceptati bucuria pe care Dumnezeu v-o da, cea de maine va fi mai mare, receptivitatea dvs la bucurie se intensifica. De asemenea, dragostea de sine este necesara. Caci iubindu-va , fixati tonalitatea momentelor in fata dvs. Traind numai pentru iubire si bucurie-intrebandu-va ceea ce poate face bucuria dvs si actionand apoi conform intuitiei dvs-veselia vi se imprima in suflet, ceea ce va asigura viitoare clipe de fericire si bucurie.

Cu cat veti cunoaste mai multe clipe de fericire si bucurie, de iubire pentru dvs, cu atat mai bine veti putea incarna Forta de Viata a lui Dumnezeu. Daca veti trai avand ca singur obiectiv fericirea, in orice intreprindere, veti trai conform maretului dvs destin. Vetii putea face minuni ! Vetii fi remarcabila reflexie a dragostei de Sine si deci de Dumnezeu. Vetii cunoaste si intelege admirabila frumusete si minunata enigma ce sunteti. Si vedeti, in ultima competenta ati vazut fata lui Dumnezeu deoarece ati descoperit ca fata Sa este de asemenea si a dvs. Atunci puteti merge spre o eternitate de vietii cu o intelegere noua si mai mare. Pe vremea mea, Atlantii ne spuneau : ``fara suflet`` si stiti atunci care era preocuparea noastra? Nu de agasi un ``tel`` de viata, doream sa avem un suflet, acela care ne era refuzat. Am fost un barbar, un nenorocit care uram oamenii. Dar in ziua in care am descoperit bucuria si am inteles ca o meritam, am devenit constient de mine , de esenta care pastreaza, care hraneste si este toata viata.

Ceea ce va duce la Tatal este ceea ce declarati a fi bucuria voastra. este unica cale ce duce la Tatal. Ea va va readuce la Dumnezeu.

M Este adevarat ca am decis sa reiau un trup ?

R Cine altul ar fi putut-o face ?

M Si puteti sa-mi spuneti de ce am ales aceasta epoca si acest loc ?

R Pentru a cunoaste viata in acesta epoca si in acest loc.

M Si este un motiv deosebit pentru reantoinerea mea aici ? Este ceva ce trebuie sa implinesc ?

R ``Motivul deosebit`` al reintoarcerii dvs aici, maestre, este privilegiul ce vi se acorda pentru a face o noua experienta de viata.

M In consecinta, poate fi indiferent ce ?

R Da, nu este ceva specific. Ati revenit pentru a cunoaste viata. Dvs v-ati ales. Si de ce nu v-ati fi ales ? Ati ales aceasta epoca. Si de ce nu ? Traim timpuri minunate. Viata este in inflorirea ei si a dvs ; sunteti in inflorire.

Viata este putin apreciata in aceste zile-este neglijata, toata lumea cauta de toate, in afara de viata. Dar principala ratiune de a fi in aceasta lume este de a trai! Implinirea cea mai mareata in aceasta viata, maestre, consta in a trai de la un capat la celalt. Nu este adevarat? Ce ar fi cel mai glorios rege fara viata ? Fara viata n-ar putea fi rege. Si a fi rege nu a fost obiectivul sau. El se gandea pur si simplu ca ar fi o experienta teribil de amuzanta. In orice caz, ce consta inainte de toate in viata sa, sa fie prezervata suficient timp in asa fel ca sa poata sa devina ! Totala dvs inflorire nu putea fi traita decat prin existenta, poate nu adevarul vroiti sa-l auziti. Dar pot sa va asigur, maestre, ca in ziua in care veti vedea moartea apropiindu-se , veti aprecia raspunsul meu.

Toata lumea se gandeste ca este nevoie de un pretext pentru existenta. ``Maestre, mi se spune, care este destinul meu in lumea asta, ratiunea vietii mele prezente ? Stiu ca exista una.``Eu raspund:``ati venit aici pentru a trai !``, ceea ce ii face pe oameni perplexi si tristi. Ei ar prefera sa m-auda vorbind despre un plan foarte elaborat, care sa le permita sa se ridice deasupra unui munte inalt, imbracati cu aur, cu pasari cantand in jurul lor si astfel sa fie salvatorii omenirii.

Daca sunteti aici, maestre, este pentru a trai. Ceea ce veti face, va fi ca o prelungire a frumusetii voastre si in orice caz o contributie a dezvoltarii vietii in general. Intelegand ca a trai este ceea ce conteaza inainte de toate ca aceasta este modul in care va veti castiga`` punctele`` ca sa spunem asa, ati gasit locul suficient de placut pentru a reveni , atunci veti intelege tot restul.

Toata lumea vine in aceasta existenta pentru a trai si a se exprima. este prioritatea Tatalui in voi. Dar nu sunt obligatii specifice, afara de aceea de a fi in masura posibilului in fiecare clipa a vietii. aceasta este``creatia``. Si voi nu veti scapa , pentru ca Dumnezeu din voi va impinge.

A trai, aceasta este unicul destin aici. In fiecare clipa a vietii voastre se cuvine sa faceti ceea ce sinele creator, sufletul vostru, va incita sa faceti. De aici, totul este posibil. Va veti putea crea imparatii de nedescris, si veti nemaipomenite. Va veti putea implini. Vetii putea deveni orice ati dori sa deveniti, este suficient sa acorati explicit aceasta libertate. Si odata ce ati descoperit ca sunteti demn de a face pe deplin experienta, puteti proiecta parerile dvs in toate implinirile care va plac si in momentul cand acestea va plac.

Stiti pentru ce anumite entitati foarte luminate si intelepte din acest plan traiesc in modul celor extrem de saraci ? Pentru ca traiesc doar in moment si nu fac decat strictul necesar, pentru a trai si a se duce la cea mai apropiata locuinta. Ei au o multime de locuinte, au vazut o

multime de lucruri, au intalnit o multime de entitati. ei au foarte mare cunoastere si intelegere a spiritului omensec. Si cunosc starea de mare iluminare-si de mare fericire-caci si ei au acordat libertatea de a pleca si veni dupa dorinta lor. Atunci imi veti spune: ``Dar maestre, ei nu au nici un obiectiv ?`` Obiectivul lor este de a trai momente si sa se amuze in noi aventuri, de atatea ori de cate ori le vine pofta.

Aceasta viata, maestre, n-a fost creata sa fie o inchisoare. Ea fost conceputa ca o scena de teatru, unde va puteti exprima creativitatea din plin, in mijlocul sfidarilor, facand sa alterneze aventuri, dar intotdeauna in sensul bucuriei procurate.

M Dar, Ramtha, din copilarie am sentimentul de a nu dori sa stau aici, ca locuinta mea nu este in acest loc si exista altul.

R Desigur. Viata continua fara intrerupere si asta pe planuri diferite si in nenumerate locuri. Aceasta este adevarat. Dar este tot atat de adevarat ca daca realmente n-ai fi vrut sa revii aici, nu ai fi revenit. Forta de Viata in fiinta dvs s-a incarnat aici pentru a face experienta acestei existente si sa invete sa-si castige fericirea prin experienta acestei existente si sa invete sa-si castige fericirea prin experienta acestei existente si sa invete sa-si castige fericirea prin ea. Va ganditi ca sunteti o entitate ``superioara``, venita in acesata lume numai pentru a constata ca este o locuinta fara valoare ? Sigur nu, caci entitatile ``superioare`` gasesc fericirea peste tot.

In timpul perioadelor grele, noi ne consolam cu ideea existentei altor locuri ca sa putem lua viata intr-un mod mai suportabil. La sfarsit, observam totusi ca viata poate fi agreabila sau dezagreabila, vesela sau trista, entuziasmanta sau plicticoasa oriunde-calitatea vietii noastre depinde de alegerea facuta. Prin atitudinile si judecatile noastre se determina experientele noastre.

Terra este un loc minunat de locuit. Total prospera ca de altfel peste tot in alte locuri(deoarece El este toate locurile) ! Ziua in care veti intelege , maestre, veti stapani intelepciunea. acceptati aceasta viata dupa posibilitatile dvs, faceti-o remarcabila prin mai multe calitati decat faptul de a sti existenta altor locuri de viata- faceti experienta tututror fazelor si iubiti-le. In acest caz veti fi implinit aceasta viata. Si deci nu veti mai avea nici un motiv sa reveniti aici, nici o alta experienta pentru care ar trebui sa reveniti.

Cei veniti aici cu o linie de viata de mica amploare, socialmente convenabil, daca nu si-o maresc vor cunoaste frica si regretul in momentul mortii. Ei vor spune: ``Ar fi trebuit sa fac aceea sau cealalta, n-ar fi trebuit sa iubesc cutare barbat sau cutare femeie, ci pe un altul sau o alta``. Aceste lipsuri ii vor face sa revina aici pana in ziua in care le va implini in intregime clipa prezenta.

M Daca am revenit este din pricina unei astfel de lipse neimplinite ? Ori nu stiu motivul ?

R Maestre, aceasta e viata ! Daca ceea ce spun este prea simplu de inteles, cautata de inventeaza un alt motiv de a trai si aplica-l din toata inima. Numai ca ce vei face in ziua in care il vei epuiza ? Vei cauta un altul si asa mai departe ?

M Nu este nici un motiv particular pentru reintoarcerea mea in acesta lume, un lucru pe care as risca sa nu-l fi implinit ?

R Minunate maestre, intelepciunea este fructul emotiilor tale. Emotiile sunt cele ce fac diferentele intre entitatile ce se incarnaaza pe acest plan. Nu veti mai cunoaste experientele deja intelese, caci nu veti mai avea dorinta. In schimb veti fi atrasa de cele care au ramas ca sa le intelegeti; ele va vor tenta, va vor entuziasma, va vor intriga, va vor lasa perplexa. Si aceste

aventuri sunt promisiunea implinirii si a intelepciunii. Daca va veti incuviinta sa fiti , sa ascultati inclinatiile puternice a fiintei dvs Eul sa creasca in intelepciune si sa cunosca perpetua bucurie.

Acum, maestre, permiteti-mi sa va invat aceasta, care va va ajuta in perplexitatea dvs: daca aveti neaparata nevoie de un motiv de a exista, care va fi ce ! Ce va acompania din eternitate in eternitate, sa stiti ca este ``iubirea de Sine``. aceasta iubire va dura intotdeauna. iubirea de Sine va supravietui mereu, atunci cand dorinta de una sau alta, odata implinita, va fi inlocuita cu alta. Faceti in asa fel ca sa dezvoltati intelepciunea in voi si dragostea profunda pentru voi, altfel spus faceti aceste lucruri prin care sa cresteti in proprii vostri ochi-ochi extrem de perspicaci. dvs , maestre, sunteti obiectivul vietii voastre. Cel care trece pragul sau nu-si mai spune: ``trebuie sa fac aceasta sau aceea`` sau ``destinul este acela sau acesta``, ci se implica in treaba fiintarii, traind clar clipa, acela cunoaste o mare fericire si o mare libertate, ele se lasa in voia vietii si o traieste asa cum ea trebuie cu adevarat traita.

Obiectivul vietii dvs este de a fi !

CAPITOLUL 14

DIVINITATEA VOASTRA UITATA CEL CE S-AUDE REPETEND CA NU ESTE DIVIN SFARSESTE PRIN A LUA ASEMENEA AFIRMATIE DREPT ADEVAR SOLID, CACI OMUL TIMID IN CAUTAREA ADEVARULUI, ARE O NEVOIE DISPERATA DE A FI ACCEPTAT, ASA INCAT PLEACA URECHEA LA INDIFERENT CE ZVON IRATIONAL

Candva, omul isi cunoastea mostenirea si neamul. Candva, omul cunostea pe Dumnezeu, nu ca esenta distincta de a lui, ci ca fiinta sublima si eterna; in ochii sai era Fiinta forta sa de viata. Candva omul stia aceasta. El construia gigantice piramide, in scopul ca de-a lungul timpurilor ele sa marturiseasca omenirii de `` focul interior`` de Dumnezeu in om. Cu toate avatarurile de milenii scurse, aceste piramide raman in picioare ca simbol al maretiei si a divinitatii omului.

La inceputurile omului pe acest plan, atunci cand isi mai amintea inca, ca era Dumnezeu, el trai in acelasi invelis de mii de ani. Puterea dand corpului imortalitate este gandul nelimitat; or acest gand el il exprima impecabil in fiinta sa.

Omul, Dumnezeu-Omul uita ce era Dumnezeu pe parcursul experientei de viata pe acest plan. Din ce motiv ? Pentru ca a inceput sa iubeasca acest teren de joc de materie, atat de mult incat experimentele au luat-o inaintea fiintei. Si in eforturile pe care le-a facut ca sa-si exprime creativitatea sa si pastrarea vehicolului ce-i permitea sa creeze, omul, minunata creatura dotata cu un spirit nelimitat, incepu sa cunoasca ganduri limitate de supravietuire, gelozie, posesiune.

Fiinta-spiritul si sufletul omului-dureaza vesnic ! Nici o lege nu va putea vreodata sa schimbe acest fapt. Dimpotriva, invelisul pe care Dumnezeu l-a creat, facut din plamada de lut, el este foarte vulnerabil, foarte sensibil gandurilor celui ce il ocupa. Gandurile pe care entitatea accepta sa le resimta se manifesta invariabil in corpul sau.

Atunci cand Dumnezeu-omul a inceput sa adopte atitudini dictate de supravietuire, puterea gandului sau a scazut-ea nu a mai reusit sa pastreze in corp forta eterna a vietii. In asa fel incat corpul a inceput sa slabeasca. si cu aceste slabiciuni omul a pierdut din facultatea sa de a rationa. Si pierzand din puterea cerebrala, frica il cuprinse. Si cand frica a nascut atitudini de frica in constiinta sa, efectele acestei frici au stricat invelisul. Omul a inceput sa sufere de indispozitii si boli. Si el a cunoscut moartea.

Dumnezeii au cunoscut limitarile materiei din cauza dorintei lor de a experimenta creativitatea in corpurile pe care si le-au conceput. Si prin atitudinile lor de limitare s-au inchis fara sa-si dea seama in experienta corporala. In cele din urma, cand Dumnezeii au cunoscut moartea corpului pentru prima data, au intrat in ceea ce se cheama un vid. Acest vid era un loc, o dimensiune intermediara in care ei nu mai aveau constienta ``Dumnezeului omnistent`` Ei nu se mai puteau intoarce in planul gandirii nelimitate din pricina comportamentului alterat.

Cum experimentarea in materie li s-a parut absolut extraordinara si cum doreau sa continue progresiunea in ea, Dumnezeii erau foarte nerabdatori sa revina pe pamant. Ei au revenit, de data aceasta luand in stapanire alte invelisuri-cele rezultate din samanta descendentilor lor-pentru ca sa redreseze gandurile limitate ale vietilor lor precedente. Dar iata, in timp ce faceau experienta noilor aspecte din acest plan, constiinta lor se altera si mai mult, continuand de a se infunda in limitare.astfel s-au produs reincararile pe planul demonstratiilor.

Dumnezeii (creatori) au revenit aici ca oameni, inca si inca, pentru a-si urmari aventurile lor. Ei si-au pierdut simtul ascendentei lor, al divinitatii lor, ei nu mai concepeau sa traiasca decat pe acest plan. Ei nu mai intelegeau pe Dumnezeu ca ``totalitate``, ca fiind toata gandirea. Ei au uitat ca ar fi putut , daca ar fi avut dorinta, sa se reintoarca in planul gandirii pure, a fiintelor nelimitate-planul constiintei pe care s-au exprimat la inceputurile lor. Ratiunea lor le spunea ca nu mai puteau experimenta decat sfere limitate, ganduri limitate. In felul acesta noi planuri de constiinta au aparut, `` cerurile limitate``, sferile limitate cum se numeau. Acolo, la moartea inveliturilor, entitatile (care au uitat existenta planului in acelasi timp cel mai sublim si cel mai simplu cu putinta), cunosteau viata si in functiune dupa totalul atitudinilor lor.

Atunci cand Dumnezeii, ca oameni, au uitat divinitatea si imortalitatea lor, uitand ca posedau atotputernicia, atotstiinta, atotprezenta cele 3 atribute fundamentale esentiale ale Supremului Absolut, au inceput sa devina vulnerabili la egourile anturajului lor. N-au intarziat sa para entitati care cautau sa se ridice deasupra altora, zicand ca numai ei, prin puterile lor supranaturale si stiinta lor infinita puteau sa-l inteleaga pe Dumnezeu. Si cum omului ii era frica, acesti clarvazatori, acesti profeti grijulii de a-si mari autoritatea, au prezis timpuri de pericol si ruina. Si daca-i ascultai mai distrat, aruncau blesteme si amenintari, amenintand toata lumea cu afurisenia. Astfel s-au nascut religiile care separa ceva mai mult omul de simtul frumusetii interioare si de eterna sa divinitate. Si preotii au fost foarte abili, caci ei n-au recurs la arme. Ei s-au multumit sa perpetueze invatatura dupa care Dumnezeu se gaseste in afara posibilitatii de a fi abordat de om; dupa care, omul ar poseda o inteligenta si o putere limitata.

Ori sufletul pastreaza amintirea lucrurilor. El isi aminteste experienta fiecarei vietii; in asa fel incat daca repeti cuiva un lucru precis, oricat ar fi de mincinos, acesta va deveni pentru el un adevar solid. Caci omul care cauta cu timiditate adevarul, are nevoie disperata de a fi acceptat, asa incat va apleca urecheala orice zvon irational. Asa incat daca spui cuiva fara incetare ca Dumnezeu este in afara lui, ca este mizerabil si rau , va veni ziua cand aceste declaratii devin convingeri in sufletul sau, si ii va fi greu sa revina asupra lor. Si cu adevarat aceasta s-a produs timp de mii de ani pe acest plan. Entitatile naive, mergand din viata in viata, erau fara incetare victimele acestor prelegeri. In cele din urma, dupa ce li s-a repetat de nenumarate ori ca erau perpersi, ca Dumnezeu nu era de fel in ei, conditionarea lor a fost asa puternica, incat au ajuns la convingerea absoluta ca nu sunt divini si ca unicul mod de a-l cunoaste pe Dumnezeu, de a se intoarce la El, era cea propusa de profetii, preotii si organismele religioase.

Cand omul a incetat sa accepte cunoasterea sa ca adevarata si esentiala, el a renuntat la suveranitatea si puterea sa; el a devenit om de turma- ceea ce a permis autoritatilor religioase si guvernamentale sa-l guverneze colectiv.

In timpul cand omul a acceptat sa creada ca era un mizerabil pacatos , si ca tatal nu este in ei, s-a separat in intregime de Dumnezeu. Aceasta credinta il va face sa-si reia corpul fara incetare. Caci atata timp cat el va continua sa intretina gandul dupa care el nu este divin si va gandi ca Tatal nu este in el, va fi sortit sa renasca aici. El va renaste aici, atata timp cat nu va fi constient de divinitatea lui si nu s-a reintegrat in Fiinta Suprema.

Incarnarea n-a fost conceputa ca o capcana, nici pentru a dura o vesnicie. Ea a fost conceputa ca joc, ca aventura, astfel ca Dumnezeu-omul sa-si poata exercita facultatile creatoare si sa exploreze Viata. Din nefericire, voi v-ati lasat inchisi atat de adanc in materie incat ati devenit oamenii insecuritatii, oamenii fricii, oamenii vulnerabilitatii, oamenii sortiti morii. Atat de bine ca ati invatat moartea si ati uitat Viata. Ati invatat suferinta si uitat bucuria. Ati invatat omul si ati uitat Dumnezeul- sublima inteligenta ce permite sa creati iluziile pe care le doriti.

Ati cunoscut multe vietii pe acest plan. Unii dintre voi ati cunoscut pana la 30 000; altii doar cateva. Si chiar daca vietile voastre pe acest plan n-au fost decat niste vise, jocuri, ori aventuri iluzorii, ele totusi au alterat constiinta voastra. Familia, societatea, instantele religioase si guvernamentale v-au amintit cat sunteti de nevoiasi si ca Dumnezeu este de ne ajuns, timp atat de indelungat, incat declaratiile lor au sfarsit prin a constitui un adevar permanent in spiritul vostru.

In acele zile, marea majoritate a oamenilor nu stiau ca erau dotati cu puterea de a intelege si de a fi orice lucru de asa maniera incat au permis instructorilor, religiilor sa le conduca viata si sa interpreteze pentru ei adevarul. Ei au permis altora sa complice si sa intunece adevarul curat care le-a fost predat de secole sa stie: TATAL SI IMPARATIA CERURILOR SUNT IN EI. Poate fi adevar mai frumos ? Cei care nu stiu inca se gandesc ca trebuie sa treaca prin dogme si mecanisme, daca putem spune, ca rituri, rugaciuni, cantece, posturi si meditatii pentru a intra in contact cu Dumnezeu si a atinge iluminarea. Astfel, cu aceste practici vom convinge intotdeauna mai mult sufletul ca noi suntem obiectul cautarii noastre-ca suntem departe de dragostea lui Dumnezeu si de intelegerea pe care cautam sa o obtinem deoarece suntem obligati sa ne chinuim ca sa o obtinem.

Acestea fiind spuse , religiile nu sunt de vina. Cei care le-au stabilit si propagat sunt fratii vostri mult iubiti, care incercand sa-si inteleaga divinitatea, valoarea si puterea lor, au supus pe fratii lor; dar supunandu-i , ei insisi s-au redus la o stare de sclavie. Actele lor, atat de pagubitoare cat pot fi, au ca fundament adevarul lor, pe care trebuie sa-l traiasca si intelege . Iubesc pe toata lumea , chiar pe preoti si ghicitori, deoarece si ei de asemenea sunt Dumnezeu.

A practica rituri si a adera la dogme nu este un lucru fals (cu toate ca se simte ca nu este o treaba total adevarata, caci vocea interioara-Dumnezeu-spune ca suntem deja ceea ce ne chinuim sa ajungem).

Eu am revenit in acesta lume pentru a va invata o cale mai buna. Am revenit sa va spun ca sunteti deja Dumnezeu. Si de asemenea , ca n-ati fost niciodata pe punctul de a gresi, ca nu v-ati inselat niciodata, ca nu sunteti creaturi nenorocite si demne de mila. Am venit sa va spun ca nu sunteti niste pacatosi si ca diavolul, aceasta nemaipomenita inventie, nu exista. In ziua in care veti intelege aceste lucruri, veti putea sa va intrebuintati timpul ca sa deveniti fericiti, sa fiti fericiti ca Tatal vostru. Tatal nu ste o fiinta manioasa, ganditoare si pioasa. El este esenta bucuriei pline si infinite.

Eu va spun ca Dumnezeu este in voi. El a fost tot timpul vietilor voastre. Voi sunteti chiar de pe acum Dumnezeu, caci Dumnezeu este inteligenta creatoare, care rezida profund in fiinta voastra-esenta care v-a iubit pana si in experienta limitarii.

Limitarea este o aventura, o experinera dar marea majoritate a entitatilor de pe acest plan, din nenorocire, inca o cunosc. Voi ati uitat ca exista un mod de viata mai bun ! Daca ati fi stiut ca este posibil sa depasiti starea corporala si toate universurile si toate planurile, voi n-ati mai fi ales limitarea. Daca ati fi stiut ca v-ati autorizat sa primiti si sa imbratisati toate gandurile, ati fi avut bucuria si pacea, mai mult decat in cele mai minunate visuri.

Gandul este ultimul creator. Orice gand va autorizati sa-l resimtiti, devine o realitate in viata voastra. Orice gand imbratisat, care trece de spectrul limitarii, se manifesta ca o largire in viata voastra. Este de ajuns deci ca sa mergi de la omul limitat la Dumnezeu nelimitat, de a va deschide spiritul si sa acceptati ganduri din ce in ce mai nelimitate.

Tot astfel cum ati devenit entitati demne de mila in interiorul vostru prin cunoastere tot astfel puteti redeveni Dumnezeu, veti redeveni in totalitate. Ca sa ne intoarcem la al 7-lea nivel de cunoastere, acela al Gandirii pure, adica fiinta ultima, unde sunteti puterea ultima toate

lucrurile, nu este nevoie decat de a sti ca Tatal traieste in voi. Sufletul vostru in profunzimea lui isi aminteste ca este divin. Aceasta cunoastere asteapta sa fie recunoscuta, de a deveni realitate prin experienta. O data ce ati recunoscut a fi Dumnezeu, aceasta experienta creaza experinetele care va fac sa intelegeti, veridicitatea cunoasterii in sufletul vostru; nimeni nu va poate da aceasta cunoastere ! Voi singuri o puteti obtine, si aceasta prin mijlocirea gandurilor voastre si emotiilor voastre.

Cand veti cunoaste ca Dumnezeu si voi sunteti unul, atitudinile de separare vor cadea si veti redeveni una cu Dumnezeu. Cand veti intelege ca inteligenta Tatalui este numai gand, fundamentul tuturor lucrurilor care sunt si care voi va permiteti de a fi tot gandul atunci veti fi tot ceea ce Dumnezeu este. Atunci va veti regasi libertatea, maretia si slava. Atunci nu va mai fi nevoie sa reveniti in acest cer ,viata dupa viata, va veti putea duce in alte ceruri unde va vor astepta aventuri mai marete.

Da, nu este nimic ce trebuie implinit pe acest plan decat de a fi-a fi ceea ce sunteti si ce sunteti; astfel cunoasterea unitatii voastre cu Dumnezeu se realizeaza, caci Dumnezeu este Fiinta; El este fiinta a toata viata. In fiinta-oricare ar fi exprimarea-sunteti total ceea ce Tatal este. Si aceasta este realizabil intr-o clipa, intr-o clipa !

Dumnezeu este aceasta clipa. Infinitul este acest moment. A fi Dumnezeu pentru totdeauna, este a trai total clipa, care este eterna, caci astfel traieste Dumnezeu. A fi si atat. Atunci sunteti una cu Tatal, cu Fiinta, cu Viata si corpul vostru isi ridica vibratiile in sfarsit pentru a deveni viata fara sfarsit. Atunci nu veti mai muri, veti fi atins al 7-lea plan, care este finalizarea tuturor lucrurilor, adica Gandul. acesta este un adevar.

Omul incepe sa se desprinda de limitare, caci numerosi sunt cei din planul vostru care-si pun intrebarea existentei lor, intrebandu-se de ce sunt sclavii guvernelor ipocrite, a unei societati ipocrite. Ei incep sa se iubeasca suficient si sa iubeasca si pe fratii lor suficient pentru a reusi sa strapunga constiinta limitata si sa se ridice deasupra ei. Ei se trezesc, incep sa cunoasca esenta din ei si din ceilalti-despre aceasta esenta care este dragoste si intelepciune. Ei observa ca profetiile, legendele si fricile care au dominat umanitatea timp de secole au fost fara consecinte, caci ei au supravietuit. Ei se intrebau cine sunt ei si de ce trebuie sa se teama de Dumnezeu si in acelasi timp sa-l iubeasca.

Constiinta se schimba pe acest plan. Valul inteligentei ingustandu-se, care a facut omul o creatura bestiala in generatie, incepe sa se ridice.

Timpul a venit ca noua constiinta sa rasara; la drept vorbind nu este chiar noua. Vetii cunoaste adevarul profund in voi si aceasta cunoastere va va permite sa vedeti pe deasupra credintelor si dogmelor ofilite-in eternul cer al Gandirii. Si in timp ce franghia din jurul gatului se va deznoda si cand bucuria va va curge in suflet, veti deveni incetisor acel splendid Dumnezeu care sunteti, era varsta actuala , aceea a Carnii, se sfarseste.

O noua era este deja la orizont, care va avea ca nume Era Iluminarii, de Spirit pur, era lui Dumnezeu. Este Era in timpul careai omul va cunoaste ca toti sunt egali si ca imparatia cerurilor a fost intotdeauna in el. Era Iluminarii va vedea omul reintorcandu-se la Gandirea nelimitata, la sublima imparatie a iubirii, a bucuriei si a libertatii. Cei care vor incarna noua Imparatie, nu vor mai fi nici stapanii razboaielor, nici tirani in mijlocul oamenilor, ci crainici ai pacii. Ei se vor ridica deasupra limitatii si a stagnarii pentru a spune:``Eu sunt Dumnezeu si va iubesc pe toti cei care ii vad caci eu sunt tot ceea ce vad si iubesc ceea ce sunt``. Cei care vor ajunge la aceasta intelegere, vor ridica fiecare constiinta in general, gratie luminii lor solitare. Si unul cate unul va veti intoarce la starea nelimitata, imbogatiti cu perlele intelpciunii in eternitatea dinaintea voastra.

Vietile voastre pe acest plan au fost o mare iluzie. Ele au fost un vis imens. Dar voi veti iesi din acest vis....intelegandu-l pe Dumnezeu, fiecare din voi. Va veni ziua in care, ridicand ochii veti observa un cer plin de nori si din mijlocul acestora va tasni stralucitoare lumini, si voi va veti spune ca stelele, ele insule , au venit sa se ascunda in nori. Si ceea ce veti vedea, umanitatea toata va vedea. Acest spectacol va contribui la trezirea voastra. Si veti intelege atunci ca invataturile mele sunt cu siguranta mari adevaruri, minunate realitati.

M Mi-ar placea sa stiu cum ne-am separat noi de Dumnezeu si de elementele ce faceau unitatea noastra la inceput .

R La inceput, cand fiecare din voi stiati ca sunteti una cu Tatal, Eul vostru-identitatea voastra-era Dumnezeu sub o forma ciudata, unica si viata consta in a trai emotia provocata de fiecare gand-dat fiind ca Dumnezeu este toata gandirea. Eul vostru era intact, nealterat, caci voi nu cultivati inca aceste atitudini in voi care limitau acceptarea Gandului sau pe Dumnezeu in fiinta voastra. Voi traiati in eternul prezent al fiintei si erati nelimitati in receptivitatea Tatalui.

Voi toti erati comparabili cu niste mici copii, caci nu era in voi nici o atitudine care ar fi putut strica puritatea fiintei voastre sau sa va limiteze exprimarea. Voi nu cunoasteti frica. Voi nu judecati. Voi nu stiati ceea ce era gelozia. Voi nu cunosteati moartea. Voi erati comparabili cu copii mici fara experienta despre toate acestea.

In acelasi timp, ca Dumnezei, voi aveati puternicul impuls creator, ce va permitea sa va exprimati emotiile in forme. Si aceasta putere a fost data fiecaruia in mod egal. Nimeni nu posedea mai mult sau mai putin decat vecinul sau. Cand ati inceput sa creati, spiritul de competitie s-a nascut in voi. Atunci ati simtit nevoia sa acaparati gandul creator al vecinului spre a-l dezvolta mai bine ca el. De ce credeti ca exista atatea specii de flori pe planul vostru ? S-ar fi putut imagina doar o specie de trandafir ar fi fost de ajuns ? Ori exista, cate specii ? Si cate specii diferite de fluturi ?

Pentru ce motiv Dumnezeii s-au pus in competitie unii cu altii ? Pentru ca unii s-au gandit ca, creativitatea lor nu era atat de ``perfecta`` ca cea a vecinului. Si au inceput sa-si simta inferioritatea in ei. Si ca sa compenseze acest sentiment, au incercat sa-l depaseasca pe vecin. Si cu cat gandul era mai implicat in procesul de competitie, cu atat se indepartau de la conceptia propriei lor perfectiuni, ei s-au separat de Dumnezeu, egalitatea tuturor lucrurilor.

Sentimentul separarii este ceea ce se numeste `` imperfectiune``; ea se naste in momentul in care incepem sa vedem anumite lucruri ca `` superioare`` altora. In realitate, nimic nu este superior, nici inferior, la orice ar fi : toate lucrurile sunt in egalitate in a fi. De asemenea, ele sunt intr-o stare de perfectiune sau, pentru a folosi un termen mai apropiat, intr- stare de a fi. Nu este decat atitudinea, gandirea gresita ca un lucru iese din perfectiunea de a fi.

Dar separarea cea mai notabila s-a produs cand voi ati luat in posesiune invelisul pe care l-ati creat. Pana atunci, cu toate ca ati inceput sa va desprindeti de totalitate, de ceea ce este, voi ati ramas inca constienti de divinitatea voastra si de imortalitatea voastra. Dar, odata in trup, cand ati inceput sa faceti experienta realitatilor materiei celulare, v-ati lasat prinsi in cursa mecanismelor-foamei, frigului, de exemplu; voi v-ati lasat prinsi in lupta pentru prezervarea a ceea ce ati devenit. Acest miraj al fiintei nemuritoare si infinite cu materia celulara a alterat foarte mult egoul original, prin faptul ca el era axat pe supravietuirea invelisului. Aceasta era epoca in care s-a nascut ceea ce se cheama ``pomul cunoasterii``, egoul alterat. Si a fost experienta emotiilor precum frica, competitia si gelozia inregistrate de sufletul vostru si programate in celulele voastre, care a marit mai mult alterarea egoului vostru, altfel spus, cunoasterea de voi insiva.

M Nu inteleg de ce Dumnezeii care isi cunosteau nemurirea , au sfarsit prin a crede in moartea lor. Cum de ideea mortii a incoltit in spiritul lor ?

R Vazand creatiile lor, astfel au cunoscut si acceptat procesul de schimbare ce se cheama ``moarte``. Caci vedeti voi, multe lucruri create au fost concepute pentru a servi drept hrana. Este ceea ce se cuprinde in termenul global de ``lantul hranei``. Flora a devenit hrana pentru animale, create de o echipa de Dumnezei. Si cand animalele au mancat plantele, echipa de Dumnezei care au creat plantele, au observat cu oroare ca creatiile lor erau micorate de o alta energie. Si ierbivorele constituiau si ele, la randul lor, hrana pentru animale. Si asa mai departe. Aceasta a fost una din modalitatile de competitie la care au recurs Dumnezeii. Era foarte umilitor pentru un zeu sa constate ca, creatia sa era mancata si asimilata de creatia altui zeu.

Moartea, maestre, a fost de asemenea cunoscuta prin invelisul omenesc. In vederea perfectionarii creatiunii cu numele de om, Dumnezeii, am spus noi, au luat-o in posesiune. Primele prototipuri nu erau deosebit de agile-animalele n-au intarziat sa si le faca hrana pe care le gaseau foarte gustoase ! Vazand toate acestea, Dumnezeii au luat la cunostinta de ceea ce se cheama ``moarte``. au conceput ideea de a imbunatati invelisul, de asa maniera incat el a fost mai putin vulnerabil animalelor carnivore.

In ceea ce priveste idila omului cu un Dumnezeu exterior lui, ea a inceput in timpurile in care Dumnezeii s-au indragostit de acest plan, cand ei au dorit sa cunoasca lucrurile pe care le-au creat si sa interactioneze cu ele; Dumnezeii au fost plante, animale, insecte, etc. Ei au fost toate aceste lucruri. Ceea ce doreau de aici inainte, era sa posede o forma, prin care sa poata domina toate creatiile lor. A fost ultima lor pasiune si creatie.

Cand Dumnezeii au luat forma de barbat si de femeie, grija lor principala a fost sa depaseasca in inteligenta animalele creatiei lor. Dar, facand aceasta, au cunoscut un mod de viata alterat. Caci, ironia era ca, atunci cand reuseau sa scape animalelor care ii vanau, erau incapabili sa scape atitudinilor lor de supravietuire. Deci, ele au fost cele care au mancat trupul lor caci cum se spune, devenim ceea ce ne sperie.

Din toate creatiile Dumnezeilor nici una n-a fost mai devastatoare decat frica. La umbra sa, intr-adevar expresia Vietii era considerabil reduca.

Cand Dumnezeii ca oameni au cunoscut moartea, ei nu au mai avut decat o singura dorinta: sa pota reface experienta paradisiului materiei si sa creeze mai mult in aceasta imparatie-asa incat au revenit pe acest plan de viata cu o mare nerabdare, inca o data si inca o data, ca astfel sa imbunatateasca cel ``putin`` ceea ce au perceput in fiinta lor si sa exprime `` mai mult``gratie puterii lor creatoare. Din dorinta de imbunatatire si atitudinea care decurge ca Dumnezeii, s-a inchis in lumea materiei, atat de bine incat au sfarsit prin a uita total de divinitatea si imortalitatea lor. De altel, de cand cu elaborarea creatiei, si-au pierdut incetul cu incetul simtul unitatii cu toata viata- altfel spus- inainte chiar de a se indragosti de acest plan-prin faptul spiritului lor competitiv si de aparitia judecatii, a constientei de ``mai mult`` si de ``mai mare``.

Permiteti-mi sa va spun urmatoarele, maestre: Unitatea voastra nu este departe de voi decat de o clipa, de o respiratie. Cand in profunzimea fiintei dvs doriti sa nu mai fiti separati de orice ar fi, aceasta devine o realitate. Nu sunteti separati de totalitatea Gandirii decat prin atitudinile de gandire, de limitare, decat prin identitatea voastra alterata. Cand veti goni gandurile judecarii, veti regasi totalitatea gandirii si nu veti mai cunoste despartirea. Atunci veti fi o lumina pentru alte entitati in cautarea unei puneri de acord cu Tatal.

M Eu stiu ca noi suntem in realitate perfecti, ca suntem Dumnezei si ca vom trai vesnic. Dar aceasta cunoastere nu pare sa micsozeze sentimentul pe care il am uneori, de a trebui

sa fiu atenta si sa ma protejez. Cum pot sa rezolv aceasta iluzie a mea- acest sentiment ca trebuie sa fiu atenta, care aparent ma impiedica de a exprima liber ceea ce sunt in realitate.

R Animalele sunt dotate cu un minunat instrument de autoconservare; instinctul de supravietuire care a fost programat in celulele lor, in sfarsit ca sa poata trai, cunoaste si evolua. Cat despre om si el este de asemenea dotat cu instinctul primordial de supravietuire. Este inscris in genele lui si transmis din generatie in generatie. El este intiparit in celule lui, asa fel incat sa-i asigure protectia. Omul este intr-adevar gol la nasterea lui. Nu poseda nici colti, nici coarne. El nu este nici foarte agil, nici extrem de suplu. Auzul sau nu este extraordinar de fin si vederea lui nu ii este patrunzatoare. Omul este o realitate extrem de rafinata, remarcabil independent, cu instinctul de conservare care se manifesta cel mai bine prin prudenta si izolare. El este dotat cu aceste calitati. Daca n-ar fi fost el, n-ar fi putut supravietui si deveni minunata multime creatoare, capabila de a gandi si evolua, care este in realitate.

Atunci cand ati ales de a va lua libertatea de spirit, in fine, de a face experienta in materia compacta, dvs v-ati gasit indeaproape amestecata cu schema instinctelor corporale ceea ce era necesar pentru exprimarea pe acest plan. In consecinta, este obligatoriu fricos, nedecis, precaut, el are obligatoriu spiritul de turma;acesta este un mare adevar.

Prudenta nu este zadarnica, trebuie sa fii prudent pentru a trai ca om. Nu este ceva ce trebuie sa-ti ierti, dar ceva ce trebuie sa accepti ca necesar la apararea invelisului. Dar mergeti mai departe in aceasta cunoastere.Acum ca ati inteles ca corpul v-a protejat, ca el a permis infimei dar minunatei scantei care sunteti, sa evoluati in aceasta lume, este timpul de a transcede carnea si sa ajungeti la aspectele nemuritoare a fiintei dvs: spiritul si sufletul. Este timpul acum ca, spiritul sa puna stapanire pe trup pentru a-l proteja si aceasta gratie inteligentei nelimitate.

Ceea ce s-ar cuveni acum este de a deveni Dumnezeu care esti permanent...infailibil...suveran ...EU SUNT. Dar trebuie sa treceti peste iluzia care va spune ca nu sunteti apt. Si cum o veti trece ? Pur si simplu eliminand-o din spiritul dvs. Ceea ce gandesti si simti, devine realitate-chiar daca nu este in aceasata dimensiune. Cand imbratisezi gandul dupa care dvs sunteti Dumnezeu, principiul EU SUNT deveniti imediat.

Iubiti ceea ce sunteti, maestre. Iubiti ! Aflati ca veti fi pentru totdeauna, ca sunteti Dumnezeu. Aflati-o! Simtiti-o ! Imbratisati acest gand. De fiecare data cand instinctul care va protejeaza in decursul timpurilor vine sa va sfideze, recunoasteti-va imortalitatea si nelimitarea. Sufletul vostru va transmite acest gand celulelor corpului dvs si acestea vor exulta (triumfa); si corpul dvs se va conforma cu bucurie gandurilor nelimitate ale marelui Dumnezeu ce il ocupa.

Mai inainte el se arata indecis si prudent, de acum inainte el va sti ca Dumnezeu nelimitat, rezida in celulele sale, atat de bine incat vibratiile sale se vor intensifica si se va uni din nou cu Dumnezeu EU SUNT.

A fi mai mult decat ``dvs`` maestre, inseamna a strabate frontierele incertitudinii voastre. Si cand dvs care ati beneficiat de protectia invelisului vostru, cereti sa dominati tot ceea ce cunoasteti, corpul va fi invantat de a va asculta.

Iubiti-va maestre, in intregime. Iubiti Viata-toata Viata ! Facand-o, veti recastiga unitatea, pot sa va asigur, si aceasta gratie unei atitudini si intr- o clipa. Nu este nevoie decat de un lucru- a cunoaste.

CAPITOLUL 15

REINCARNAREA

**ATI REVENIT IN ACEASTA LUME PENTRU A FACE EXPERIENTA LUI
DUMNEZEU, PRINCIPIUL EU SUNT
ACEST PRINCIPIU SE APLICA LA ORICE ATITUDINE, EMOTIE SAU
ILUZIE CREATA IN IMPARATIA GANDULUI AVAND CA NUME DUMNEZEU**

M Nu am venit cu intentia de a va pune o intrebare specifica caci ma gandeam ca raspunsurile pe care le veti da vor fi valabile pentru fiecare din noi.

R Este adevarat. Si ele asa au fost.

M Totusi, v-as pune doua intrebari de ordin general. Ne-ati spus ca la plecarea noastra de aici ne vom indrepta invariabil spre timpuri mai bune.

R Este exact. Parasind aceasta existenta, veti avansa spre un frumos moment de a fi, caci in fiecare clipa viata dvs va deveni mai frumoasa.

M Puteti sa ne vorbiti putin de mecanismele reincarnarii ? Intr-adevar, ma intreb de ce revenim aici dupa ce am cunoscut o lume mai buna. Este pentru a invata ceva ?

R Mai intai , ce va face sa credeti ca aceasta lume nu va va oferi o viata mai buna in viitor ?

M Aparent este o lupta pentru a trai; in plus multa tristete si suferinta carora trebuie sa le dai de capat. Aceasta este o evidenta, incat greu se poate inchipui o ameliorare notabila in viitorul apropiat.

R Ultima suferinta, maestre a fost foamea. Toata lumea suferea de foame. Miza a fost atunci de a munci din greu si a castiga un ban, o rupie sau o drahma care iti permitea sa-ti cumperi o paine, putina branza si un vin mediocru. Acum, priviti, ce se petrece; fiecare se zbate ca sa piarda cateva kilograme, toata lumea are ce sa manance, multi sunt grasuti. Peste toate acestea vine cineva si spune: ``dar, iata, nu este prea convenabil! `` Asa incat oamenii se priveaza de hrana...Viata nu este ca o aventura ?

M Foarte bine, dar nu sunt sigura ca va pot urmari. Im pare ca spuneti ca aceasta viata ar fi circulara. Acest cerc n-are sfarsit ?

R Viata nu procedeaza ca un cerc, nici nu se repeta; ea se schimba mereu si in acelasi timp evolueaza spre neschimbare, ea intelege toate lucrurile si creaza clipe in virtutea existentei sale; se creeaza pe moment conform atitudinii fiecaruia. Sunt atitudini impotriva vietii care fac sa para circulare schimbarile sale.

Reincarnarea este cu siguranta un adevar. A se reincarna inseamna pur si simplu a-si depune corpul-acesta moare din pricina atitudinii impotriva lui- si a-si lua un altul in aceasta lume sau orice alta lume in plan material.

De ce unii revin aici ? Pentru ca vor. Va ganditi- a fi facuta pentru a reveni aici ? Ca cineva v-ar fi respins din planul in care erati, oricare ar fi planul, si v-a constrans sa renasteti pentru singurul scop de a lupta si deveni complet dependenta de egourile din jurul dvs ?

Daca sunteti aici nu este in virtutea unui decret, maestre, caci nimeni n-a putut sa va constranga. Dvs ati decis sa reveniti in acesta lume. Dvs ati dorit sa va exprimati pe acest plan din nou. Daca vreti sa gasiti un responsabil pentru necazurile dvs, atunci intoarceti-va catre dvs insiva. Purtati intreaga responsabilitate pentru frumusetea dvs, de fiinta dvs, de viata dvs , ca aceasta ar fi dureroasa sau minunata. Ar fi timpul sa intelegeti !

Nimeni n-a fost fortat vreodata de a se reincarna pe acest plan. Din pricina ca omul traieste aici din vremurile cand credea ca nu mai sunt alte planuri de existenta.De indata ce si-a pierdut corpul si se simte despartit de legaturile emotive si de jucariile sale, se grabeste sa revina, caci el nu vede alt cer; si cum el nu vede, efectiv nici nu este.

Singurul motiv al prezentei dvs aici este vointa dvs; sunteti aici din cauza unei nevoi pe care o aveti. Si acest motiv poate fi sentiment sa-l exprimati pe acest plan de iluzii- si aceasta pana la saturatie. In ziua in care v-ati plictisit si va este de ajuns, va veti indrepta spre o alta emotie. Este simplu ! Utopia poate ea atinge necazul si suferinta situatiilor infernale ? Sigur. Este suficient sa ne schimbam atitudinea.

Ati revenit pentru a-L cunoaste pe Dumnezeu, de a intelege Sinele, de a face experienta principiului EU SUNT. Acest principiu se aplica la tot ce omul este-orice atitudine, orice emotie, la orice rol, la orice situatie iluzorie creata in imparatiile Gandirii numite Dumnezeu.

Stiti pentru care motiv identitatea dvs este cea care este la ora actuala ? Pentru ca in trecut v-ati asumat un mare numar de alte roluri, acum faceti inca o experienta. Pentru ce nu v-ati nascut intr-o familie de sarantoci si mai degraba intr-o familie instarita ? Pentru ca ati fost copilul murinde de foame si ati dorit sa fiti in bogatie. Si ati devenit. Si de ce nu sunteti brutar ? Pentru motivul simplu, maestre, ca ati fost . In prezent sunteti entitatea care cumpara paine pentru a hrani familia sa.

Ceea ce este minunat in aceasta imparatie este ca, este continua si schimbatoare si ca va este cu putinta sa jucati rolul ales de dvs. Si in timp ce evoluati pe scena vietii, intalniti situatii care va permit sa va jucati iluziile si care sunt cea mai buna ucenicie. Pe aceasta scena sunteti libera sa deveniti rege ori cersetor, iubitor ori iubit, sclav sau om liber-orice iluzie care procura sufletului intelegerea de care are nevoie pentru a se realiza.

Sunt multe experiente ce va raman de facut, maestre, caci sunt situatii pe care inca nu le-ati cunoscut si diverse tipuri de entitati ce n-ati fost inca. Exista in aceasta lume entitati traind intr-o sublima seninatate si ale caror nevoi sunt foarte simple. Si daca au nevoie de ceva, fac sa se manifeste obiectul nevoilor si dorintelor lor. Ei cunoasteau fericirea si bucuria, maestre-atitudini de spirit si aventuri spirituale pe care dvs inca nu le-ati ales.

Va ramane de trait pentru multe motive. Dar stiti care este cea mai frumoasa dintre ele? Sa traiti pentru viata insasi. Atunci maestre, redeveniti Dumnezeu, in totalitate.

V-ati intimidat si ati acceptat un rol de sustinator, care cere munca si competitie, un rol care implica un ideal, suferinta, nevroza. L-ati acceptat ca parte a dvs asa incat a devenit realitate. In acelasi timp, va puteti da seama ca nu reprezinta decat o mica parte din alegerile posibile, este suficient sa va autorizati sa distingeti celelalte parti.

Viata aici, abstarctie facand de evenimentele care au marcat povestea dvs, este cu adevarat superba. Din nenorocire, locuitorii oraselor, care traiesc in mijlocul stagnarii si greutatii constiintei sociale, isi inchipuie ca acest loc este nenorocit si demn de mila. Este suficient sa gasiti curajul in voi de a va departa de idealurile si intimidarile exercitate de catre constiintele inconjuratoare, sa mergeti in regiuni inca salbatice si sa traiti in unitate cu Dumnezeu in voi pentru a observa ca Viata este o splendoare; ca ea este continua, nelimitata si frumoasa.

Daca ati revenit pe pamant, maestre, este pentru a trai. Numai ca n-ati rupt catuselile care va inlantuie in acest plan, astfel incat nu puteti cunoaste maiestatea lui Dumnezeu si a Vietii. Nu vi s-a intamplat inca sa mergeti pe un ghetar sau pe o cornisa stancoasa; nu v-ati uitat pe geam iarna sa observati prigoria de zapada stralucitoare. Nici n-ati stat in profunzimile unei grote, nici n-ati mers in desert si sa observati sarpele in cautarea hranei. Si n-ati dormit singur intr-o mare piramida, nici explorat locuri pe care nimeni inca nu le-a vizitat. Exista o multime de asemenea locuri. N-ati navigat pe imensul ocean si sa observati sariturile pestilor enormi, n-ati urmarit cerbul in padure toamna.

Dvs n-ati facut mare lucru care sa va poata inflacara si entuziasma. Nici una din aceste experiente nu contine ceva ce s-ar sinchisi de diplomele dvs, de statutul dvs social sau de varsta trasurii dvs.

Este vorba aici de fatete de viata despre care va ramane sa faceti experienta. Experienta lor va va aduce sfarsitul nevrozelor, temerilor, tracasariilor si intrebarilor dvs. Si uneori vi se va parea ca explodati ce bucurie , dar daca ar fi fost cineva, v-ati fi intimidat. Aceasta este natura dvs. Nu este nimic de reprosat in asta. Doar ca nu va dati voie sa traiti toate optiunile oferite in aceasta lume; v-ati impus cu duritate sa atingeti un ideal iluzoriu, complet strain bucuriei si libertatii de a trai.

Daca nu vreti sa reveniti aici, nu reveniti. Nu este o obligatie, eu insumi n-am revenit niciodata. M-am inaltat odata cu vantul, luand cu mine tot ceea ce eram. Facand-o , am devenit o entitate libera. O entitate pe de-a-ntregul libera ! Motivul este ca am depasit toate lucrurile ce se implinesc aici, in aceasta viata. Eu m-am iertat si am imbratisat aceasta viata, apoi m-am ocupat de aceasta treaba ce consta in a deveni Dumnezeu. Ori daca un barbat nestiutor si nevoias ca mine a reusit, maestre, si dvs sunteti cu siguranta apta.

Mijlocul de a sfarsi cu reintoarcerile aici este de a va trai viata, de a o iubi si de a deveni parte a lucrurilor foarte simple. Astfel va veti debarasa de idealurile intimidante care limiteaza si reduc libertatea de viata. Veti trai in libertatea voastra iubindu-va si nemaicomparandu-va cu altcineva.

Cand veti inceta sa mai traiti dupa imaginile societatii si in schimb traiti dupa propriul ideal, propriul adevar, de felul chiar in care acest ideal si adevar se prezinta in dvs insiva; daca va iubiti fiinta eterna, veti fi una cu vegetatia si pestii si de asemenea cu toata viata. Atunci veti putea spune:`` Aceasta experienta s-a terminat pentru mine. Am iubit ansamblul de viata de aici, deci eu sunt gata pentru o noua aventura: sunt gata pentru o impartie indepartata si o noua inteligenta si un fel de a fi in intregime diferit. Atunci veti parasi acest plan cu slava-asa ca mine odinioara.

Eu sunt indragostit de acest plan. Parcurg deseori vaile sale. Suflu in arborii sai si iau parte la rasul copiilor. Eu cunosc bine viata aici, ca am profitat de toate valorile ei. Dar mai presus de orice, cunosc suferintele locuitorilor ei, fratii mei mult iubiti. Cunosc de asemenea solutiile, cu toate ca nu vor folosi prea mult daca nu vor fi aplicate.

Daca va exprimati aici, ca si restul locuitorilor acestui plan, este ca ati vrut. Aceasta este reincarnarea.

M Va multumesc. Acum trebuie sa ma gandesc la ce ati spus.

R Da, faceti-o, caci, facand-o, poate va veti hotari sa aratai mai multa bunatate fiintei dvs si-i veti lasa mai multa libertate ca sa respire mai bine.

M Ma gandeam daca puteti sa ne povestiti putin ce faceti cand nu sunteti comprimat intr-un invelis.

R Sunt ocupat ca dva sa ma exprim; ceea ce ne deosebeste este ca exprimarea dvs este limitata si a mea nu. In exprimarea mea ating hotarele timpului etern, caci eu nu-mi inchipui un sfarsit al fiintei mele, un astfel de sfarsit neexistand. Si intr-adevar merg ca vantul, caci asta a fost ultima mea dorinta.

Sunt fericit. Si va observ viata voastra, femeia cu a sa, barbatul intr-a lui. Descopar iluziile voastre in aceasta lume si rad, in timp ce ele sunt grave in ochii vostri si va umple de spaima. Rad pentru ca stiu ca sa le anulati ar fi suficient sa va mariti perspectiva-caci sunt multe alte lucruri de descoperit.

Sunt fericit, maestre, si multumit de a fi ceea ce sunt. Si cand nu sunt in identitatea pe care o iau aici, sunt Cel Care Este, fundamentul a toate lucrurile. Caci al 7-lea nivel consta in totalitatea Gandirii, el este Marele Neant care mentine pe orbita planetele, care asigura coeziunea celulelor voastre, care cuprinde toate lucrurile, si aceasta pana la hotarele eternitatii intregi. La drept vorbind pentru o entitate de la al 7-lea nivel, nu mai exista nivel; nu mai este decat a fi. Ea a devenit sensibila la totalitatea lucrurilor, la cunoastere, la gand.

Vedeti ce vrea sa insemne a fi Gandul, pana unde un gand poate calatori ? Puteti depune un gand pe suprafata Soarelui ? Sau poate pe fata neluminata a Lunii ? Sau pe o mica ori mare stea de pe cerul vostru ? Puteti adresa un gand unei entitati de pe un plan diferit de al vostru ? Da, o puteti face in mai putin de o secunda. Aceasta capacitate de a fi este in voi. Voi sunteti entitatea care refuza exprimarea; daca vreti, ea se realizeaza imediat.

M Este evident ca este o turnanta de unde se observa de ce se revine neobosit pe acest plan.

R Da. Si are ca nume fericirea. Si o veti atinge in ziua in care nu veti mai dori sa fiti altcineva decat dvs, nici sa va aflati altundeva decat acolo unde sunteti; este turnanta numita realizare.

O ultima chestiune, maestre. Spuneti ca ceea ce este pentru dvs durere, necaz, nenorocire, este de multe ori bucurie pentru o alta entitate. Fiecare aici este fericit de viata sa. Cu toate ca nu stiti, intretineti un ideal comic, ce va face sa fugiti in toate directiile pentru a va schimba obiectele in bleu, in lavand, in roz.

Fiecare este fericit aici, deoarece poate face ceea ce vrea sa faca. Daca cineva vrea sa fie bolnav, devine. Daca cineva vrea sa fie nenorocit devine-pentru ca aceasta este vointa, pentru ca aceasta este ``fericirea`` lui.

Fiecare aici apreciaza pe fata existenta sa, caci altfel ar muri fara intarziere. Devenit batran, fiecare va muri oricum, deoarece se gandeste ca este o obligatie. Intr-o zi, maestre, cand vei avea o stare de bucurie si de pace profunda, va veti da seama, numai privind in jurul dvs, ca toata lumea este foarte fericita in exprimarea ei, oricare ar fi ea.

M Pot sa va mai pun o intrebare ? Cum mi-ati spus ca am avut diferite identitati in vietile anterioare, puteti sa-mi revelati ce am fost in aceste vieti ?

R Maestre, daca ar trebui sa va relev in amanuntime ``analele`` pentru a folosi un termen consacrat, am ajunge in viata viitoare si nu am termina, caci ati cunoscut 22 346 de vieti si o jumătate. In consecinta, daca doriti sa va vorbesc despre trecutul dvs trebuie sa imi precizati epoca, tara, iluzia pe care doriti sa va dezvalui si sa ii provoc manifestarea.

Maestre, am observat ca numerosi din cei ce vad viata aceasta ca banala si dura, se delecteaza a trai in trecut. Poate deslusesc vreo salvare, o stima le lipseste in prezent. atat de bine incat povestesc despre trecut cu un romantism exagerat. Caci daca viata este monotona si plicticoasa, ei pot totdeauna sa traga concluzia ca au fost niste eroi in razboi, ca au lasat nenumarate femei plangand si la revenirea lor intregul oras era intr-o bucurie timp de nu se mai stie cata vreme. Sau se pot vedea ca femei remarcabil de frumoase, cea mai frumoasa la timpul respectiv si care avea toti barbatii la picioarele lor.

Lasati-ma sa spun ceva de care fiecare poate profita. Voi toti ati trait un anume numar de vieti. Si aceste vieti au fost celebre si romantice, mizerabile si barbare, formidabile si infame. Dar in aceste vieti, toti fara exceptie, ati fost mai putin admirabili decat in prezent. In acest prezent voi sunteti mai sublimi ca niciodata, maestre, caci sunteti produsul cunoasterii castigate prin experienta tuturor vietilor voastre. Prezentul, maestre, a fost obiectivul de ceea ce a fost, intotdeauna.

N-ati fost niciodata mai bine decat ceea ce sunteti in prezent, oricare ar fi deghizarea voastra, oricare ar fi iluzia voastra, experienta voastra, caci intelepciunea si dragostea voastra sunt mai mari ca niciodata. Daca v-as duce pana la a cincea viata, numarand de la aceasta, nu veti fi capabil sa va recunoasteti in asa masura elementul numit Sine, s-a rafinat. Daca entitatile din vietile voastre de atunci v-ar vedea in prezent, ele ar spune despre voi ca sunteti cavaleresti, geniali, eretici; vor spune de dvs ca sunteti ``posedati``, atat inteligenta voastra a evoluat in raport cu acele zile.

Nu este prea recomandabil de a vrea sa stiti cine ati fost in trecut. Caci fiind in cautarea raspunsurilor in trecut, voi nu veti trai acum momentul vietii si nici nu veti vedea raspunsurile ce comporta viitorul vostru-sunteti mult prea ocupati sa va uitati in spatele vostru, in felul acesta nu veti putea vedea prezentul care vine. Sunteti curiosi sa stiti cine ati fost, maestre, si in schimb nu stiti cine sunteti in prezent.

Este bine de stiut ca ati mai trait, aceasta asigurare este ca o speranta pentru viitor. Dar frumusetea fundamentala care a cunoscut toate aceste experiente ramane linistita sa reflecteze si sa astepte sa fie trezita, sa afle care este Dumnezeu suprem, care are puterea de a crea viata ei, cine poate alege sa o faca si sa se implineasca dupa chipul sau.

Invatati a trai in acest prezent. Momentele prezentului sunt virgine, ele sunt ingaduitoare. Puteti face din ele ceea ce atitudinile declara ca sunt. Puteti fi nemulțumit, indurerat, intristat, nenoriocit-toate acestea intr-o clipa. Apoi urmatoarea clipa puteti schimba atitudinea si fii incantator si liber, seducator, debordand de fericire si viata-chiar in aceasta clipa; apoi in clipa urmatoare, neafectat de cele doua clipe precedente, puteti deveni posac, stralucitor, devotat, plin de remuscari-totul dupa pofta dvs.

Ceea ce are importanta, maestre, este de a sti cine sunteti acum si sa faceti in asa fel ca sa fiti fericit in aceasta viata, aici. Daca doriti sa puteti sa va amintiti aceasta viata intr-un timp viitor, incercati sa faceti memorabila fiecare clipa, sa ramana vie pentru totdeauna in sufletul vostru; daca doriti sa traiti in infinit trebuie sa incepeti sa invatati sa traiti din plin fiecare clipa.

M Poate imi puteti spune ce vedeti in viitorul meu ?

R Cine veti fi in viitor ? Vetii ramane intotdeauna dvs insiva. Cu toate ca ochii, culoarea pielii si masca dvs se vor schimba, veti ramane dvs insiva. Vetii fi intotdeauna sufletul, spiritul-Dumnezeu, a fiintei dvs, ceea ce sunteti acum. In viata dvs viitoare veti fi personajul iluzoriu pe care l-ati hotarat sa-l descrieti. Si daca veti reveni pe acest plan, veti trece prin procesul nasterii si veti crea fructul din matrice conform modelului specific pe care dvs l-ati conceput si veti veghea ca el sa mearga pana la capatul jocului, al iluziei pe care ati ales-o pentru aceasta existenta. Dar tot atat de bine puteti sa va eliberati de iluzie si sa mergeti spre un plan superior de constiinta.

Invatati maestre, sa traiti in prezent. Fiti minunati in acesta viata si faceti experienta de dvs insiva. Calariti vantul, trimiteti un gand pe Luna, cu entuziasm, depuneti un gand minunat pe Soare, ca sa stie cine sunteti. Asezati-va pe o stea. Vorbiti cu apa. Toate acestea sunt dvs, toate acestea sunt Dumnezeu, toate acestea sunt viata.

M Va multumesc. O ultima intrebare:Puteti sa-mi spuneti spre ce plan progalez ?

R Spre Dumnezeu, maestre. dvs progresati spre divinitatea dvs-sunteti pe punctul de a va cizela divinitatea dvs. Ati venit in acesta lume ca Dumnezeu, v-ati amestecat cu carnea-v-ati expus la foame, la frig , la caldura, la frontiere teritoriale-si v-ati pierdut simtul divinitatii dvs, puterii dvs, inteligentei dvs, totdeauna pertinenta venind de hac la toate. Aceasta a provocat atasamentul dvs la acest plan, la acest plan care de asemenea progalez spre al saptelea.

Avansati catre al saptelea plan de constiinta, acela ce consta in cunoasterea lui Dumnezeu in toate lucrurile; dar deasupra acestei cunoasteri sta autorul acestora, adica dvs si nimeni altul- dvs sunteti singurul autor.

M Asa sa fie !

R Si asa va fi !

CAPITOLUL 16

STIINTA CUNOASTERII
TOATA CUNOASTEREA VINE DE LA SPIRITUL LUI DUMNEZEU
SI SPIRITUL LUI DUMNEZEU PULSEAZA PERMANENT PENTRU CA NOI
SA MERGEM LA SURSA CUNOSTINTELOR
VOI SUNTETI CAPABILI SA CUNOASTETI TOTUL

O multime de oameni pe acest plan binecuvantat se chinuie pentru a obtine ``iluminarea``, o stare de mare pret. De altfel, putini stiu ce inseamna acest termen. A fi iluminat inseamna simplu `` a fi in lumina``, a avea cunostinta de, adica a avea la dispozitie cunostinte in vederea aplicarii lor. Si cum se ajunge la iluminare ? Nu prin initiere. Singurul mod de a-l obtine este de a permite gandului sa patrunda spiritul si sa inteleaga.

Cunosterea este importanta caci ea iti da libertatea de a alege, ea permite de a construi imperii infinite. Avand-o, frica dispare, caci nimic si nimeni nu poate constitui pentru noi o amenintare, supunere sau intimidare. Cand frica primeste lumina cunoasterii, este ceea ce se cheama ``iluminare``.

Pe masura ce primim cunostinte, noi putem impinge mai departe observarea si investigarea lucrurilor care sunt. Toata cunoasterea primita serveste de trambulina pentru alte cunoasteri. Ea ne impinge sa dezvoltam, sa largim simtul identitatii noastre; fiecare cunoastere face sa dea inapoi hotarele limitarii.

Mi-ar place sa va introduc in stiinta cunoasterii, sa va invat in ce maniera puteti capata capacitatea de a cunoaste totul si de a deveni Tot Ceea Ce Este, Dumnezeu, adica cunoastere, Gandire nelimitata.

Pentru inceput, trebuie sa va reamintesc ca totul exista gratie Gandirii, adica Spiritului lui Dumnezeu. Si trebuie sa stiti ca fiecare entitate, fiecare lucru, este inconjurat de un camp luminos. Gratie luminii, imaginea unui gand este pastrata de idealul fizic corespunzator creat in forma fizica. Prin campul lor luminos, entitatile si lucrurile emit si primesc ganduri.

Priviti acest covor, aceasta planta sau mana voastra sau o alta entitate. Ce au in comun toate acestea ? Faptul existentei lor. In virtutea existentei lor, fiecare obiect, fiecare entitate poate emite nu numai propriile lor ganduri , dar si cele captate de la anturajul lor. Covorul etern este constient atat de culorile sale cat si de persoana asezata pe el- o planta este constienta de incaperea in care se afla. Si acesta constienta gratie campului de lumina in care se scaldă, face apoi intoarcere la fluxul de cunostinta, la fluxul gandirii. In fiecare clipa, constienta entitatilor si lucrurilor se schimba, in asa fel incat Dumnezeu, fluviul Gandirii prin care totul exista, se misca sau se dezvoltă continuu.

Fiecare constelatie, fiecare particula de praf, fiecare entitate- atat vizibila cat si invizibila, din acest univers, ori din oricare altul-emite ganduri, din fiinta sa, care ganduri se reintorc apoi la Spiritul lui Dumnezeu, adica ala locul lor de origine. Totul se intoarce la Gandire si aceasta intoarcere face posibila cunoasterea.

Mai sus am spus ca, corpul fizic este inconjurat de un camp de lumina; este ceea ce se cheama aura sau campul auric.

Aura este ceea ce da coeziune materiei. Gratie procedurii Kirlian, oamenii vostri de stiinta pot fotografia aura inconjurand invelisul, totusi nu este decat aura fizica, aura exista de fapt in toate planurile fiintei.

Aura fizica este un camp electromagnetic incarcat pozitiv sau negativ (ceea ce formeaza ciucuri albastri imprejurul unui corp). Dar intr-un plan superior aceasta impartire in plus sau in minus dispare, aura devine atunci o sfera de lumina nedivizata, adica energie pura.

Este aceasta sfera de lumina neimpartita care constituie spiritul fiintei voastre- ceea ce numesc eu Dumnezeu fiintei voastre. Spiritul fiintei voastre este in legatura directa cu Spiritul lui Dumnezeu, fluxul Constiintei care cunoaste toate lucrurile. Prin spiritul vostru pot trece gandurile fluviului Gandirii- al cunoasterii-acest mare si puternic camp. Valoarea gandurilor pe care le puteti cunoaste depinde de calitatea propriilor voastre ganduri, caci aura voastra atrage la voi ganduri de valori similare cu ale voastre.

Spiritul este intr-un fel comparabil cu o sita asezata spre marginea fluviului Gandirii. Lumina este cea care va permite sa mergeti la sursa, la spiritul lui Dumnezeu, care produce toata cunosterea. Si astfel v-ati oferit aptitudinea de a cunoaste tot ceea ce doriti sa cunoasteti, in masura in care aveti acces la fluxul continuu al constiintei, al fluviului Cunosterii.

Constiinta este ca un curent prin care intreaga voastra fiinta este alimentata- intelegand fiecare celula a corpului dvs-caci gandirea este cea care hraneste orice viata si ii da existenta. Voi trairi din gandurile ivite din fluxul constiintei. Cum corpul vostru e hranit de substantele nutritive aduse la celule prin sange, tot asa intreaga voastra fiinta este intretinuta prin substanta gandirii emanata de fluxul constiintei.

Fiecare clipa a existentei voastre este creata prin gandire. Voi va hraniti continuu cu fluviul Gandirii. Gandurile sunt apoi resimtite in sufletul vostru, ceea ce va hraneste si va dezvolta. si gandurile fiintei voastre astfel dezvoltate, se reintorc la fluviul Gandirii, si care dezvolta constiinta a toata viata. Admitem ca dvs considerati un gand in acesata clipa si ca il resimtiti. El este inregistrat in sufletul vostru ca valoare electrica. Si acest gand poate fi captat de catre altcineva care il va utiliza. Toata lumea are acces la gandurile voastre si dvs insiva va puteti hrani in constiinta oricui.

Fluxul constiintei se compune din suma gandurilor emise de catre entitati si lucruri. Si aceste ganduri sunt de valori foarte diferite. Unele vibreaza cu frecventa joasa-sunt cele apartinand constiintei sociale. Altele vibreaza cu o frecventa ridicata, acestea sunt gandurile supraconstiintei.

Constiinta sociala este grea si apasatoare; in acelasi timp mai usoara decat aerul. Putem spune ca cele mai multe entitati pe acest plan sunt in contact cu gandurile acestei constiinte, este vorba de ganduri reduse, foarte inchistate ce contin judecati dure, raportandu-se la supravietuire si frica-in special cele ale mortii, atat ale corpului cat si ale egoului. Sunt ganduri avand legatura cu nevoile fizice , ale securitatii, ale muncii si la imbogatirea materiala; de ganduri in raport cu adaptarea sau neadaptarea cu binele si raul, preocupari de moda, de frumusetate fizica, de imbatranire, de boala, de moarte; intr-un cuvant sunt tot atatea ganduri de frecventa joasa. Si cum ele sunt predominante in societatile noastre, ele isi fac usor drum pana la campul dvs auric. Hranindu-va si hranind, contribuiti la alimentarea si perpetuarea constiintei limitate si stagnante.

In marile orase constiinta este deosebit de limitata, din motivul ca un mare numar de locuitori sunt prinsi in competitie, foarte constienti de timp si de moda, speriasi si intoleranti, in asa fel incat marile orase sunt ca infasurate intr-un nor gros de ganduri. Locuitorii altor universuri care vin in acesta lume, vad orasele voastre prinse ca intr-o plasa densa de lumini multicolore-sunt toate gandurile cu frecveta joasa de constiinta foarte limitata.

Frecventele de gandire superioara, corespund fiintelor vietii, armoniei, unitatii, dragostei, bucuriei, intr-un cuvant, sunt cele ale supraconstiintei. Este mai usor sa le simti in locuri retrase si salbatice. In aceste locuri viata este simpla, ea nu este impartita dupa timp si e in armonie cu ea insasi. In aceste locuri, departe de gandirea stagnanta si de judecatile oamenilor, puteti simti bataia inimii a propriei dvs constiinte.

In ce mod gandirea este ea luata de la fluviul constiintei ? Gandirea este intai coborata, devenind astfel lumina. Cand un gand vine in contact cu spiritul fiintei dvs, sfera nedivizata de lumina, inconjurandu-va, explodeaza intr-o jerba de lumina. Ea se aprinde, ca sa zicem asa, in contact cu lumina. La inceput ea este invizibila, apoi ea devine vizibila ca o jerba de lumina. Apoi, acest gand lumina patrunde in creierul vostru si acolo se transforma in lumina electrica, in combustibil de a carui calitate depinde frecventa gandurilor captate.

In momentul in care luati cunostinta de un lucru, este de fapt gandirea sa pe care o captati; si in momentul in care creierul vostru capteaza un gand, este de fapt lumina sa pe care o capteaza. Unii vad uneori ca niste scantei de lumina in ochii lor (de obicei pe laturile ochilor). In majoritatea cazurilor, aceasta lumina denota acceptarea unui gand. In clipa in care vad o lumina desfasurandu-se in ochii lor, aceasta inseamna ca un gand a patruns in campul lor auric si ca se desfasoara in creierul lor. Miscarile sau desenele pe care le percep avand ochii inchisi, dau o idee de fenomenul de intrare a gandului in creier.

Creierul este un minunat receptor, conceput pentru a capta, a adaposti si amplifica ganduri de toate frecventele. Diferite parti ale creierului capteaza si electrizeaza gandurile dupa densitatea lichidului prezent in celulele lor; o anumita parte a creierului primeste si amplifica numai ganduri cu frecventa superioara, altele numai ganduri cu o frecventa inferioara.

Contrar a ceea ce se crede in general, nu creierul este cel ce creaza gandul. Creierul nu face decat sa permita gandului de a fi captat. El a fost conceput de Dumnezeu numai in vederea captarii gandurilor venite din spiritul fiintei voastre, de a le transforma in electricitate, de a le amplifica si a le propaga prin tot corpul in asa fel pentru a fi intelese.

Tehnicienii vostri au pus la punct ceea ce se numesc receptoare radio. Acestea sunt prevazute cu butoane permitand a fi conectate pe diferite frecvente de unde. Acelasi lucru se petrece si cu creierul vostru, el trebuie sa se poata conecta pe diferite frecvente de gandire. Pentru aceasta creierul este dotat cu o puternica comanda, glanda pineala , situata intre emisfera dreapta si stanga a creierului si de asemenea cunoscuta sub numele de cea de-a 7-a pecete (chakra). Functia sa este de a activa diferitele parti ale creierului, ca sa poata capta toate frecventele de ganduri.

Glanda pineala este efectiv uluitoare. Unii o numesc ``al treilea ochi``. ea are infatisarea unei pere cu o gura la locul cel mai stramt si cu petale. Aceasta glanda guverneaza creierul si aceasta gratie unui sistem complex de circulatie hormonala. Glanda pineala , care este o glanda endocrina, secreta hormoni care apoi se raspandesc in glanda pituitara (o alta glanda endocrina care este situata la partea inferioara a creierului). Glanda pituitara sau a 6-a pecete (chakra) are ca functie amplificarea gandurilor ca sa se poata propaga in intreg corpul.(de fapt glandele endocrine nu sunt chakrele care sunt vortexuri, roti, vartejuri energetice in forma de con cu varful in interiorul corpului si baza circulara spre suprafata. Chakra (in limba sanscrita) se traduce roata si este zona de translatie dinspre subtil spre fizic si are un anumit numar de petale-canale energetice, directii de vibratie specifice. Fiecarui centru energetic subtil ii corespunde o glanda endocrina care este de natura fizica.

Buna functionare a organelor depinde de circulatia hormonala. Glanda pineala este cea care prin hormonii ce-i secreta incita celelalte glande endocrine la o buna secretie, astfel ca sa se realizeze ceea ce se numeste echilibru hormonal. ceea ce determina abundenta circulatiei hormonale, sunt gandurile. Cu cat frecventele captate sunt mai ridicate, cu atat mai mult glanda pineala va activa glanda pituitara astfel creierul va putea capta ganduri cu frecventa si mai superioara.

Dar care este procesul ce permite unui gand de a fi inteles ? In momentul cand un gand traverseaza campul auric, el nu este definit, nefiind nici judecat, nici alterat-gandul se poate naste nelimitat. Dupa aceea, cand combustibilul unui gand ajunge la creier, trece prin partea superioara a emisferei din stanga, acolo unde rezida facultatile intelectuale si de judecata, acolo se exprima egoul alterat. Toate gandurile admise ajung la creier, unde sunt transformate in curent electric, in acea parte a creierului ce a fost activata de glanda pineala. De acolo, curentul este transmis glandei pituitare.

Corpul pineal guverneaza sistemul nervos central. El aduna gandurile, le amplifica apoi le propulseaza in sistemul nervos central-care poate fi comparat cu o cale de ganduri electrificate. Curentul electric fabricat de corpul pineal se raspandeste in fluidul sistemului nervos central, el coboara in coloana vertebrala si iriga astfel nervii si ansamblul celulelor din corp.

Fiecare celula din corpul nostru este hranita prin intermediul sangelui, cu fermentatiile consecutive a actiunii enzimelor asupra alimentelor. Cand un gand, transformat in curent electric, patrunde in celule este ca o scanteie de lumina. Aceasta scanteie se comunica celulelor, face sa se raspandeasca gazele, provocand astfel sciziunea celulelor. Acest proces care este cunoscut sub numele de clonare permite regenerarea si duplicarea celulelor; in asa fel incat tot corpul este hranit de un singur gand- de unde putem spune ca viata este mentinuta in celule prin efectul gandurilor ce permiteti sa fie captate moment de moment.

In consecinta, gandul hraneste continuu fiecare celula din corp, si corpul raspunde in intregime impulsurilor sale electrice. Corpul nostru in intregime ! Efectul unui gand este resimtit in fiecare celula din corp si senzatiile, sentimentul astfel creat merge in suflet, care il inregistreaza.

Sufletul nostru este comparabil cu un ordinator inregistrand intr-un mod impartial, absolut stiintific, orice senzatie resimtita in corpul nostru. Cand resimti o emotie, este efectul unui gand care a percutat campul nostru de lumina, spiritul fiintei noastre, apoi fiind acceptat de creier si trimis sistemului nervos central si in final resimtit de fiecare celula a corpului nostru. Apoi, sufletul inregistreaza aceasta senzatie sub forma de emotie, de sentiment. Ea devine astfel o referinta, ceea ce numim memorie.

Memoria nu este masurabila. Memoria este esenta; ea nu poate fi socotita ca imagine ci ca emotie. Este emotia care creaza imaginea. Sufletul nu inregistreaza nici imagini, nici cuvinte. El nu face decat sa inregistreze emotiile la care este indemnata. cand sunt senzatiile in corpul nostru, sufletul si le insuseste si cauta in banca sa de memorii asemanari. Si aceste asemanari ii sunt furnizate de partea creierului care judeca, ceea ce numim intelect. Ea este cea care poate identifica emotiile si gasi cuvinte pentru a le descrie.

Toate descrierile pe care le faceti sunt bazate pe impresii, pe sentimente venind dintr-o traire emotiva. Daca puteti sa recunoasteti o specie de floare, este pentru faptul ca ati mai vazut, atins, mirosit. Daca puteti recunoaste matasea , este pentru ca o asociati cu diferite senzatii specifice, la o traire emotiva specifica. Aceste informatii le-a cules sufletul dvs, in trecut. In consecinta , atunci cand o senzatie este resimtita in corp, sufletul o capteaza si cauta in banca sa de date, senzatii analoge, izvorate din experiente anterioare. Apoi informatia gasita si retrimisa la creier pentru a-i arata ca gandul a fost inteles, adica pe deplin inteles prin corp. Un gand nu este inteles numai prin creier, ci prin intreg corpul. Si portiunea din creier care judeca, va gasi cuvinte capabile sa descrie emotia resimtita.

Un gand este inteles gratie sensibilitatii. Cunoasterea releva in intregime, sensibilitate, senzatie. Nici un gand nu poate fi cunoscut si inteles daca n-a fost resimtit; este senzatiile care permite identificarea. Asadar, pentru a cunoaste un gand, trebuie sa il resimti,

adica sa-l traiesti in intreg corpul . Stiinta singura nu este suficienta, trebuie de asemenea sa simti. Odata cu senzatiile, sentimentul exista, puteti spune: ``Stiu, cunosc. Am sentimentul.``

In dvs , maestrul mult iubiti, sta poarta deschisa asupra a toata cunoasterea. Flacara ce arde in dvs este identica aceleia ce danseaza in fiecare atom, in fiecare stea, in fiecare celula-in tot ceea ce este. Cele doua flacari sunt identice. Este principiul luminii care va permite sa intelegeti unitatea cu toata viata; caci lumina care acorda credit sentimentelor in sufletul vostru, este aceeaasi care da viata florilor, stelelor si tuturor lucrurilor care sunt. Este ratiunea pentru care aveti aptitudinea de a cunoaste orice. Dar a cunoaste aici nu vrea sa insemne a intelege cu intelectul-intelectul care la limita stie sa discute cu elocinta, cu cuvinte lipsite de sens. Cunoasterea unei flori se obtine gratie fiintei profunde, gratie sentimentelor.

Este posibil de a intelege esenta unui lucru prin frecventa la care vibreaza emotia. Daca vreti sa cunoasteti un lucru, nu este nevoie decat sa va autorizati de a o resimti; cunoasterea pe care o veti avea, va fi cea corecta.

Cum creeaza gandurile experientele vietii noastre ? Corpul pineal este ceea ce numim pecetea cunoasterii permitand manifestarea. Orice cunoastere care se sprijina pe captare devine intai realitate in corpul vostru ca senzatie, ca emotie. Si cu cat un gand este mai nelimitat, cu atat frecventa este mai inalta si senzatiile resimtite sunt puternice si ridicate, senzatiile resimtite sunt apoi inregistrate in suflet si sentimentul ce rezulta se raspandeste in aura ca speranta. Speranta la randul ei activeaza undele electromagnetice ale campului luminos, incat atrage spre sine, ca un magnet lucrurile in acord cu gandurile sale. In ce scop ? Pentru a face experienta gandurilor in realitatea tridimensionala si obtine prin traire ceea ce se cheama intelepciune.

Sub ce forma se manifesta dorintele noastre ? O dorinta nu este nimic altceva decat un gand de implinire vazut printr-un obiect, o entitate sau o experienta. Cand va dati voie sa simtiti un gand pe care ati dori sa-l vedeti realizandu-se, acesta paraseste aura dvs si se intalneste cu fluxul constiintei pentru a sustrage sentimentul care corespunde dorintei dvs. Cu cat dorinta dvs va fi mai intensa si intreaga, realizarea acesteia va fi implinita. Cu cat siguranta de implinire va fi mai mare, cu atat mai repede se va realiza. Cunoasterea absoluta vibreaza cu o frecventa extrem de ridicata, ceea ce face foarte puternica speranta desfasurata de aura si creste puterea de manifestare.

Aveti aptitudinea sa cunoasteti orice. In acest scop a fost creat creierul vostru, in asa fel incat Dumnezeii ce traiesc intr-un plan material si in corp de materie sa poata trai si intelege orice dimensiune a lui Dumnezeu pe care doresc s-o traiasca si s-o inteleaga-dupa perspectiva formei tridimensionale. Orice gand de care vreti sa luati cunostinta-gratie minunatului vostru receptor-se transforma, devine realitate experimentală, intai in corpul vostru, apoi in viata voastra.

Aveti darul de a face sa apara intr-o clipa orice lucru dorit. Aceasta datorita cunoasterii. In acest mod se creeaza imparatia cerurilor pe pamant.

Stiinta cunoasterii este foarte simpla. Este suficient sa va reamintiti: gandul este, apoi este manifestarea luminii, apoi lumina este coborata si devine impulsuri electrice. Impulsurile electrice sunt la randul lor coborate, pana constituie materia bruta si apoi forma corespunzatoare cu idealul de gandire avut in vedere. Acelasi proces este valabil pentru corp: creierul capteaza gandurile sub forma de lumina, de aici ele sunt transformate in electricitate si curentul electric este transmis in tot corpul pentru ca gandurile sa fie intelese ca senzatie.

Pentru a va manifesta dorintele, nu este nevoie decat sa resimtiti obiectul dorintelor. Senzatiile dvs se reintorc la Total si Total va implineste dorintele. Este cat se poate de simplu.

CAPITOLUL 17
SPIRITUL INCHIS

CREIERUL ARE CAPACITATI IMENSE, DAR, VOI, DIN CAUZA GANDURILOR LIMITATE , NU UTILIZATI DECAT O TREIEME

Cu toate ca creierul vostru a fost conceput pentru a capta toate frecventele gandurilor, al Spiritului lui Dumnezeu, al intregului camp al Cunoasterii, el le va capta doar pe cele pe care va veti permite sa le captati. Si cum marea majoritate a oamenilor nu accepta minunile gandirii nelimitate care bombardeaza neincetat structura lor de lumina , creierul lor este departe de a fi pe deplin activ, singurele parti in activitate sunt partile superioare dreapta si stanga si anumite portiuni inferioare ale creierului mic. Restul creierului lor dormiteaza. Ei resping orice gand strain familiei lor, societatii, religiei lor. Ei le resping nepermitand decat de a considera pe cele acceptate in comunitate. Gandurile nelimitate ale lui Dumnezeu sunt astfel respinse continuu de spiritul fiintei lor in fluviul Gandirii.

Este la voi un termen, acela de ``spirit incuiat``. Acesta corespunde strictei realitati, caci atunci refuzati sa va aventurati deasupra limitei constiintei sociale, creierul vostru este literalmente inchis gandurilor de inalta frecventa –ei nu accepta decat cele de joasa frecventa.

Ceea ce face din unii un geniu este dsipozitia sa de a o considera ganduri imposibile. El si-a permis de a exersa deasupra ratiunii sale in timp ce altii pur si simplu le-au respins.

A avea un spirit inchis implica de asemenea de a fi inchis la orice eventualitate de a cunoaste ceea ce nu este experimentabil prin simturile fizice.

In Imparatia lui Dumnzeu nimic nu este imposibil. El este nelimitat, facultatea de a gandi este nelimitata. Si din moment ce un lucru poate fi conceput, el exista-orice obiect imaginat ori vazut in vis exista deja. Intreaga creatie de altfel s-a nascut prin imaginatie. De fiecare data cand spuneti cuiva: ``Oh ! asta nu este decat imaginatia ta``, il programati in stupiditate, intr-o creativitate foarte restransa. Si este cu siguranta ceea ce se produce pe acest plan cu voi toti ! Eu va spun acestea: Ceea ce v-ati permis sa ganditi, orice ar fi, aceea este. Si tot ceea ce va permiteti sa ganditi, este atras spre voi prin campul electromagnetic, aura de care sunteti inconjurat. Aceasta este o certitudine. Ceea ce este regretabil cu spiritul limitat este ca va impiedica sa cunoasteti bucuria, si va face sclavii iluziilor societatii, impiedicandu-va sa va cunoasteti gloria ca Dumnezei.

Spiritul incuiat nu indrazneste sa se aventureze in necunoscut si nici nu-si inchipuie realitati mai frumoase . Ii este frica de schimbare, dar sunt infinit mai multe lucruri de vazut, de inteles si de trait in afara celor din lumea asta limpede si ordonata, dar unde viata alterneaza cu moartea.

De cate ori acceptati un gand in afara normelor obisnuite, partile adormite ale creierului sunt activate. Gandurile mai cuprinzatoare, care sa dezvolte facultatile voastre de a rationa, sunt trambulina gandurilor mai nelimitate inca. Si dorinta nelimitarii face sa infloreasca glanda voastra pineala; valul de hormoni devine atunci mai abundent si creierul mai receptiv la gandurile cu frecventa inalta.

A deveni un geniu este extrem de usor-este suficient sa gandesti prin tine insuti.

Creierul este un mare mister care a scufundat in perplexitate un mare numar de savanti. Acestia, extragandu-l pentru a-l examina, ce vad ? Fluide, altfel spus apa. De densitatea acestor fluide depinde amplificarea curentului electric in corp; ori in partile creierului capabile sa primeasca gandurile de inalta frecventa, aceste fluide sunt mai dense.

Daca creierul vostru functioneaza dupa intreaga lui capacitate, ati putea sa va transformati corpul in lumina cat ai clipi din ochi, asa incat ar trai vesnic. Creierul vostru are de asemenea capacitatea de a inlocui un brat sau un picior pierdut. Daca ar fi in intregime trezit, ar

putea sa se vindece intr-o clipa sau sa se transforme in orice ideal dorit. Capacitatile creierului vostru sunt imense. Dar voi, din pricina gandurilor voastre limitate, nu folositi decat o treime.

Fiecare gand pe care il lasati sa patrunda in creierul vostru electrizat hraneste ansamblul celulelor din corpul vostru. In consecinta, starea acestuia depinde de frecventa gandurilor voastre. Faptul de a rationa pe ganduri de joasa frecventa, ale constiintei sociale- acceptarea batranetii si a mortii- provoaca forte de viata in corpul vostru, deoarece in acest caz incarcaturile electrice trimise in corp sunt foarte slabe.

In schimb, daca va permiteti sa captati gandurile cu inalta frecventa, curentul electric trimis prin corp este atat de puternic, incat el il poate mentine in prezent ca sa nu mai imbatraneasca niciodata.

Portiunile din creierul vostru capabile sa primeasca ganduri cu frecventa inalta, prin simpla cunoastere, au puterea sa redea integritatea la toate partile stricate ale corpului vostru. Faptul de a cunoaste ca corpul vostru se poate vindeca singur, face sa izbucneasca o puternica scanteie in sistemul nervos central si aceasta electricitate de inalt potential este apoi transmisa celulelor stricate. Si acestea sunt perfect regenerate. Va ganditi ca este un miracol ? Nu este- ci este cursul normal al lucrurilor.

Dupa voi, unicul mijloc de a va vindeca este de a recurge la medicamente. Si ele sunt intr-adevar eficiente de indata ce credeti ca sunt. Vi s-a mai spus de asemenea-si voi credeti-ca voi nu puteti singuri sa va vindecati. Asa incat este exact din cauza acestei cunoasteri. Sunt si din aceia care cauta ajutorul vindecatorilor, convinsi ca ceea ce vor auzi este absolut adevarat, atat de mult incat se vindeca intr-o clipa in virtutea cunoasterii lor; acestea sunt efectele cunoasterii, acestea putand modifica corpul vostru exact dupa dorintele voastre. Vetii putea deveni nelimitati, caci astfel ati fost conceputi (si corpul dvs se intelege).

In fiecare clipa a existentei voastre, fie in stare de veghe, fie in somn, ca sunteti constienti ori ba, voi primiti Gandul lui Dumnezeu. Si gandurile admise oricare ar fi ele, devin realitate. De asemenea, cel ce se simte nenorocit, neinsemnat, morocanos, fricos, amarat, furios, gelos, neubuit, nedorit, ce frecventa de ganduri s-a autorizat el sa receptioneze ? Acelea al constiintei sociale. Unde este bucuria ? se intreaba el. Si dragostea, eternitatea si Dumnezeu ? - acestea nu sunt mai departe de el decat cu un gand .

Daca nu cunoasteti aceste minunate ganduri ce bombardeaza continuu campul vostru luminos , este pentru ca refuzati sa le cunoasteti. Va ganditi asemenea tuturor. N-ati vrut sa cunoasteti toate aceste minunate ganduri, pentru ca a deveni suverani, Dumnezeii, nemuritori, omniscienti , ar insemna sa iesiti din tipar. Ati renuntat la puterea si suveranitatea voastra. Ati uitat prima voastra identitate. V-ati ferecat creierul. Ca sa va invat sa vi-l desfercati din nou aceasta este motivul prezentei mele printre voi.

Ce este acest personaj numit Dumnezeu de catre religii ? Infinitul mister pe care omul il sondeaza din toate timpurile ? El este un Gand si calitatea acestuia este de a se percepe si prin aceasta a se dezvolta si deveni. Aceasta este ceea ce Dumnezeu este: totalitatea Gandirii. Si voi aveti capacitatea de a deveni Dumnezeu si de a deveni total. Daca creierul vostru ar utiliza tot spectrul capacitatilor sale, voi v-ati gasi la hotarele eternitatii: ati cunoaste toate lucrurile; ati fi Soarele, oceanele profunde, puterea vantului si stelele noptii.

Dar egoul vostru alterat v-a taiat de Dumnezeu, prin faptul ca refuzati sa acceptati toate frecventele de gandurile ca Dumnezeu este, ca el cauta sa se protejeze, sa-si asigure securitatea. De asemenea egoul alterat este cu adevarat ceea ce se cheama ``anticristul``-prin faptul ca neaga natura voastra divina. El nu va permite sa acceptati Gandul si sa intelegeti ca voi si Tatal sunteti unul, ca sunteti dotati cu puterea de a crea pentru totdeauna....chiar si moartea.

Antichristul este egoul alterat si imparatia sa, constiinta sociala care intretine in voi limitarea prin dogma ce se cheama frica, judecata, supravietuire. Christos este viceversa , este omul exprimand puterea, frumusetea, dragostea, viata nelimitata a Tatalui in El. El este omul care intelege divinitatea Sa peste orice frica si judecati in vitalitatea nelimitata a Tatalui.

In consecinta, Christul si antichristul impart acelasi templu, voi. Totul este in voi, caci Dumnezeu ce sunteti permite a fi si Christ si antichrist. El permite si viata si moartea. El permite si limitarea si nelimitarea. Ati auzit de batalia Armagedon-ului ? Aceasta batalie ati trait-o toata viata voastra. Ea inseamna batalia intre cunoasterea de Dumnezeu si cunoasterea de anticrist, intre Dumnezeu si egoul alterat. Este lupta ce se da intre constiinta sociala si cunoasterea nelimitata. Armagedon-ul nu este o batalie ce se da intr-un loc exterior, ci o batalie ce se da in voi: intre Christ care vrea sa se nasca si egoul alterat care vrea sa se mentina. De unde se poate spune ca profetia Armagedonului are cu adevarat loc in acesta epoca.

A fi Dumnezeu este a fi cunoastere nelimitata, a fi nelimitat. A fi om este a fi o creatura limitata, acel a carui spirit ramane inchis cunoasterii superioare; care se multumeste cu teorii si uita sa traiasca ; care se lasa mai degraba invatat decat ca el sa fie invatator, creatura protejata mai degraba decat explorator.

Voi aveti aptitudinea de a cunoaste totul. De asemenea, voi aveti aptitudinea de a materializa tot ceea ce vreti sa vedeti materializandu-se. Mai mult, voi puteti pastra pentru totdeauna corpul vostru, numai daca doriti. Dar egoul alterat se opune. Voi cunoasteti omul, dar Dumnezeu ramane pentru voi un mister.

CAPITOLUL 18

A-SI DESCHIDE SPIRITUL

**CU CAT VA IUBITI MAI MULT, CU ATAT CREIERUL VOSTRU VA DEVENI
RECEPTIV, ATUNCI VETI PUTEA FI MAI MULT DECAT CORPUL VOSTRU,
DEVENITI CEEA CE ASIGURA COEZIUNEA VOASTRA FIZICA.**

Voi cunoasteti bine pe Dumnezeu in forma limitata a materiei. In timpul nenumaratelor voastre vieti pe acest plan, ati facut experienta elementelor constituind acest paradis pe care voi l-ati creat. Si aceste vieti succesive v-au permis sa cunoasteti toate valorile gandului limitat al lui Dumnezeu-om , cele ale constiintei sociale. Voi ati invatat ceea ce este frica, insecuritatea, suferinta, mania, aviditatea; ati invatat sa cunoasteti gelozia, ura, razboiul, voi ati cunoscut moartea. Voi cu siguranta stiti ce este separarea de Dumnezeu-care totusi continua sa va iubeasca si sa va poarte de-a lungul aventurilor voastre intreprinse pentru a va cunoaste pana la ultimul plan spectaculoasa desfasurare.

In sfarsit, pentru a putea face reintoarcerea la nelimitare, de a cunoaste din nou bucuria si libertatea de a fi, trebuie sa redeveniti Dumnezeu care va asigura coeziunea si nu exista decat o singura cale- deoarece iata-va ingreunati de un trup- ceea ce consta in a trezi in intregime cea de-a 7-a pecete, adica glanda pineala.

Aceasta trezire va va acorda cunoasterea nelimitata, Dumnezeu- Cel ce permite de a fi .Cel ce iubeste si este totalitatea in Sine, adica Gandire.

Pentru ca aceasta minunata glanda sa se deschida, trebuie doar simplu sa vrem sa cunoastem pe Tatal si sa devenim dupa asemanarea lui Dumnezeu, a dori ca orice gand sa devina realitate. Voi sa doriti sa iubiti in fiecare clipa ceea ce ati devenit. Sa doriti sa iubiti tot ceea ce sunteti.

Este foarte important sa iubiti in totalitate ceea ce sunteti, caci dragostea de voi va ridica deasupra constiintei sociale, deasupra criteriilor de acceptare si de judecata. Atunci veti trai numai pentru implinirea voastra. Nu veti mai asculta decat vocea interioara. Nu veti mai urma decat cararea bucuriei-aceea care tainuieste cunoasterea de Tot-Ce-Este.

Aici, imi puteti raspunde:``Dar Ramtha, este culmea egoismului``. Intr-adevar a iubi egoul, adica pe sine insusi, revine la a-L iubi pe Dumnezeu. Fiecare moment trait in dragoste de Dumnezeu in voi, fiecare iluzie imbratisata, apoi abandonata, fiecare efort facut pentru a descoperi bucuria si lumina-toate acestea se amesteca in fluviul constiintei colective, hranind astfel umanitatea in intregime. Traind integral pentru iubirea de sine, Dumnezeu, putem spune, se uneste cu fiinta noastra. asa incat ii puteti lumina pe fratii vostri mult iubiti prinsi inca in greutatea constiintei sociale, astfel ca la randul lor sa regaseasca drumul mergand la ei insisi-singurul ce ii poate readuce la lacasurile Tatalui.

Cand va veti iubi suficient si va veti simti demni de a primi ceea ce Dumnezeu este, si aveti dorinta sa intelegeti ca sunteti una cu Tatal, atunci glanda pineala se poate deschide, asemenea unei minunate flori.

Numai voind sa intelegeti si dorind sa resimtiti toata emotia acestei cunoasteri, atunci creierul vostru poate capta toate frecventele gandurilor Spiritului lui Dumnezeu.

Drumul regal care permite manifestarea unei dorinte, consta in a-l exprima prin Domnul –Dumnezeul fiintei voastre. Domnul fiintei voastre este sufletul –sufletul care guverneaza corpul vostru si prin emotiile resimtite comanda glanda pineala sa elibereze hormoni. Dumnezeu fiintei voastre, spiritul vostru, este lumina care va inconjoara si permite gandurilor sa patrunda liber in spiritul vostru. Fiinta voastra este egoul care face experienta realitatilor materiale prin corp-el este cel ce poate incita la judecata si sa altereze Gandul –de unde si fenomenul de egou alterat. Deci, vorbind prin Domnul Dumnezeu fiintei voastre, voi puneti de

acord ceea ce sunteți, ceea ce va da o mare putere de a crea și manifesta orice ați dori să creați și manifestați.

Când Domnul Dumnezeu din ființa voastră dorește să capteze gânduri nelimitate, acest gând resimțit în sufletul vostru, activează glanda pineală astfel ca ea trimite hormoni la glanda pituitară și astfel părțile adormite din creier se trezesc; după care puteți capta gânduri cu frecvențe și mai superioare și mai subtile.

Când gânduri cu frecvența superioară sunt captate, glanda pituitară începe să se umple și puteți avea dureri de cap, amețeli, să simțiți o mare ușurare în cap. Gândurile captate sunt transformate în curent electric de tensiune mare și trimis prin sistemul central nervos în fiecare celulă din corp. Veti simți ca o împingere prin corp, furnicături și o impresie de a fi ridicat de pe pământ. Curentul electric aprinde fiecare celulă și îi ridică nivelul vibratoriu, de așa manieră încât, cu cât mai multe gânduri cu frecvență înaltă, adică nelimitată, sunt captate, cu atât vibrațiile din corp se intensifică- până la urmă corpul vostru va deveni înconjurat de lumină (o aură) el pierde din greutate și redevine lumină.

Este imposibil de descris emoțiile resimțite prin gândurile nelimitate. Emoția fiind în întregime nouă, nu este posibil să faceți nici o asociere cu emoțiile anterioare. Se ridică în voi ca o impresie de imensitate, profund emoționantă, în același timp foarte liniștitoare. Cunoașterea va veni ca o pură senzație.....ca o emoție subită necunoscută, de neidentificat.

Printre cei ce caută iluminarea, mulți se gândesc ca ea poate fi dată prin cuvinte. Dar dacă cunoașterea ar putea fi tradusă în cuvinte, ea n-ar fi nouă. Cunoașterea despre care vorbesc eu, este simplu resimțită și ceea ce veti simți are ca nume inteligența supremă; este cu adevărat gândire nelimitată. Veti observa ca toate aceste lucruri pe care cautați să le înțelegeți nu pot fi traduse în cuvinte, ele pot fi numai resimțite. Când cunoașterea vine, ea va lăsa mult de emoție.

Gândirea limitată se servește de cuvinte. Maestrul, el nu explică nimic-el cunoaște. Pentru a explica, înseamnă a-și impune niște limite. Când atingeți nivelul Cunoașterii, fără a mai simți nevoia de a justifica sau explica, atunci sunteți stăpanul împărăției voastre; atunci sunteți în cunoașterea absolută.

Sentimentul de elevare resimțit în fața unui gând de înaltă frecvență, este captat de suflet, care îl păstrează în memorie. Astfel, cunoașterea dvs este menținută și oricând vi-l reamintiți. Apoi, lucru minunat, sentimentul elevării încercat întâlnește fluxul conștiinței colective prin intermediul auzului, caruia îi ușurează greutatea. În sfârșit, el atrage în viața voastră situații de calitate analoagă, ca prin experiență să puteți înțelege complet gândul în chestiune. Odată ce a fost înțeles total, el va fi înregistrat de suflet ca înțelepciune. Stadiul înțelepciunii implică odată cu cunoașterea acestui gând fixat în dvs să devină absolut. Înțelepciunea pe de-o parte va ridica calitatea vibratorie a sufletului, pe de altă parte stimulează în plus glanda pineală.

Când glanda pineală înflorește, viața vi se schimbă deasupra oricărei așteptări. Orice gând va fi ocazia unei puternice emoții. Și veti observa ca gândirea dvs se manifestă mai rapid. Dragostea dvs, inteligența și compasiunea se vor mari. Anumite entități vor ieși din existența dvs, în timp ce altele vor intra din cauza schimbărilor intervenite în conștiința dvs.

Inteligența, creativitatea dvs se vor afana; va veti da seama ca veti înțelege și resimți lucruri absolut noi. Privind alta entitate, veti avea percepția în dvs sau privind gândurile dvs veti observa ca ele dezvăluie viitorul dvs.

Credeti ca facultățile metafizice sunt rare? Dacă da, atunci judecați după criteriile sociale. Dacă va permiteți să cunoașteți, veti parveni să cunoașteți totul. Cunoașterea, dezvelită de iluziile colective, ridică voalul din fața ochilor voștri și va permite să luați cunoștințe de alte

dimensiuni; de asemenea desfunda urechile voastre, permitandu-va sa auziti Muzica Sferelor, a vietii ce vibreaza in armonie cu ea insasi.

Cu cat dorinta de nelimitare este mai puternica, cu atat mai mult veti imbratisa si resimti gandurile captate si glanda pineala va secreta hormoni si gura sa devine mai mare. Cu cat veti dori sa iubiti ceea ce sunteti si sa traiti prin cunoastere, cu atat creierul devine mai receptiv la Dumnezeu ce inconjoara fiinta dvs, atat de bine, incat in cele din urma dvs nu mai sunteti doar corpul, deveniti ceea ce va asigura coeziunea. Inflorirea glandei pineale este cu siguranta calea catre Dumnezeu.

Din acesta floare emana un gand, cum de altfel emana unul din acest covor. Din moment ce ati captat aptitudinea de a capta intreg evantaiul de frecvente a Gandului, sunteti apt sa deveniti toate frecventele dorite. Astfel sunteti liberi de a deveni vantul sau orice altceva.

Odata ce corpul pineal este pe deplin inflorit si creierul in deplina activitate, toate facultatile spirituale sunt acordate spiritului astfel implinit, astfel incat entitatea nu mai poate cunoaste limita. Odata ce floarea este din plin inflorita, ea nu se va mai inchide vreodata. Ea va ramane deschisa in eternitate.

Cand creierul dvs este pe deplin activat, nu mai aveti , la drept vorbind, nici un punct fix in realitate. Va puteti gasi in acesta lume si in acelasi timp in al saptelea cer, fiind al saptelea nivel, va puteti tot atat de bine sa va gasiti in Pleiada; fiind in Pleiada puteti tot atat de bine sa va gasiti alaturi de un amic pe acest pamant.

Odata ce glanda pineala este pe deplin inflorita, nu veti mai muri, nu veti mai imbatrani. Corpul poate executa orice ordin ii dat. Daca ii comandati sa-si ridice frecventa vibratorie, o face, incat puteti calatori cu el in alte dimensiuni. Creierul vostru este puternic pana la acest nivel. Puteti chiar sa va inviati corpul. Ajunsi in acest punct, puteti purta coroana divina. Daca ati devenit Dumnezeu, care este Viata pura, sunteti in toate lucrurile si nu veti mai avea sfarsit niciodata. Este cerul a saptelea, cerul cel mai sublim.

Astfel, a saptea pecete s-a incoronat ea insasi; spiritul vostru in intregime este trezit si cunoasterea poate in intregime fi captata de creier, acest magnific receptor. Atunci, intr-o zi, toata viata fiind iubita si imbratisata, sufletul avand din plin experienta acestei lumi, veti duce corpul vostru invizibil, departe de aceasta planeta. Atunci veti fi degajati de roata vietii pe planul de materie.

Fiecare din voi este spirit, suflet si egou, exprimandu-se pe un plan material. Cu aceste 3 dimensiuni impreuna se realizeaza eternitatea.

Cand vorbiti, fie in numele Domnului-Dumnezeu al fiintei voastre, caci atunci va exprimati ca maestru, ca Dumnezeu, ca stapan, daca va dati ordin sa deveniti, deveniti mai mult. Daca prin Domnul-Dumnezeu al fiintei voastre doriti sa aveti o inteligenta nelimitata, creierul dvs se va deschide, va capta ganduri cu inalta frecventa- ceea ce va largi campul vostru de cunoastere. Nu este nevoie de a face nimic altceva; creierul, glanda pineala va va asculta si in momentul in care fiinta voastra este ca sa zicem asa electrizata de o intelegere superioara, multumeste si slaveste pe Dumnezeu pentru ca lucrurile sunt atat de simple.

Pentru a parveni la intelegerea de tot ceea ce este, trebuie sa cunoasteti ce sunteti-nu este chiar atat de complicat. Prin gandurile voastre si prin cuvintele voastre va autorizati sa cunoasteti. Nu spuneti: ``Sper sa pot cunoaste mai mult``, caci nu in felul acesta veti reusi sa cunoasteti mai mult. Spuneti ``**Prin Domnul-Dumnezeul fiintei mele cunosc tot ceea ce se poate cunoaste in acest moment. Asa sa fie !**``. Raspunsurile va vor fi date. Nu conteaza daca stiti sau nu ceea ce doriti exact sa cunoasteti, faptul de a spune ``cunosc`` este suficient pentru a deschide poarta cunoasterii.

Spunand`eu nu stiu`` sau punand la indoiala cunoasterea ce va e data, puneti limite creativitatii voastre. Cea mai rea treaba cu putinta este continuta in cuvintele`eu nu stiu``. Amintiti-va legea prin gandurile si cuvintele sale. Daca spuneti`eu nu cunosc``, nu veti cunoaste. Daca spuneti`` eu nu merit dragostea Tatalui``, aceasta dragoste nu va va fi data. Cuvintele voastre sunt exact reflectarea gandurilor voastre. Cand va ganditi ca nu meritati dragostea Tatalui, sentimentul de nemeritare se inregistreaza in sufletul vostru si sufletul implineste realitatea ce ati vrut-o prin gandirea dvs.

Sunteti comparabili cu niste ordinatoare. Fiecare zi puneti in memorie ``indoieli``. Dvs memorizati penuria, desigur faptul de `` a nu cunoste``. Hotul impartiei dvs sunteti dvs, nimeni altul. Necunoscand decat indoiala si limitarea, voi va furati forta de viata.

Eu va spun ca aveti posibilitatea sa cunoasteti tot ceea ce este si va fi vreodata. Spuneti numai`Eu stiu`` si usa cunoasterii se va deschide . Intelegerea nu va intarzia sa se produca mereu. Cuvantul`a cunoaste`` este absolut, dorinta voastra devine absoluta. Gandul prin care cunoasteti, incita glanda pineala sa activeze, atat de mult incat creierul dvs va putea culege ganduri nelimitate. Faptul de a cunoaste este ceea ce permite fluviului Gandirii sa curga fara piedici.

A cunoaste nu este a crede. Credinta este presupunere, cunoasterea este absoluta. Crezand in ceva, sufletul intelege intr-adevar ca cineva e si ca acest cineva puteti fi dvs-va someaza ca sa va convinga de un adevar despre care trebuie sa va convingeti. Pentru a deveni a tot stiutor, spuneti numai ``Eu cunosc``; nu cultivati nici indoiala, nici ezitarea. Cunoasteti cu o convingere absoluta. De cate ori veti spune ``Eu cunosc``, veti emite un gand de certitudine care va crea spatiul necesar manifestarii obiectului sau. Vetii deveni genii cand veti deschide poarta cunoasterii gandurilor nelimitate.

Daca spuneti hotarat ``**Prin Domnul Dumnezeu fiintei mele cunosc acum raspunsul la aceasta intrebare-sunt receptiv. Asa sa fie !**, acesata cunoastere va va aduce la solutia cautata. Cu toate ca raspunsul se poate sa nu se manifeste imediat, usa este totusi deschisa larg unei prize de constiinta-prin gandire sau prin experienta. Fiinta voastra se va acorda foarte repede si astfel va deveni. Este inutil sa lucrezi pentru aceasta implinire. Nu ai ce cauta, lupta sau combata. Nu trebuie sa recurgi la cantece si ritualuri pentru a-l obtine. Nu este nevoie decat sa cunosti ! Cunoscand veti deveni receptivi la priza de cunostinta a acestei posibilitati de implinire.

Cum se poate accelera manifestarea unei dorinte ? Prin cunoastere. Prin cunoastere, impartia cerurilor se poate din plin desfasura in impartia voastra. Faptul de a cunoaste ca o dorinta, oricare ar fi ea, este deja implinita, amplifica gandul relativ la aceasta dorinta, aceasta patrunde in fluxul constiintei prin intermediul auzului voastre si astfel va manifesta obiectul dorintei voastre.

Adevarul este ca toate lucrurile va apartin deja. Stiind ca ele va devin disponibile, trebuie sa intelegeti ca voi sunteti cei ce implinesc nevoile, ca ceea ce implineste mai imediat este dispozitia de a primi.

Pentru a permite realizarea dorintelor voastre, cunoasteti-le, dar aflatii de asemenea, ca dvs meritati realizarea lor.

Adevarul sta in faptul de a cunoaste. El este ceea ce da si va este viitorul. Atunci cand vorbiti, aflatii ca cuvintele voastre sunt ! Voi puteti primi tot ceea ce doriti sa primiti- e suficient sa intelegeti, sa stiti ca voi sunteti autorul legii, aceea care spune : obiectul cunoasterii voastre si al cuvintelor trebuie sa fie. Aceasta se numeste LEGEA LUI UNU.

Veti sti tot ceea ce se poate sti si veti obtine tot ceea ce doriti sa obtineti. Voi pur si simplu n-ati inteles acest adevar. Pentru a-l intelege trebuie sa-l cunoasteti. Cunoasterea activeaza

partile inca adormite ale creierului vostru, in asa masura incat obiectul cunoasterii ajunge la manifestare. Odata ce gandirea nelimitata s-a concretizat, ea imprima in creierul vostru convingerea eficacitatii cunoasterii voastre, Si aceasta convingere va va da curajul sa avansati inca mai departe in nelimitare.

Daca ar trebui sa va reduc vocabularul si sa nu va las decat cateva cuvinte, ele ar fi urmatoarele: ``Stiu acum. Eu sunt absolut. Eu sunt Dumnezeu. Eu sunt``. Daca n-ati poseda decat acest vocabular restrans , veti inceta de a mai fi limitati pe viata in acest plan.

Faptul de a cunoaste, cere in plus de la voi decat faptul de a presupune sau a crede ? Faptul de a cunoaste sau a nu cunoaste pune in functiune aceeasi Gandire, aceeasi energie, acelasi corp.

Cunoasteti ! ``Eu stiu ca acel lucru se va intampla``. ``Eu stiu ca sunt Dumnezeu``. ``Eu stiu ca sunt fericit``. ``Stiu ca exist``. A sti, inca si intotdeauna. Nu e nevoie de nimic decat de a sti clipa dupa clipa. Daca spuneti ``Nu stiu, eu nu pot sa stiu``, nu veti sti. Spuneti ca stiti si veti sti orice lucru.

Stiti ceea ce ne deosebeste ? Faptul ca eu cunosc ca sunt Dumnezeu nelimitat si dvs nu ! Este singura diferenta dintre noi-eu stiu ca sunt in timp ce dvs n-aveti constiinta de a fi. Societatea spune ca voi nu sunteti nelimitati. Ce stie ea ?-ea care in fiecare zi isi sapa mormantul.

In ce mod v-ati sustras cunoasterii ?

Cautand sa cunoasteti; gandul in materie, atat de mult v-ati amestecat cu realitatile sale, incat perceptia vietii s-a schimbat. Materia echivaleaza cu un nivel de viata creat platind o alterare extrema a Gandului, adica dupa coborarea in realitati succesive: mai intai in lumina, apoi in electron nedivizat, apoi in electron divizat cu poli de valoare pozitiva sau negativa. In consecinta fiind in relatie cu Dumnezeu in materie, veti percepe si intelege Gandirea dupa imparatie sau polaritate, mai degraba decat fiind pura si nedivizata. Cu cat suntem mai prinsi in materie si orientati spre supravietuire , cu atat mai mult ne este teama de viata sub aspectul de dualitate:sus/jos, aproape/departe, repede/incet, luminos/obscur, mare/mic, cald/rece, bun/rau, pozitiv/negativ.

Intoarcerea la gandire in puritatea ei necesita stapanirea egou-lui alterat-portiunea de creier axat pe viata ,pe supravietuire in materie. Perceptiile egoului alterat se fac in functie de iluzii, ca timpuri, distante, separare, criterii de acceptare, de supravietuire. El imparte si judeca Gandul in puritatea sa.

Ganduri pure vin la fiecare din voi. Dar imediat va asigurati daca sunt valabile pentru voi, daca trebuie sau nu sa le retineti, daca sunt realizabile ori irealizabile, reale sau imagine, rationale sau irationale.

De fiecare data cand judecati un gand, impartindu-l in contrarii, in pozitiv sau negativ, il alterati, coborandu-i astfel calitatea vibratorie. In schimb , cand cunoasteti, nu judecati. Nu va intrebati daca gandurile dvs sunt bune sau gresite-toate sunt in acelasi timp bune si gresite. Cand cunoasteti , nu cantariti, nici evaluati, lasati gandul sa existe. Cunoscand, lasati gandul sa fie; nu-i intrerupeti cursul.

Pentru a putea discerne un alt plan, a auzi sunete mai subtile, a deveni mai usor decat greutatea fizica, este suficient sa-i, sau sa le inteleteti realitatea lor si sa lasati aceasta cunoastere sa fie resimtita in tot corpul. A nu crede in realitatea lor constituie o judecare, ori orice judecare impiedica dezvoltarea creierului. Gandul captat, cunoasterea captata de spiritul fiintei voastre este atunci retrimis de creierul vostru si reintors la Spiritul Tatalui.

Daca vreti sa cunoasteti nelimitat, este necesar sa permiteti tuturor gandurilor sa patrunda in creierul vostru , sa nu le judecati, ca fiecare din ele sa fie din plin resimtite de corpul

vostru. Gratie acestei permisiuni din partea constiintei, dorintele primesc credit, glanda pineala poate activa partile dormitande ale creierului si sa primeasca astfel cunoasterea nelimitata.

Pentru a putea capta un gand in caz de nevoie, trebuie sa-i permiteti sa parvina la constiinta. Atata tot. El exista deja, pur si simplu asteptand sa-i cereti sa se ridice in dvs, ca ii autorizati accesul la receptorul dvs. Cu cat mai putin spiritul este prins in mecanismele gandirii alterate, cu atat mai usor gandurile supraconstientei pot fi captate de creier.

Invatati sa vedeti voi insiva si viata voastra prin ochii fiintei.

Vazand o floare, nu spuneti ca ea este frumoasa sau banala; aceasta este o judecata care altereaza gandul florii. Ceea ce este pur este gandul ``floare``, ca lumina, viata, fiinta, atunci captati gandul in puritatea lui- ceea ce transmite intregului vostru corp o electricitate de inalt potential. Aceasta revine la a gandi ca un Christ, caci facand-o, percepeti in termeni de egalitate si de fiinta. De cate ori va abtineti sa limitati experientele prin judecata, voi permiteti creierului vostru de a capta ganduri neobisnuite.

Nu va judecati gandurile. Nu spuneti despre un lucru ca el este pozitiv, caci spunand, implica obligatoriu existenta negativului. Daca spuneti: ``Acesta este bun``, se subintelege ca un altul este rau. Aclamandu-va , iubindu-va nu spuneti: ``Sunt fermecator, sunt minunat``, spuneti : ``Sunt Dumnezeu``. Lucrand cu un vecin , nu spuneti: ``E bine``, spuneti ``Este divin``; cu alte cuvinte , spuneti ca este pur si simplu experienta eficace a Vietii.

Vazand alte entitati in exprimarea vietii lor, sa nu le vedeti altfel decat fiind. Daca judecati, spunand ca ea este buna sau rea, pozitiva sau negativa, va veti crea in voi insiva alternanta si aceasta alternanta perceputa o veti deveni. Vetii fi astfel propria victima, deoarece dvs si nu celalalt veti resimti efectele sentintei dvs. Si aceasta perceptie va crea un precedent dupa care veti judeca de acum inainte dvs insiva actele dvs.

Condamnand pe cineva pentru una ori alta, in realitate aspecte ale persoanei dvs judecati prin altul. Pentru ca ele sunt in voi, de aceea le identificati, ca atentia dvs este atrasa de ele. Entitatea din fata dvs nu este decat reflectarea judecatii pronuntate impotriva dvs; nu este decat instrumentul prin care va este posibil sa distingeti judecatile emise impotriva voastra si ca voi acceptaser-ti alte entitatii.

Privind pe ceilalti , vedeti-i numai fiind, dar asa cum sunt. Daca sunt cruzi sau dusmanosi unii cu altii, faptul de a spune constituie un adevar caci efectiv este modul lor de a se exprima, experienta lor de ceea ce este. A spune, dimpotriva, ca sunt rai si gresesc in exprimarea lor, constituie o judecata –care devine in intregime experienta dvs, aceea a alternantei.

Nimic nu merita a fi judecat. Nici culoarea pielii, nici actiunea, nimic din orice ar fi nu merita ca sa va altereze ca sa iesiti din starea lui Dumnezeu, de ceea ce este. Iubiti orice entitate, oricare ar fi exprimarea ei, iubiti-o pentru Dumnezeu care este ea, si ii permite sa fie asa cum este. Orice entitate merita sa fie iubita, chiar in virtutea fiintei sale. Existenta fiintei sale merita mai mult decat oricare din actele sale. Iubiti toate entitatile pentru ca exista, caci atata timp cat vor exista, puteti fi siguri ca veti exista de asemenea. Daca le iubiti, facand abstractie de cine sunt si lasati iubirea voastra sa fie pur si simplu, atunci veti fi incontinuu intacti in fiinta voastra.

Pentru a inlatura judecarea din spiritul vostru, exista un mijloc foarte simplu: luati cunostinta de propriile dvs sentimente si de gandurile de existenta a lor. Faptul de a lua la cunostinta este de ajuns ca sa va slefuiasca gandurile.

Simtindu-va tristi, nenorociti, maniosi, sperciati, rau adaptati-sau percepend o alta emotie neplacuta-observati-va. Nu veti intarzia sa descoperiti legatura intre gandurile voastre alterate (judecati asupra perspectivei fragmentand viata) si emotiile neplacute. Cand va veti

satura de ea, veti parasii judecatile, care va tin separat de Viata si gandul vostru se va cizela, resimtind in corp parti nelimitate veti remarca ca exista o legatura intre ele si pacea, bucuria, armonia si usuratatea fizica. Numai, nu va mai judecati pentru judecatile purtate. Fiti indulgenti cu voi; lasati constiinta sa va invete despre gandurile si sentimentele voastre. Ea o va face, va asigur.

Din toate cuvintele care au fost vreodata inventate, exista unul care convine de minune acestor invataminte, cuvantul ``a fi``. A FI ! Ce implica el cu adevarat ? El implica permisiunea de a fi, in orice forma ar fi si de a va iubi total in aceasta forma in care sunteti. A fi implica de a resimti orice senzatie adica de a le trai. A fi implicat sa traiesti complet in moment, in cunoasterea unica a prezentului. Sa fiti implicati de a face tot ceea ce aveti pofta sa faceti, adica sa traiti orice aventura va imbie sufletul.

Fiind, nu va veti judeca nici pe voi, nici pe altii si nici un gand in spiritul vostru. Atunci cand sunteti, nimic nu este nici drept, nici fals, nici posibil, nici imposibil, nici perfect, nici imperfect, nici pozitiv, nici negativ. Fiind iluzie, timpul dispare, si va impiedica sa savurati frumusetea clipei. In fiinta, viata este, momentul se perpetueaza la nesfarsit. Nu mai este nimic altceva. In fiinta spiritul dvs nu taraganeaza nici in trecut, nici in viitor, sa se preocupe de culpabilitati sau remuscari, de datorii sau obligatii. In fiinta nu va veti atasa de nici un adevar dintr-o data; voi sunteti revizorul a tot adevarul. Traind in fiinta, examinati toate gandurile ce se prezinta spiritului si o resimtiti in corp, ceea ce permite cunoasterii sa se nasca liber si sa creasca.

In fiinta sunteti de acord cu fiintarea tuturor lucrurilor, asa fel incat puteti deveni tot ceea ce doriti sa deveniti. Si pentru aceasta nu aveti nevoie de nimic, decat de a fi ! Dumnezeu din voi va atrage la voi toate lucrurile ce le aveti in gand si pe care doriti sa le experimentati. Fara gres ! Cei ce se ocupa de un principiu exterior, biciuiesc principiul in el, caci doresc sa obtina prin exterior ceea ce de pe acum le apartine-chiar din fiinta.

Fiind, adica permatandu-va sa captati orice ganduri, voi puteti auzi vocea lui Dumnezeu, si cat ai clip sa cunoasteti ceea ce ati vrut dintotdeauna sa cunoasteti. Nejuducandu-va gandurile, lasandu-le simplu sa se desfasoare ca emotie in sufletul vostru, veti trai ca Dumnezeii nelimitati-deschisi la fiintare si la tot ce este. Voi deveniti canale pure ale divinitatii in voi; voi va apropiati de totala simplitate a Spiritului lui Dumnezeu.

Invatati sa traiti permitand si cunoscand. Astfel veti deveni stapanii egoului alterat si veti dobandi stapanirea celui de-al saptelea plan sau cer-a saptea pecete. Al saptelea plan este intr-adevar scutit de orice judecata. In el nu este decat Viata, care este continua. Odata obiceiul de a judeca e stapanit, veti stapani acest plan in intregime si veti fi gata pentru plecare. Vetii putea sa-l parasiti in orice moment ,veti alege.

Atata timp cat nu aveti aptitudinea sa produceti un corp nou, nu fiti atat de grabiti sa-l deteriorati pe cel pe care il posedati. Iubiti-va trupul. Fiti bun cu el, hraniti-l ; aveti mare grija de el. El este instrumentul loial, facand posibila viata voastra si exprimarea voastra pe acest plan. Deveniti nelimitati in gandurile voastre si rasfatati vehicolul care face posibila nelimitarea.

Daca sunteti femeie, fiti femeie, daca sunteti barbat, fiti barbat. Iubiti ceea ce sunteti. Nu abuzati de corpul vostru. Nu il deteriorati si nu-l murdariti. Nu-i cereti lucruri pentru care el nu este facut.

Considerati toata maretia fiintei voastre. Considerati-va divini. Imbracati-va cu materiale care sa fie placute pielii voastre,parfumati-va. Dati-i corpului vostru hrana care ii convine.Daca-l ascultati, el va va informa despre aceasta.

Nu folositi substante care va dauneaza-pe care le stiti daunatoare. Tot ceea ce impiedica circulatia oxigenului la creier, face sa moara celulele. Fiecare celula nervoasa distrusa

micsoreaza sensibilitatea. Vetii continua sa considerati gandurile, dar acestea vor deveni sterile, nu vetii mai putea face experienta bucuriei deoarece ati devenit incapabili de a va resimti gandurile.

Nemaifiind capabili de sentimente, nu vetii mai putea inregistra cunoasterea. Astfel se manifesta efectele cauzate de ``iarba``(tutunul) si droguri. De cate ori vetii recurge, va fi o micsorare de oxigen in creierul vostru. Creierul moare si aceasta moarte este resimtita ca euforie. La fiecare absortie de drog capacitatea voastra de cunoastere scade. Si va veni timpul in care nu vetii mai putea nici rade, nici plange, caci nimic in voi nu va mai putea suscita emotie.

Experienta a toata cunoasterea, care va face sa plangeti in fata unie flori care infloreste, care va permite sa apreciati toata splendoarea unui rasarit de soare- aceasta experienta cere sa puteti transforma gandul in emotie. Ceea ce se numeste extaz. este o euforie care nu face rau.

Acela care va iubeste de la origini, care v-a acompaniat in toata viata pe care ati cunoscut-o , care este unica entitate care va fi la moartea corpului sau la inaltare...sunteti dvs.Dvs sunteti singura persoana care va puteti iubi cu toata constanta necesara pentru a consimti sa fie cu dvs in toate experientele. Cand va imbratisati si va iubiti, lasati ca aceasta iubire sa va serveasca de model, atunci vetii putea merge deasupra constiintei sociale, in toata constiinta lui Dumnezeu. Ceea ce sunteti este mult (deasupra) superior legilor, dogmelor, normelor societatii. Aceasta merge peste frumuseti, peste perfectiune. Ceea ce sunteti este chiar centrul destinului vostru, realizarea dvs insiva, adica realizarea lui Dumnezeu. Acesta este unicul lucru care are importanta in ochii Vietii Care Este.

Voi sunteti tot ceea ce ganditi a fi si tot ceea ce va autorizati sa cunoasteti. Aflati ca Tatal, care este toate lucrurile, este ceea ce voi sunteti. Prin aceasta cunoastere, voi vetii cunoaste si vetii deveni Tot Ceea Ce Este..

Aflati ca nimic n-are sfarsit si ca nimic nu este absolut. Totul este in moment, ori momente sunt intotdeauna in devenire. A ajunge la gandul nelimitat, revine la a cunoaste ca peste un adevar superior exista altul si mai superior. Cunoasteti-le si lucrurile vor veni in consecinta.

Nu va lasati nici subjugati, nici intimidati. Exista intodeauana un drum mai bun decat cel al subjugarii ori al intimidarii. Intelegeti-le si lasati-le sa vina in spiritul vostru ganduri care va vor ilumina si vor face fericita cararea dvs.

Priviti-va limitarile in fata. Imbratisati-le. Imblanziti-le ! Eliminati din viata voastra tot ceea ce va impiedica sa-L cunoasteti pe Dumnezeu in totalitatea. Renuntati la culpabilitate si la judecati, in asa fel ca sa se poata naste in voi cunoasterea si bucuria.

Priviti-va in fata fricile voastre si permiteti-va sa smulgeti masca iluziilor lor. Cunoasteti ca sunteti vesnici si ca in acesta vesnicie nimic nu va poate impiedica vreodata de a fi bucurosi si fericiti. Lichidati frica care va inhiba si va impiedica sa cunoasteti experientele cele mai frumoase, ce vi le ofera acest plan.

Pentru cei ce vin de dincolo de planul vostru va sperie ? Ei sunt fratii vostri si sunt incredibili de frumoasi in navele lor. Renuntati la frica voastra ca sa puteti simpatiza cu un alt timp, cu entitati venite din alta dimensiune.

Daca vetii cauta ceva pe acest plan, prin care sa va dezvoltati, nu vetii putea depasi acest plan. A depasi limitele gandirii omenesti, implica sa aveti in vedere existenta a ceva posedand o intelegere superioara.

Fiti deschisi la adevar-oricare ar fi izvorul-lasati-va condusi de impresiile voastre. Este intelept cel care cunoaste in sufletul sau ce este potrivit pentru el. Adevarul poate fi si in

firul de iarba de la picioarele voastre, el este in rasul copilului, in privirea cersetorului-el este in orice loc, in orice lucru, in orice persoana, in orice moment.

Cel care nu stie aceasta, nu-l cunoaste pe Dumnezeu, caci Dumnezeu este tot ceea ce este-da, nici un fir de iarba, nici un murmur nu este taiat de la izvorul Celuia ce Este. Invatati intelepciunea . Fiti atenti la adevar si aflati ca meritati sa-l atingeti.

Cel ce stie ca Imparatia cerurilor este in el, este plin de intelepciune. Caci este efectiv in fiecare, in virtutea facultatii emotiei. Invatati sa simtiti. A cunoaste din plin pe Dumnezeu, este a resimti din plin orice gand. Va veni ziua cand orice gand ce este Dumnezeu, va fi resimtit de inima chiar si a dvs, adica sufletul vostru.

Feriti-va de a dori sa faceti sa infloreasca glanda pineala deodata. Procedati gand dupa gand, experienta dupa experienta, asa fel incet fiecare gand sa aiba timp sa se fixeze in dvs.

Dar inainte de toate, permiteti-va de a fi, deoarece prin fiintare voi sunteti toate lucrurile. Fiind fiinta de ceea ce sunteti, principiul EU SUNT, sunteti in acord cu Viata in intregime. Atunci nu mai sunteti despartiti de Dumnezeu, ci cu El.

CAPITOLUL 19

VIRTUTILE EXPERIENTEI
SUNTETI IUBITI MAI PRESUS DE ORICE INCHPUIRE,
CACI NU SUNTETI NICIODATA CONSIDERATI ALTCEVA DECAT NISTE
DUMNEZEI CARE SE TRUDESC SA INTELEAGA CINE SUNT SI CE SUNT

Pe parcursul aventurilor voastre in Gandire, voi ati hotarat sa va exprimati in invelislul omenesc pentru a invata toate lucrurile in raport cu omenescul-in raport cu Dumnezeu in forma limitata numita materie. Aceasta experienta era necesara pentru deplina intelegere a lui Dumnezeu. Caci nu se poate cunoaste nelimitarea pana nu cunoasteti limitarea. Nu se poate intelege totalitatea Sinelui care este, fara sa cunoastem si imbratisa totalitatea care este Dumnezeu-de la intinderea imaculata a gandirii, la materia restransa. Nu se poate intelege bucuria, libertatea si eternitatea fara ca mai inainte sa fi cunoscut suferinta, piedicile si iluzia mortii.

Voi jucati jocurile si iluziile voastre cu o seriozitate teribil de solomna, cu toate ca nu are realmente alt scop decat acela de a invata, de a va face sa cresteti, de a va edifica-de a va ajuta sa va intelegeti. Aceasta viata nu este decat o mare scena unde puteti sa va jucati jocurile voastre , sa va traiti iluziile voastre in vederea obtinerii recompensei supreme, adica intelepciunea.

Ce este intelepciunea? Ea este comoara extraordinara a sufletului vostru, compusa din toate sentimentele acumulate pe parcursul aventurilor in imparatia Gandului, Imparatiile lui Dumnezeu; este unicul bun pe care il veti lua cu voi la plecarea de aici. Va inchipuiti ca va veti lua frumoasa lenjerie, minunatele conace, automobilele ata de rapide ? Ce va inchipuiti ca puteti lua la plecarea voastra de aici ? Va fi numai ce sunteti-totalul sentimentelor ce le-ati cules de-a lungul calatoriei , in principiul avand ca nume Viata; sentimenetele sunt vorbele vietii.

Tot ceea ce umanitatea a invatat prin tiranie si restrictiile impuse de religii si guvernari, prin separarea in rase si uraciunea unora, prin separarea in barbati si femei, in frati si surori, nu a putut fi realizat decat prin mijlocul ce constituie poate cea mai mare injosire a lui Dumnezeu ce a fost vreodata. Aceasta a fost totusi necesara, fara aceasta n-ati putut intelege ce inseamna sa lovesti un adversar intr-o batalie, sa iei libertatea cuiva, sa cobori barbati si femei la nivelul animalelor. N-ati fi putut cunoaste toate aceste lucruri, doar daca ati fi devenit creatorul, cel care prin visul sau le-a dat o realitate si apoi a trait acest vis incarcat de sensuri. Din nenorocire, trairidul moment dupa moment , viata dupa viata, aceasta realitate s-a intarit in asa masura incat cei mai multi dintre voi s-au cufundat in nevroza si insecuritate-pentru ca s-au identificat total cu visul lor.

Unde este Dumnezeu, va veti intreba, care permite oamenilor sa fie atat de brutali intre ei ? Si la urma urmei unde este dragostea lui, daca a autorizat asemenea atrocitati ? Ei bine, Dumnezeu a fost prezent tot timpul, caci El era toate iluziile si toate jocurile voastre. Si Dumnezeu v-a iubit caci El v-a permis sa va traiti visurile voastre dupa propriile voastre intentii. Vai! caci voi ati uitat ca voi ati creat acest vis, ca prin puterea voastra de a alege ati fi putut modifica dupa placul vostru.

Voi va tescati iluziile in legende triste si ingrijoratoare. Voi va distrugeti corpurile prin comportamentul vostru. Voi va demolati creierii. Voi adorati idoli. Voi va criticati unii pe altii. Voi judecati, voi urati, voi erati posesivi, voi erati plini de frica si desigur si aroganti. In ce scop de fapt erati voi astfel ? Desigur, pentru a intelege ceea ce inseamna sa fii asa. Pentru care ultim rezultat? Desigur, pentru a obtine imortalitatea, pentru a putea trai in vesnicie; pentru a

intelege si a imbratisa ceea ce se numeste Imparatia Cerurilor; de a putea contempla fata voastra si a intelege ca este chiar fata lui Dumnezeu.

Voi toti, eminente entitati, care sunteti prinsi in capcana insecuritatii, a ingustimii spiritului vostru, valorati mai mult decat jocurile voastre; in spatele lor, dincolo de iluziile voastre, se ascunde sublima frumusetate care sunteti. Daca ati fi stiut numai de toata puterea si toata splendoarea care sunteti, ati inceta sa va mai blestemati, sa va judecati, sa va alterati, asa cum o faceti.

Eu sunt tot ceea ce voi ati fost, tot ce veti deveni si am venit la voi ca sa va ajut sa aprindeti din nou in voi lampa cunoasterii, ca sa nu va mai rataciti din nou si sa cadeti in mlastina culpabilitatii, a fricii si a renegarii de sine.

Voi sunteti cu siguranta mai mari decat sunteti acum.

De ce va iubesc cu o dragoste atat de profunda ? Pentru ca ceea ce sunteti, sunt si eu, de asemenea . Tot ceea ce sunteti, in tot spectrul fiintei voastre, eu sunt, caci eu sunt spectrul de unde aveti in vedere si va creati iluziile voastre.

EU SUNT-ul ce sunt, este iubire ce depaseste expresia care va este familiara, caci nu implica nici conditii, nici obligatii. Va iubesc pentru ceea ce sunteti; caci oricine ati fi , oricare ar fi expresia voastra, acesta este Total pe care-l iubesc foarte mult.

In prezent, as dori sa vorbim despre ceea ce considerati voi a fi greseli si esecuri.

Notiunile de drept sau fals, de perfect si imperfect create de om, sunt chiar acelea care au creat capcanele denumite culpabilitate si remuscare, care dintodeauna a impiedicat progresul omului. Dar eu va spun urmatoarele: din tot ceea ce ati facut in cursul numeroaselor vietii pe acest plan, nimic nu este rau, de altfel nici bun. Acestea au fost doar experiente de viata, care au contribuit sa va faca asa cum sunteti in prezent- ceea ce, in adevar, este lucru foarte pretios si minunat.

Si in acesta clipa a prezentului, voi sunteti mai mari decat ati fost vreodata in cursul remarcabilelor voastre calatorii-caci dvs ati crescut in intelepciunea de atunci.

Ceea ce ati facut, oricare ar fi, am facut-o si eu. Si este acelasi lucru si cu greselile voastre- ale mele au fost tot atat de numeroase ca ale voastre. Si ca si voi, le-am cunoscut toate acestea pe care le socotiti fara forta, nici virtute. Fiti siguri totusi ca n-as fi putut sa-mi cunosc forta daca nu mi-as fi cunoscut intai slabiciunea. N-as fi putut sa va imbratisez pe toti, daca n-as fi dispretuit cruzimea omului. Orice ati fi facut, cat ar fi de josnic sau de jalnic, dupa judecata voastra, ati facut-o ca sa invatati. Si prin aceste invataturi voi v-ati facut rau, ati suferit si v-ati umilit; apoi v-ati ridicat din nou-deoarece acum iata-va gata sa cunoasteti si sa imbratisati frumusetatea ce sunteti.

Celor care au impresia unui esec, ca au comis greseli, ii sfatuiesc sa reflecteze la urmatoarele: in momentul nasterii voastre, voi si fratii vostri mult iubiti, intreprindeati o mare aventura aceea constand a intelege prin emotie gandul-toate gandurile unul dupa altul. Sufletul vostru a fost creat ca sa pastreze sentimentul fiecarui gand-a fiecarei dimensiuni a lui Dumnezeu-pe care il acceptati prin Dumnezeuul sau spiritul fiintei voastre. Pentru fiecare gand acceptat si resimtit, sufletul vostru va va angaja sa faceti experienta. De ce ? Pentru a intelege din plin prin emotie toate aspectele acestui gand, pentru a intelege virtutile experientei, adica ale vietii.

Dintotdeauna sufletul vostru va impingea sa faceti sa evolueze si sa dezvoltati viata, prin creativitate, astfel ca sa traiti toate manifestarile datorate creativitatii-de la gand la lumina, de la lumina la materie, de la materie la forma, apoi de la forma la gand, de la iubire la bucurie, la invidie, la ura si la suferinta, de la suferinta la bucurie. Sufletul vostru va impinge din nou sa faceti experienta, din aventura in aventura, pentru a se implini, pentru a intelege din plin orice

forma a gandului, orice atitudine, orice emotie-ca sa puteti cunoaste si intelege totalitatea gandirii, altfel spus totalitatea lui Dumnezeu, totalitatea Sinelui.

Sufletul vostru are foame de lucrurile necunoscute. Atunci cand sufletului vostru ii e foame de o experienta, inseamna ca are nevoie de informatii emotive ce si le poate oferi. Atat incat el creaza un sentiment- o nevoie- care va captiva fiinta voastra in intregime si va va lansa intr-o aventura, o experienta. Apoi, experienta fiind terminata si sentimentele suscitade prin ea fiind potolite, voi ati achizitionat o comoara inestimabila de mare pret , cat tot aurul din planul vostru. Ea va va fi facut sa progresati in intelepciune, in asa fel ca sufletul vostru va va spune : niciodata nu vei mai avea nevoie sa refaci aceasta experienta caci de acum incolo ai cunoasterea. Dupa care sufletul vostru se va incarca de o alta foame si veti fi aruncat intr-o alta aventura pentru ca veti avea o alta viata pe care o veti vrea; pentru ca focul din voi va incita sa cunoasteti si sa intelegeti toata viata.

Credeti ca v-ati lansat vreodata in vreo experienta stind ca este o greseala si ca va fi un esec ? Sigur ca nu. V-ati intreprins toate aventurile voastre cu mare curiozitate, cu interes, cu incantare. Cu toate ca rezultatul lor va parea uneori riscant, le intreprindeati totusi prin faptul noutatii lor.

Experienta ce va astepta era noua si palpitanta si aveati dorinta sa invatati prin ea. Chiar daca uneori o aventura implica suferinta, aceasta este benefic in masura prin care emotia numita ``suferinta`` voi intelegeati mai bine viata; atat de bine incat aceasta experienta a fost incarcata de sens. Apoi va lansati intr-o alta aventura, totdeauna din incitările sufletului vostru, si asa mai departe. Toate aceste aventuri au dat sufletului vostru un sentiment de bucurie si de implinire.

In toate actele, in toate momentele, voi resimteati in suflet ca experienta in curs are un sens. Doar dupa ce ati trait o aventura, cand sentimentele suscitade in voi sunt asimilate-cand s-au stabilit in voi sub forma de intelepciune-atunci eventual va spuneti ca ati fi putut face mai bine sau altfel. Dar acest ``mai bine`` nu l-ati fi cunoscut fara aventura in chestiune, care v-a acordat putin din aceasta comoara numita intelepciune. Merita cineva sa fie judecat pentru aceasta ? Sigur nu, caci el este inocent; el este intr-un proces de ucenicie.

Esecul este numai o realitate pentru cei ce cred, caci la drept vorbind, nimeni nu esueaza niciodata. Nimeni ! In ciuda celor ce ati fi facut- de orice act demn de dispretuit, demn de mila, facut in ascuns (ceea ce in realitate nu era cazul), in ciuda acestor acte, ramaneti in viata. A esua inseamna a incremeni, ceea ce este imposibil deoarece viata este continua- ea se misca continuu; in asa fel incat este imposibil de a se imobiliza sau de a reveni inapoi. In fiecare minut viata merge inainte si se dezvoltă, dand fiecaruia o inteligenta mereu marita.

Voi n-ati gresit niciodata, voi n-ati facut decat sa invatati. Cum ati fi putut intelege bucuria, daca n-ati fi cunoscut necazul ? Cum ati putea recunoaste scopul vostru daca apropiindu-va, n-ati fi descoperit ca el are o savoare diferita de aceea pe care v-ati inchipuit-o inainte ?

Voi n-ati comis niciodata erori. Absolut niciodata ! Niciodata nu ati facut rau. Nu este nici un motiv sa va culpabilizati (sa va simtiti vinovati). Toate pretinsele greseli, toate esecurile voastre sunt pasi facuti in directia lui Dumnezeu. Si voi n-ati fi putut aduna toata experienta pe care o aveti acum fara fiecare din acesti pasi.

Nu va simtiti niciodata vinovati. Ucenicia voastra, intelepciunea voastra au ca nume ``iluminarea``. Trebuie sa intelegeti ca voi ati facut bine din nevoia ca toate actele voastre au fost necesare. Si voi fara incetare ati facut alegerea corecta. Vetii trai maine si ziua binecuvantata de

poimaine , cu siguranta, si asa mai departe. In aceste zile veti observa ca vi s-a marit cunoasterea dvs. De aceea, zilele precedente n-au fost traite in greseala.....ele va conduc in eternitate.

Sunteti dotati cu facultatea de a alege, in virtutea careai veti putea crea visul vostru dupa dorinta . Ce conteaza felul in care l-ati creat , va fi intotdeauna in optica unei intelegeri pentru a va incarca de simturi si astfel ajutati la constiinta globala-niciodata nu o veti micsora pe aceasta, este o imposibilitate. Fiecare aventura intreprinsa de buna voie ajuta la inflacararea si intensitatea Vietii. Fiecare gand imbratisat, fiecare iluzie traita, fiecare descoperire facuta, va mareste intelegerea si aceasta mareste si hraneste la randul ei marimea constiintei umanitatii in intregime ce dezvoltă Spiritul lui Dumnezeu.

Sentimentul esecului sau greselile dauneaza la perceperea maretiei voastre, atat interioara cat si exterioara; in prezenta sa voi nu puteti distinge toata importanta voastra in raport cu toatlitatea Vietii. Nu trebuie sa doriti vreodata sa stergeti vreun episod din trecutul vostru. Pentru ca acel conflict care a dat ocazia unei experiente nenorocite, a dat nastere in sufletul vostru la frumoase si nepretuite perle de intelepciune. Altfel spus, nu mai aveti de trecut niciodata prin visele de ieri, sa creati jocurile de ieri; voi le-ati trait si inregistrat in sufletul vostru ca sentimente, cele mai autentice comori ale vietii.

Sunt aici ca sa va invat ca sunteti iubiti deasupra oricarei inchipuiri, caci nefiind niciodata considerati altfel decat ca niste Dumnezei muncindu-se pentru a se intelege. Fiecare experienta a nenumaratelor voastre vietii v-a adus cunoastere, intelepciune, voi ati dat lumii; voi ati ajutat la virtutile Vietii in desfasurarea sa.

Vietile voastre au fost minunate marturii ale focului viu in voi. Ele trebuie considerate cu respect .Orice ati face, ramaneti Dumnezeu. Oricare ar fi masca, ramaneti Dumnezeu .Oricare ar fi viata afectiva, voi ramaneti Dumnezeu.

Sunteti demni de aventurile din acesta viata, de fiecare din ele. Ei bine, si mai mult inca, sunteti demni de splendidele aventuri care va asteapta . Voi nu puteti deveni EU SUNT si sa intrati in eternitate decat dupa ce ati inteles ca indiferent de experienta facuta, ea a avut ca scop intelegerea Dumnezeului ce sunteti-manifestandu-se aici si acum prin experientele voastre pe scena Vietii.

Cei ce-si poarta partea lor de greutate si sunt multumiti sa o poarte, fie ! N-au decat sa continue sa o faca! Dar cei ce au invatat de la greutatile lor si s-au saturat sa le poarte, sa se descarce. Cei ce o pot face iubindu-le, imbratisandu-le si lasandu-le in ei; dupa care nu vor mai fi niciodata incomodati de ei. Ei vor vedea minunile vietii cu un ochi limpede, vor resimti iubirea liber, fara umbra unei judecati si bucuria de a fi, puternica trambulina a cunoasterii nelimitate.

Imbratisati-va viata. Dati-va seama ca sunteti divini si ca forta fiintei voastre provine din lucrurile facute. Inchetati de a va gasi vinovati. Inchetati de a simula tristetea. Inchetati de a va impovara.Terminati de a face pe altcineva responsabil de viata voastra. Apucati-o ! Voua va apartine.

Dupa ce veti fi imbratisat tot ceea ce ati judecat, iubiti tot ceea ce ati aruncat, traiti toate iluziile voastre, ce se va mai intampla ? Vetii fi inlegetori si compatimitori cu toti cei ce trebuie sa mai faca experiente. Ati putea sa-i iubiti cum ii iubeste Tatal. Vetii deveni ceea ce se cheama sfinti.

Nu renuntand la viata deveniti un sfant, retragandu-va intr-o grota sau in varful unui munte sau intr-un templu sa ardeti tamaie. Traindu-va viata voastra, deveniti sfant-aceasta viata in care Tatal este-prin entitatea capabila sa imbratiseze si sa iubeasca omenirea toata.

Pentru a cunoaste si a deveni Dumnezeu, nu este decat o singura cale, aceea constand in a trai si imbratisa viata integral in orice situatie, astfel ca sufletul sa dobandeasca stiinta a toata

viata. Nu puteti cunoaste suferintele unui rege, fara a fi fost rege. Si invers, un rege nu poate cunoaste umilinta unui servitor fara sa fi fost el insusi servitor. Femeia credincioasa nu poate cunoaste framantarile concubinei, fara a fi concubina si asa mai departe. Astfel, o viata virtuoasa inseamna o viata cuprinzand toate lucrurile : prostituata si preotul, gurul si fermierul, asasinul si victima sa, cuceritorul si cuceritul, copilul si parintele-orice personaj, orice situatie iluzorie creata de aventurile omenesti.

Noi nu vom condamna la altul decat ceea ce noi n-am acceptat inca in noi insine. Odata ce ati trait toate situatiile si v-ati impacat cu ele, atunci devine usor de inteles si la altii si de a-i lasa sa fie , fara a-i judeca- ati fost ceea ce sunt si acum si stiti ca a-i judeca ar inseamna sa va judecati singuri. Atunci aveti virtutea adevaratei compasiuni si sufletul dvs cunoaste profunzimea iubirii; atunci sunteti cu siguranta un Christ, deoarece intelegand, iubind si iertand pe fratii vostri in limitarile lor.

A iubi pe Tatal in totalitatea Sa, a fi totalitatea Sa, implica a iubi tot ceea ce El este. El este fratii mult iubiti care va inconjoara. Oricare ar fi aparenta, ei sunt toti Dumnezeuii in realitatea lor, asa cum si dvs sunteti Dumnezeuii in realitate. Odata ce ati trait, traiti si veti trai experimentand alaturi de altii, atunci Il puteti imbratisa pe Dumnezeu fiecare. Atunci puteti iubi fiecare frate; ceea ce nu inseamna sa mergeti la ei pentru a-i ajuta si invata. Asta inseamna a-i lasa in pace si ale permite sa evolueze in functie de nevoile si intentiile lor. Destinul unora este de a fi stapanii razboaielor, sau preoti, sau sa strige in piata-de aceasta au nevoie si doresc sa o faca. Cu ce drept vreti voi a-i abate ?

Fiecare in aceasta lume-ca este sarac sau diform, ca este taran sau rege-a ales experienta prin care sa invete. Indata ce si-o va insusi , cand v-a fi inteles totul, el va cauta o alta experienta, castigand treptat o intelegere largita si mai profunda.

Fiind, deveniti Christ, voi puteti merge in noroiul constiintei limitate si cu toate acestea sa va pastrati integritatea, veti intelege masele colcaitoare si de ce fiecare este cum este, deoarece candva ati fost ca ei. Vetii lasa fiecaruia dreptul de a fi limitat, aceasta este iubire in sensul cel mai adevarat. Vetii sti ca numai limitarea singura poate sa-l invete nelimitarea si iubirea. Privind o figura din multime , il vedeti pe Dumnezeu in el, oricare ar fi aparenta lui. Vetii iubi precum Tatal iubeste. Vetii vedea ceea ce El vede , nu numai in dvs ci in toti. Cand veti putea astfel privi pe oricine si sa ii vedeti frumusetea, vetii fi pe drumul inaltarii-gata de a parasii acest plan pentru un spatiu minunat unde vetii avea sumedenie de ``locuinte``.

Atunci cand redati oamenilor divinitatea lor, cand stiti ca orice ar face traiesc pentru Dumnezeu in ei-cum si voi insiva traiti pentru Dumnezeu in voi -vetii parveni sa iubiti fara discriminare. Oricare ar fi expresia lor, ii vetii iubi cu adevarat, iubirea voastra nu este condamnata sau restransa de vreo judecata. Cu siguranta in felul acesta este in sine un Christ-un om traind in felul lui Dumnezeu.

In viata drumul consta in a se conforma intotdeauna sentimentelor-a da ascultare sentimentelor sufletului sau si a intreprinde aventurile pe care acesta le dicteaza. Sufletul vostru, daca sunteti atenti, are limbajul sau, va va spune care sunt nevoile voastre de experienta. Daca va incercati o plictiseala sau daca nu va vine sa faceti un lucru, aceasta vrea sa insemne ca nu aveti nevoie de acesata experienta, ca ati spicuit prin ea toata intelepciunea posibila. Dimpotriva, daca simtiti sa faceti un lucru, acest elan al sufletului indica ca experienta din fata voastra este necesara, ca virtutea sa este necesara. Daca ii intoarceti spatele, experienta nu va fi decat reluata mai tarziu –in viata aceasta sau in alta.

Traiti adevarul sentimentelor in voi si iubiti entitatea care le resimte. Intelegeti ca ea trebuie sa se exprime si sa se implineasca. Daca doriti un lucru, oricare ar fi, n-ar fi intelegt sa

mergeti impotriva sentimentului vostru; inseamna ca aveti in fata voastra o splendida aventura care va indulci viata voastra. Daca ascultati sentimentele in voi, veti face alegerea buna in toate ocaziile-acela ce va permite minunatului vostru Sine sa progreseze in intelepciunea profunda. Cand va opuneti sentimentelor, rezultatele sunt boala, nevroza, disperarea.

Faceti dupa inima voastra, visele voastre, dorintele voastre. Ascultati apelul sufletului vostru, oricare ar fi, pana la sfarsit. Nu veti fi judecati decat in masura in care acceptati judecatile altora in locul vostru. Si daca le acceptati, este din propria vointa-pentru nevoile experientei voastre.

Va veni un timp, in acesta viata sau intr-o viata viitoare, cand nu veti mai avea sa faceti, decat aceea de a fi. Nu veti mai avea pornirea de a blestema sau judeca prostituata, hotul, asasinul, tara agresoare. Voi ati cunoscut toate aceste situatii si deci stiti senzatiile pe care le implica; veti avea completa experienta pe acest plan, incat nimic nu va mai atrage.

Atunci vor incepe pentru voi aventuri noi, pe planuri superioare de fiintare.

Considerand povestirea pe care v-am facut-o, veti percepe o valoare care va fi marturia elocventa a Dumnezeului puternic de foc de Viata ce sunteti. De asemenea, veti intelege ca oricare ar fi directia data vietii voastre, ea este aceea care va duce la iluminare. Si in toata aventura pe parcursul drumului vostru, veti castiga o perceptie mai clara a misterului ce sunteti. Se va intampla ca sa iubiti ceea ce sunteti, sa indragiti mult, sa lustruiti (fig). Lumina fiintei voastre se va mari pana in ziua in care ea va putea rivaliza cu marele Ra de pe cer. Pacea fiintei voastre se va intensifica pana va rivaliza cu profunzimea noptii. Niciodata nu va veti mai renega. Niciodata nu va veti mai altera. Niciodata nu va veti mai judeca. Va veti lasa sa fiti, asa cum sunteti socotiti sa fiti.

Iubind ceea ce sunteti, puteti spune cu gratie si demnitate, cu forta umilintei: ``Iubesc foarte tare pe Tatal, caci Tatal si cu mine suntem Unul. Si iubesc foarte tare ceea ce sunt caci EU SUNTUL, pe care il simt este esenta de TOT CEEA CE ESTE. Atunci veti fi in armonie cu fluviul Vietii. Veti fi un maestru. Veti fi Christ reinviat-christ trezit. Veti fi o lumina pentru lume. Dar mai intai trebuie sa ajungeti sa iubiti si sa imbratisati ceea ce ati facut si sa intelegeti ca totul era pentru binele vostru caci v-a permis sa deveniti minunata entitate ce sunteti astazi.

Eu v-am invatat o cale regala, aceea care va elibereaza de carligul Karmei, de pacat, de judecata, de plata; caci Tatal este iubire si el nu judeca. Tatal este lipsit de bine si rau, de aspectele pozitive si negative. Tatal este simplu Fiinta care este, si acesta Fiinta cuprinde ansamblul dse oameni, de acte, de ganduri, de emotii; el cuprinde toate lucrurile ! Daca Tatal v-ar judeca, pe El insusi s-ar judeca, ca El si voi sunteti unul si acelasi.

De asemenea-iubirea de Dumnezeu, care este Viata, v-a apartinut intotdeauna. Oricat ar fi fost de mizerabile experientele voastre, ele n-au impiedicat Soarele sa rasara si sa-si faca drumul pe cer, nici n-a impiedicat trecerea anotimpurilor, nici pasarile sa migreza sau pitigoiul sa tipe seara in timp ce lasati storurile. Prin continuitatea a toate acestor lucruri puteti intelege ca Viata va iarta intotdeauna si ca ea este pentru totdeauna.

Parasiti acesta adunare cu inima usoara si plina de dragoste.

Caci greutatile au fost inlaturate de pe umerii vostri si mantuirea este asigurata. Aflati ca Dumnezeu va iubeste si ca v-a iubit intotdeauna. Aflati ca nu sunteti deloc rai, de altfel nici buni. Aflati ca nu sunteti nici perfecti, nici imperfecti. Aflati ca voi sunteti pur si simplu. Sperati in prezenta Tatalui in viata voastra de maine, caci niciodata n-a lipsit in trecut. Si de fiecare data cand considerati iubirea, ganditi-va la mine.....si vantul se va ridica ca venind de nicaieri.

CAPITOLUL 20

INTR-O DIMINEATA FRUMOASA

Eu voi fi cu voi in fiecare zi a vietii voastre, in timp ce sufletul vostru va inflori in intelepciune, compasiune si iubirea imbratisand astfel toata viata.

Aceste ore pe care le-am petrecut impreuna au fost un deliciu. Caci a veni in viata voastra, macar si la periferia ei, este cu siguranta o mare fericire. Tot ceea ce am impartit, au fost beneficiul meu, deoarece voi sunteti ceea ce sunt-Tatal pe care-l iubesc cu ardoare. O cat de mica contributie a mea la evolutia pretioaselor dvs fiinte, il slaveste si mareste pe Tatal care este imparatia ce sunt.

Eu am venit ca un frate la acesata omenire din care candva am apartinut. Am trait aici si am cunoscut toate experientele voastre. Ca si voi am cunoscut disperarea si am varsat lacrimi de mahnire. Am cunoscut visele si bucuriile voastre. Am trait atunci aici, in mijlocul vostru ca om, ca Dumnezeu-om, in primejdii, disperari si clipe de glorie efemera. Am hotarat sa revin in aceasta lume pentru ca eu va pot intelege; si a va intelege, este de asemenea a va iubi. Daca am revenit pe acest plan, nu este pentru a va ajuta sa vedeti ca exprimarea in viata poate fi mult mai bogata si sa faceti sa obtineti cunoasterea prin care ati putea daca doriti sa optati pentru ca aceasta viata sa fie mai bogata. Eu v-as cere doar sa aplicati in viata voastra, la timpul potrivit si dupa mijloacele ce le-ati ales, acele cunostinte pe care le judecati fertile pentru evolutia in nelimitare, armonie si bucurie.

In timpul existentei mele pe acest plan, intentia mea era sa devin Dumnezeu Necunoscut si sa merg deasupra oricarei dimensiuni pana la aventurile eternitatii. Am parvenit si acum am revenit sa va invat ca aceleasi aventuri va asteapta de indata ce ati imbratisat toata viata.

Considerati cu atentie aceste invataturi pe care vi le-am dat. Lasati-le sa patrunda in voi; nu veti intarzia sa descoperiti ca ele constituie o inestimabila comoara.

Lucrurile auzite, vazute, invatate- este vorba de a le pune in aplicare cu simplitate. Cu cat veti fi mai simpli, cu atat puterea voastra se va mari. Daca doriti ceva, cereti ca acel lucru sa vi se dea ! Nici o fiinta pe acest plan nu este obisnuita sa va dea. Cereti Tatalui, prin Domnul-Dumnezeul fiintei voastre, si cunoasteti ca v-a fost dat. Faceti cererea in templul interior, in linistea spiritului vostru; Tatal va va auzi negresit.

Eu stiu cine sunteti, cum stiu activitatile voastre si visele voastre. Va ganditi uneori ca nimeni nu va vede, dar inteleteti ca sunteti vazuti; totul asa cum sunt stelele in noaptea profunda. Va vede cine sunteti si ce faceti in mod special, cei din lumea invizibila.Sa nu va pese de nimeni. Dupa ce totul a fost spus si facut numai pe voi puteti conta-si pe pretioasa lumina din voi, Dumnezeu Atotputernicul. Fiti impartiali cu voi; comportati-va ca indivizi, iubiti ceea ce sunteti, ca lumina voastra sa straluceasca in toata frumusetea ei.

Poporul meu ma numea RAMTHA ILUMINATUL- asa a ramas numele meu, il port inca si acum.Eram mai degraba o entitate solitara, petrecandu-si timpul pe un platou, in timp ce toata lumea se ocupa de ocupatiile curente. De altfel, in acel loc recules si despartit de ritmul obisnuit al existentei, l-am descoperit pe Dumnezeu Necunoscut.

Lumea nu este piata. Cu toate ca aceasta misuna de viata. Viata profunda este in arborele maret pe culmile inzapezite, acolo unde vantul musca aerul curat, in intensitatea desertului sau pe mare. Acest plan este infinit mai bogat decat ceea ce v-ati permite sa vedeti. Va ramane sa descoperiti adevarata viata si sa o investigati. Voi nu o cunoasteti decat prin constiinta opresiva a societatilor voastre, prin judecatile si idealurile meschine, prin cursa nestapanita impotriva iluziei timpului.

Pentru a cunoaste adevarata viata, trebuie sa mergeti in locuri izolate, sa apreciati pacea unui cer in noapte si luna care lumineaza pana la rasarit. Si prin inspiratiile si visele ce va vor veni , iata ca si voi la randul vostru veti obtine iluminarea. Constiinta acolo va va accepta, fratii mei mult-iubiti ! Ea va socoti ca si a voastra va deveni eterna, de asemenea. In asemenea

circumstante puteti voi creste si sa deveniti Dumnezeu, sa deveniti de nezdruncinat in fiecare zi a vietii voastre.

Dumnezeul Necunoscut este liniste, liniste profunda, dar totusi, El va va vorbi, daca ii dati posibilitatea. Mergeti si explorati-va continentul, vizitati-l serios. Fiti parte din el, scoateti-va matasurile, bijuteriile , incaltamintea. Fiti coplesiti de simplitatea perimata si faceti experienta de Dumnezeu in cerul pe care voi l-ati creat. Va rog, faceti-o. Voi n-ati trait cu adevarat, nici nu veti parveni sa intelegeti pe Dumnezeul ce sunteti, fara a sta in acele locuri si a avea parte de continua si eterna constiinta.

Prin totalitatea fiintei mele, prin Tatal care se consuma in mine, doresc sa intelegeti toata valoarea voastra, toata iubirea pe care Dumnezeu v-o poarta. Va doresc ca voi sa intelegeti in ce masura sunteti importanti. Daca uneori aveti impresia ca nimeni nu se sinchiseste sa stie daca sunteti vii sau deja morti, aflat ca eu nu sunt indiferent. Cand pierdeti din vedere ca sunteti pretiosi si ca aveti nevoie de un prieten chemati-ma si voi fi aici.

Voi fi cu voi in fiecare zi a vietii voastre, in timp ce sufletele voastre vor inflori in intelepciune, in compasiune si iubire imbratisand toata viata, atat in vizibil cat si in invizibil.

In chinurile acestei infloriri , va veti zice uneori: `` Imi doresc sa nu fi auzit vreodata vorbindu-se de Ramtha ``; totusi, infinit mai numeroase vor fi momentele cand veti vedea pe Dumnezeu in voi, cand ii veti intelege ,ii veti cunoaste.

V-am repetat pe toate tonurile, cel mai extraordinar adevar al tuturor timpurilor, sa stiti ca voi sunteti Dumnezeu. Poate in cele din urma veti incepe sa intelegeti adevarul spuselor mele. A cunoaste ca voi sunteti Dumnezeu, cu siguranta aceasta nu se poate intampla decat prin desfasurarea momentelor din viata voastra. Totodata, iubirii mei maestrui, mi-ar place sa va spun urmatoarele:

Intr-o buna dimineata, chiar inaintea rasariturii , in timp ce sunteti inca in pat si cand linistea va fi adanca, incat va putea fi auzita, va veti trezi dintr-un vis, dar nu un vis in sens obisnuit; va veti scula si veti merge spre ferestrele slab luminate. Printre picaturile de roua veti putea privi dimineata inca intunecata, apoi cerul plin de promisiunea unei lumini stralucitoare. Privind roua ce scanteiaza pe catifeaua inchisa a eternitatii, veti observa la orizont Luna care asteapta rasaritul unui astru mai stralucitor. Singuri, frisonand la contactul unui sentiment indescriptibil, sunteti in picioare, contempland viata care se trezeste incet, in curand, veti auzi un freamat in crangul apropiat- ca si voi pasarea s-a sculat devreme ca sa poata saluta dimineata. Ea canta speranta si bucuria prin cateva note melodioase. Acolo, in indepartatul orizont , muntii se contureaza in violet ca niste solitare sentimente ale vietii; ele sunt mari, linistite si puternice, inconjurate de a slaba lumina roz.

Uniti cu aceasta splendoare, care pur si simplu exista, voi nu veti distinge nici un zgomot in afara de bataile inimii in fata admirabilului eveniment, stralucitorul, gloriosul din acea zi, ridicandu-se la orizont. Perdeaua intunecoasa incet se destrama , stelele palesc si Luna magica isi daruieste frumusetea rasariturii ce se desfasoara.

Sunteti cu desavarsire prinsi de clipa incantatoare, cand dintr-o data va veti spune: nu vor mai continua aceste dimineti , fricile noastre, grijile noastre, visele si iluziile vor fi niste non-lucruri.

Dupa toate acestea, rasare din spatele muntilor si vedeti o bijuterie de foc ale carei raze ating valea frumoasa ca niste mesageri ai sperantei; superbul Ra se ridica in cer, cerul imbratiseaza toate tonurile de rosu si de roz, pasarea canta mai tare si lumea intreaga se trezeste in aceasta dimineata agrementata si cu o minunata briza.

In timp ce contemplati acest spectacol grandios, adevar al tuturor acestor clipe, de al caror farmec sunteti cuprinsi va veti lumina, va veti lua elanul, intelegand deodata ca voi sunteti intr-adevar viata lui Ra; cum sunteti pasnicele dar puternicele sentimente ale vietii din indepartate orizonturi, cum sunteti rasaritul, cu fasaitul crengilor, picaturile de roua, cantecul suav al pasarii.

Si la rasaritul urmator, vedeti, Dumnezeu EU SUNT, si veti fi cuprins de o stare de constiinta cosmica nelimitata, identificat total si definitiv cu FORTA SUPREMA A LIBERATII ABSOLUTE, unit cu Lumina, Puterea, Continuitatea noua a acestei forte, una este sa auzi vorbindu-se despre un adevar , alta este sa-l realizezi. Cu toate acestea, la momentul cel mai putin asteptat, va veti scula si contempla o asemenea frumusete pe cer, si constiinta acelui adevar, prin pacea fiintei va deveni realitate...intr-o buna dimineata. Atunci, cuvintele, confuziile, maniile, renegarea de sine, cercetarile, cartile, instructorii, toate complexitatile relative la intelegerea lui Dumnezeu vor lua sfarsit; in locul lor va fi o profunda cunoastere...imposibil de descris.

Dimineata voastra va veni....cum a venit si pentru mine candva !